

ငါးတွေရဲ့သွားများကိုလေ့လာခြင်း

greenwaymyanmar.com/posts/about_of_fish_teeth

greenwaymyanmar.com wants to Know your location

မွှေးဖြူရေ နောင်ပါးများ

ငါးတွေရဲ့သွားများကိုလေ့လာခြင်း

i2_vaccine_0.pdf wkmemuure_0.pdf nebyaaciupiure.pdf naaneaakmemuure.pdf niucanmemuure.pdf

Type here to search

7:14 PM 12/01/2020

10/01/2020 17:00 PM တွင်

ကမ္ဘာ့ငါးအဖွဲ့မှ ရေးသား

ပြီး
မှ ပေးပို့ထားပါသည်။

WorldFish

ငါးတွေသဘာဝကိုလေ့လာချင်ရင် ငါးတွေရဲ့သွားတည်ဆောက်မှုကိုလည်း လေ့လာနိုင်ပါတယ်။ ငါး
တွေရဲ့သွားတည်ဆောက်မှုသည် နှစ်ပေါင်းများစွာ ကျောက်ဖြစ်ရုပ်ကြွင်းဖြစ်သည်ထိ
မပြောင်းလဲတဲ့ထင်ရှားစွာလေ့လာနိုင်တာရယ်၊ အစာစားသုံးမှုပုံစံအမျိုးမျိုးရှိတဲ့အတွက်
အရေးကြီးပါတယ်။

ဥပမာအသားစားငါးကို အလှမွေးနှူးညှို့တဲ့ငါးနဲ့ တွဲမမွေးသင့်ပါဘူး။ ဒါ့ပြင် ငါးတွေရဲ့ သွားတည်ဆောက်မှုကို လေ့လာထားရင်ဘယ်လိုအစာမျိုးဟာ သင့်တော်တယ်ဆိုတာသိပြီး မွေးပါက ငါးကြီးထွားနှုန်းများမှာ အထောက်အကူဖြစ်ပါတယ်။ သွားတွေကိုလေ့လာရင် မြက်စားငါး၊ အသားစားငါး၊ အစုံစားငါးအနေနဲ့ လေ့လာနိုင်ပါတယ်။ လေ့လာတဲ့အခါမှာလည်း ပါးစပ်ကနေ နှစ်ခြမ်းခြမ်းပြီးလေ့လာနိုင်ပါတယ်။

သွားတွေသည်ကျောက်ဖြစ်ရုပ်ကြွင်းဖြစ်သည်အထိ ခိုင်မာတဲ့အထောက်အထားဖြစ်သဖြင့် မျိုးစေ့ခွဲတဲ့အခါ ၎င်းresearcherအတွက် အရေးကြီးပြီး တန်ဖိုးမဖြတ်နိုင်တဲ့ တိကျတဲ့အဖြေကို ရရှိနိုင်ပါတယ်။ ငါးတွေရဲ့အစာစားသုံးနိုင်တဲ့ပုံစံကိုသိရတော့ မွေးတဲ့အခါ ကြီးထွားနှုန်း မြန်မြန်တိုးတက်စေတယ်။ အသားစား၊ အစုံစား၊ အသီးအရွက်စားဆိုပြီး အဆင့်အတန်းခွဲခြားမွေးမြူတော့ အသေအပျောက်မရှိတဲ့ အကျိုးသက်ရောက်မှုလက်တွေ့ရရှိပါတယ်။

ငါးသွားတွေ တွေ့နိုင်တဲ့နေရာကတော့ မေးရိုးနေရာခံတွင်း အပေါ်အောက်လျှာလည်ပင်းထိပ်ပိုင်း အပေါ်အောက်ပါသွားအမျိုးအစားမှာ cannieနဲ့ villiform လိုအရမ်းချွန်တဲ့ ပုံစံပါရင် အသားကိုအရမ်းကိုက်ဖြတ်နိုင်လို့ အခြားငါးတွေနဲ့ မရောထွေးပဲ သီးသန့်မွေးပါလို့ ငါးမွေးသူတွေကို သတိပေးချင်ပါတယ်။ မွေးမြူတဲ့အခါ အရေးကြီးတဲ့ အသားစားငါးရဲ့

သွားတည်ဆောက်မှုကိုကြည့်ရင် စီပြီးလှတဲ့ cardiform နဲ့ minutecariform ပုံစံရယ်၊

ထိုးဖောက်နိုင်တဲ့ cannine ရယ်၊ ပိုမိုချွန်ထက်တဲ့ villiform ရယ်၊ ကြိတ်ဝါးနိုင်တဲ့ molariform ရယ်

စတဲ့အမျိုးအစားတွေ တွေ့နိုင်ပါတယ်။ ဒီသွားအမျိုးအစားတွေက ဆုပ်ကိုင်ဖို့၊ ထိုးဖောက်ဖို့၊

ကြိတ်ဝါးဖို့ လုပ်ဆောင်ပြီး ဒီသွားအမျိုးအစားပါတဲ့ငါးတွေပြီဆို မွေးတဲ့အခါ သတိထားကြပါလို့

အကြံပြုအပ်ပါတယ်။

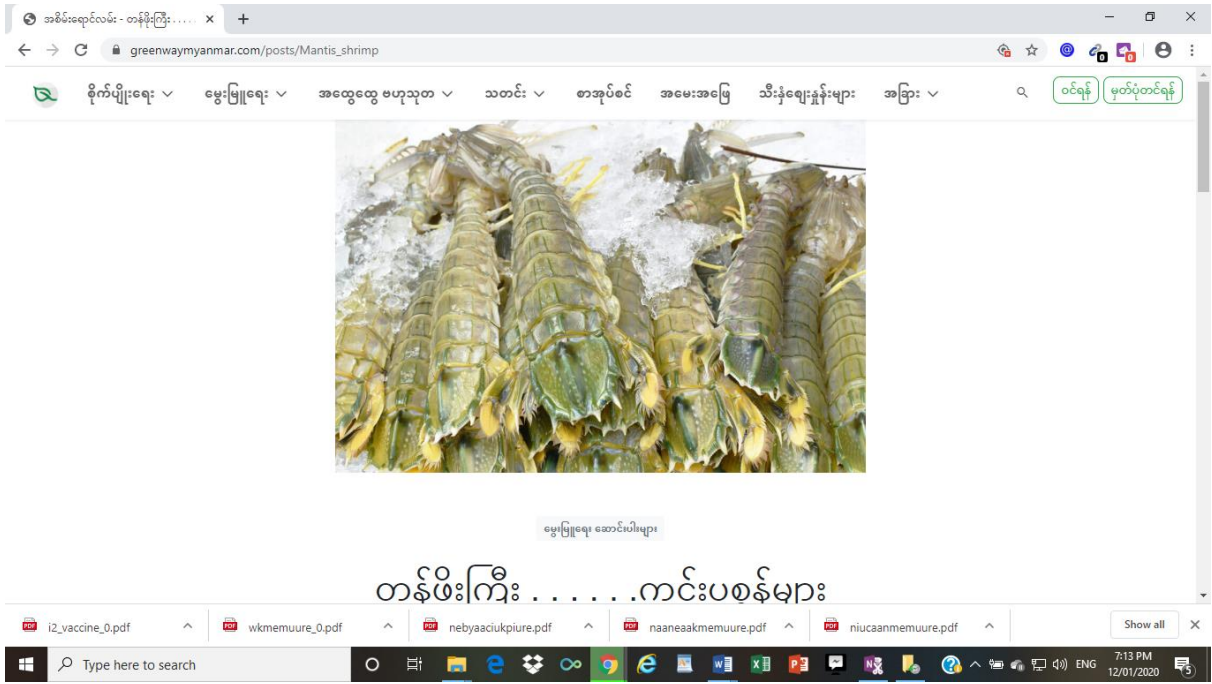
Source- AQUADAPT Myanmar

တန်ဖိုးကြီးကင်းပုစွန်များ

07/01/2020 15:00 PM တွင်

နှင်းဖြူဖြူ မှ ရေးသား

ပြီး Greenovator မှ
ပေးပို့ထားပါသည်။

ကင်းပစ္စည်းများမှာ အခွံမာရေနေသတ္တဝါ (Crustaceans)အုပ်စုတွင် ပါဝင်ပါသည်။ ကင်းပစ္စည်းကို အင်္ဂလိပ်နာမည် - Mantis Shrimp ဟုခေါ်ဆိုကြပြီး သိပ္ပံအမည်မှာ Harpiosquilla sp ဟု သိရသည်။ ကင်းနှင့်တူလို့ 'ကင်းပစ္စည်း' ဟု ခေါ်ဆိုကြသည်။ "ကင်းမြီးကောက်၏အမြီးနှင့် တူသောအမြီး၊ ပစ္စုန်လက်မနှင့်တူသောလက်မသဏ္ဍာန် ရှိသည့်ကင်း" ဟူ၍ သိရပါသည်။

ကမ္ဘာပေါ်တွင် ကင်းပုစွန်မျိုးစိတ်ပေါင်း (၄၅၀)ကျော်ခန့် ရှိကြပါသည်။ မြန်မာနိုင်ငံတွင်

ကင်းပုစွန်(၇)မျိုးခန့် တွေ့ရပြီး ဒေသအခေါ်အရ အဝါ၊ အစိမ်း၊ အနီ၊ အဖြူ၊ အညို၊ လိမ္မော်၊ ခရမ်း

ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။ ထို(၇)မျိုးတွင်မှ အစိမ်းနှင့် အနီ နှစ်မျိုးကို ပိုမိုတွေ့ရှိရပါသည်။

ကင်းပုစွန်အစိမ်းရောင်ကို အထီး၊ အမ ခွဲခြားဝယ်ယူကြပြီး အနီမျိုးကိုမူ အထီး၊ အမ မခွဲခြားဘဲ

ဝယ်ယူကြပါသည်။ ကင်းပုစွန်ကို အထီး၊ အမ ခွဲခြားရာတွင် လက်ညှပ်တိုပြီး ဝနေလျှင် အမ၊

လက်ညှပ်ရှည်ပြီး ပိန်နေလျှင် အထီး ဖြစ်သည်ဟု သိရပါသည်။ မြိတ်၊ ရခိုင်၊ ဧရာဝတီဘက်တွင်

ကင်းပုစွန်များကို တွေ့ရလေ့ရှိသည်။

ကင်းပုစွန် (Mantis Shrimp)များမှာ တန်ဖိုးကြီးလှသလို ရှားလည်းရှားပါးလှပါသည်။

ကင်းပုစွန်ကို ကျားပိုက်၊ သုံးထပ်ပိုက်များတွင် ရမိကြသလို၊ ဒီရေတောစပ်နှင့် ရွံ့ရွံ့တွင်းများထဲမှ

လက်နှိုက်၍ ဖမ်းဆီးခြင်းဖြင့်လည်း ရမိတတ်ကြပါသည်။ နိုဝင်ဘာလမှ မေလအထိ ရမိတတ်ကြပြီး

အထူးသဖြင့် ဆောင်းတွင်းဘက် အအေးများချိန်၌ ပို၍ ရမိတတ်ကြပါသည်။

ကင်းပုစွန်ကို ပင်လယ်ပိုင်းနှင့် ရွံ့ရွံ့ထူသော ကမ်းခြေရေပြင်တွင် တွေ့ရများပါသည်။

အောက်ခြေရွံ့ရွံ့တွင်းများတွင်လည်း နေလေ့ရှိကြသည်။ အစာရှာဖွေအတွက် တွင်းထဲမှ အပြင်သို့

ထွက်လေ့ရှိသည်။ ညဖက်ပိုင်းတွင် အစာရှာ ထွက်လေ့ရှိသည်။ ရေအနက် ပေ(၄၀)ခန့်အထိ

ကင်းပုစွန်များကို မြင်တွေ့နိုင်ကြသည်။

ကင်းပုစွန်များမှာ ခြေထောက်(၅)စုံပါရှိကြပြီး လက်တွင်ရှိသော ညှပ်မှာ ကြီးမားရှည်လျားကြသည်။

ညှပ်အတွင်း၌ လွှသွားပုံ ဆူးအထစ်များ ရှိသည်။ ကင်းပုစွန်များမှာ ဇွန်၊ ဇူလိုင်၊ သြဂုတ်လများတွင်

မျိုးပွားသားပေါက်ကြသဖြင့် ထိုကာလ၌ ကင်းပုစွန် ဖမ်းဆီးရောင်းဝယ်စုဆောင်းခြင်းမပြုရန်

ပိတ်ပင်ကာလလည်းဖြစ်သည်။ မြစ်ဝကျွန်းပေါ်ပင်လယ်ကမ်းခြေဒေသများတွင်

ကင်းပုစွန်ဖမ်းသည့် ရေလုပ်ငန်းကို 'ကင်းပိုက်' လုပ်ငန်း ဟုလည်း ခေါ်ကြသည်။

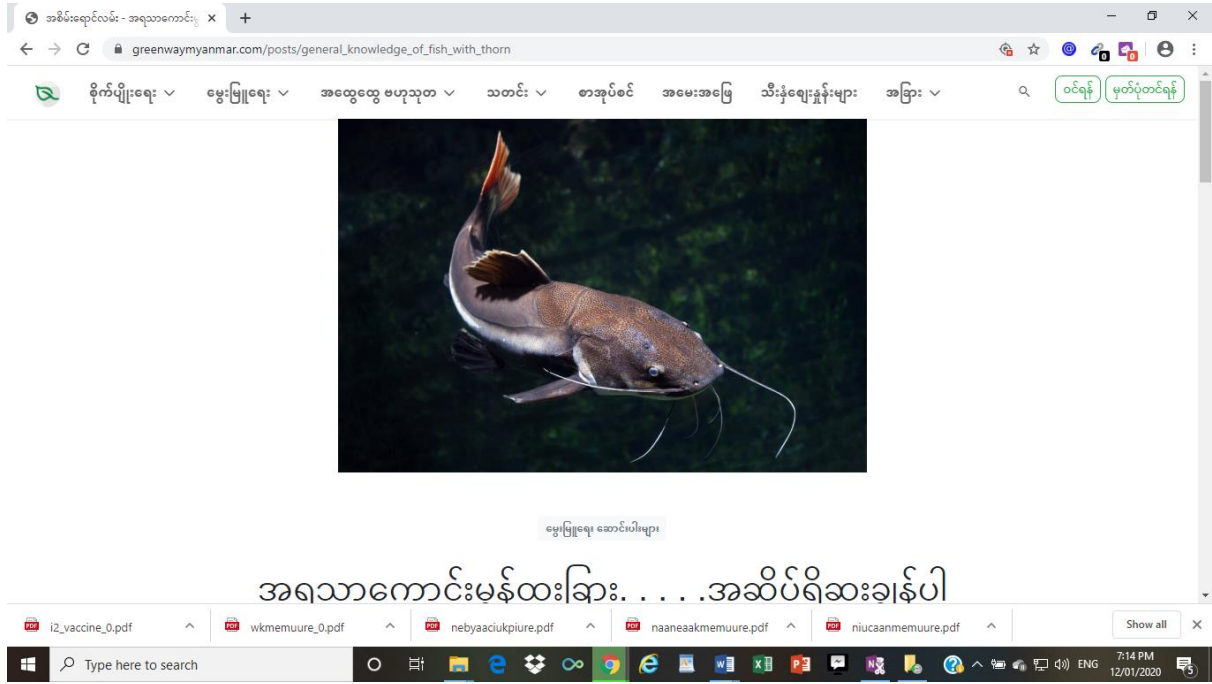
ကင်းပုစွန်များမှာ ဈေးကောင်းလှပြီး ၁ကီလို ၄၀၀၀၀ ကျပ် ဝန်းကျင်ရှိကြပါသည်။ ကင်းပုစွန်နှင့်

ပတ်သက်၍ နာမည်ကြီး ဟင်းလျာများမှာ ကင်းပုစွန်ပေါင်း၊ ကင်းပုစွန်ကင်၊ ကင်းပုစွန်သုပ်

တို့ဖြစ်ကြပါသည်။ ကင်းပုစွန်အခွံကိုလည်း ရုံးခန်း၊ ဧည့်ခန်းများတွင် အလှဆင်ပစ္စည်းအဖြစ်

ချိတ်ဆွဲထားလေ့ ရှိကြပါသည်။

ပင်လယ်ပြာ (ငါးလုပ်ငန်းဦးစီးဌာန)

အရသာကောင်းမွန်ထူးခြား...
.အဆိပ်ရှိဆူးချွန်ပါငါးများ

02/01/2020 17:00 PM တွင် နှင်းဖြူဖြူ မှ ရေးသား

ပြီး
ပေးပို့ထားပါသည်။

Greenovator မှ

တချို့ငါးမျိုးစိတ်များမှာ အဆိပ်ရှိပြီး ဆူးချွန်များပါရှိသော်လည်း အရသာမှာ

ထူးခြားကောင်းမွန်လှသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ ထိုထဲတွင်မှ ဆူးချွန်ပါငါးမျိုးစိတ် တချို့ကို

လေ့လာတင်ပြပါမည်။

(၁) ငါးတန်(catfish)

ငါးတန်သည် catfish နွယ်ဝင် ငါးတစ်မျိုးဖြစ်ပါသည်။ ငါးတန်ငါးမှာ ပိုက်တိုးငါးဖြစ်သော်လည်း

အသည်းကြီး၍ အသက်ပြင်း၏။ တော်တန်ရုံနှင့် အလွယ်တကူ ဖမ်း၍မရချေ။ အကိုင်မခံတတ်ချေ။

၎င်းငါး၏ ချွန်ထွက်သော ဆူးတောင်နှင့် ကျောဆူးတောင်တို့မှာ ကြောက်စရာကောင်းလှပါသည်။

ထိုငါး၏ ဆူးတောင်နှင့် စူးမိလျှင် ဆူးဆိပ်တက်တတ်ပါသည်။ ငါးတန်(၂)မျိုးရှိပြီး ရိုးရိုးငါးတန်နှင့်

စိန်ငါးတန်ဟူ၍ ဖြစ်ကြပါသည်။ စိန်ငါးတန်မှာ အကောင် ၁၀၀ မှာတစ်ကောင် ရှိခဲလှပါသည်။

အဆီပေါ့ပြီး ဆူဖြိုးလွန်းလှပါသည်။ ငါးတန်ငါးကို ဆီပြန်ချက်ခြင်း၊ မရမ်းပြား၊

ငရုတ်သီးစိမ်းဖြင့်ချက်သော ငါးတန်ခေါင်းမရမ်းပြားဟင်းမှာ နာမည်ကြီးဟင်းလျာများ

ဖြစ်ကြပါသည်။

(၂) ငါးထွေ(catfish)

ငါးထွေငါးများမှာ နယုန်၊ ဝါဆို၊ ဝါခေါင်လများတွင် ပေါများကြပါသည်။ မိုးဦးအကြိုကာလတွင် ငါးထွေငါးတို့ မြူးကြပေသည်။ ငါးထွေ၊ ငါးရောင်၊ ငါးအိုက်၊ ငါးရဲ၊ ငါးတန်၊ ငါးခူ၊ ငါးစင်းရိုင်းစသည့် ဆူးရှိသော ငါးမှန်သမျှ ရေဆန်လှန်တက်ကြသည့် သဘာဝရှိ၏။ ပင်လယ်၌ ရှင်သန်ကျက်စားပြီး ငါးရစ်တက်ချိန် မိုးနံ့သင်းသည်နှင့် မြစ်ချောင်းများ အတွင်းသို့ အလှူအယက်တက်ကြပါသည်။

ငါးထွေသည် ပါးစပ်ဘေးနားတွင် ကြောင်နှုတ်ခမ်းမွေးနှင့်တူသော အမွေးအမျှင်များ ပါရှိခြင်းကြောင့် "ကြောင်ငါး"ဟု လည်း ခေါ်ကြသည်။ ဆူးငါးဖြစ်၍ ရှေ့ပိုင်းမှ ကိုင်ဖမ်းမှသာ ဆူးတောင် အန္တရာယ်မှ လွတ်ကင်းပေမည်။ ကျောဆူးတောင်ထက် ဘေးဆူးတောင် (၂)ချောင်းအား သတ်ကြီးစွာထားရပါသည်။ ကျောဆူးတောင်မှာ ဖြောင့်စင်း၍ စူးလွယ်၏။ ဘေးဆူးတောင်များ လွှဲသွားကဲ့သို့ အထစ်များရှိသဖြင့် စူးမိသော် အသားထဲတွင် ဆူးကျိုးကျန်တတ်၏။ နှုတ်ရလည်း ခက်လှ၏။

ငါးထွေအသားမှာ စား၍ အလွန်ကောင်းသော်လည်း ခေါင်းကြီးကိုယ်သေးငါးမျိုးဖြစ်၏။ ငါးထွေမေးရိုး၌ ရှည်လျားကောက်ကွေးသော သွားများရှိရာ ငါးမန်းသွားနှင့် ဆင်တူသည့် အသားစားငါးမျိုး ဖြစ်သည်။ ဦးခေါင်းပိုင်းတွင် မြုပ်ထကြမ်းတမ်းသော အရေပြားအဖုအထစ်လေးများရှိသဖြင့် ငါး၏ခေါင်းကိုကိုင်ပြီး ဖမ်းပါက မလွတ်နိုင်ချေ။

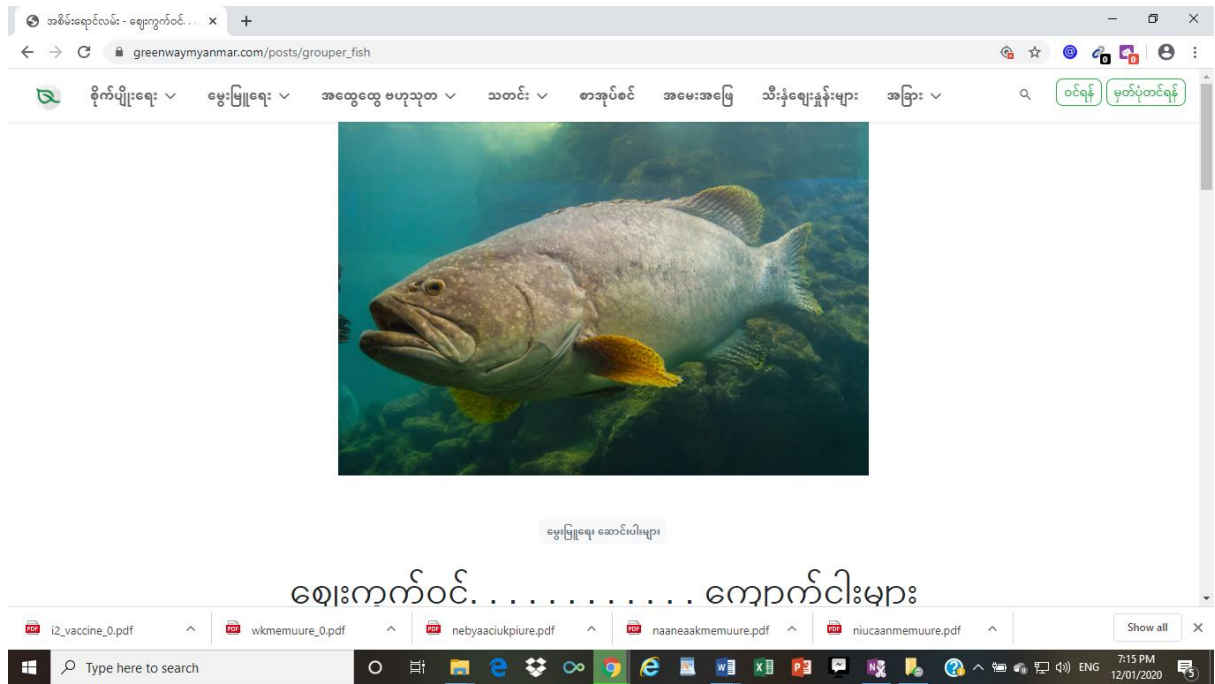
ငါးထွေငါးကို ငါးမြားတံနှင့် မျောပိုက်များတွင် ရံဖန်ရံခါမိတတ်သော်လည်း တွေ့ရခဲလှ၏။ ထိုငါးကို ဆီပြန်ချက်စားခြင်း၊ ကြော်စားခြင်းဖြင့် အများဆုံးအသုံးပြုကြပါသည်။ ငါးထွေငါးမှာ အရသာ ထူးခြားကောင်းမွန်လှပြီး အဆိပ်ရှိဆူးချွန်ပါသော ငါးတစ်မျိုး ဖြစ်ပါသည်။

(၃) ငါးပူတင်း (Globefish)

ငါးပူတင်းငါးမှာ မေးရိုးနှင့် ပါးစပ်တွင် ကြွက်သွားကဲ့သို့ ကိုက်အားကောင်းသော ထက်ရှသောသွားများ ရှိကြပါသည်။ ဝမ်းဗိုက်မှာ သိသာစွာကြီးမာလျက်ရှိပြီး အဆိပ်ဆူးများနှင့် ပြည့်နှက်နေပါ၏။ ငါးပူတင်းသည်မြေမှာ သေစေတတ်သဖြင့် လုံးဝစားရန်မသင့်ပါ။ ငါးပူတင်းဝါနှင့် ငါးပူတင်းကျား နှစ်မျိုးရှိရာ ငါးပူတင်းကျားမှာ ပို၍အဆိပ်ပြင်းပါသည်။ တံငါသည်များပင် ငါးပူတင်းကျားကို ရှောင်ရှားရန် စွန့်ပစ်တတ်ကြသည်။ သို့သော် ငါးပူတင်းအသားမှာ အလွန်နူးညံ့ပြီး အရသာလေးလေးပင်ပင်နှင့် ထူးခြားကောင်းမွန်လှသဖြင့် ပင်လယ်သားများ အထူးနှစ်ခြိုက်စွာ စားသုံးကြပါသည်။

ငါးတန်၊ ငါးထွေနှင့် ငါးပူတင်းငါးမျိုးစိတ်များမှာ အဆိပ်ရှိ ဆူးချွန်များပါရှိသော်လည်း အရသာမှာ ကောင်းမွန်ထူးခြားလှပါသည်။ သို့ပါသောကြောင့် အဆိပ်ရှိ ဆူးချွန်ပါသော်ငြား အရသာထူးခြားကောင်းမွန်လှသော ငါးမျိုးစိတ်များအကြောင်းကို လေ့လာမိသမျှ ရေးသားတင်ပြလိုက်ရပါသည်။

ပင်လယ်ပြာ (ငါးလုပ်ငန်းဦးစီးဌာန)

ဈေးကွက်ဝင်..... ကျောက်ငါးများ

27/12/2019 12:30 PM တွင် နှင်းဖြူဖြူ မှ ရေးသား

ပြီး ပေးပို့ထားပါသည်။

Greenovator မှ

ဈေးကွက်ဝင်. ကျောက်ငါးများ

ပြည်ပဈေးကွက်တွင် မျက်နှာပန်းလှသည့် ငါးတစ်မျိုးမှာ ကျောက်ငါး (grouper) သည်လည်း

ပါဝင်ပါသည်။ "ငါးဝက်မ" မျိုးစိတ်ဝင် ကျောက်ငါးကို ရခိုင်တွင် ' ငါးတောက်တူ' ဟု

ခေါ်ဆိုကြပါသည်။ ကျောက်ငါးသည် မွေးမြူရေး ငါးဖြစ်လည်း နာမည်ကြီးပြီး အရသာလည်း

ထူးခြားကောင်းမွန်လှပါသည်။ ကျောက်ငါးများမှာ အရေခွံထူသလို ၎င်း၏အကြေးခွံ

ရောင်စုံအကွက်များမှာ လှပကြပါသည်။

ကျောက်ငါးများမှာ ကျောက်ဆောင်၊ ကျွန်းစုငယ်နှင့် သန္တာကျောက်များကြား အစာရှာဖွေခိုအောင်း

နေထိုင်တတ်သောကြောင့် တချို့မှာ ဝါးထောက်ချောက်ချပြီး ဖမ်းကြသည်။ တချို့မှာ ၇တောင်၊

၈တောင် ရှည်လျားသည့် မြှိုးခြင်းကြီးများဖြင့် ရေအောက်ကြမ်းပြင်ဆီချကာ

ထောင်ဖမ်းကြပါသည်။ မြှိုးမှာ ကြိမ်ကြီးတွေကို သံဇကာဖြင့် ထိန်းကွပ်ထားသည့်

ခြင်းကြီးဖြစ်ပါသည်။ ထူးခြားမှုမှာ သင်ပေါင်းသားများကို ထည့်သုံးထားသဖြင့် ထိုအသား၏

အနံ့မှာ ငါးများကို စွဲဆောင်စေပြီး ထိုအနံ့နောက်သို့ ငါးများလိုက်ရင်း မြှိုးဝသို့

ဝင်မိလျက်သားဖြစ်သဖြင့် အဝင်ကိုလည်း အပြင်လျှာ ၊အတွင်းလျှာ သံဇကာဖြင့် ပြုလုပ်ထား၍

ငါးမှာ ဝင်ပြီးပါက ပြန်မထွက်လာနိုင်တော့ပေ။ ထိုကဲ့သို့ ဖမ်းပါက အားသာချက်မှာ

အရှင်အတိုင်းဒဏ်ရာမရှိဘဲ ဖမ်းမိကြပြီး ဒိုင်မှာ ပြန်သွင်းရာတွင် ဈေးကောင်းရရှိကြပါသည်။

လက်ငင်းငွေချေစနစ်ဖြင့် နေ့စဉ်ဝယ်ယူသူများလည်း ရှိကြပါသည်။

ကျောက်ငါးသည် အသားစားသတ္တဝါဖြစ်ပြီး မွေးမြူရေးကန်သို့ ထည့်မည်ဆိုပါက မျိုးတူရာ

အကောင်ချင်းရွေးထည့်ရပါသည်။ အရွယ်စုံ၊ ငါးမျိုးစုံထားလျှင် ငါးကြီးများမှာ ငါးငယ်များကို

စားပစ်လိုက်ကြသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ပင်လယ်မှ ဖမ်းယူရရှိသော ကျောက်ငါးများကို သဘာဝနည်းအတိုင်း မွေးမြူကြသည်ဟု သိရပြီး

သဘာဝအတိုင်းမွေးမြူရာတွင် ငါးသားပေါက်စုဆောင်းရသည့်

အခက်အခဲအနည်းငယ်ရှိသော်လည်း စမွေးမွေးခြင်း (၆)လခန့်အချိန်ယူရပြီး (၆)လအတွင်း အစာကို

(၂)ရက် တစ်ကြိမ် ပုံမှန် ကျွေးရပါသည်။ မွေးမြူပြီး (၆)လခန့်ကြာပါက ရောင်းတန်းဝင်သော

အရွယ်အစားသို့ ရောက်ရှိလာပါသည်။ ဈေးနှုန်းမှာ ပြည်ပတင်ပို့မှု အကျိုးအမြတ်အနေဖြင့်

ငါးအသေအပျောက်နည်းလျှင် ပိုမိုရရှိကြောင်းသိရပါသည်။

ရခိုင်၊ မြိတ်ကျွန်းစု၊ ဧရာဝတီတိုင်းနှင့် ချောင်းသာ၊ ငွေဆောင် ပင်လယ်ကမ်းခြေဒေသ ပတ်ဝန်းကျင်

ကျေးရွာတို့မှ ဖမ်းမိကြသော ပြည်ပဈေးကွက်ဝင် ကျောက်ငါးအရှင်များကို ရန်ကုန်သို့

တင်ပို့ကြပါသည်။ ကျောက်ငါးများကို အများအားဖြင့် ပွင့်လင်းရာသီ အောက်တိုဘာလမှ မိုးမကျမီ

ပြေလအထိသာ ဈေးကွက်တွင် အရောင်းအဝယ်ရှိပြီး အကောင်သေးလျှင် ၃၅ ကျပ်သားမှ

အကောင်ကြီးလျှင် ၁ပိဿာကျော်ထိ ပင်လယ်ပြင်မှ ဖမ်းဆီးရမိကြောင်း သိရပါသည်။

ရန်ကုန်သို့ တင်ပို့ရာတွင် ဖော့ပုံးတစ်ပုံးလျှင် ကျောက်ငါးအရှင် (၉)ပိဿာ ခန့်ဝင်ဆန့်ပြီး

ရေငန်ထည့်သွင်း၍ တင်ပို့ကြပြီး ရန်ကုန်မှ တဆင့် ပြည်ပနိုင်ငံများသို့ တင်ပို့ကြကြောင်း

သိရပါသည်။

ကျောက်ငါးနှင့် ပတ်သက်၍ နာမည်ကြီးဟင်းလျာများမှာ ကျောက်ငါးကင်၊ ကျောက်ငါးပေါင်း၊

ကျောက်ငါးချိုချဉ်ကြော်၊ သောက်ဆမ်း။ အကြွပ်ကြော်၊ ကျောက်ငါးခေါင်း ဟင်းချို၊ အစိမ်းသုပ်၊

စွပ်ပြုတ်၊ ကြော်ချက် ဟင်းလျာများမှာ လူကြိုက်များသည့် ဟင်းများ ဖြစ်ကြပါသည်။ ထို့ပြင်

ကျောက်ငါးကို ငါးခြောက်ပြုလုပ်၍ ကျောက်ငါး ငါးခြောက်ဆားပေါ့များလည်း

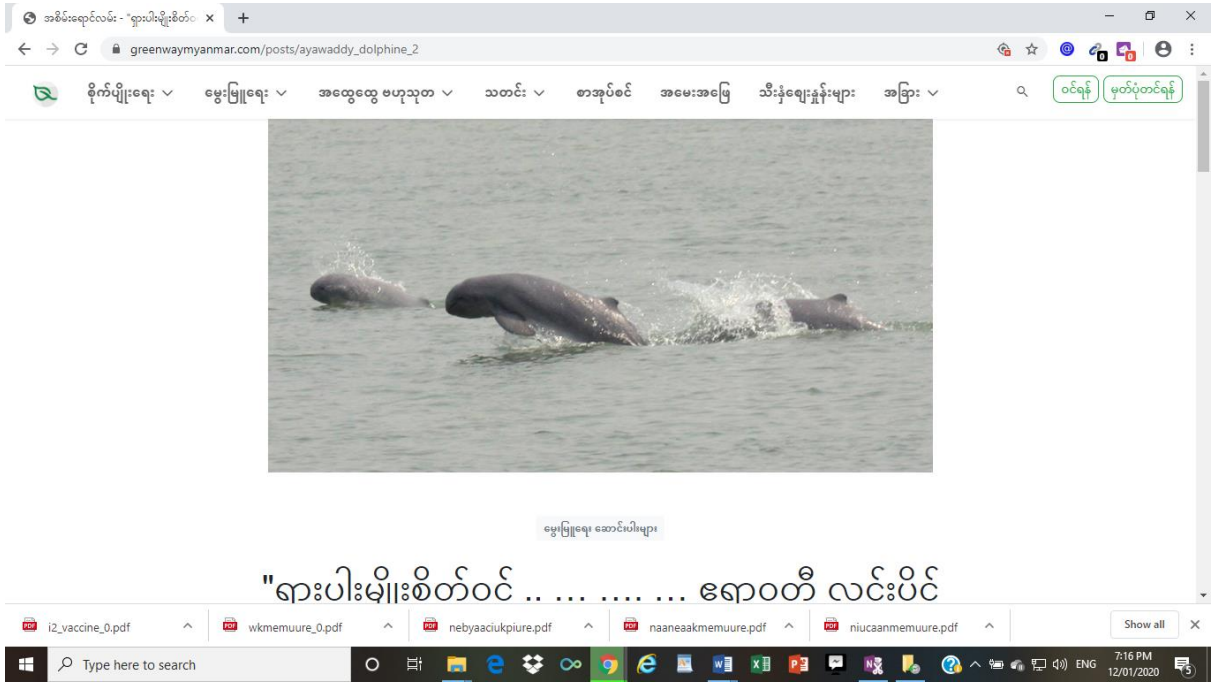
ဈေးကောင်းကြပါသည်။

သို့ပါသောကြောင့် ကျောက်ငါးများမှာ အရသာ ထူးခြားကောင်းမွန်ပြီး တန်ဖိုးမြင့် ငါးလည်းဖြစ်၊

မွေးမြူရေးငါးအဖြစ်လည်း မွေးမြူနေကြသော ပြည်ပဈေးကွက်ဝင် ငါးတစ်မျိုးဖြစ်ကြောင်းကို

လေ့လာရေးသားလိုက်ရပါသည်။

ပင်လယ်ပြာ (ငါးဦးစီးဌာန)

"ရှားပါးမျိုးစိတ်ဝင် ရော့ဘတ် လင်းပိုင်များအကြောင်း" အပိုင်း (၂)

လင်းပိုင်များသည် ဉာဏ်ရည်ထက်မြက်သော သတ္တဝါများတွင် ပါဝင်ကြပြီး သူတို့သည် လူတို့နှင့် ရောနှောနေထိုင်တတ်ခြင်းနှင့် ဆော့ကစားတတ်ခြင်းတို့ကြောင့် လူတို့၏ ပတ်ဝန်းကျင်တွင် ထင်ရှားသည်။

လင်းပိုင်များမှာ အလွန်ထူးခြားသော စရိတ်လက္ခဏာများ ရှိကြပါသည်။ လင်းပိုင်များမှာ ရေလုပ်သားများနှင့် အတူတူ ငါးရှာပေးလေ့ရှိသောကြောင့် ချစ်စဖွယ်အမူအကျင့်များကိုလည်း ပိုင်ဆိုင်ထားကြပါသည်။ ရေနေနို့တိုက်သွေးနွေ သတ္တဝါများဖြစ်ကြသဖြင့် ရေအောက်တွင် အချိန်ကြာမြင့်စွာနေလေ့မရှိကြဘဲ ရေပေါ်သို့ ခေါင်းဖော်ကာ လေရှူတတ်ကြသောကြောင့် လင်းပိုင်တို့သွားလာကျက်စားရာ နေရာများကို မြစ်ကမ်းပေါ်မှ လူများက မြင်နိုင်သိနိုင်ကြသည်။

လင်းပိုင်များသည် အသက်ရှူကာ လေပေါ်သို့ ခေါင်းဖော်၍ ရေမှုတ်တတ်ကြသဖြင့်
ရေလုပ်သားများမှာ ၎င်းတို့၏ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် လင်းပိုင်များကို အဝေးမှပင် တွေ့မြင်နိုင်ကာ
မှတ်မိနိုင်ကြပါသည်။

ယင်းလင်းပိုင်အုပ်စုထဲမှ ခေါင်းဆောင်ဟု ယူဆရသည့် လင်းပိုင်သည် ရေပေါ်သို့ဖော်၍ အမြီးကို
ထောင်ပြလိုက်ခြင်းသည် ငါးဖမ်းရန် အချက်ပေးခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ရေအောက်တွင်
ငါးများစုမိလျှင် လင်းပိုင်သည် အမြီးကို ရေပေါ်တွင် မတ်နေအောင်ထောင်ပြပြီး
ဘယ်ညာယိမ်းပြမည်ဖြစ်ပြီး ထိုအချိန်တွင် ရေလုပ်သားများက ကွန်ကို ပစ်ရသည်။
ကွန်အတွင်းမိသွားသောငါးများကို လင်းပိုင်များ စားလေ့မရှိကြဘဲ ပိုက်ကွန်အပြင်တွင်
ပြေးလွှားနေကြသည့် ငါးများကိုသာ ဖမ်းယူ စားသောက်ကြသည်။ ပိုက်ကွန်နှုတ်ခမ်းအပြင်မှ
ငါးများသည် လင်းပိုင်အတွက်၊ ပိုက်ကွန်အတွင်းမှ ငါးများသည် ရေလုပ်သားအတွက်ဟု
သဘောတူညီထားသည့်အလား ထူးခြားလှပေသည်။

ဧရာဝတီလင်းပိုင်တို့၏ ရေလုပ်သားများနှင့် ပူးပေါင်းငါးရှာကြပုံများကို ၂၀၀၇ နှင့် ၂၀၀၈
ခုနှစ်များတွင် ဂျပန်နိုင်ငံ (NHK) သတင်းဌာနမှ လာရောက်ရိုက်ကူး ထုတ်လွှင့်ပြသ ခဲ့သဖြင့်
နိုင်ငံတကာမှ လင်းပိုင်ချစ်သူများ၊ လေ့လာစောင့်ကြည့်သူများ စိတ်ဝင်စားစွာ လာရောက်
ကြည့်ရှုခဲ့ကြသည်ဟု သိရပါသည်။

တစ်ချိန်က အကောင်ရေများစွာရှိခဲ့ကြသည့် ဧရာဝတီလင်းပိုင်များသည် ၂၀၁၄ခုနှစ်

စစ်တမ်းများအရ ကောင်ရေ(၇၀)ဝန်းကျင်သာ ရှိတော့ပေသည်။ လင်းပိုင်များမှာ

မျှောပိုက်ကြီးများတွင် မတော်တဆ ငြိတွယုန် သေဆုံးရခြင်း၊ ရှောင်တိုက်ငါးဖမ်းခြင်း စသည်

တို့ကြောင့်လည်း လင်းပိုင်များ ရှင်သန်မျိုးပွားရေးကို ခြိမ်းခြောက်လျက်ရှိသည်။ တဖက်မှာလည်း

ဧရာဝတီလင်းပိုင်များ တဖြည်းဖြည်း လျော့နည်းလာသည်ကို ပညာရှင်များ သတိပြုမိပြီး

ကာကွယ်ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရေးကို ဝန်ကြီးဌာနများ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှု

စတင်ခဲ့ကြပါသည်။

ငါးလုပ်ငန်းဦးစီးဌာနသည် သားငှက်ထိန်းသိမ်းရေးအဖွဲ့ (W C S) နှင့် ပူးပေါင်းလျက်

ဧရာဝတီလင်းပိုင်ထိန်းသိမ်း ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေးကို ဆောင်ရွက်လျက်ရှိသည်။

ဤလုပ်ငန်း၏ ရည်ရွယ်ချက်မှာ မျိုးသုဉ်းမည့်အန္တရာယ်နှင့် ရင်ဆိုင်နေရသော

ဧရာဝတီလင်းပိုင်များကောင်ရေ တိုးပွားလာစေရန်နှင့် တဆက်တည်းပင် လက်ပစ်ကွန်

ရေလုပ်သားများနှင့် ဧရာဝတီလင်းပိုင်များ ပူးပေါင်းငါးဖမ်းဆီးသည့် အလေ့အထ အခွန်ရှည်

တည်တံ့စေရန် ဖြစ်ပါသည်။

ဧရာဝတီလင်းပိုင်များကို ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ခြင်းအားဖြင့် လင်းပိုင်များနေထိုင်ကျက်စားသည့်

နယ်မြေဧရိယာ တိုးပွားလာခြင်း၊ လင်းပိုင်အုပ်စုကောင်ရေပမာဏ တိုးပွားလာစေခြင်း၊

ဧရာဝတီလင်းပိုင်များနှင့် ပူးပေါင်းငါးဖမ်းသည့် လက်ပစ်ကွန် ရေလုပ်သမားများ၏ ငါးဖမ်းဧရိယာ

ကျယ်ဝန်းလာခြင်း၊ ဧရာဝတီလင်းပိုင်များနှင့်အတူ ငါးဖမ်းသည့်လုပ်ငန်းများကို

ကမ္ဘာလှည့်ခရီးသွားများမှ လာရောက်ကြည့်ရှုခြင်းဖြင့် ခရီးသွားလုပ်ငန်း ဖွံ့ဖြိုးလာမည်ဖြစ်ပြီး

ရေလုပ်သားများနှင့် ဒေသခံကျေးရွာများ ဖွံ့ဖြိုးစည်ပင်လာမည် ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ပြင်

အလွန်ဆန်းကြယ်စွာ ရေလုပ်သားများနှင့်အတူ ငါးရှာငါးဖမ်းကြသည့် ဧရာဝတီလင်းပိုင်များ

မျိုးသုန်းသွားမှုမရှိစေရန် ဆောင်ရွက်နေချိန်တွင် ဒေသခံများကလည်း

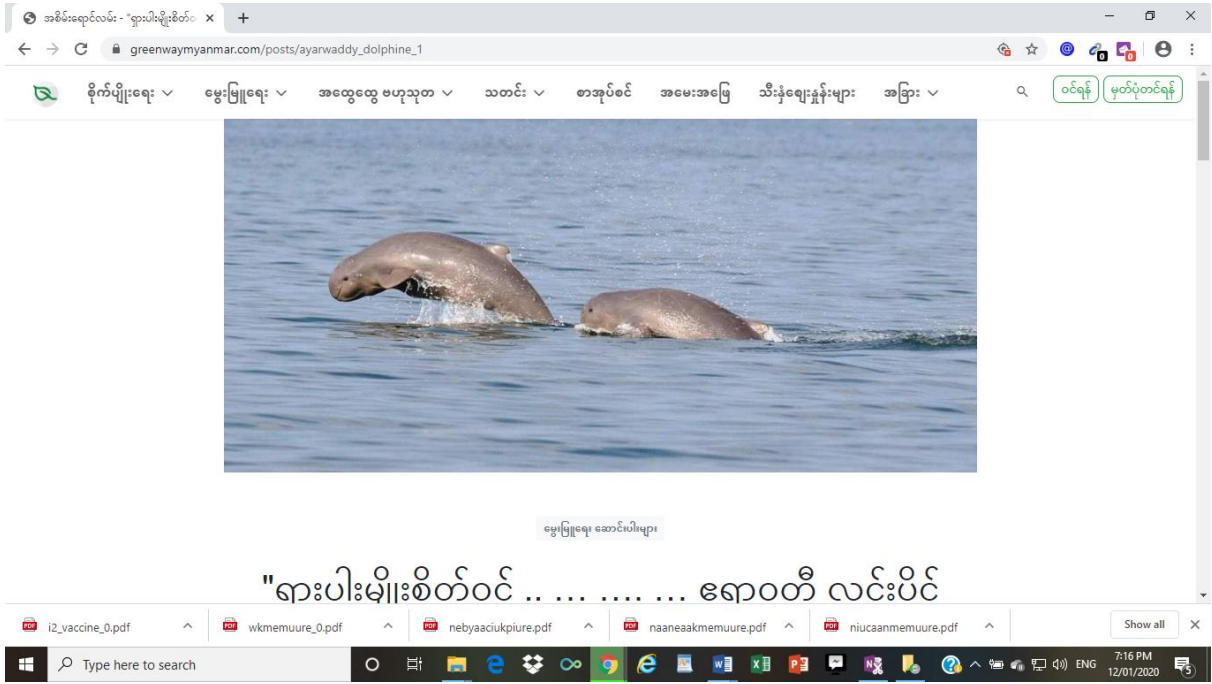
ဧရာဝတီလင်းပိုင်များအပေါ်တန်ဖိုးထား ချစ်မြတ်နိုးကြရန်လည်း အရေးကြီးလှပေသည်။

ထို့သို့ ထူးခြားမှုများ ပြည့်နှက်နေသည့် ချစ်စဖွယ်နို့တိုက်သတ္တဝါ လင်းပိုင်မျိုးစိတ် တစ်ခုဖြစ်သည့်

ဧရာဝတီလင်းပိုင်များ၏ စိတ်ဝင်စားဖွယ်အကြောင်းအရာများကို သိရှိနိုင်ပါရန် ရှာဖွေစုစည်း

ရေးသားတင်ပြလိုက်ရပါသည်။

ပင်လယ်ပြာ (ငါးလုပ်ငန်းဦးစီးဌာန)

ကမ္ဘာပေါ်တွင် ရှင်သန်ကျက်စားနေသည့် ရေသတ္တဝါများအနက်
 သွေးနွေးနို့တိုက်သတ္တဝါမျိုးစိတ်သည် လင်းပိုင်၊ ဝေလငါးနှင့် ရေဝက်ဟူ၍ သုံးမျိုးရှိသည်ကို
 သိရပါသည်။ ၎င်းတို့သည် အများအားဖြင့် ရေငန်ဒေသ ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာများတွင်
 နေထိုင်ကျက်စားလေ့ ရှိကြပါသည်။ မြန်မာနိုင်ငံတွင် နတ်သီးရှည် လင်းပိုင်၊ ဧရာဝတီလင်းပိုင်၊
 ဘို့ပါးလင်းပိုင်၊ အပူပိုင်းအစက်ပါလင်းပိုင်၊ ပုလင်းနူတ်သီးလင်းပိုင် ဟူ၍ ရှိကြပါသည်။
 လင်းပိုင်းများမှာ စုစုပေါင်းမျိုးစိတ်(၄၀)ခန့်နှင့် မျိုးစု (၁၇)ခုခန့် ရှိသည်ဟု သိရပါသည်။
 လင်းပိုင်၏အရွယ်အစားမှာ ၁.၂ မီတာ (၄ပေ)ခန့်နှင့် (၄၀) ကီလို (၉၀)ပေါင်မှ စ၍ ၉.၅မီတာ (၃၀)
 ပေနှင့် (၁၀တန်) အထိ အမျိုးမျိုး ကွဲကြားခြားနားကြပြီး တစ်ကမ္ဘာလုံးတွင် တွေ့ရှိရပါသည်။
 လင်းပိုင်များမှာ ငါးငယ်များနှင့် ပြည်ကြီးငါးများကိုလည်း သူတို့၏အစာ

အဖြစ်စားသုံးလေ့ရှိကြပါသည်။ Family(မျိုးရင်း) - Delphinidae သည် Order(မျိုးစဉ်) -

cetacean တွင် အကြီးမားဆုံးဖြစ်ပြီး လွန်ခဲ့သောနှစ်ပေါင်း (၁၀)သန်းခန့်တွင် စတင်ပေါ် ခဲ့ပါသည်။

မြန်မာနိုင်ငံတွင်တွေ့ရသော လင်းပိုင်များထဲမှ ဧရာဝတီလင်းပိုင်များအကြောင်းကို တင်ပြပါမည်။

ဧရာဝတီလင်းပိုင်

ကမ္ဘာပေါ် ရှိ ရေချိုဒေသတွင် ကျက်စားနေထိုင်သမျှ လင်းပိုင်အားလုံးကို "ဧရာဝတီလင်းပိုင်

(Ayeyarwaddy Dolphins)"ဟု ခေါ်တွင်ကြပြီး သတ္တဗေဒအခေါ်မှာ *Orcaella brevirostris* ဟု

သိရပါသည်။ ဧရာဝတီလင်းပိုင်သည် အရှေ့တောင်အာရှ၏ ထင်ရှားသော ပြယုဂ်တစ်ခုဖြစ်သည်။

ဧရာဝတီလင်းပိုင်များကို ဧရာဝတီမြစ်ထဲ စတင်တွေ့ရှိခဲ့၍ တစ်ကမ္ဘာလုံးမှာရှိသော

ရေချိုလင်းပိုင်အားလုံးကို စတင်တွေ့ရှိသူက "ဧရာဝတီလင်းပိုင်"ဟု ခေါ်ဆိုခဲ့ခြင်း

ဖြစ်သည်ဟုသိရပါသည်။ မြန်မာနိုင်ငံတွင်တွေ့ရသော မျိုးစိတ်သစ်တစ်ခုအနေနှင့် ကမ္ဘာတွင်

မှတ်တမ်းပြုခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ *Orcaella brevirostris* ဟု သိပ္ပံအမည်ပေးထားသော

လင်းပိုင်များမှာ ကမ္ဘာပေါ် ရှိ ရေချိုလင်းပိုင်များအနက်မှ ရှားပါးမျိုးနွယ်ဝင် မျိုးစိတ်တစ်ခုလည်း

ဖြစ်ပါသည်။ တစ်ကမ္ဘာလုံးတွင် ဧရာဝတီမြစ်အပါအဝင် အာရှတိုက်နေရာ (၈)နေရာတွင်သာ

တွေ့ရှိရသည့် ရှားပါးမျိုးစိတ်ဖြစ်ပါသည်။

ရောဂါဖြစ်အတွင်း တွေ့ရှိရသည့် လင်းပိုင်ကိ မြစ်ဝက် (River Pig) ဟု ဖော်ပြထားကြောင်း

ပျူလူမျိုးများနှင့် ပတ်သက်သော သမိုင်းမှတ်တမ်းများတွင် ကောက်နှုတ်တင်ပြထားပါသည်။

ယင်းအချက်ကြောင့် ရောဂါလင်းပိုင်များမှာ ပျူလူများရှိခဲ့သည့် လွန်ခဲ့သော

နှစ်(၁၀၀၀)ကျော်တည်းက ရောဂါဖြစ်အတွင်းရှိနေခဲ့ကြောင်း သိရှိနိုင်ခဲ့သည်။

ရောဂါလင်းပိုင်များသည် ရောဂါဖြစ်ဖြတ်သန်းစီးဆင်းရာ ကချင်၊ စစ်ကိုင်းနှင့်

မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးတစ်ဝိုက်တွင် ကျက်စားကြကြောင်း သိရှိရပါသည်။

ရောဂါလင်းပိုင်များကို မြန်မာနိုင်ငံတွင်သာမက အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ အင်ဒိုနီးရှား၊ ထိုင်းနှင့်

မဲခေါင်မြစ်အတွင်း၌လည်း တွေ့မြင်နိုင်ပါသည်။ ကမ္ဘာကျော်ရေချိုလင်းပိုင်များ

ကျက်စားသည့်နေရာအဖြစ် ထင်ရှားသည့် ရောဂါဖြစ်၏ မင်းကွန်းနှင့် ကျောက်မြောင်းအကြား

အစိတ်အပိုင်အတွင်း နေထိုင်ကျက်စားကြသည်။

ရောဂါလင်းပိုင်၏ အရွယ်အစားမှာ အရှည် ၁.၂ မှ ၂.၇ မီတာအထိရှိပြီး

အခြားရေချိုလင်းပိုင်များကဲ့သို့ ရှည်သောနှုတ်သီးရိုးတံမပါရှိဘဲ ဦးခေါင်းလုံးလုံးဝန်းဝန်းသဏ္ဍာန်

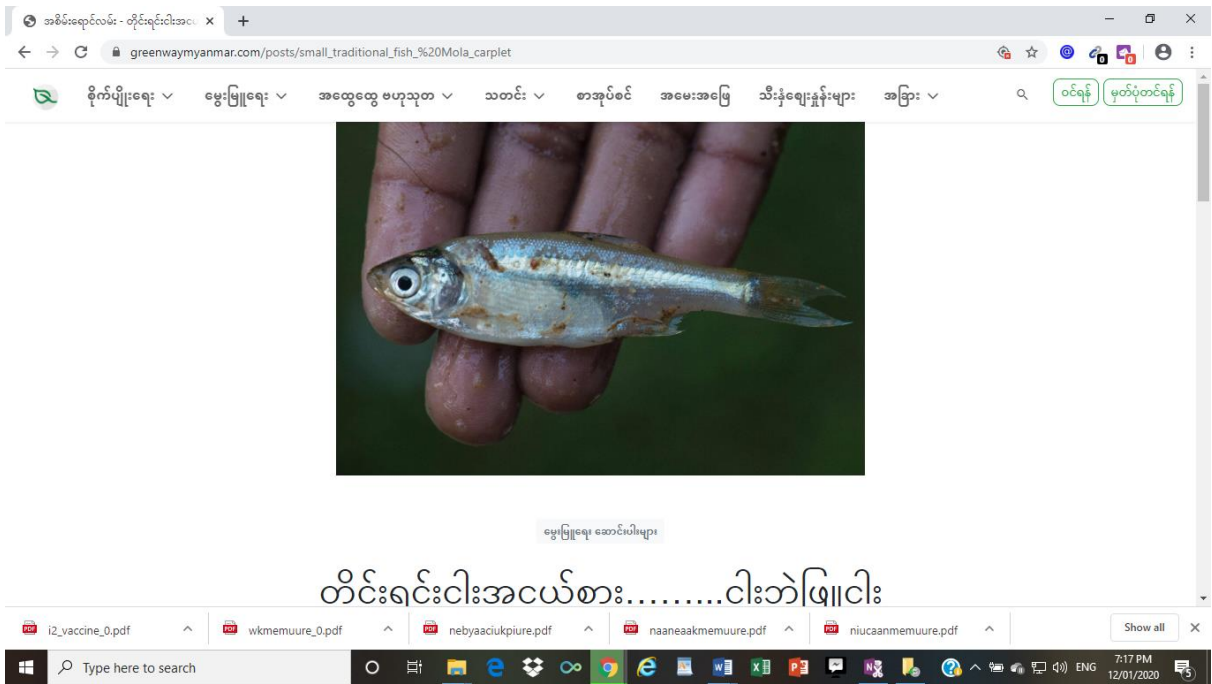
ရှိသည်။ ကျောပြင်နှင့် နံဘေး အပြာရောင် (သို့) မွဲပြာရောင်ဖြစ်ကာ

ဝမ်းဗိုက်ပိုင်းတစ်လျှောက်လုံးမှာ အရောင်ဖျော့၍ အဖြူရောင်သန်းသည်။ ရင်ပိုင်းရေယက် (၂) ခုမှာ

လှော်တက်ပုံရှိပြီး ကျောဘက်ရေယက်တောင်မှာ လုံးဝန်းပါသည်။

ရောဝတီလင်းပိုင်သည် (၁၄)လကြာအောင် သန္ဓေဆောင်ပြီး တစ်ကြိမ်လျှင် တစ်ကောင်သာ
သားမွေးသည်။ (၁၀)ကောင်ထက်နည်းသော အုပ်စုငယ်ဖြင့် တွေ့ရတတ်သည်။ အသံပြု၍
အသံလှိုင်းတုန်ပြန်မှုကို အာရုံခံခြင်းဖြင့် အစာဖြစ်သော ငါး၊ ပုစွန်များကို ဖမ်းဆီးစားသုံးသည်။
ရေပေါ်သို့ ခုန်ပြန်လေ့မရှိဘဲ အသက်ရှူသည့် အခါ ဦးခေါင်းပိုင်းဖော်ပြီးမှ တဖြည်းဖြည်းနှင့်
နောက်ကျောဘက်ရေယက်တို့ ပေါ်လာလေ့ရှိသည်။ ခန္ဓာကိုယ်ကို အနည်းငယ်ဖော်၍ ဖြည်းဖြည်း
ရေကူးကြသည်။ ရေငုပ်လျှင် စက္ကန့် ၃၀မှ ၆၀ ထိ ကြာတတ်ပြီး ကြောက်လန့်ပါက ၁၂ မိနစ်ခန့်
ကြောက်အားလန့်အားဖြင့် ရေငုပ်နိုင်ကြသည်။ သက်တမ်းအားဖြင့် အနှစ် (၃၀)ခန့်အထိ
အသက်ရှင်နေထိုင်ကြပြီး သက်တမ်း(၇)နှစ်နှင့် (၉)နှစ်အကြား မျိုးပွားဖို့ အရွယ်ရောက်ကြပါသည်။

နှင်းဖြူဖြူ (ငါးလုပ်ငန်းဦးစီးဌာန)

ငါးဘဲဖြူငါးမှာ တိုင်းရင်းငါးအငယ်စား (small indigenous species) များဖြစ်ကြပြီး အရောင်မှာ ငွေမှင်ရောင်ရှိပါသည်။ အင်္ဂလိပ်လို Mola carplet ဟုသိရပါသည်။ ငါးဘဲဖြူငါးမှာ အာဟာရဓါတ်အလွန်ပြည့်ဝပြီး အရိုးပါမကျန်စားသုံးနိုင်သော ငါးဖြစ်သည်။ ငါးဘဲဖြူ၏ ခန္ဓာကိုယ်တွင် Vitamin – A နှင့် Calcium ဓါတ်ကြွယ်ဝသည်ဟု သိရပါသည်။ ဈေးကွက်တွင် ဈေးကောင်းရသော ငါးတစ်မျိုးဖြစ်သည်။ ငါးဘဲဖြူငါးကို မြန်မာနိုင်ငံအပြင် ပါကစ္စတန်၊ အိန္ဒိယ၊ ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ် စသည့် နိုင်ငံများတွင်လည်း တွေ့ရှိရပါသည်။

ငါးဘဲဖြူ (Mola carplet) များသည် ဆည်ချက်၊ အိုင်၊ စမ်းချောင်းငယ်၊ စပါးခင်း စသည့် နေရာများတွင် ပေါက်ဖွားနေထိုင်လေ့ ရှိကြပါသည်။ ငါးဘဲဖြူငါးမှာ မွေးမြူ၍ရသောငါးဖြစ်ပြီး မွေးမြူပါက ငါးကြင်း၊ ငါးမြစ်ချင်း စသောငါးမျိုးနှင့် ကန်အတွင်း သဟဇာတဖြစ်စွာ

မွေးမြူနိုင်ခြင်း၊ ကန်အတွင်း သဘာဝအတိုင်းသားပေါက်ခြင်းကြောင့် တစ်လလျှင် (၂) ကြိမ်ခန့်

ဖမ်းယူစားသုံးနိုင်သည်ဟု သိရပါသည်။ ငါးဘဲဖြူအမမှာ ဥပေါင်း (၅၀၀) ခန့် ဥ ဥနိုင်ကြပြီး

ရေညှိရေမှော် (algae) များကို စားသော အလေ့အထရှိကြပါသည်။ တိုင်းရင်းငါး အငယ်စားများကို

မွေးမြူခြင်းသည် တိုင်းရင်းငါးမျိုးများကို ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ငါးဘဲဖြူငါးကို အိုးကပ်ချက်စားခြင်းအပြင် အကြွပ်ကြော်၊ ငါးဘဲဖြူ ငါးပေါင်းကြော်၊ အစိမ်းသုပ်

စသည်ဖြင့် ပြုလုပ်၍ စားသုံးကြပါသည်။ ငါးဘဲဖြူငါးကို ငါးပိပြုလုပ်ရာ၌လည်း

သုံးကြပါသေးသည်။ အရသာကောင်းမွန်ပြီး လူကြိုက်များသော ငါးတစ်မျိုး ဖြစ်သည်။

Phylum (မျိုးပေါင်းစု) - Chordata

Class (အမျိုးအစား) - Actinopterygii

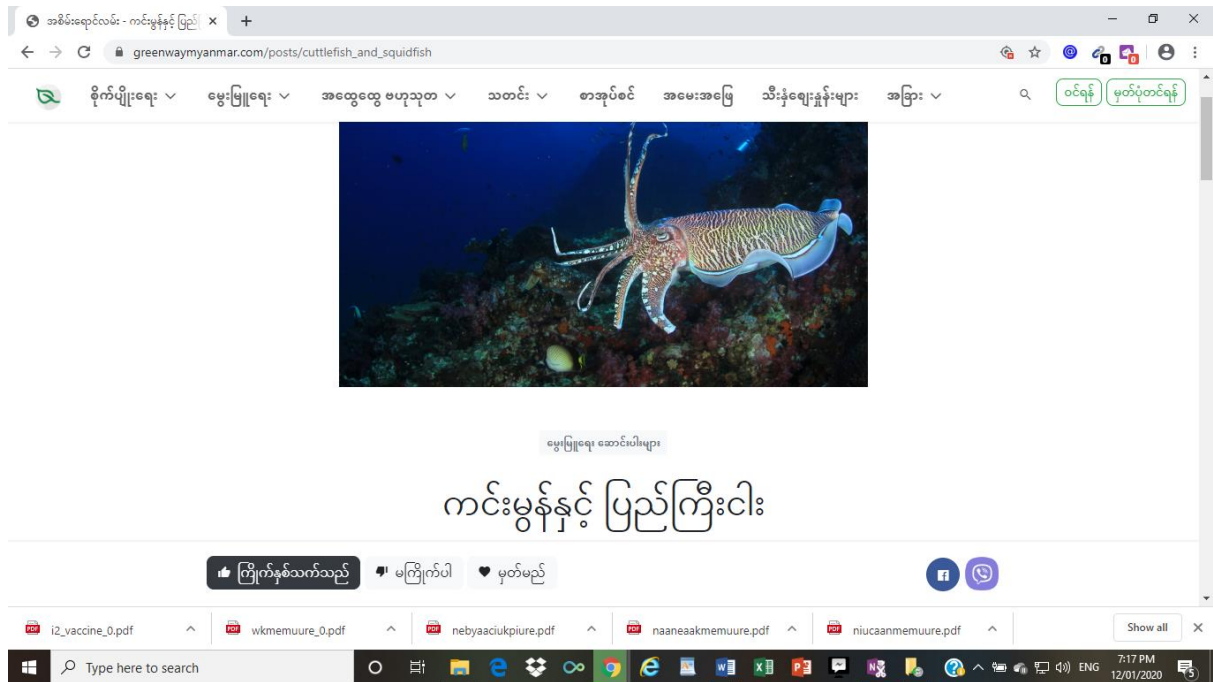
Order (မျိုးစဉ်) - Cypriniformes

Family (မျိုးရင်း) - Cyprinidae

Genus (မျိုးစု) - Amblypharyngodon

Species (မျိုးစိတ်) - Amblypharyngodon Mola ဟူ၍ဖြစ်ပါသည်။

ပင်လယ်ပြာ (ငါးလုပ်ငန်းဦးစီးဌာန)

ရေငန်ပိုင်းနေ အခွံမဲ့ ရေနေသတ္တဝါ (no shell) များဖြစ်သော ကင်းမွန်နှင့် ပြည်ကြီးငါးများမှာ ပုံသဏ္ဍာန်တူသည်ဟု ထင်ရသော်လည်း ကွဲပြားခြားနားပါသည်။ ကင်းမွန်နှင့် ပြည်ကြီးငါးများမှာ ကျောရိုးမဲ့ရေနေသတ္တဝါ (Invertebrate) များဖြစ်ကြပြီး ကင်းမွန်(squid)၏ ခန္ဓာကိုယ်ပုံပန်းသဏ္ဍာန် (Body- shaped)မှာ ရှည်မျောမျောရှိပြီး ပြည်ကြီးငါး (cuttlefish)၏ ပုံစံမှာ လုံးဝန်းနေပါသည်။

ကင်းမွန်နှင့် ပြည်ကြီးငါးမှာ လက်တံ(၈)ချောင်းပါရှိပြီး သူတို့လက်တံများပြတ်သွားပါက အသစ်ပြန်ထွက်သော သဘာဝရှိကြပါသည်။ ထူးခြားချက်မှာ နှလုံး(၃)ခု ပါရှိပြီး မှင်ရှည်အိတ်(၂)အိတ် ပါရှိပါသည်။ ပင်မမှင်ရည်အိတ်မှာ ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းပိုင်းတွင်ပါရှိပြီး

အခြားသေးငယ်သည့် မှင်ရည်အိတ်မှာ မျက်လုံးနောက်၌ ပါရှိပါသည်။ သူတို့၏ မှင်ရည်အိတ်မှာ နက်ပြာရောင်ရှိပြီး ချက်ပြုတ်မစားသောက်မီ သူတို့၏ခန္ဓာကိုယ် အတွင်းရှိ အညစ်အကြေးများကို သန့်ရှင်းစင်ကြယ်အောင် ဆေးကြောရပါမည်။ ကင်းမွန်အမမှာ ဥပေါင်း (၁)သိန်းကျော်ထိ ဥ ဥနိုင်ကြပါသည်။ ဧပြီ၊ မေလများသည် ကင်းမွန်များ ငါးပေါက်ရာသီဖြစ်သောကြောင့် ထိုကာလ၌ ကင်းမွန်ဖမ်းခြင်း ရပ်ဆိုင်းထားသည်ဟု သိရပါသည်။

ဈေးကောင်းပြီး ဈေးကွက်ဝင်လှသော ကင်းမွန်နှင့် ပြည်ကြီးငါးများကို တနင်္သာရီ၊ ရခိုင်ကမ်းရိုးတန်းဒေသနှင့် မြိတ်ကျွန်းစုတို့တွင် အများဆုံးတွေ့ရှိရပါသည်။ မွန်ပြည်နယ်တွင် ရေးမြို့နယ်(အစင်)ဘက်မှ ကင်းမွန်မီးထွန်းလှေများမှလည်း ဖမ်းဆီးရမိကြပါသည်။

ကင်းမွန်နှင့် ပြည်ကြီးငါးများကို အငန်နှုန်း(Salinity) 17 ppt အထက်တွင် တွေ့ရှိရပြီး အများအားဖြင့် အငန်နှုန်းမြင့်မားသော အပိုင်းတွင် တွေ့ရများတတ်ကြောင်း တွေ့ရှိရပါသည်။

အိန္ဒိယနိုင်ငံနောက်ပိုင်း၊ တောင်တရုတ်ပင်လယ်၊ ဂျပန်နိုင်ငံအလယ်ပိုင်းတို့တွင် ကင်းမွန်၊ ပြည်ကြီးငါးများမှာ ပျံ့နှံ့လျက်ရှိကြပါသည်။

ကင်းမွန်သာသာမှာ အများစုသည် နေ့ဘက်တွင် ပုန်းကွယ်လျက်ရှိကြပြီး ညဘက်တွင် လှုပ်ရှားကာ အစာရှာကြပါသည်။ နေ့ဘက်တွင် အလင်းရောင်နည်းသော ရေနက်ပိုင်းတွင် ရှိနေကြပြီး အများအားဖြင့် ရေနက်ပိုင်းကျယ်ပြန့်သော အလွှာများ၌ တွေ့ရလေ့ရှိကြပါသည်။ တချို့မှာမူ

သူတို့၏အချိန်များကို ညမောင်မောင်ကမ်းဦးရေတိမ်များ၌ ကုန်ဆုံးစေသည်လည်း ရှိကြပါသည်။

သတ္တဗေဒသဘောအရ ကင်းမွန်မျိုးစိတ်များသည် ဥပေါက်သည့်ရာသီ၊ ဥပေါက်ဖွားရာ

အချိန်အတောအတွင်း ကြီးမားသောအစုအဝေးများ ဖြစ်ပေါ်တည်ရှိနေတတ်ကြပါသည်။ ကင်းမွန်၊

ပြည်ကြီးငါးများမှာ တစ်နှစ်ပတ်လုံး သားပေါက်လေ့ရှိကြပြီး အများအားဖြင့် ရေအပူချိန်

တိုးလာချိန်များ၌ ပိုပြီးသားပေါက်ကြပါသည်။ အသေးဆုံးကင်းမွန်များသည် တစ်နှစ်အရွယ်တွင်

မျိုးအောင်ကြပြီး ခန့်မှန်းအားဖြင့် ကင်းမွန်များသည် ထူးခြားစွာအသက်(၃)နှစ်သာ ရှည်ကြပါသည်။

ကင်းမွန်များကို အများအားဖြင့် လမမြင်မှ ဖမ်းဆီး၍ရကြပြီး လပြည့်ကျော် (၄)ရက်လောက်တွင်

ကင်းမွန်လှေများထွက်ကြသည်ဟု သိရပါသည်။ ကင်းမွန်များကို ဖမ်းဆီးခြင်းသည်

အခြားပင်လယ်ပြင်တွင် ငါး၊ ပုစွန် ဖမ်းသည့်ပုံစံမျိုး မဟုတ်ဘဲ တမူထူးခြားလှပါသည်။

ပေ ၅၀ မှ ၁၀၀အကြား ရှည်လျားသည့် အလင်းရောင်စူးရှသည့် မီးသီးများပါဝင်သည့်

လက်တံများသည် ကင်းမွန်ဖမ်းလှေများထဲမှ ဘယ်ညာဆန့်တန်းကာ ထွက်ပေါ်နေကြပါသည်။

၎င်းတို့မှာ "ကင်းမွန်ငါးဖမ်းလှေ" များဖြစ်ကြပါ၏။ ထိုမီးသီးများအောက်သို့ ကင်းမွန်များ

စုဝေးရောက်ရှိလာကြသည့် အချိန်တွင် လှေပေါ်မှ ပိုက်ချကာ ကင်းမွန်များကို

ဖမ်းဆီးခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ကင်းမွန်နှင့် အတူ မျိုးတူပြည်ကြီးငါးများလည်း ဖမ်းဆီးရမိကြပါသည်။

ကင်းမွန်နှင့် ပြည်ကြီးငါးများမှာ တစ်နှစ်ပတ်လုံး ရမိကြပြီး အထူးသဖြင့် ဆောင်းဦးအစမှ နွေဦးပေါက်သည်အထိ အမိများကြောင်း သိရပါသည်။

ကင်းမွန်နှင့် ပြည်ကြီးငါးများကို မျိုးစိတ်ခွဲရာ၌ အဓိကအားဖြင့် ခန္ဓာကိုယ်ပုံပန်းသဏ္ဍာန် (body shaped)၊ နှာမောင်း၊ လက်တံများ(the pen)၊ အရိုးနု၊ အရိုးပျော(cuttlebone)၊ စုပ်ခွက် (the sucker)၊ ကိုယ်ထည်အလျား(mantle length)နှင့် အရောင်ပုံစံ(color pattern) ကို အခြေခံလေ့လာကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ကင်းမွန်နှင့် ပြည်ကြီးငါးများမှာအခွံမဲ့ (no shell) များ ဖြစ်ကြသောကြောင့် သူတို့၏ သန်မာလှသော လက်တံများ၊ နောက်ဆစ်တွဲအဆစ်အပိုင်းများနှင့် ရွှေ့လျားသွားလာကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ သမုဒ္ဒရာရေပြင်တွင် Cephalopods (ကင်းမွန်၊ ပြည်ကြီးငါးနှင့် ရေဘဲ) အုပ်စုများ မြောက်မြားစွာ ရှိကြပြီး နက်ရှိုင်းသော ချောက်များမှ ရေတက်၊ ရေကျတွင် ဖြစ်ပေါ်လေ့ရှိသော အိုင်များနှင့် အီကွေတာမှ ဝင်ရိုးစွန်းထိ ရေပြင်တို့တွင် နေထိုင်ကြပါသည်။

မျိုးပေါင်းစု Phylum- Mollusca မှ ဆင်းသက်လာသော Cephalopods (ကင်းမွန်၊ ပြည်ကြီးငါးနှင့် ရေဘဲ) အုပ်စုဝင်များသည် ရေငန်ပိုင်းနေ အုပ်စုဖွဲ့ ရေသတ္တဝါများ ဖြစ်ကြပါသည်။

Cephalopods အုပ်စုဝင်အားလုံးမှာ ဦးခေါင်းပေါ်ရှိ လက်တံများသည် ပါးစပ် ဝန်းကျင်၌ ပုံသေဆွဲထားကြပြီး ချိတ်ကဲ့သို့ ရှည်လျားသော ရေဘဲ လက်ချောင်းသဏ္ဍာန်စုပ်ခွက်များနှင့်

လက်တံများမှာ တစ်ဆင့်ပြီး တစ်ဆင့် ကြီးထွားလာကြပြီး ရေသတ္တဝါများကို ဖမ်းဆီးရန် (သို့)

အမကိုဖမ်းရန် (သို့) အထီးများ မျိုးစေ့အနည်ကျရန် တည်ရှိကြလေသည်။ Cephalopods

အုပ်စုဝင်များမှာ အခြေခံအားဖြင့် ဦးတိုက်သွား ရေနေသတ္တဝါများဖြစ်ကြပြီး သူတို့၏

ဦးခေါင်းပိုင်းတွင် လက်တံများ (tentacles) များ နေရာယူထားကြပြီး ရောင်ပြေးတလျှက်

ရှိကြပါသည်။

ကင်းမွန်နှင့် ပြည်ကြီးငါးမှာ အဆီပါဝင်မှု နည်းပါးပြီး protein (အသားဓါတ်) မြင့်မားစွာ

ပါဝင်သောကြောင့် လူသားတို့၏ ကျန်းမာရေးအတွက် အထောက်အကူပြုသော ရေနေသတ္တဝါမျိုး

ဖြစ်ကြပေသည်။ ကင်းမွန်ငါးကို အကြော် (Fried)၊ အပေါင်း(steamed)၊ အကင် (Roasted)၊

အချက် (curry)၊ အသုပ် (salad) စသည်ဖြင့် အသုံးပြုကြပါသည်။ ဟိုတယ်များတွင်လည်း

ကင်းမွန်နှင့် ပြည်ကြီးငါး ဟင်းလျာများမှာ နာမည်ကြီးလှပါသည်။ ကင်းမွန်နှင့်

ပြည်ကြီးငါးကုန်းဘောင်ကြော်၊ ချိုချဉ်ကြော်၊ ကင်းမွန်/ ပြည်ကြီးငါး အကွင်းကြော်၊ ကင်းမွန်/

ပြည်ကြီးငါး ကောက်ညှင်းအစာသွပ်၊ ပင်လယ်စာ အစာသွပ်၊ ခရုဆီပေါင်း၊ သံပရာပေါင်းအပြင်

ကင်းမွန်/ ပြည်ကြီးငါး ချဉ်စပ်သုပ်၊ ရခိုင်သုပ်၊ အချိုသုပ်၊ ယိုးဒယားသုပ်၊ အကင်၊ အထောင်း စသည့်

ဟင်းလျာများမှာ နာမည်ကြီးလှပေသည်။

ကင်းမွန်နှင့် ပြည်ကြီးငါးများမှာ ထူးခြားသော သဘာဝရှိပြီး ပြည်တွင်းတွင်လည်းဈေးကောင်း၊

ပြည်ပပို့ကုန်အဖြစ်လည်း ဈေးကွက်ဝင်ကာ တန်ဖိုးမြင့် ရေနေသတ္တဝါဖြစ်ပါကြောင်းကို

"ကင်းမွန်နှင့် ပြည်ကြီးငါး"ဟူသော ခေါင်းစဉ်ဖြင့် လေ့လာမိသမျှ ရေးသာလိုက်ရပါသည်။

ပင်လယ်ပြာ (ငါးလုပ်ငန်းဦးစီးဌာန)

ဆက်စပ်ဆောင်းပါးများ

[အားလုံးကြည့်ရန်](#)

မြေဆွေးကန်နဲ့ ဝက်မွေးမြူခြင်း

[မွေးမြူရေး ဆောင်းပါးများ](#)

ရခိုင်ပြည်နယ် ရေချိုငါးဖမ်းလုပ်ငန်း ဥပဒေနှင့် ရေလုပ်သားများ၏ လူမှုထဝ

စားနပ်ရိက္ခာဖူလုံရေး သားစဉ်မြေးဆက်ပေး

EMPOWERING PEOPLE
LIFTING LIVES

“စားနပ်ရိက္ခာဖူလုံရေး သားစဉ်မြေးဆက်ပေး”
ရေဒီယိုအစီအစဉ်မှ

ရခိုင်ပြည်နယ် ရေချို ငါးဖမ်းလုပ်ငန်း ဥပဒေနှင့် ရေလုပ်သားများ၏လူမှုဘဝ
မွေးမြူရေး ဆောင်းပါးများ

ပင်းတယမြို့က ပျားမွေးမြူရေးအကြောင်း

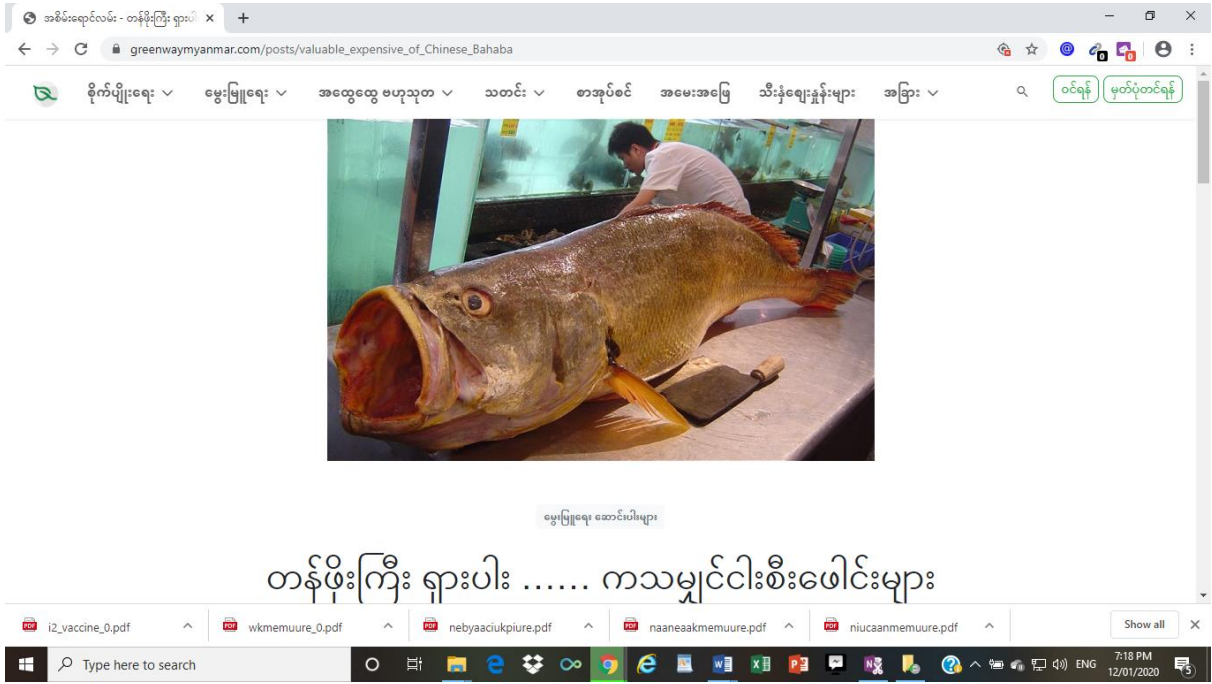
စားနပ်ရိက္ခာဖူလုံရေး သားစဉ်မြေးဆက်ပေး

EMPOWERING PEOPLE
LIFTING LIVES

“စားနပ်ရိက္ခာဖူလုံရေး သားစဉ်မြေးဆက်ပေး”
ရေဒီယိုအစီအစဉ်မှ

ပင်းတယမြို့က ပျားမွေးမြူရေးအကြောင်း
မွေးမြူရေး ဆောင်းပါးများ

ကသမျှင်ငါးမှာ croaker(ငါးပုတ်သင်) အုပ်စုတွင် ပါဝင်သည်။ တန်ဖိုးကြီး စီဖောင်းပါပြီး ရှားပါးငါးဖြစ်သည်။ စီဖောင်းမှန်သမျှ ဈေးကောင်းကြပါသည်။ ငါးစီဖောင်းမှာ အင်္ဂလိပ်လို (swimbladder (or) gas bladder (or) fish maw (or) air bladder) ဟုခေါ်ဆိုကြပါသည်။ ငါးစီဖောင်းများတွင် ကသမျှင်ငါးစီးဖောင်းများသည် အလွန်ဈေးကောင်းပြီး သိန်းရာချီ အဖိုးတန်လှပေသည်။ အထီးမှာ စီဖောင်းအသားထူပြီး အမထက် ဈေးပိုရပါသည်။ ဥပမာ - ငါးတစ်ကောင် ပိဿာ (၂၀)ရှိလျှင် စီဖောင်းခန့်မှန်းခြေ (၂၀) သား လောက်ရှိနိုင်သည်ဟု ကျွမ်းကျင်သူများ ခန့်မှန်းကြပါသည်။

ထိုငါးများမှာ ရှားပါးငါးမျိုးစိတ်ဖြစ်ပြီး ငါးများ၏ အကောင်အရွယ်အစားမှာ (၆)ပေခွဲခန့် မှ ကြီးထွားနိုင်ပြီး အလေးချိန်အားဖြင့် (၁၀၀) ကီလိုဂရမ်ထိရှိတတ်ပါသည်။ အရောင်မှာ ရွှေရောင်၊

ငွေရောင် (၂)မျိုးရှိသည်ဟု သိရပါသည်။ ထိုငါးများမှာ ရေချိုနှင့် ရေငန် ပေါင်းစပ်သည့် မြစ်ချောင်းများထဲ၌ နေထိုင်တတ်ကြပါသည်။ ငါးစီဖောင်းမှာ ငါးအားလုံးတွင် မပါရှိကြပါ။ အရိုးများသောငါး၊ ရေချိုငါးများနှင့် ပင်လယ်ငါးအချို့၌သာ ပါရှိပါသည်။

ကသမျှငါးများကို ကံကောင်းသူများမှသာ ရမိကြတတ်ပါသည်။ ထိုငါးများမှာ ပိုက်တွင် ဖမ်းမိသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် သေဆုံးကုန်သည်က များပါသည်။ အရှင်မိဖို့ အလွန်နည်းပါးလှပါသည်။ တကူးတက ရှာဖွေဖမ်းဆီးပါက မရတတ်သလို ကံစပ်မှသာ ရမိကြသည်ဟု သိရပါသည်။ ထိုငါးရပါက ရေလုပ်သားများသည် ထီဆုကြီးပေါက်သကဲ့သို့ ပျော်ရွှင်ကြပါသည်။ ကသမျှငါးရပြီးတည်းက ငါးလုပ်သားများ ငါးဖမ်းတာကိုရပ်လိုက်ကြရပါသည်။ ဆက်ဖမ်းပါက ရှိသမျှကုန်သည်ဟု ဆိုကြပါသည်။

ကသမျှငါးကို

Scientific Name - *Bahaba taipingensis*

English Name - Chinese Bahaba (or) Yellow Croaker ဟုသိရပါသည်။

ကသမျှငါးကို ဖမ်းမိပါက စီဖောင်းအနေအထားသိရှိရန် ဝမ်းဗိုက်ကို လက်ဖြင့်ဖမ်းပြီး

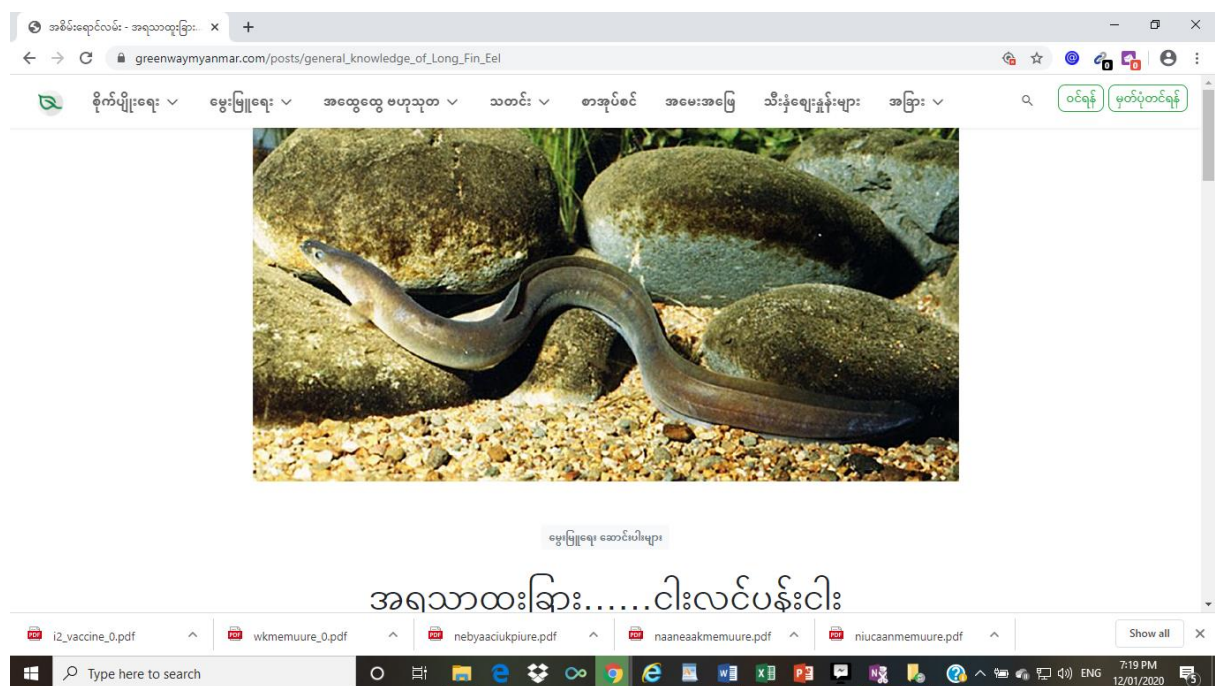
စီဖောင်းအထူအပါးကို ခန့်မှန်းပြီး ဈေးပေးကြပါသည်။

ကသမ္မင်ငါးစီဖောင်းမှာ လူမမာများအတွက် အင်အားပြည့်ဖြိုးစေသည်ဟု သိရပါသည်။ နှလုံးကို အကျိုးပြုသည်ဟုလည်း သိရဖူးပါသည်။ တရုတ်လူမျိုးများ ဆေးဝါးဖော်စပ်ရာ၌လည်းသုံးကြပြီး အလွန်အဖိုးတန်လှပါသည်။ ထို့ပြင် တန်ဖိုးကြီးရေမွှေးများထုတ်လုပ်ရာတွင်လည်း အသုံးပြုကြပါသည်။ အာရပ်လူမျိုးများ ကလေးမွေးပြီး မီးနေသည့်ဘဝမှာ ကသမ္မင်ငါးစီဖောင်းကို မီးရှို့အငွေ့ရှူကြသည်ဟု ဆိုကြပါသည်။ တချို့တရုတ်လူမျိုးနွယ်စုတစ်မျိုးမှာ ယောက်ျား (သို့မဟုတ်) မိန်းမ တင်တောင်းရာတွင် သုံးကြပါသည်။

ကသမ္မင်ငါးကို Lucky ငါးဟုလည်း ခေါ်ဆိုကြပါသည်။ စီဖောင်းကို တချို့မှာ နေပူမလှန်းကြသည်မှာ အလေးချိန်စီးအောင်ဖြစ်ပါသည်။ စီဖောင်းတွင် သွေးစွန်းရာ၊ ပွန်းပဲ့ရာ၊ စီဖောင်းအတံရှည်ထိပ်ပိုင်းလေး ပဲ့နေပါက ဈေးကောင်းမရကြပေ။ ထို့ကြောင့် ယခုနောက်ပိုင်း အကောင်လိုက်ရောင်းကြခြင်းဖြစ်ပါသည်။ စီဖောင်းအရောင်လှလေ ဈေးကောင်းရလေဖြစ်သည်။ အထီးစီဖောင်းက ရှည်မျောမျောလေးဖြစ်ပြီး အမစီဖောင်းက ဝိုင်းသည်ဟု ဆိုကြပါသည်။ အထီးစီဖောင်းမှာ အလယ်ကထူပြီး ဘေးပတ်ချာလည်က ပါးပါသည်။ အမစီဖောင်းက တစ်ချပ်လုံးပါးပါသည်။ ကျည်ကာမှန်ပြုလုပ်ရာမှာလည်း အသုံးပြုကြပါသည်။ ကသမ္မင်ငါး ရွှေရောင်နှင့် ငွေရောင် (၂)မျိုးတွင် ရွှေရောင်က ဈေးပိုရပါသည်။ စီဖောင်းအခြောက်ကို နေရောင်တွင် ထောင်ကြည့်ပါက ရွှေရောင်လဲ့လဲ့၊ ငွေရောင်အမှုန်လေးများ မြင်တွေ့ရပါသည်။

အသားမှာ ကြမ်းသည်ထင်ရသော်လည်း အရသာရှိသော ငါးတစ်မျိုးဖြစ်ပါသည်။ အသားကနူးညံ့၍ အရေခွံမှာ စားလျှင် ထုတ်ထုတ်နှင့် စား၍ကောင်းသည်ဟု ဆိုကြပါသည်။ အသားရော စီဖောင်းပါ အသုံးဝင်လှပါပေသည်။

ပင်လယ်ပြာ(ငါးလင်ပန်းဦးစီးဌာန)

ငါးလင်ပန်းကို မြန်မာနိုင်ငံတွင်သာမက အာရှတိုက်နိုင်ငံများဖြစ်သော အိန္ဒိယ၊ ပါကစ္စတန်၊ သီရိလင်္ကာ၊ နီပေါ၊ ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်၊ ဖိလစ်ပိုင်၊ ထိုင်း၊ မလေးရှား စသည့်နိုင်ငံများတွင်လည်း တွေ့ရှိရပါသည်။ ငါးလင်ပန်းအသားမှာ အာဟာရဓါတ်အများအပြားပါဝင်နေသောကြောင့် ကမ္ဘာမှာ ဈေးကြီးသည့် ငါးအမျိုးအစားဖြစ်ပါသည်။

ငါးလင်ပန်းမှာ ရေချိုငါးမျိုးစိတ်ဖြစ်ပြီး ရေချိုမြစ်များ၊ ချောင်းများ၊ အိုင်များ၊

ရေလှောင်ဆည်ကြီးများတွင် နေထိုင်လေ့ရှိပြီး ကျောက်တုံးထူထပ်သည့်

တောင်ကျချောင်းတွေမှာလည်း တက်ရောက်နေထိုင်လေ့ရှိပါသည်။

အကြီးဆုံးမှတ်တမ်းတင်ထားသည်မှာ အရှည်(၄)ပေနှင့် အလေးချိန် (၄) ပိဿာခန့်ရှိကြောင်း

သိရှိရပါသည်။

ငါးလင်ပန်းငါးမှာ တွင်းအောင်းရသည်ကို နှစ်ခြိုက်သော ရေသတ္တဝါတစ်မျိုးလည်းဖြစ်သည်။

ပင်လယ်နှင့်နီးသည့် လယ်ကွင်းများတွင် ငါး၊ ပုစွန်၊ ကဏန်း၊ ငါးရှဉ့်၊ ငါးလင်ပန်းများ ပေါသည်။

မိုးဦးကျ၍ လယ်ကွင်းများအတွင်း ရေပြည့်လာသောအခါ ငါးလင်ပန်းများသည်

လယ်ကန်သင်းများတွင် တွင်းအောင်းကြတော့သည်။ နွေအခါ၌ ကြွက်များဖောက်ထားသည့်

တွင်းများနှင့် ကဏန်းတွင်းများထဲသို့ ဝင်နေကြသည်။ ချောင်းရိုးမြောင်းရိုးများတွင်ရှိသည့်

ဂလိုင်းခေါင်းများတွင်လည်း နေကြသည်။ သူတို့ကိုယ်တိုင် တွင်းမဖောက်နိုင်ကြပါ။

တချို့မှာ လယ်ကွင်းများတွင် သားပေါက်ကြသည်။ ထိုသားပေါက်များနှင့်

တစ်မိုးတွင်းလုံးအတူနေကြ၍ မိုးကုန်ခါနီးဖြစ်သော တန်ဆောင်မုန်းလသို့ရောက်လျှင်

ပင်လယ်ထဲသို့ ပြန်ဆင်းသွားကြတော့သည်။ အခြားသော ငါး၊ ပုစွန် များကဲ့သို့

ပင်လယ်ပြင်အနက်ကြီးအတွင်းသို့ ရောက်သည်အထိ မသွားကြပေ။ ပင်လယ်စပ်

သောင်တိမ်များ၌သာ တွင်းဖောက်၍ အောင်းကြတော့သည်။

လယ်ကန်သင်းတွင် ငါးလင်ပန်းတွေ့သည်နှင့် လက်နှင့်နှိုက်၍ ဖမ်းယူကြသည်။ ငါးများချိတ်များတွင်

အစာတပ်၍လည်း များကြသည်။ ငါးလင်ပန်းရှိသော တွင်းထဲသို့ သရောပင်မှအစေးကို ထည့်၍

ငါးလင်ပန်းထွက်လာသည်ကို စောင့်၍ ဖမ်းသည်လည်းရှိသည်။ သရောအစေးမှာ ပူသောကြောင့်

ငါးလင်ပန်းထွက်ရသည်။

ငါးလင်ပန်းသည် အသားနူးညံ့၍ စားရာတွင် အလွန်အရသာရှိသည်။ အုန်းနို့နှင့် ချက်စားပါက

အလွန်စားကောင်းသည်။ အကွင်းလိုက်ကင်စားပါက အလွန်မွှေးပါသည်။ အရိုးနည်းသည်။

ကျောရိုးမကြီးတစ်ချောင်းသာပါ၍ အခြားအရိုးမရှိပေ။ ငါးလင်ပန်းသည် အဝါနှင့် အညိုဟူ၍

(၂)မျိုးရှိသည်။ အညိုမျိုးသည် အသားမာသည်။ အဝါမျိုးလောက်စားမကောင်း၊

အဝါမျိုးကားအသားနူးညံ့သည်။ စား၍ပိုကောင်းသည်။ ငါးလင်ပန်းအသံမှာ ကလေးငိုသံနှင့်

ဆင်တူသည်ဟု ဆိုကြပါသည်။

ငါးလင်ပန်းနှင့် ပတ်သက်၍ အောက်ပါအတိုင်း လေ့လာတွေ့ရှိရပါသည်။

Phylum - Chordata

Subphylum - Vertebrata

Superclass - Gnathostomata

Sub-class - Osteichthyes

Class - Actinopterygii

Order - Anguilliformes

Family - Anguillidae

Genus - *Anguilla*

Species - *Anguilla bicolor*

Common Name – Longfin eel ဟုသိရပါသည်။

Longfin Eel ဟုခေါ်သည့် ငါးလင်းပန်းမှာ ငါးရှဉ့်မျိုးစိတ်အုပ်စုမှဖြစ်ပြီး သူ့ရဲ့သည်းခြေမှာ လေဖြတ်

လေဖျန်းရောဂါများအတွက် ဆေးဖက်ဝင်သလို သူ့ရဲ့သွေးမှာလည်း လူသားတို့အတွက်

အင်အားပြည့်ဖြိုးစေပါသည်။ သူ့ရဲ့အချွဲမှာ အဆစ်အရောင်ရောဂါကုသရာတွင်အသုံးဝင်ပါသည်။

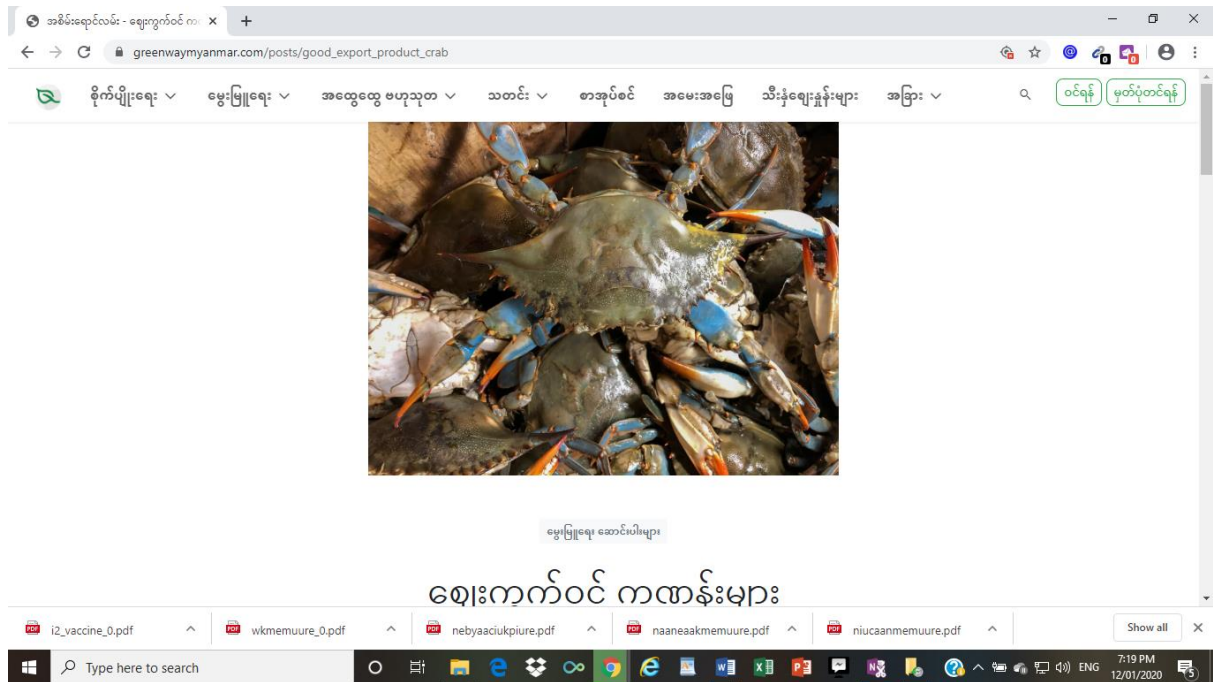
ငါးလင်းပန်းငါးကို စားသုံးခြင်းဖြင့် လူကိုဝစေပြီး သလိပ်ကို ပွားစေသည်။ ခံတွင်းပျက်ခြင်းနှင့်

လည်ချောင်းနာခြင်းများအတွက် သင့်တော်ပါသည်။

ထိုကဲ့သို့ အရသာထူးခြားပြီး ဆေးဖက်ဝင်လှသော ရေချိုငါးမျိုးစိတ် "ငါးလင်းပန်းငါး" အကြောင်းကို

လေ့လာထားသမျှ ရေးသားတင်ပြအပ်ပါသည်။

ပင်လယ်ပြာ (ငါးလုပ်ငန်းဦးစီးဌာန)

ကဏန်း(crab)မှာ စီးပွားရေးအရအရေးပါသော နိုင်ငံခြားရေထွက်ပို့ကုန်တစ်မျိုး ဖြစ်ပါသည်။

ကဏန်းမျိုးစိတ်များမှာ ပင်လယ်ကဏန်း၊ ရွံကဏန်း၊ သဲကဏန်း၊ ကဏန်းနီ၊ လယ်ကဏန်း၊

ကဏန်းစင်း၊ ဖောင်စီးကဏန်း၊ ချေးပုန်းကဏန်း စသည်ဖြင့်

ဒေသအခေါ်အဝေါ်အမျိုးမျိုးရှိကြပါသည်။ ဖောင်စီးကဏန်းမှာ "ကွန်မက" ဆိုသည့်

ရေပိုးကောင်ကတစ်ဆင့် ကြီးထွားလာသော ကဏန်းမျိုးများဖြစ်သည်ဟု သိရပါသည်။

တစ်ချို့ဒေသများတွင် ကဏန်းကို ကဏန်းထီး၊ ကဏန်းမ၊ မိန်းမလျာကဏန်း၊

ကဏန်းပျော့ဟူ၍လည်း ခေါ်ဆိုကြပါသေးသည်။ ကဏန်းပျော့မှာ အရေခွံလဲထားသော

ကဏန်းဖြစ်ပြီး ဈေးကောင်းလှပေသည်။

ကမ္ဘာ့သမုဒ္ဒရာရေပြင် ရေချိုပိုင်းနှင့် ကုန်းတွင်းပိုင်းတို့တွင် နေထိုင်လေ့ရှိကြပြီး

ကမ္ဘာ့အနှံ့အပြားတွင် ကဏန်းမျိုးစိတ်ပေါင်း (၆၇၀၀)ကျော်ခန့်ရှိကြပြီး ကဏန်းအုပ်စုပေါင်း (၉၃)

စုခန့်ရှိကြောင်း မှတ်တမ်းများအရ သိရပါသည်။

ကဏန်းများမှာ အသက် (၁-၂) အရွယ်တွင် မျိုးပွားနိုင်ကြပြီး ကဏန်းအမမှာ ဥပေါင်း (၁)

သိန်းကျော်ထိ ဥဥနိုင်ကြပါသည်။ အသက် (၈-၁၃)နှစ်ထိ သက်တမ်းရှည်ကြပြီး decapod-

crustaceans များဖြစ်ကြသည်နှင့်အညီ ကဏန်းများတွင် လက်မ(၁)စုံအပါအဝင် စုစုပေါင်းခြေလက်

(၅) စုံပါဝင်ပါသည်။

ကဏန်းများတွင် ကဏန်းမာထက် ကဏန်းပျော့မှာ နောက်ဆုံးပေါ်လူကြိုက်အများဆုံးဖြစ်ပြီး

မွေးမြူရေးလုပ်ငန်းများတွင် တွင်ကျယ်စွာ လုပ်ကိုင်အောင်မြင်နေကြပါပြီ။ ကဏန်းပျော့တွင်

သဘာဝကဏန်းပျော့နှင့် မွေးမြူရေးကဏန်းပျော့ဟူ၍လည်းရှိကြပါသည်။

သဘာဝကဏန်းပျော့မှာ-

ကဏန်းအခွံမာလာပြီဆိုပါက တစ်ကိုယ်လုံးအရေခွံလဲလေ့ရှိတတ်ကြပါသည်။

သနားစရာအကောင်းဆုံးမှာ ကဏန်းအထီးများပင်ဖြစ်ပါသည်။ ကဏန်းဖိုမှာ

ကဏန်းမအရေခွံလဲပြီဆိုပါက ခြေလက်(၅)စုံနဲ့ ကဏန်းအမတစ်ကောင်လုံးကို

ဖက်တွယ်ထားတတ်ပါသည်။ ကဏန်းကိုယ်လုံး ဘေးတဖက်တချက်တွင်
အဖျားချွန်ပြီးအဆစ်များပါသည့် ခြေလက်များရှိကြပါသည်။ ကုန်းပေါ်သွားလျှင်
ခြေထောက်အဖြစ်သုံးပြီး ရေထဲတွင် လက်အဖြစ်ရေကူးသွားနိုင်ပါသည်။ အောက်ဆုံးရှိ အဆစ် (၁)
ချောင်းမှာ ခပ်ပြားပြားဖြစ်နေပါသည်။ လှော်တက်ပြားကဲ့သို့ ရေကိုယက်ပြီး ကူးခတ်နိုင်ဖို့
သဘာဝကဖန်တီးပေးထားပါသည်။ လက်မကြီး(၂)ချောင်းမှာလည်း ပြုတ်တူလို အဖျားချွန်ထက်ပြီး
လိုသလို ညှပ်၍ရပါသည်။

ကဏန်းသဘာဝမှာ အလွန်အသက်ပြင်းလှပါသော်လည်း မျက်စိ(၂)ခုမှာ အညှာတံရှိပြီး
မျက်ခွံမရှိသောကြောင့် ဖုံးကွယ်မထားနိုင်၍ မျက်လုံးကို မတော်တဆ ခြင်ကိုက်ပါက
ကဏန်းသေတတ်ပါသည်။ မျက်လုံး(၂)လုံးအောက်ဘက်တွင် အခွံမာ(၂)ခုစီ ဖုံးထားသည့်
ကဏန်းပါးစပ်ပေါက်ရှိပြီး ပါးစပ်ထဲတွင် သွားသေးသေးလေးရှိပါသည်။ ကဏန်းဖိုမှာ ကဏန်းမကို
လက်မကြီး (၂) ချောင်းနှင့် အချိန်ပြည့် အကာအကွယ်ပေးထားပါသည်။ ကဏန်းမမှာ (၄-၅)
ရက်ကြာသည်အထိ အရေခွံနုရာမှ အရေခွံမာလာပြီးပါက ကဏန်းဖိုမှ အရေခွံမာကို
ခွာချပေးပါသည်။ ထိုရက်များတွင် ကဏန်းထီးမှာ အစာလုံးဝမစားဘဲ ကဏန်းမကို
စောင့်ရှောက်ပါသည်။ သို့သော် ကဏန်းထီးအရေခွံလဲပါက ကဏန်းမရောက်လာပြီး

ကဏန်းထီးတစ်ကောင်လုံးကို သူ့လက်မနှင့်ညှပ်ပြီး စားပစ်လေ့ရှိကြပါသည်။ ကဏန်းထီးမှာ သနားစဖွယ်ကောင်းလှပေသည်။ ထိုကား သဘာဝကဏန်းပျော့များ အရေခွံလဲခြင်းဖြစ်ပါသည်။

မွေးမြူရေးကဏန်းပျော့မှာမူ-

ခြင်းများထဲသို့ ကဏန်းတစ်ကောင်ခြင်းစီ ထည့်ကြပြီး အခွံလဲတာကို စောင့်ကြည့်ရပါသည်။

အခွံလဲ/မလဲ တစ်နေ့ (၄) ကြိမ်စစ်ကြပြီး အခွံလဲပြီးသားအကောင်တွေပါက ခြင်းထဲမှ

ဆယ်ထားရပါသည်။ အခွံလဲပြီးသား ကဏန်းများကို အချိန်အတိုင်းအတာတစ်ခုထိ ထားထားပါက

အခွံမှာ လဲပြီးပြီးချင်းလိုမပျော့တော့ပဲ ပြန်မာသွားတတ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် အခွံမမာခင်ဆယ်ပြီး

ရေခဲရိုက်ထားရသည်ဟု သိရပါသည်။ ကဏန်းပျော့မှာ တစ်ကိုယ်လုံးစားသုံးလိုရပြီး

လူကြိုက်များလှပါသည်။

ကဏန်းပျော့မှာ-

၁ကီလို ကို ၈၅၀၀ - ၁၃၀၀၀ ကျပ် ရှိကြပြီး အရွယ်မျိုးစုံ၊ ဈေးနှုန်းမျိုးစုံရှိကြပါသည်။

ကဏန်းအမာအရှင်ဈေးနှုန်းမှာ -

၂၃၀ ဂရမ် အထက် ၁ ကီလို = ၈၅၀၀ ကျပ်

၁၃၀ ဂရမ် အထက် ၁ ကီလို = ၇၅၀၀ ကျပ်

၁၀၀ ဂရမ် အထက် ၁ ကီလို = ၆၅၀၀ ကျပ် ဟူ၍ အသီးသီးရှိကြပါသည်။

ကဏန်းအသားမှာ အလွန်ချိုပြီးနူးညံ့လှပေသည်။ ကဏန်းနှင့် ပတ်သက်သည့်

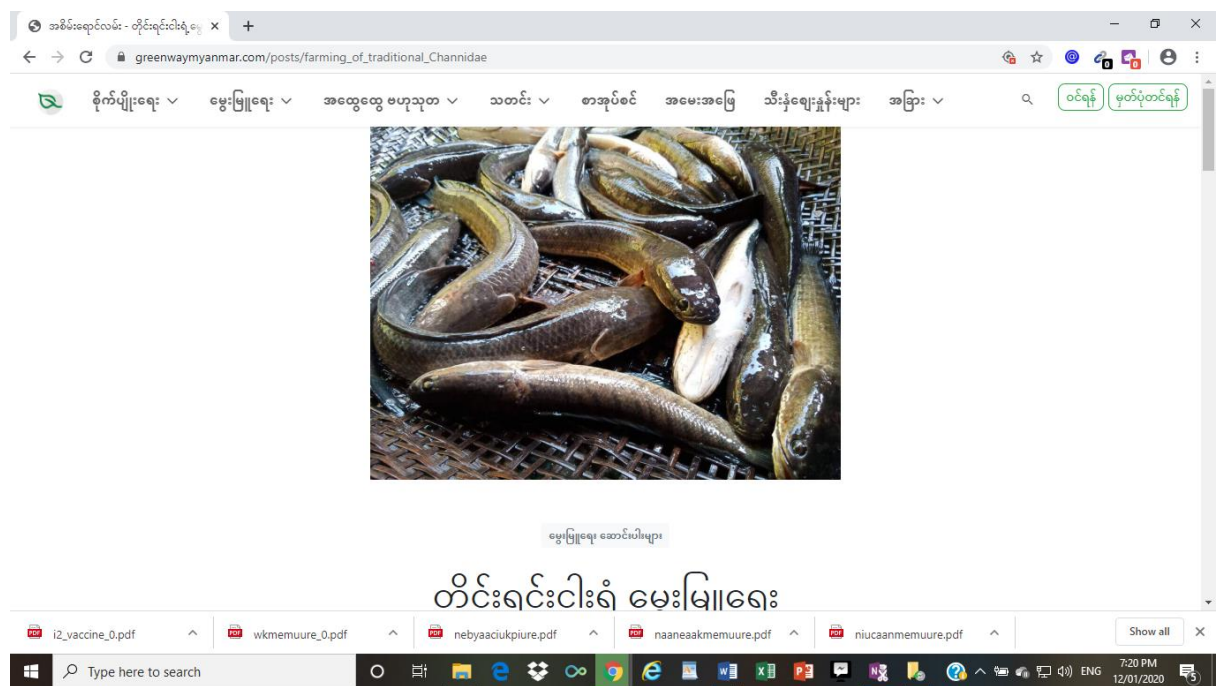
နာမည်ကြီးဟင်းလျာများမှာ ကဏန်းမာဆာလာချက်၊ ကဏန်းချဉ်စပ်၊ ကဏန်းပျော့တန်ပူရာကြော်၊

ကဏန်းဘာဂါ၊ ကဏန်းပေါင်း၊ ကဏန်းပင်လယ်စာထောင်း၊ ကဏန်းအသားထွင်းကြော်၊

ကဏန်းကြော်ချက်၊ ကဏန်းပျော့ ငရုတ်ကောင်းကြော် စသည့်ဟင်းလျာများမှာ နာမည်ကြီးပြီး

လူကြိုက်များလှပါသည်။

ပင်လယ်ပြာ (ငါးလုပ်ငန်းဦးစီးဌာန)

Kingdom. Animalia

Phylum. Chordata

Class. Teleostei

Order. Perciformes

Family. Channidae

Genus. Channa

တိုင်းရင်း: ငါးရံမျိုးစိတ်များ မြောက်များစွာရှိသည့်အနက် မြန်မာနိုင်ငံတွင် ငါးရံ (၅) မျိုးရှိပါသည်။

၁။ ငါးရံအောက်

၂။ ငါးရံဒိုင်

၃။ ငါးအုံးမတ်

၄။ ငါးရံပုနော်

၅။ ငါးရံခေါင်းတို တို့ဖြစ်ကြပါတယ်။

ငါးရံအောက်အမျိုးအစားမှာ ကြီးထွားနှုန်းကောင်းမွန်သဖြင့် ရွေးချယ်မွေးမြူသင့်ပါသည်။

မွေးမြူသင့်သည့် မြေနေရာမှာ တစ်နှစ်ပတ်လုံး ရေနေနိုင်သည့်မြေဖြစ်၍

ရေကိုကောင်းစွာထိန်းသိမ်းနိုင်သည့် ရွံ့စေးမြေ၊ ရွံ့နှုန်းမြေဖြစ်ရပါမည်။ ဒေသတွင်း

ငါးရုံသားပေါက်များ အလွယ်တကူရနိုင်သည့်နေရာ ဖြစ်ရပါမည်။

ကန်တူးဖော်ခြင်း

တစ်နိုင်တစ်ပိုင်ကန်များ၌ မွေးမြူနိုင်သကဲ့သို့ စီးပွားဖြစ်မွေးမြူလိုပါက တစ်ဧကကန်များထိ

မွေးမြူနိုင်ပါသည်။ ရေအနက် ၃ ပေ မှ ၄ ပေခန့်အထိ တူးဖော်ရမည်။ ရေကို အမြဲထိန်းထားရမည်။

မိုးများသည့်အခါ ကန်ရေလျှံခြင်းမှ ကာကွယ်ရန် ကန်ဘောင်ထိပ်မှ ရေလျှံပေါက် ထားပေးရမည်။

ကန်ဘောင်ဘေးပတ်လည်တွင် အရိပ်ရငှက်ပျောပင်များ စိုက်ပေးရမည်။ Blue Net ပိုက်ပြာ

ကာရံထားရမည်။

ကန်အခြောက်ခံခြင်း

ကန်အခြောက်ခံသည့်အခါတွင် ကန်အောက်ခြေမြေကြီး ပက်ကြားအက်ကွဲသည်အထိ

အခြောက်ခံရမည်။

ထုံးထည့်ခြင်း

ဖောက်ထုံး $Ca(OH)_2$ ထည့်ရမည်။ ကန်ဘောင်အပေါ်ပတ်လည်တွင်လည်း ပက်ဖျန်းပေးရမည် ။

ရေဩဇာတက်ရန်ဆောင်ရွက်ခြင်း

သားပေါက်များကို ပြုစုနေစဉ်ကာလအတွင်း ယူရီးယားနှင့် တီစူပါတို့ကို ထည့်ပေးရမည်။ နွားချေး၊ ကြက်ချေးထည့်ပေးခြင်းဖြင့်လည်း ရေဩဇာဓါတ်ကြွေစေပါသည်။ ရေအရောင်စိမ်းလာပါက ငါးရုံသားပေါက်များကို ထည့်နိုင်ပါပြီ။ ငါးသားပေါက်နားခိုရန် အရိပ်ရအပင်အနည်းငယ် ထည့်ပေးနိုင်ပါသည်။ ငါးရုံသားပေါက်ကို တစ်ဧက ၈၀၀၀ မှ ၁၀၀၀၀ နှုန်းဖြင့် ထည့်သွင်းမွေးမြူနိုင်ပါသည်။ သားပေါက်များအရွယ်အစားညီပါက အဖတ်တင်နှုန်းကောင်းမွန်ပြီး ကြီးထွားနှုန်းကောင်းပါသည်။

အစာကျွေးခြင်း

ငါးရုံများသည် အသားစားသတ္တဝါ (Carnivorous) ငါးမျိုးဖြစ်၍ ကြီးထွားနှုန်းပိုမိုကောင်းမွန်စေသည်။ ယင်းကြောင့် အသားဓါတ် ၂၅ % ၃၅ % အထိပါဝင်သောအစာကိုကျွေးသင့်ပါသည်။ ဖွဲနု ၃၀% ငါးကြေမှုန့် ၄၀% ပဲဖတ်၃၀ % စပ်၍လည်း ကျွေးနိုင်ပါသည်။ ယခုအခါ အစာတောင့်များလည်း ထွက်ပေါ်ရောင်းချလာပြီး ဝယ်ယူကျွေးနိုင်ပါသည်။ မွေးမြူကာလ ၆ လမှ ၈ လအကြာတွင် ၄၀ ကျပ်သားမှ ၆၀ ကျပ်သားထိ ကြီးထွားနိုင်ပါသည်။ တခြားငါးများနှင့် တွဲဖက်ရောနှောမွေးမြူရန် မသင့်တော်ပါ။

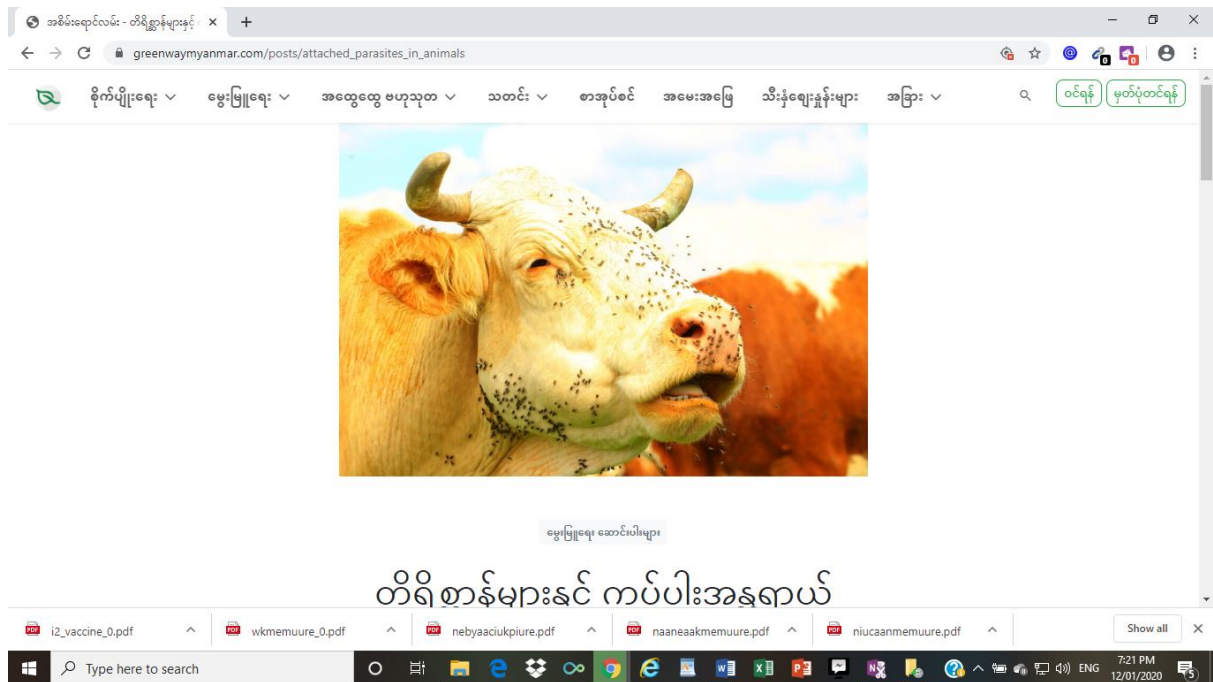
သားပေါက်များ စုဆောင်းနိုင်သည့် နည်းလမ်းများ

ငါးရုံသားပေါက်များကို သဘာဝအတိုင်း သားဖောက်ခြင်းကို ဆောင်ရွက်နိုင်ပြီး သားဖောက်ရာတွင် ပေ၂၀ ပတ်လည်ခန့် ကန်ငယ်ထဲတွင် တစ်နှစ်သားအထက်ကို ငါးရုံအထီးအမ ကိုထည့်ကာ မျိုးဖောက်သည်။ ငါးရုံသည် အသိုက်ပြုလုပ်ဥအုတ်တတ်သည့်အတွက် အပင်အခက်များထည့်ထားရန် လိုအပ်ပါသည်။ အသိုက်အဖွဲ့ဥအုတ်ပြီး တစ်ပတ်ခန့်အကြာ သားပေါက်နိုင်သည်။ သားပေါက်များကို ၂ လက်မ ၃ လက်မ ရရှိက ပိုမိုကောင်းမွန်ပါသည်။ ယခုအခါ ဆေးထိုးသားပေါက်နည်းဖြင့် အောင်မြင်နေပြီဖြစ်ကြောင်း ကြားသိရပါသည်။

ငါးရုံမျိုးငါးအမများသည် မေလမှ စက်တင်ဘာလအတွင်း အသိုက်အအုံပြုလုပ်ကာ ဥအုတ်တတ်ကြသည်။ သားပေါက်များ ငါးမှုန့်အဆင့်မှ ငါးသန်ဖြစ်သည်အထိ အနီရောင်ရှိကာ အုပ်စုလိုက် ကူးခတ်သွားလာနေတတ်ကြသည်။ ငါးအမသည် ငါးသားပေါက်အုပ်စုလိုက် ကူးခတ်သွားနေစဉ် ရေအောက်မှ လိုက်ပါလျှက်ရှိတတ်သည်။ အဆိုပါသားပေါက်များကို နိုင်လွန်ဇာပြာ ခြင်ထောင်စ ခိုင်းကွင်းတို့ဖြင့် အလွယ်တကူ ဖမ်းယူစုဆောင်းပြီး အသားတိုးကန်ထဲ ထည့်သွင်းမွေးမြူနိုင်ပါသည်။

ငါးရုံငါးများအား မြန်မာလူမျိုးများသည် နှစ်ခြိုက်စွာစားသုံးလေ့ရှိကြသည်။ ငါးရုံသည် တခြားငါးများထက် အကြမ်းခံနိုင်ခြင်း၊ ရောဂါဒဏ်ခံနိုင်ခြင်း၊ ရေနောက်ကျိမှုလည်းခံနိုင်ပြီး ဈေးကွက်ကောင်းမွန်ကြောင်း ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

Source - AQUADAPT-Myanmar

တိရစ္ဆာန်၏ ခန္ဓာကိုယ်ပြင်ပတွင် မှီတွယ်ကပ်နေကြသော ကပ်ပိုးများကား မွှား၊ သန်း၊ လှေး၊ ယင်၊ ဝဲနှင့် ခြင်တို့ဖြစ်ကြသည်။ ပြင်ပကပ်ပါးပိုးများသည် အတွင်းကပ်ပါးပိုးများကဲ့သို့ လက်ခံကောင်အား အန္တရာယ်ဆိုးကျိုး အမျိုးမျိုးပေးနိုင်လေသည်။

ပြင်ပကပ်ပါးများ မှီခိုတွယ်ကပ်ခြင်းခံရသော တိရစ္ဆာန်များသည် သွေးအားနည်းခြင်း၊

မတည်မငြိမ်ဖြစ်ခြင်း၊ ပိန်ချုံးလာခြင်း၊ တွယ်ကပ်ရာနေရာတွင် အနာများဖြစ်ခြင်း၊

ယင်းအနာများကြောင့် သိုးများတွင် အမွှေးထုတ်လုပ်မှုနှင့် အရည်အသွေးကျခြင်း၊ နွားနှင့် ဆိတ်တွင် သားရေစံချိန်မမီခြင်း၊ အသားထွက်လျော့နည်းခြင်း၊ ရောဂါများသယ်ဆောင်ဖြန့်ဖြူးမှုကြောင့် ရောဂါများ တစ်ကောင်နှင့်တစ်ကောင် ကူးစက်ပြန့်ပွားခြင်း၊ ခိုင်းနွားများတွင် ခိုင်းအားကျဆင်းခြင်း၊ နို့ပေးနွားမများ နို့ထွက်လျော့ခြင်း စသည်များဖြစ်ပေါ်ပေလိမ့်မည်။

သို့ဖြစ်၍ ကပ်ပါးများကို လေ့လာရာတွင် ပြင်ပကပ်ပါးများကို လျစ်လျူရှု၍မရပေ။ မွားများသည် သွေးစုပ်တတ်သော ပြင်ပကပ်ပါးများဖြစ်၍ နို့တိုက်သတ္တဝါအများအပြားတွင် တွယ်ကပ်လေ့ရှိသည်။ မွားများသည် ဘဲဥပုံ သို့မဟုတ် ရှည်မျောမျောပုံသဏ္ဍာန်ရှိသည်။

မွားများသည် ဘဝတစ်စိတ်တစ်ဒေသကို လက်ခံကောင်ထံတွင် ကုန်လွန်စေပြီး ကျန်ဘဝအစိတ်အပိုင်းကို လက်ခံကောင်ထံ တွယ်ကပ်ရန် စောင့်ဆိုင်းကုန်လွန်စေသည်။

ထိုသို့ ကပ်ပါးဘဝနှင့် မနေသောအချိန်သည် အတော်အတန်ကြာမြင့်နိုင်သည်။ သို့ဖြစ်၍ မွားအဆင့်ဆင့်အမျိုးမျိုးသည် လပေါင်းများစွာ သို့မဟုတ် နှစ်နှင့်ချီ၍ ရှင်သန်နိုင်သည်။

အလွန်ပူပြင်းသောနေရာသို့ လက်ခံကောင်ထံမှ သွေးဝ၍ မြေပြင်သို့ ပြုတ်ကျလာသောမွားမသည် နှစ်ရက် သို့မဟုတ် သုံးရက်အကြာတွင် ဥစတင်ဥပြီး တစ်ပတ်ခန့်တွင်ပြီးဆုံးသည်။

မွားမတစ်ကောင်သည် ပျမ်းမျှဥနှုန်းမှာ ၂၀၀၀ ဖြစ်သည်။ ဥတစ်သုတ်သာဥပြီး သေဆုံးသွားတတ်သည်။

ဥများသည် မြက်ပင်များနှင့် အရိပ်ရသောနေရာများတွင် စုပြုံနေကြပြီး ကြက်ဥပုံ

တောက်ပသောအရောင်ရှိသည်။ အပူကဲချိန်ကိုလိုက်၍ ဥပေါက်ရန်ကြာသောအချိန်မှာ ၁၁၄ - ၁၄၆

ရက်ဖြစ်ပါသည်။ မြက်ပင်၊ ထောင်နေသော အပင်များပေါ်သို့ တွယ်ကပ်ပြီးမကြာမီ

အုပ်စုငယ်လေးဖြစ်ကာ တိရစ္ဆာန်တစ်ကောင် အနားရောက်လာလျှင်

တွယ်ကပ်ကူးစက်သွားပါသည်။

စားကျက်များ၌ နွေရာသီတွင် သုံးလမှ လေးလ၊ ဆောင်းတွင်းတွင် ငါးလမှ ခြောက်လ

ရှင်သန်နိုင်ပါသည်။ ပို၍အေးသောရာသီတွင် ၁၀ လခန့်အထိ ရှင်သန်နိုင်ပြီး စိုက်ခင်းစားကျက်များ၊

စွတ်စိုနေရာများတွင် မိမိနွားများ ချည်နှောင်ထားစဉ် ဂရုစိုက်ရပါမည်။ နွားများတွင် ၂၂ ရက်အထိ

သွေးစုပ်ပြီး ကွာကျတတ်ပါသည်။ နွားများတွင် ရက် ၄၀ အထိ အသက်ရှင်သန်နေထိုင်နိုင်ကြောင်း

သိထားရပါမည်။ မွားတစ်သောင်းမှ နှစ်သောင်းတွယ်ကပ်ပါက သွေး ၁၀ လီတာ ဆုံးရှုံးနိုင်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် နွားများကို စားကျက်တွင် ငါးလ၊ ခြောက်လမထားရန်၊ စားကျက်ကို အပိုင်းလိုက်

ထွန်ယက်ပစ်ရန်၊ သားလောင်းများသေစေရန် မီးရှို့ပစ်ရန်၊ ရေမြောင်းများ ရေစီးဆင်းရန်

ဆောင်ရွက်ပေးခြင်း၊ နွားများကို မွားသတ်ဆေးများ စိမ်ပေးခြင်း၊ ပက်ဖျန်းပေးခြင်းကို ၁၄

ရက်တစ်ကြိမ် ပြုလုပ်ရန်၊ ရေချိုးပေးခြင်း၊ နွားခြံအနီး ချုံရှင်းပေးခြင်းများ ပြုလုပ်ပေးရမည်။

၎င်းအပြင် ဝဲပိုးများစွာကို အိမ်မွေးတိရစ္ဆာန်များတွင် တွေ့ရသည်။

ထိတွေ့ကူးစက်တတ်သောအရေပြားဝဲနာဖြစ်စေပါသည်။ ဝဲပိုး ခြောက်မျိုးရှိသည်။ ဝဲပိုးများသည်

အရေပြားအတွင်း ဝင်ရောက်ပြီး တွန့်လိမ်နေကြပြီး ကျွဲ၊ နွားများသည်

လက်ခံကောင်များဖြစ်လာပါသည်။

ဝဲပိုးများသည် တိရစ္ဆာန်များနှင့် လူသို့ကူးစက်တတ်ကြပြီး အချို့ဝဲပိုးများသည်

အမွေးထူသည့်နေရာတွင် စတင်ဝင်ရောက်၍ နေပူသည်အချိန်တွင် လှုပ်ရှားမှုပိုတွေ့ရသည်။

ဝဲရောဂါကူးစက်ခံရလျှင် နွားများ မျက်လုံးတစ်ဝိုက်၊ မျက်နှာနှင့် လည်ပင်း၊ အမြီးရင်းတို့တွင်

အလွန်ယားယံပြီး ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးလည်း ကူးစက်နိုင်သည်။ နွားခြံအကာတန်းများ

နွားချည်ထားသောတိုင်၊ သစ်ပင်များနှင့် ပွတ်တိုက်ခြင်းကြောင့် အမွေးကျွတ်ခြင်း၊ အနာဖေးများ

ပေါ်ထွက်လာခြင်း၊ ရက်သတ္တပတ် အနည်းငယ်အကြာတွင် အရေပြားတွန့်ရှုံ့လာ၍

အရေပြားထူလာပြီး မာလာခြင်းတို့ ဖြစ်ပေါ်လာကာ ဆေးမကုသပါက တစ်ကိုယ်လုံးပျံ့နှံ့ကာ

သေဆုံးသည်အထိ ဖြစ်နိုင်ပါသည်။

ဝဲရောဂါသည် နွေရာသီတွင် ပျောက်သွားသော်လည်း ဆောင်းရာသီတွင် ပြန်ပေါ်လာတတ်ပါသည်။

ကပ်ပါးပိုးများတွင် နွားသန်းသည် ကိုက်၍သွေးစုပ်တတ်သည့်အတွက် ဆေးဖျန်းပေးခြင်း

ပြုလုပ်နိုင်သည်။ ဆေးများမှာ chlordane 0.5 % Malathion 0.5% Toxophene 0.5%

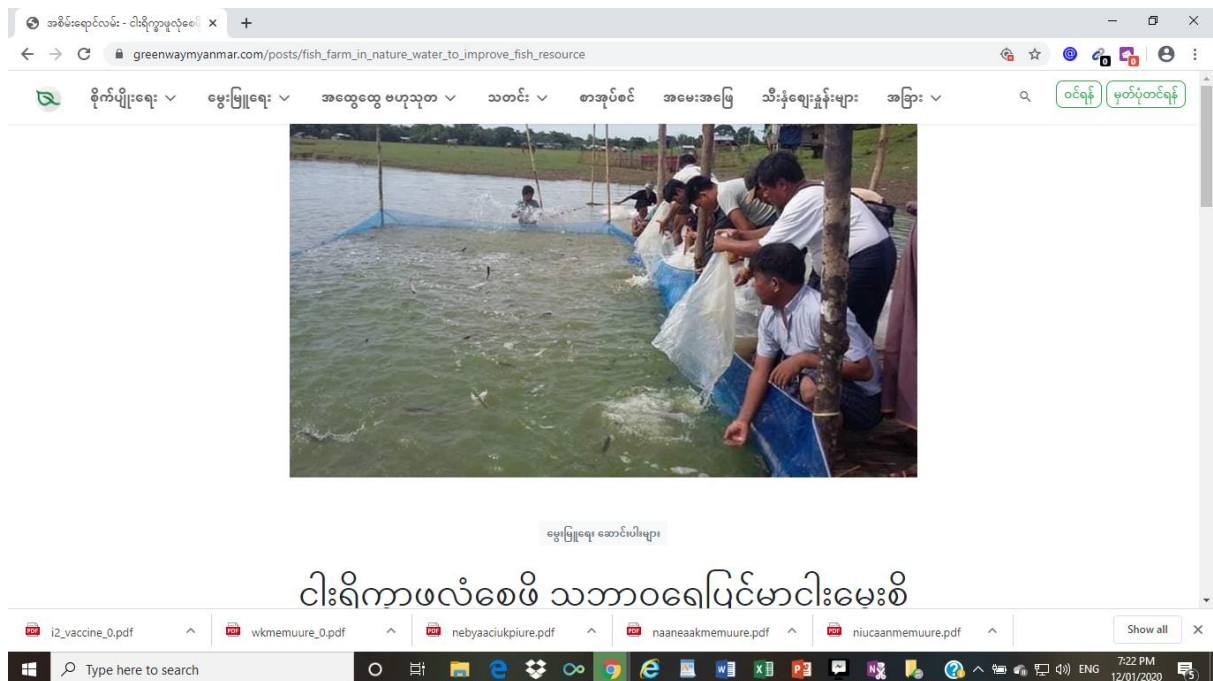
များဖျန်းပေးခြင်း၊ ၁၆ ရက်ကြာလျှင် တစ်ကြိမ်ဖျန်းပေးခြင်း၊ နွားချည်သောတန်းများ၊ တိုင်များ

ပြန်လည်အသုံးမပြုခြင်း၊ ဆေးကုသစဉ်နှင့် ဆေးကုသပြီး အာဟာရပြည့်ဝသောအစာများ

ကျွေးမွေးရန် အကြံပြုရေးသားလိုက်ရပေသည်။

ထွန်းလှိုင်(မြိုင်)

ဒို့ကျေးရွာဂျာနယ်မှာ ပြန်လည်ဖော်ပြပါသည်။

ငါးရိကာဖလံစေဖို့ သဘာဝရေပြင်မှာငါးမွေးစို့

30/10/2019 13:30 PM တွင်

ကမ္ဘာ့ငါးအဖွဲ့မှ ရေးသား

ပြီး

WorldFish မှ

ပေးပို့ထားပါသည်။

သာဘာဝရေပြင်များမှ ငါးထုတ်လုပ်ရာတွင် ရေရှည်စဉ်ဆက်မပြတ် ငါးထုတ်လုပ်နိုင်ရေးအတွက်

ဖမ်းဆီးခြင်းကိုအခြေခံသောမွေးမှုထုတ်လုပ်မှု (Capture based culture system)နှင့်

မွေးမြူခြင်းကိုအခြေခံသော ဖမ်းဆီးထုတ်လုပ်မှု (Culture-based capture system) ဟူသော

ရေရှည်တုံ့သည့်နည်းလမ်းနှစ်ခုဖြင့် ဆောင်ရွက်လျက်ရှိပါသည်။

မွေးမြူရေးကိုအခြေခံသော ဖမ်းဆီးထုတ်လုပ်မှုစနစ်မှာ တစ်နှစ်ပတ်လုံးနီးပါး ရေနေသော

ငါးမွေးမြူရန်အတွက် သင့်လျော်သော ရေပြင်အကျယ်အဝန်းရှိသော အင်းများ၊ အိုင်များအတွင်းသို့

ငါးမြစ်ချင်း၊ ငါးကြင်း၊ မြက်စားငါးကြင်း၊ ငါးခုံးမကြီးစသည့် အသီးအရွက်စား (Herbivorous)

ငါးမျိုးစိုက်ထည့်မွေးမြူခြင်းဖြစ်သည်။ တစ်ရာသီမွေးမြူလျှင် တစ်ကောင်လျှင် ၅၀

ကျပ်သားခန့်ရရှိကြသည်။

ညောင်လေးပင်ဒေသသည် တိုင်းရင်းငါးထွက်သည့်နေရာဖြစ်သော်လည်း ထွက်ရှိသည့်ငါးများကို

မြန်မာနိုင်ငံအလယ်ပိုင်း အထက်ပိုင်းသို့တင်ပို့နေရ၍ ဒေသတွင်း ငါးစားသုံးမှုဖူလုံစေရန်

ရန်ကုန်မြို့မှ ငါးမြစ်ချင်း၊ ငါးကြင်း၊ ငါးတန်၊ ငါးမုတ်စသည့်မွေးမြူရေးငါးများကို ရေခဲရိုက်၍

ပြန်လည်တင်သွင်းစားသုံးနေရသဖြင့် လတ်ဆတ်မှု အားနည်းခြင်း၊ မွေးမြူရေးမှ

ဓာတ်ကြွင်းအနိသင်ရှိခြင်းများ ကြုံတွေ့ရပါသည်။ မွေးမြူရေးငါးများကို

သဘာဝရေပြင်များအတွင်း ထည့်သွင်းမွေးမြူခြင်းဖြင့် ငါးကန်တူးဖော်မှုကုန်ကျစရိတ် မရှိခြင်း၊

အစာကုန်ကျစရိတ်မရှိခြင်း၊ သဘာဝရေပြင်အတွင်း ဓာတ်ကြွင်းအနိသင်မရှိဘဲ

ကျေးလက်ဒေသတွင် လတ်ဆတ်သောငါးကို ဖူလုံစွာစားသောက်နိုင်မည်ဖြစ်ပါသည်။ ထို့အပြင်

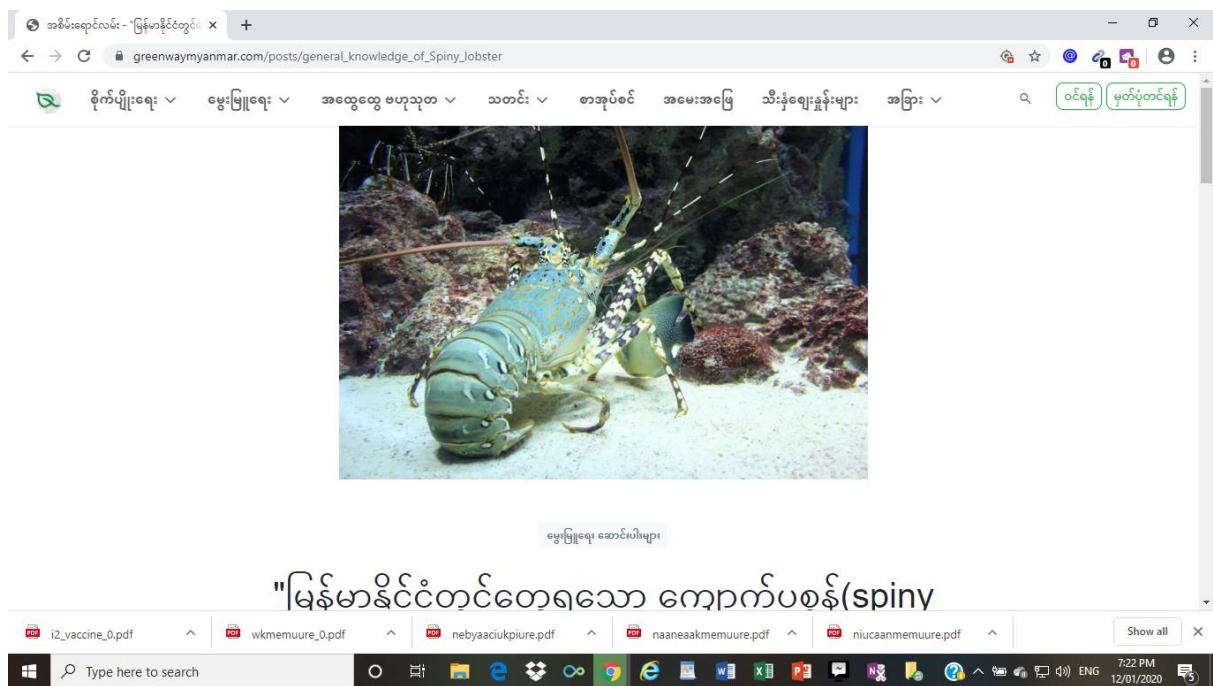
ငါးအကုန်ပြန်လည်ဖမ်းဆီးနိုင်ခြင်းမရှိ၍ သဘာဝရေပြင်အတွင်း မွေးမြူရေးငါးမျိုးစိတ်များ

ပျံ့နှံ့သွားမည်ဖြစ်ပါသည်။

လက်ရှိအချိန်သည် ကမ္ဘာကြီးပူဇွေးလာခြင်းကြောင့် ရာသီဥတုပြောင်းလဲခြင်း၊

စိုက်ပျိုးရေးလုပ်ငန်းများ တိုးချဲ့လာခြင်း၊ လူတို့၏မဆင်မခြင် အလွန်အကျွံဖမ်းဆီးခြင်းများကြောင့်

ငါးသယံဇာတမှာ သိသိသာသာလျော့ပါးလာပြီဖြစ်သည်။ တစ်ဖက်တွင်လည်း တိုးပွားလာသော နိုင်ငံသားများအတွက် ငါးရိက္ခာပြည့်မီစေရန်မှာ သဘာဝငါးကိုပဲ စောင့်ဆိုင်းဖမ်းဆီးမနေတော့ဘဲ သဘာဝရေပြင်များတွင် ငါးမျိုးများ ထည့်သွင်းမွေးမြူခြင်းဖြင့် ရေသယံဇာတကို အပြည့်အဝအသုံးချပြီး ငါးရိက္ခာတိုးထုတ်ကြပါရန် တိုက်တွန်းလိုက်ရပါသည်။

ကျောက်ပုစွန်များမှာ ကြီးမားသော အခွံမာရေနေသတ္တဝါ (large crustaceans) များ ဖြစ်ကြပြီး အခွံလဲတတ်သောသဘာဝရှိပါသည်။ အသက် (၅-၇) နှစ်ရှိသည့် ကျောက်ပုစွန်များမှာတစ်နှစ်ကို ၂၅ ကြိမ်အခွံလဲလေ့ရှိပြီး သူတို့အခွံကိုသူတို့ပြန်စားကာ calcium ဓါတ်ကို ရယူပါသည်။

အသက် (၁၀၀)နှစ်ဝန်းကျင်ထိ နေထိုင်နိုင်ကြပြီး အသက်အရှည်ဆုံး ရေသတ္တဝါများတွင် ကျောက်ပုစွန်သည်လည်း အပါအဝင်ဖြစ်ပေသည်။ ကျောက်ပုစွန်အမမှာ ဥပေါင်း (၈၀၀၀) မှ

(၁၀၀၀၀၀)ကျော်ထိ ဥဥနိုင်ကြပါသည်။ ညဘက်မှသာ အစာရှာထွက်လေ့ရှိပြီး အစုံစား

omnivorous များဖြစ်ကြသည်။

အခွံမာကျောက်ပုစွန်များမှာ ကျောရိုးမဲ့ (invertebrate) များဖြစ်ပြီး သူတို့ရဲ့သွေးအရောင်မှာ နက်ပြာရောင်ဖြစ်နေပါသည်။ ခြေလက် ၅ စုံပါရှိပြီး

ခြေလက်တွေပြတ်သွားပါကအသစ်ပြန်ထွက်သော သဘာဝရှိကြသည်။

မြန်မာနိုင်ငံတွင်တွေ့ရသော ကျောက်ပုစွန် (spiny lobster) မျိုးစိတ် ၃ မျိုးမှာ-

Phylumမျိုးပေါင်းစု-Arthropoda

Classအမျိုးအစား- Crustacea

Orderမျိုးစဉ်- Decapoda

Familyမျိုးရင်း- Palinuridae

Genusမျိုးစု- Panulirus

Species(1)- *Panulirus Polyphagus* (Mud spiny lobster)

Species(2)- *Panulirus Ornatus* (Ornate spiny lobster)

Species(3)- *Panulirus Versicolor* (Painted spiny lobster)တို့ဖြစ်ကြသည်။

Mud spiny lobster တွင် ဆူးချွန် (spine) တစ်စုံပါရှိပြီး Ornate spiny lobster နှင့် Painted spiny lobsterတွင် ဆူးချွန်(spine)၂စုံပါရှိကြပါသည်။

အရွယ်အစားမှာ ပုံမှန် (၂၀ -၂၅) စင်တီမီတာရှိပြီး အမြင့်ဆုံး (၄၀-၆၀) စင်တီမီတာထိ ရှိကြပါသည်။ ဒေသအခေါ်အရ Bamboo, Flowers, 7 colors ဟူ၍သိရပါသည်။

ကျောက်ပုစွန်များမှာ ဆောင်းရာသီ အအေးများချိန်တွင် ပိုမိုအထိအမိများပြီး

မြူး၊လွှာချင်းပိုက်များဖြင့် ပင်လယ်ပြင်ကျောက်ဆောင်များကြားတွင်

ဖမ်းဆီးကြပါသည်။ဒေသအခေါ်'ပိုင်' ဟုသိရှိရသောမြူးမှာ ဝါး(နီး)ကို အရှည်သင်ပြီး

တောင်းယက်သလိုယက်ကြကြောင်း လေ့လာတွေ့ရှိကြရသည်။ တစ်ခါထောင်လျှင် မြူးအလုံး၂၀

ခန့်ဖြင့် ကျောက်ပုစွန်ထောင်ဖမ်းကြကြောင်း တွေ့ရသည်။

ဈေးကောင်းလှသော ကျောက်ပုစွန်အရှင်များကို ပြည်တွင်းတွင်သာမက

နိုင်ငံခြားတိုင်းပြည်များသို့လည်း တင်ပို့ကြပါသည်။ ကျောက်ပုစွန်မှာ အသားသာ

အသုံးဝင်သည်သာမက အခွံကိုလည်း ရုံးခန်း၊ ဧည့်ခန်းတွင် အလှဆင်ခြင်း၊

အမှတ်တရလက်ဆောင်အဖြစ် ပေးခြင်းများလည်းရှိသည်။

ကျောက်ပုစွန်ကင်၊ ကျောက်ပုစွန်ပေါင်း၊ ကျောက်ပုစွန်သုပ်၊ အချိုကြော်၊ အစပ်ချက်

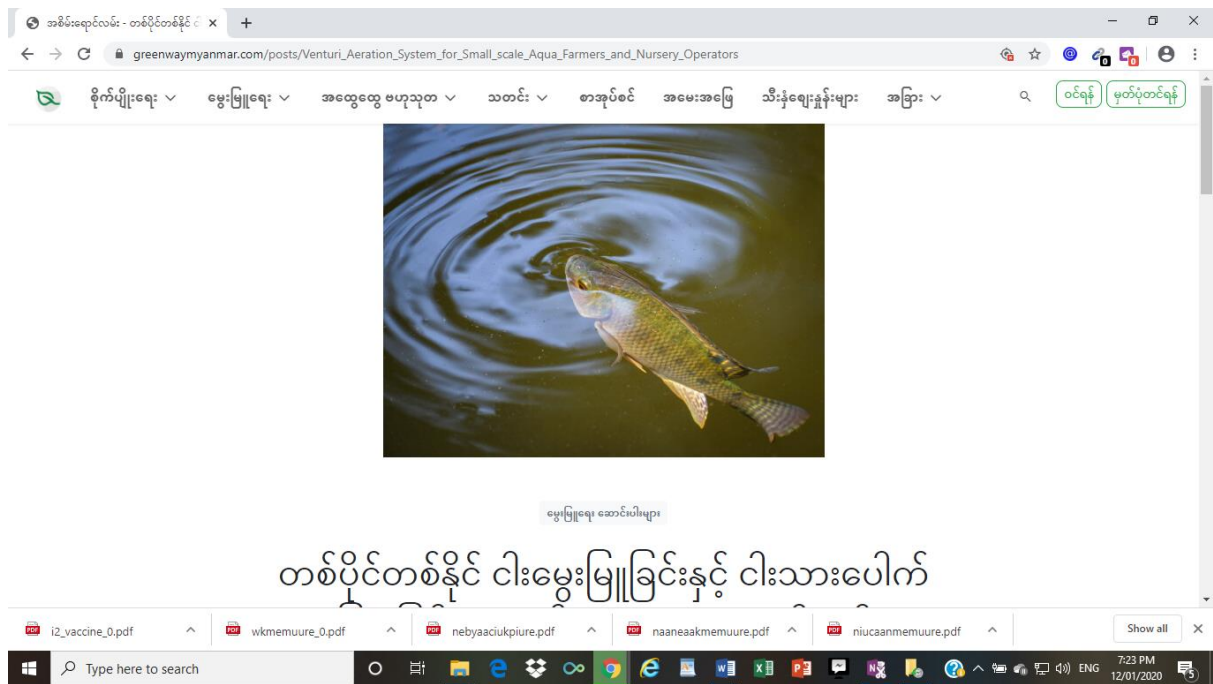
စသည့်ဟင်းလျာများမှာ နာမည်ကြီးသည်။

ကျောက်ပုစွန်ဈေးနှုန်းမှာ ၂၀၀-၃၀၀ ဂရမ် -၂၉၀၀၀ ကျပ်၊ ၃၀၀ - ၅၀၀ ဂရမ် - ၃၂၀၀၀ ကျပ်၊

၅၀၀-၇၀၀ ဂရမ် - ၅၅၀၀၀ ကျပ်ဟူ၍ ဈေးနှုန်းအမျိုးမျိုးရှိကြပါသည်။

နှင်းဖြူ ဖြူ

Source - AQUADAPT-Myanmar

၁။ ငါးကန်အောက်ခြေမှာ စုပုံလျက်ရှိသော ငါးမစင်အညစ်အကြေးနှင့် အစာကျန်များ ရေညှိနှင့် ရေမှော်အဆွေးများ ဓာတ်ပြိုကွဲရာမှာ နိုက်တြိုဂျင် ဓာတ်ပေါင်း (အမိုးနီးယားနှင့် နိုက်ထရိုဂျင်)

များထွက်ပေါ်ပါသည်။ ဤဖြစ်စဉ်တွင် ကန်ရေမှာ ပျော်ဝင်လျက်ရှိသော အောက်စီဂျင်ကို အသုံးပြုသောကြောင့် ငါးများ၏ ဇီဝကမ္မဖြစ်စဉ်အတွက် အောက်စီဂျင် မလုံလောက်မှုဖြစ်လာပါသည်။

၂။ ရေအစိမ်းရင့်ရောင်ရှိသော ကန်တွင်နေဝင်ချိန်မှစပြီးနောက်နေ့မနက်အထိ အပင်မျှောလှေ (Phytoplankton) များမှာလည်း အောက်စီဂျင် အသုံးပြုပါသည်။ ထို့ကြောင့် ညဦးပိုင်းမှစ၍နောက်တနေ့ နေ ထွက်လာသည်အထိ ရေတွင်ပျော်လျက်ရှိသော အောက်စီဂျင်ပမာဏမှာ တဖြည်းဖြည်းနည်းပါးလာလေ့ရှိပါသည်။

၃။ ငါးအစာစားနှုန်းလျော့ခြင်း၊ ကြီးနှုန်းနှေးခြင်း ၊ သန်စွမ်းမှုမရှိခြင်း၊ ရောဂါကူးစက်ခြင်း ၊ နေ့စဉ်ငါးအသေများတွေ့ခြင်း အချိန်ကြာလာသည်နှင့်အမျှ ငါးသေနှုန်းများလာခြင်း စသည်များ ကြုံတွေ့လာမည် ဖြစ်သည် ။ ရာသီဥတုပြောင်းခြင်း ၊ ကန်ရေအပူချိန် မြင့်မားခြင်း၊ ရေမလုံလောက်ခြင်း ရှိလာသောအခါ ဤဖြစ်စဉ်မှာ ပိုမို ဆိုးဝါးပါသည်။

ဤအခြေအနေကိုကျော်လွှားနိုင်ရန်ရေဒလက် (Paddlewheels) ၊ လေပေးစက် (Compressor & blower)၊ လေပန်း (Diffusers) စသည်များကို ဒီဇယ် ၊ လျှပ်စစ် ၊ နေရောင်ခြည်စွမ်းအင်ဖြင့် အသုံးပြုလျက်ရှိပါသည်။

၄။ AQUADAPT MYANMAR သည် စရိတ်သက်သာပြီး လွယ်ကူစွာ

သုံးနိုင်သည့်လေပေးရေလှည့်စနစ် (Venturi Aeration System) ကိုတီထွင်ထားပါသည်။

ကန်ရေတွင် အောက်စီဂျင်(DO2- Dissolved Oxygen) ပိုမိုရရှိစေပြီး

ကန်ရေအရည်အသွေးကျခြင်းရေပျက်ခြင်းကို အတော်အတန် ကာကွယ်နိုင်မည် ဖြစ်ပါသည်။ ။

ဧရာဝတီတိုင်း မအူပင်ခရိုင် ၊ စစ်ကိုင်းတိုင်း ရွှေဘိုခရိုင်ရှိ ငါးမွေးကန် အချို့တွင်

ငါးလုပ်ငန်းဦးစီးဌာနနှင့် မြန်မာနိုင်ငံငါးလုပ်ငန်းအဖွဲ့ချုပ်တို့၏ကူညီမှုဖြင့်အောင်မြင်စွာ

စမ်းသပ်နိုင်ခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။

၅။ ဤနည်းစနစ်ဖြင့် တစ်ပိုင်တစ်နိုင် ငါးမွေးမြူသူများသည်ရာသီဥတုပြောင်းလဲခြင်း အပူချိန် မြင့်

မားလာခြင်းကြောင့် ကန်ရေအရည် အသွေးကျဆင်းပျက်စီးမှုကို

ထိမ်းသိမ်းကာကွယ်နိုင်မည်ဖြစ်ပါသည်။ လက်တွေ့ပြသခြင်းသာမက

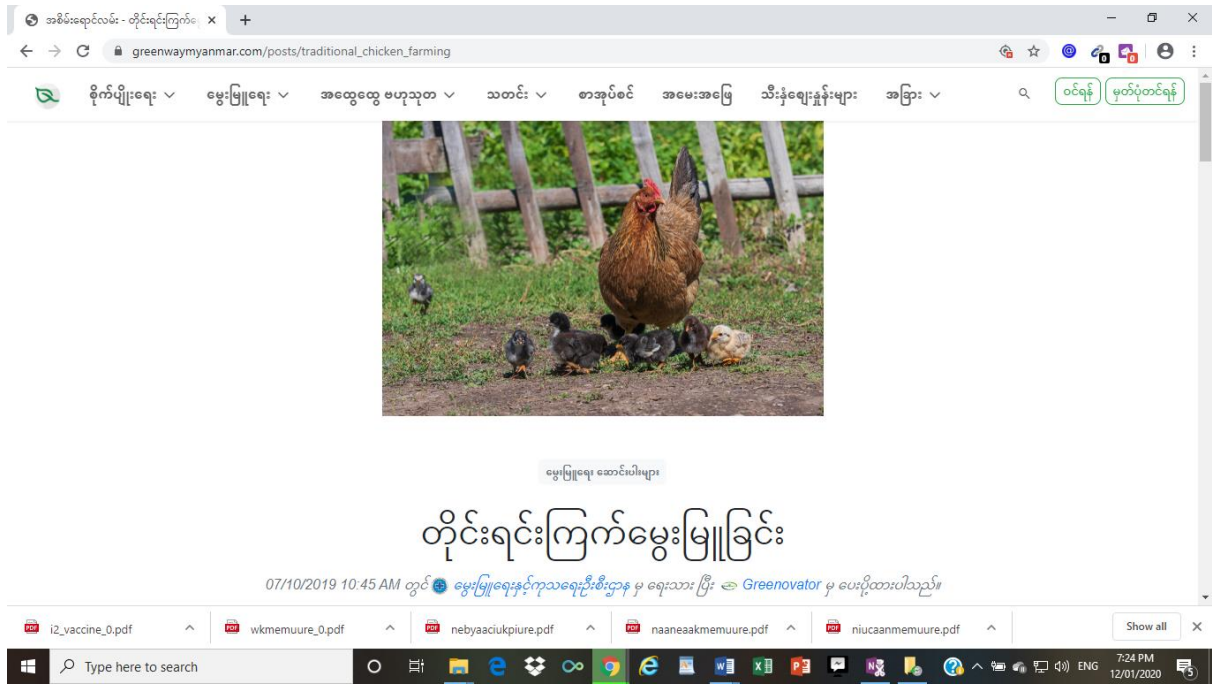
ပိုမိုကောင်းမွန်သောနည်းစနစ်များ ဖော်ထုတ်နိုင်ရန် ငါးလုပ်ငန်းဦးစီးဌာန ၊

မြန်မာနိုင်ငံငါးလုပ်ငန်းအဖွဲ့ချုပ်၊ ငါးမွေးသူများနှင့် ပူးပေါင်းပြီး သုတေသနများ

ဆက်လက်ပြုလုပ်သွားမည် ဖြစ်ပါသည်။ ။

ဒေါက်တာ ခင်မောင်စိုး (Ph.D.)

source - aquadapt myanmar facebook page

တိုင်းရင်းကြက်မျိုးများ

- မိမိဘာသာ အစာရှာဖွေစားသောက်ခြင်း
- ရာသီဥတုဒဏ်ခံနိုင်ခြင်း
- ဖြစ်ပေါ်သည့် ရောဂါဘယဒဏ်ကို နိုင်ငံခြား မွေးမြူရေး ကြက်များထက် ခံနိုင်ရည်ရှိခြင်း၊
- မျိုးကြက်ဥဖောက်ရာတွင် ဖောက်စက်မလိုအပ်ဘဲ မိခင်ကိုယ်တိုင် စပ်၍ သားဖောက်နိုင်ခြင်း။
- ကြက်ငယ်များအပေါ်တွင် မိခင်၊ ဖခင်စိတ်ရှိခြင်း။

- ကြက်ငယ်များ၏ ဘဝရှင်သန်မှုအတွက် မိခင်၊ ဖခင်များက

ထိန်းသိမ်းလေ့ကျင့်သင်ကြားပေးနိုင်ခြင်း။

- အရွယ်ရောက်လာသောအခါ မိမိဘာသာရန်သူကို ကာကွယ်ရှင်သန်လှုပ်ရှားနိုင်ခြင်း။

ကြက်အမျိုးအစားများ

(က) အင်ပင်ဝကြက်

- မျိုးနှောအသားစားကြက်မျိုး

- စစ်တကောင်းထက်ကြီးထွားမှုပို

- အသားစားအတွက် မွေးမြူရန်

(ခ) စစ်တကောင်းကြက်

- ကျေးလက်ဒေသ ဟင်းစားကြက်မျိုး

- ကြီးထွားမှုမြန်ဆန်သည်။

- တစ်ကြိမ်ဥနှုန်း ၁၅ လုံးမှ ၂၀ လုံးထိ

(ဂ) လည်ပြောင်ကြက်

- မျိုးထွန်းအသားစားကြက်
- စစ်တကောင်းနှင့် အရွယ်အစားတူညီ
- အသားစားအတွက် မွေးမြူရန်

တိုင်းရင်းကြက် ကျန်းမာရေး

- ကြက်ခြံသန့်ရှင်းရေး နေ့စဉ်ဆောင်ရွက်ပါ။
- ကြက်များ၏ကျန်းမာရေးအခြေအနေကို အိမ်တန်းဆင်းချိန်၊ အိပ်တန်းတက်ချိန်နှင့် အစာကျွေးချိန်တွင် ပုံမှန်စစ်ဆေးပါ။
- အသစ်ထည့်မည့်ကြက်များကို (၇) ရက် ခန့် သီးခြားထားရှိပြီး ကျန်းမာမှု မိမိခြံရှိ ကြက်များနှင့်အတူ လွတ်မွေးပါ။
- ကြက်နာသားများ၊ ကြက်သေများကို စားသုံးခြင်းမပြုဘဲ စနစ်တကျ မြှုပ်နှံဖျက်ဆီးပါ။
- ကြက်ခြံကို ထုံးဖြူးခြင်း၊ မွေးမြူရေးလုပ်ငန်းသုံး ပိုးသတ်ဆေး၊ ဖျန်းခြင်း၊ ပုံမှန်ပြုလုပ်ပါ။

- မွေးမြူထားသည့် ကြက်များ ကူးစက်ရောဂါကြောင့် ဆုံးရှုံးမှု မဖြစ်စေရန် မွေးမြူရေးနှင့် ကုသရေးဦးစီးဌာန သို့ ဆက်သွယ်၍ ကာကွယ်ဆေးများကို ကြိုတင်ထိုးပေးပါ။

တိုင်းရင်းကြက်မွေးမြူခြင်း

- ရာသီဥတုဒဏ်နှင့် ခွေး၊ ကြောင်၊ သိမ်းငှက်တို့ အန္တရာယ်မှ ကာကွယ်ရန်နှင့် ကျန်းမာရေးစောင့်ရှောက်မှုလုပ်ငန်းများ လွယ်ကူစွာ ဆောင်ရွက်နိုင်ရန် ကြက်ခြံငယ် ဆောက်လုပ်ပေးပါ။

- ကြက် (၁၀)ကောင် အတွက် (၇) ပေပတ်လည်ခန့် အမိုးအကာရှိခြံကို ဒေသထွက်ငါး ဓနိ သက်ကယ်တို့ဖြင့် ဆောက်လုပ်နိုင်သည်။

- အခင်းကို မြေမာအောင်ပြုလုပ်ပါ။

- လွတ်ကျောင်းမွေးမြူ၍ သဘာဝအစာဖြင့် မွေးမြူနိုင်သော်လည်း ဆန်ကွဲ၊ စပါး၊ ပြောင်း၊ ဖြည့်စွက်ကျွေးမွေးပါက ကြီးထွားနှုန်း၊ ဥနှုန်း၊ ပိုကောင်းစေသည်။

- သန့်ရှင်းသော သောက်ရေကို လွတ်ကွင်းနှင့် ကြက်ခြံအတွင်း ထားပေးပါ။

- ကြက်ခြံအတွင်း မြေပြင်မှ (၂) ပေအမြင့်ခန့်တွင် ဝါးဖြင့် အိပ်တန်းပြုလုပ်ပေးပါ။

- ကြက်မ ၁ ကောင်အတွက် ဥကျင်း ၁ လုံးထားပေးသင့်သည်။

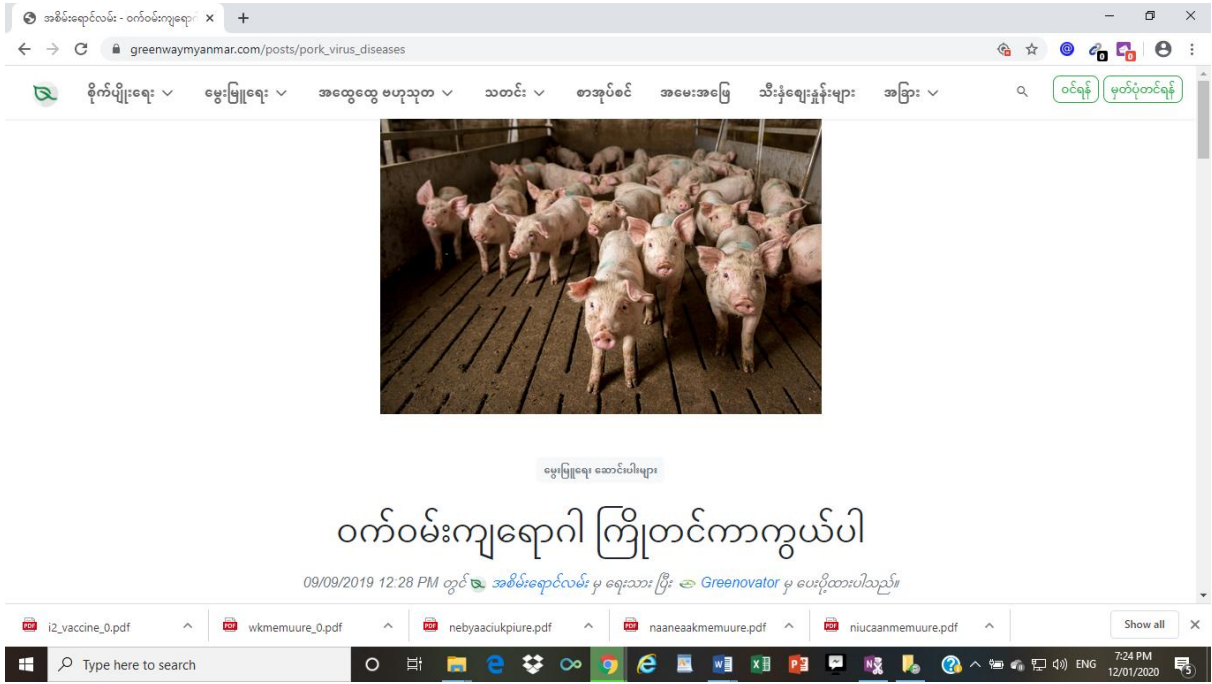
- ဥကျင်းကို မြေပြင်မှ ၂ ပေခန့် အမြင့်တွင် အေး၍ မှောင်သော နေရာ၌ ခိုင်ခန့်စွာ
ချည်နှောင်ထားပါ။

- ပေါက်လာသော ကြက်ငယ်များကို (၂) ပတ်ခန့် ဝါးအုပ်ဆောင်းဖြင့် မွေးမြူပါ။

- မျိုးနီးသားစပ်ခြင်း မဖြစ်စေရန် အခြားဒေသမှ ကျန်းမာ၍ မျိုးကောင်းသော ကြက်ဖနှင့်
လဲလှယ်သားစပ်ပါ။

- လွတ်ကျောင်း ခြံဝင်းအတွင်း ကျင်းပြုလုပ်၍ နွားချေးများ စုဆောင်းထားပါ။ ခြောက်နေလျှင်
ရေဖျန်းပေးပါ။ ပေါက်ပွားလာသော အပင်ပေါက်များ၊ ပိုးမွှားများ၊ တီကောင်များကို ကြက်များ
စားသုံးခြင်းဖြင့် အာဟာရဖြစ်စေသည်။

မွေးမြူရေး၊ ရေလုပ်ငန်းနှင့် ကျေးလက်ဒေသဖွံ့ဖြိုးရေးဝန်ကြီးဌာန

ဝက်ဝမ်းကျရောဂါသည် မြန်မာနိုင်ငံဒေသအနှံ့အပြားတွင် ဝက်မွေးမြူသူအားလုံး နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်းလိုလို အများဆုံး ရင်ဆိုင်နေရသော ရောဂါတစ်ခုဖြစ်သည်။ ၎င်းရောဂါသည် တော်တာဆူးပတ်စ် (ခေါ်) ဗိုင်းရပ်စ်ပိုးကြောင့် ဖြစ်ပွားသော ရောဂါဖြစ်သည်။ ၎င်းဗိုင်းရပ်စ်ပိုးသည် နေရောင်ခြည်၊ အပူပေးခြင်းနှင့် ပိုးသတ်ဆေးရည်များ၏ ဒဏ်ကို မခံနိုင်သော်လည်း အလွန်အေးသော ပတ်ဝန်းကျင်တွင် ရှင်သန်နိုင်၏။ ဝက်များ အသက်ကြီးငယ်မရွေး ရောဂါဖြစ်ပွားနိုင်သည်။ ယင်းရောဂါသည် ကူးစက်ပြန့်ပွားလွယ်သည်။ ရောဂါစဖြစ်ချိန်တွင် သေဆုံးမှုနှုန်းများပြားပြီးနောက်ပိုင်းမှ တဖြည်းဖြည်း သေဆုံးနှုန်း လျော့နည်းသွားသည်။ ရောဂါဖြစ်ပွားသော ဗိုင်းရပ်စ်ပိုးသည် ရောဂါဖြစ်ပွားနေသော ဝက်၏သွေး၊ ကိုယ်တွင်းအင်္ဂါများ၊ မျက်စိနှင့်နားရည်များအတွင်း၌ တည်ရှိသည်။ ရောဂါဖြစ်ပွားမှုတစ်လျှောက်လုံးတွင်

ဝက်၏ကိုယ်ခန္ဓာမှ ထွက်သော မျက်ရည်၊ နှာရည်၊ တံတွေး၊ မစင်၊ ကျင်ငယ်တို့တွင်

ဝက်ဝမ်းကျရောဂါဗိုင်းရပ်စ်ပိုးများ ပါဝင်သည်။ သို့ဖြစ်၍ ကူးစက်ပြန့်ပွားမှု လျင်မြန်ခြင်းဖြစ်သည်။

ရောဂါကင်းရှင်းသောဝက်ခြံများသို့ ရောဂါကူးစက်လာခြင်း အကြောင်းများမှာ

အသစ်ဝယ်ယူလာသော ဝက်များတွင် ဝက်ဝမ်းကျရောဂါပါရှိလာခြင်း၊ ရောဂါဖြစ်ပွားသော

ဝက်အသားကို မွေးမြူသူတို့ ဟင်းလျာအဖြစ် စားသုံးရန် ယူဆောင်လာခြင်း၊ ကျေးဌာန်တို့

ကိုက်ချီယူဆောင်လာ၍ ခြံအတွင်းရောက်ရှိခြင်း၊ ရောဂါဖြစ်ပွားသော နေရာမှ

ယင်ကောင်များဝင်လာခြင်းတို့ ကြောင့် ဝက်ဝမ်းကျရောဂါသည် ဝက်ခြံတစ်ခြံမှ တစ်ခြံသို့

တစ်နေရာမှ တစ်နေရာသို့ လျင်မြန်စွာ ကူးစက်တတ်ပေသည်။

ဝက်များ၏ ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းသို့ရောဂါပိုးဝင်ရောက်ပုံမှာ အဓိက အစာခြေလမ်းကြောင်းမှ

တစ်ဆင့် ဝင်ရောက်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ဗိုင်းရပ်စ်ပိုးများ ရောပြွန်းနေသော လေကို

ရှူရှိုက်မိပါကလည်း ကူးစက်ပြန့်ပွားနိုင်သည်။ ရောဂါပိုးချိန်မှာ နှစ်ရက်မှ ခြောက်ရက်တစ်လအထိ

ကြာတတ်သည်ကို တွေ့ရသည်။ ဝမ်းကျရောဂါကို သဏ္ဍာန် လက္ခဏာများအရ ရုတ်တရက်

အပြင်ဖျားခြင်းနှင့် နာတာရှည်ရောဂါဖြစ်ခြင်းဟူ၍ နှစ်မျိုးခွဲထားသည်။

ရောဂါလက္ခဏာ

အချို့သောဝက်များသည် မည်သည့်သဏ္ဍာန်ကိုမျှမပြဘဲ ရုတ်တရက်သေဆုံးခြင်းဖြစ်တတ်သည်။

ရောဂါဖြစ်သောဝက်များသည် အစာမစားဘဲမိုင်နေတတ်သည်။ ရောဂါစတင်ဖြစ်ပေါ် ပြီး

လေးရက်မှ ခြောက်ရက်အကြာတွင် ကိုယ်အပူချိန် ၁၀၅ ဒီဂရီဖာရင်ဟိုက်မှ ၁၀၈ ဒီဂရီဖာရင်ဟိုက်

အထိ မြင့်မားသည်။ ရောဂါစဖြစ်သောအခါတွင် ဝမ်းချုပ်သော်လည်း ရက်အနည်းငယ်အတွင်း

အဝါရောင်ဝမ်းသွားခြင်းဖြစ်သည်။ နောက်ပိုင်းတွင် ဝမ်းပုပ်၊ ဝမ်းပျော့များဖြစ်လာပြီး

မစင်အတွင်း၌ သွေးစသွေးနုကလေးများကို တွေ့ရသည်။ ဝက်များသည် ဂနာမငြိမ်ဖြစ်လာသည်။

လမ်းလျှောက်ပုံ ပုံမမှန်တော့ဘဲ ဒယ်မ်းဒယ်ိုင်ဖြစ်လာသည်။ နားရွက်နောက်နှင့် ထိပ်ဖျားတွင်

ခရမ်းရောင်သမ်းလာသည်ကို တွေ့ရသည်။ ခရမ်းရောင်သမ်းလာမှုသည်

အချိန်ကြာလာသည်နှင့်အမျှ ပခုံးပိုင်း၊ ဝမ်းဗိုက်ပိုင်းနှင့် ခြေလက်အတွင်းသို့ ပျံ့နှံ့သွားသည်။

နားရွက်ထိပ်ဖျားပိုင်း၊ အမြီး၊ အမတန်ဆာ၏ နှုတ်ခမ်းသား၊ ဝမ်းဗိုက်၊ ခြေထောက်နှင့်

လက်အောက်ပိုင်းများတွင် အသားမျှင်ဆဲလ်ကလာပ်စည်းများ ပျက်စီးမှုကြောင့်

ပေါ်ပေါက်လာသော အကွက်ကလေးများကို တွေ့ရသည်။ ကိုယ်အပူချိန်သည် မြင့်မားနေရာမှ

သာမန်ကိုယ်အပူချိန်အောက်အထိ ကျဆင်းလာပါက သေဆုံးခါနီးဖြစ်ပါသည်။

ဇီးရှိဝက်မများ ဝက်ဝမ်းကျ ရောဂါဖြစ်ပွားပါက ဝမ်းတွင်းသားငယ်များသေဆုံးခြင်း၊

ဝက်ကလေးအသေမွေးခြင်း၊ မွေးလာသောဝက်ကလေးများ ပုံစံမမှန်ခြင်း၊ ဝက်ငယ်ကလေးများ

အလွန်အားနည်း၍ မွေးဖွားပြီး မကြာခင် သေဆုံးခြင်းနှင့် သားပေါက်ကောင်ရေ နည်းပါးခြင်းများကို တွေ့မြင်တတ်သည်။

ဝက်ဝမ်းကျရောဂါနာတာရှည်ရောဂါဖြစ်ပွားပါက တစ်ကိုယ်လုံးပိန်ချိုး၍ အင်အားချည့်နဲ့လာသည်။ ဒယ်မ်းဒယိုင်သွားလာ၍ လှုပ်ရှားမှု အလွန်နည်းသည်ကို တွေ့ရသည်။

သေဆုံးပြီး ခွဲစိတ်တွေ့ရှိချက်

ရုတ်တရက်အပြင်ဖျား၍ သေဆုံးသော ဝက်များကို စစ်ဆေးကြည့်ပါက ဝက်၏ အရေပြားတွင် အနီရောင်အကွက်များကို တွေ့ရှိရသည်။ နှလုံးနှင့် အရေပြားအောက်အဆီပြင်တွင်လည်းကောင်း၊ လေပြွန်ဝ၊ ကျောက်ကပ်၊ ဆီးအိတ်နှင့်အူသိမ်များတွင်လည်းကောင်း၊ သေးငယ်သော သွေးပြောက်ကွက်များကို တွေ့ရှိရပေသည်။ ရက်အနည်းငယ် ရောဂါခံစားရပြီးမှ သေဆုံးသော ဝက်များ၏ အူသိမ်တစ်လျှောက်တွင် ပိုင်းစက်သော အနာကွက်များကို တွေ့ရှိရသည်။ အဆုတ်တွင်လည်း သွေးကွက်များ ဖြစ်ပေါ်လျက် အဆုတ်ရောင်နေသည်ကို တွေ့ရတတ်သည်။ ခန္ဓာကိုယ်ရှိ လင့်အကြိတ်များ ရောင်ရမ်းနေခြင်း၊ ဖောရောင်ခြင်းနှင့် သွေးယိုစီးမှုများ ရှိသည်ကို တွေ့မြင်ရမည်။

နာတာရှည်ရောဂါဖြစ်ပွားပြီး သေဆုံးသွားသော ဝက်များကို ခွဲစိတ်စစ်ဆေးကြည့်ပါက အဓိက

ထင်ရှားသော လက္ခဏာမှာ အူပိုင်းတွင်း ကြယ်သီးပုံအနာကွက်များကို တွေ့ရသည်။

အချို့အနာဖေးတို့သည် မိုးမောက်ကြွတ်လာကြသည်။ အနာဖေးကွက်ကျပါက

ချိုင့်ဝင်နေပေသည်။ ယင်းအနာများကို အူပိတ်အပိုင်းနှင့် အူမကြီးတစ်လျှောက်တွင် အများဆုံး

တွေ့ရှိရပေသည်။

ကုသခြင်း

ဝက်ဝမ်းကျရောဂါမှာ မိုင်းရပ်စ်ပိုးကြောင့် ဖြစ်ပေါ်ရသည့်အတွက် ကုသနိုင်သော

ဆေးမပေါ်ပေါက်သေးပါ။ ဝက်ဝမ်းကျရောဂါခံနိုင်ရည်ရှိသည့် ပဋိဇီဝပစ္စည်းပါ

သွေးခဲရည်ကြည်ဖြင့် ကုသပျောက်ကင်းနိုင်သည်။ ၎င်းသွေးခဲရည်ကြည်ကို

ရောဂါပိုးစတင်ဝင်ရောက်ပြီး သုံးရက်မှ လေးရက်အတွင်း ထိုးနှံမှု အကျိုးရှိပေမည်။

လေးရက်ထက်ကျော်လွန်ပါက အကျိုးသက်ရောက်မှု မရှိတော့ပေ။

ကာကွယ်ခြင်း

ဝက်မွေးမြူရေးခြံတစ်ခြံတွင် ဝက်ဝမ်းကျ ရောဂါကျရောက်လာပါက ရောဂါဖြစ်ပွားနေသော

ဝက်နှင့် အခြားဝက်များကို သီးသန့်ခွဲခြားထားရမည်။ သေဆုံးသော ဝက်များကို

သီးသန့်ခွဲခြားထားရမည်။ သေဆုံးသော ဝက်များကို မီးရှို့ပစ်ခြင်း သို့မဟုတ် မြေကြီးအတွင်း
တွင်းနက်နက်တူး၍ မြှုပ်နှံပစ်ခြင်းများကို ဆောင်ရွက်ရပါမည်။ ရောဂါဖြစ်ပွားနေသော ဝက်များကို
တစ်နေရာမှ တစ်နေရာသို့ ရွှေ့ပြောင်းခြင်း မပြုလုပ်စေရန် တားမြစ်ရပါမည်။ ရောဂါဖြစ်ပွားသော
ဝက်ခြံအတွင်းရှိ ဝက်များနှင့် အနီးပတ်ဝန်းကျင်ရှိ ဝက်များအားလုံးကို ဝက်ဝမ်းကျကာကွယ်ဆေး
ထိုးနှံပေးရမည်။ တစ်ချို့နိုင်ငံများတွင် ရောဂါဖြစ်ပွားသော ဝက်များကို သုတ်သင်ပစ်ပြီး၊
ကာကွယ်ဆေးလုံးဝမထိုးပေးသည်ကို တွေ့ရသည်။ ရောဂါဖြစ်ပွားနေသော ဝက်များနှင့်
ထိတွေ့သည့် ပစ္စည်းမှန်သမျှနှင့် ဝက်ခြံများကို ပိုသတ်ဆေးရည်ဖြင့် ပက်ဖျန်း၍ ဝက်ခြံများကို
ဆေးဖျန်းပြီး အနည်းဆုံး နှစ်ပတ်ခန့်ခြားပြီးမှ ဝက်အသစ်များကို ထည့်သွင်းရမည်။
ဝက်အသစ်များကို ဝက်ခြံအတွင်းသို့ မထည့်သွင်းမီ တစ်ပတ်ခန့် သီးခြားခွဲထားပြီး ရောဂါရှိမရှိ
လေ့လာအကဲခတ်သင့်သည်။

ထွန်းလှိုင်(မြိုင်) - (ဒို့ကျေးရွာဂျာနယ်)

ငါးကြင်းသားပေါက် (ငါးမုံ/ငါးသန်)
ပြုစုပျိုးထောင်ခြင်း စီမံခန့်ခွဲမှု

12/09/2019 12:04 PM

တွင်
အစိမ်းရောင်လမ်း မှ ရေးသား

ပြီး
WorldFish မှ ပေးပို့ထားပါသည်။

ငါးသားပေါက်ပြုစုခြင်း

ငါးကန်ငယ်များတွင် ဥမှပေါက်ပြီးစ ငါးမုံများကို လက်ချောင်းအရွယ် (ငါးသန်) အထိ

ပြုစုမွေးမြူခြင်းဖြစ်သည်။ သာမန်အားဖြင့် ငါးသားပေါက်ပြုစုခြင်း (၂) မျိုးရှိပါသည်။

(က) ငါးကန် (၂) ကန်တွင် အဆင့် (၂) ဆင့်ခွဲခြားပြုစုခြင်း (ငါးမုံပြုစုကန်နှင့် ငါးသန်ပြုစုကန်)

(ခ) ငါးကန်တစ်လုံးတည်းတွင် ငါးမုံများကို ၁၀ -၁၅ ရက် ပြုစုပြီးပါက ငါးသန်ဖြစ်လာသည်။

ထိုငါးသန်များကို ကန်ရွှေ့ပြောင်းခြင်းမပြုပဲ ၎င်းကန်ထဲ၌ပင် ဆက်လက်ပြုစုခြင်း။

က။ အဆင့် (၂) ဆင့်ခွဲခြားပြုစုခြင်း

ငါးမုံပြုစုကန်

ကန်ဧရိယာ ၀.၁၀ - ၀.၂၅ ဧက၊ ရေအနက် ၂.၅ - ၃ ပေ ရှိကန်တွင် ငါးမုံများကို ၁၀ -၁၅ ရက်

ပြုစုပြီး ၁ လက်မအရွယ် ငါးသန်များထုတ်လုပ်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ငါးသန်ပြုစုကန်

ကန်ဧရိယာ ၀.၂၅ - ၁.၀ ဧက၊ ရေအနက် ၃.၀ - ၃.၅ ပေ ရှိကန်တွင် ၁ လက်မအရွယ် ငါးသန်များကို

၁.၅ - ၂ လမွေးမြူပြီး ၃ - ၃.၅ လက်မအရွယ် ငါးသားပေါက်များထုတ်လုပ်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

က။ (၁) ပြုစုကန်ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ခြင်း

ပြုစုကန် ပြင်ဆင်ခြင်း

ငါးသားပေါက်မထည့်မီ ငါးကန်ကိုအခြောက်ခံပါ။ ရွံ့များကိုဖယ်ရှားပါ။ ကန်အောက်ခြေကို ရေပြင်ညီအောင်ညှိပါ။ ကန်ဘောင်ပေါ်ရှိ ပေါင်းပင်များကိုလည်းရှင်းလင်းပါ။ ငါးကန်ကို မြေကြီးအက်ကွဲသည်အထိ ၁ - ၂ ပတ်ကြာ အခြောက်ခံပါ။ ထို့နောက်...

ထုံးဖြူးခြင်း - ငါးရိုင်းများနှင့် ရောဂါပိုးများကို ရှင်းလင်းရန် ကန်အတွင်း ရေမသွင်းမီ ၀.၀၁

ဧကလျှင် ၆၂.၅ ကျပ်သားနှုန်းထည့်ပါ။

ရေသွင်းခြင်း - ငါးရိုင်းများ၊ မြွေများ၊ ဖားများနှင့် ဂဏန်းများ မဝင်ရောက်နိုင်ရန် ရေဝင်ပေါက်တွင်

ရေစစ်ကော စနစ်တကျတပ်ဆင်ပြီး ရေသွင်းပါ။

ကန်ရေတွင် ထုံးထည့်ခြင်း - ကန်တွင်း ရေသွင်းပြီးပါက ၀.၀၁ ဧကလျှင် ထုံး ၁၆-၁၉ ကျပ်သားနှုန်း

ထည့်ပါ။

မြေဩဇာထည့်ခြင်း - ထုံးထည့်ပြီး ၄-၅ ရက်ကြာပါက ၀.၀၁ ဧကလျှင် ယူရီးယား (သို့)

ပုလဲဓာတ်မြေဩဇာ ၄.၇ ကျပ်သား၊ တီစူပါ ၉.၄ ကျပ်သားထည့်ပါ။ မြေဩဇာထည့်ပြီး ၄

ရက်ကြာထားပါ။

ငါးထည့်မည့်ကန်တွင် ဟာပါတပ်ဆင်ပြီး ငါးသန်အရွယ်သားပေါက် ၁၀ - ၁၅ ကောင်ခန့်ထည့်ပြီး

၄-၅ နာရီ စောင့်ကြည့်ခြင်းဖြင့် ရေတွင်အဆိပ်သင့်မှု ရှိ/မရှိ စစ်ဆေးပါ။

ငါးမှု့သားပေါက် စတင်ပြုစုခြင်း

၀.၀၁ ဧကလျှင် ငါးမှု့အလေးချိန် စုစုပေါင်း ၂-၃ ကျပ်သားနှုန်းထည့်ပါ။

ငါးသားပေါက်သယ်ယူခြင်း

- သန့်ရှင်းသောရေ ၁/၃ ပုံ၊ အောက်စီဂျင် ၂/၃ ပုံထည့်ထားသည့် ၂ x ၁.၅ ပေအရွယ်

ပလတ်စတစ်အိတ်ဖြင့် ငါးသားပေါက် ၁၆ ကျပ်သားကိုထည့်၍ တင်းကြပ်စွာစည်းထားပြီး

သယ်ယူပါက ၆-၈ နာရီကြာ သယ်ဆောင်နိုင်ပါသည်။

- မြေဩဇာထည့်ပြီး ၄ ရက်မြောက်နေ့ နံနက်ခင်းတွင် ငါးသားပေါက်များထည့်ပါ။

- ငါးသားပေါက်ထည့်ထားသည့် ပလတ်စတစ်အိတ်အတွင်းရှိရေနှင့် ငါးကန်အတွင်းရှိရေတို့၏

အပူချိန်များ မျှခြေရှိလာစေရန် ၂၅-၃၀ မိနစ်ခန့် ငါးကန်ရေတွင် ပလတ်စတစ်အိတ်ကို ဖွင့်မချပဲ

မျောထားပါ။

- ပလတ်စတစ်အိတ်အတွင်းသို့ ကန်အတွင်းရှိရေကို ဖြည်းညှင်းစွာရောပေးပြီး ငါးများကို

ဖြည်းညှင်းစွာလွှတ်ပါ။ ငါးများကို ပလတ်စတစ်အိတ်အပြင်သို့ ကူးခတ်၍ ထွက်သွားစေပါ။

ငါးသားပေါက်ထည့်ပြီးနောက် ဆောင်ရွက်ရန်ကိစ္စများ

- တစ်နေ့လျှင် ၂-၃ ကြိမ် အစာကျွေးပါ။

- မိုးအုံ့သည့်နေ့များတွင် အစာကျွေးခြင်း၊ မြေဩဇာထည့်ခြင်း မလုပ်ပါနှင့်။

- မနက်ခင်းတွင် ငါးသားပေါက်များ ရေပြင်ပေါ်တွင် လေရှူပါက ရေပန်းတပ်ဆင်ပါ (သို့)

ရေထပ်ဖြည့်ပါ။ ထပ်ဖြည့်သည့်ရေကို ရေစစ်ဇကာဖြင့် ခံထားပါ။

ငါးကြင်းသားပေါက် ဖြည့်စွက်စာကျွေးမွေးခြင်း

ငါးစာကို တစ်နေ့အနည်းဆုံး ၂-၃

ကြိမ်ကျွေးပါ။

ကာလ (ရက်)	နေ့စဉ်လိုအပ်ချက်	အစာ
၁ - ၂	စုစုပေါင်း ငါးအလေးချိန်၏ ၂ဆ (၃ ကြိမ် ခွဲကျွေးပါ။ (မနက်၊ နေ့လယ်၊ ညနေ)	ဂျုံမှုန့်/ ပဲဖတ်/ နှမ်းဖတ်
၃ - ၇	စုစုပေါင်း ငါးအလေးချိန်၏ ၂ဆ (၃ ကြိမ် ခွဲကျွေးပါ။ (မနက်၊ နေ့လယ်၊ ညနေ)	ဂျုံမှုန့်/ ပဲဖတ်/ နှမ်းဖတ်
၈ - ၁၅	စုစုပေါင်း ငါးအလေးချိန်၏ ၃ဆ (၃ ကြိမ် ခွဲကျွေးပါ။ (မနက်၊ နေ့လယ်၊ ညနေ)	ဂျုံမှုန့်/ ပဲဖတ်/ နှမ်းဖတ်

က။ (၂) ငါးသန်ပြုစုကန် ထိန်းသိမ်းခြင်း

ငါးကန်ပြင်ဆင်ခြင်း

ငါးမုံကန်နှင့် ငါးသန်ကန်ပြင်ဆင်ခြင်း လုပ်ငန်းစဉ်များသည် အတူတူဖြစ်ပါသည်။ ၀.၀၁ ဧကတွင်

ထည့်ရသည့် မြေဩဇာပမာဏသာ ကွာခြားပါသည်။

- မြေဆွေး ၃ ပိဿာ ၇၅ ကျပ်သား - ၆ ပိဿာ ၂၅ ကျပ်သား
- ယူရီးယား (ပုလဲ) ၆ -၉ ကျပ်သား
- တီအက်စီ (တီစူပါ) ၆ -၉ ကျပ်သား
- ပဲဖတ်/ နှမ်းဖတ် ၁၉ - ၃၁ ကျပ်သား

၀.၀၁ ဧကတွင် ပြုစုရမည့် ငါးသန်/ ငါးသားပေါက်ကောင်ရေ

ငါးမုံပြုစုကန်မှ ငါးသန်/ ငါးသားပေါက်များကို ဖမ်းဆီးပြီး ငါးသန်ကန်အတွင်းသို့ နံနက်ခင်းတွင်

ပြောင်းထည့်ပါ။

- ၁၅၀၀ - ၂၀၀၀ (တစ်လက်မအရွယ်)
- ၈၀၀ - ၁၀၀၀ (တစ်လက်မအထက်)

ငါးသားပေါက်များကို ပြုစုကန်ပတ်ဝန်းကျင်တွင် နေသားကျစေခြင်း

ငါးမုံ ၁၀ -၁၅ ရက် ပြုစုပြီးပါက ငါးသန်ငယ်များ ရရှိနိုင်ပါသည်။ ထိုငါးသားပေါက်များကို ငါးသန်ကန်သို့ ရွှေ့ပြောင်းရာတွင် ပိုက်ဆွဲဖမ်းဆီးခြင်းနှင့် နေရာသစ်သို့ရွှေ့ပြောင်းခြင်းကြောင့် ဒဏ်သင့်ခြင်းမဖြစ်စေရန် ၂-၃ ရက်ခန့် ကြိုတင်လေ့ကျင့်ပေးရမည်။ ငါးငယ်များကို ခြင်ထောင်ဇာ (သို့) ဇာပြာပိုက်ဖြင့်ဖမ်းပြီး ပိုက်အတွင်း၌ မိနစ် ၂၀-၃၀ ခန့် လှောင်ထားရမည်။ ထို့နောက် ရေမျက်နှာပြင်ကို လှုပ်ရှားပက်ဖျန်းပေးပြီး ငါးများကို ပြန်လွှတ်ပေးရမည်။ ဤအတိုင်း ၃ ရက်ခန့် ဆက်တိုက်လုပ်ပေးပြီးမှ ငါးများကို ကန်ရွှေ့ပြောင်းရမည်။

ငါးကြင်းမျိုးများအတွက်

ဖြည့်စွက်အစာကျွေးခြင်း

သက်တမ်း	နေ့စဉ်လိုအပ်ချက်	အစာ
ပထမပတ်	ပြုစုထားသော စုစုပေါင်းငါးအလေးချိန်၏ ၂ ဆ။ ၃ ကြိမ်ခွဲကျွေးပါ။ (မနက်၊ နေ့လည်၊ ညနေ)	ပဲဖတ်/ နှမ်းဖတ်
ဒုတိယပတ်	ပြုစုထားသော စုစုပေါင်းငါးအလေးချိန်၏ ၂ ဆ။ ၃ ကြိမ်ခွဲကျွေးပါ။ (မနက်၊ နေ့လည်၊ ညနေ)	သားပေါက်အစာ/ ပဲဖတ်/ နှမ်းဖတ်
တတိယပတ်	ပြုစုထားသော စုစုပေါင်းငါးအလေးချိန်၏ ၃ ဆ။ ၃ ကြိမ်ခွဲကျွေးပါ။ (မနက်၊ နေ့လည်၊ ညနေ)	သားပေါက်အစာ/ ပဲဖတ်/ နှမ်းဖတ်

မှတ်ချက် - ငါးကန်တွင် သဘာဝအစာပေါများနေပါက ဖြည့်စွက်အစာကို လျော့၍

ကျွေးနိုင်သည်။

ငါးသားပေါက်ပြုစုထားစဉ် မြေဩဇာထည့်ခြင်း (အပတ်စဉ် ၀.၀၁ ဧကအတွက်)

- မြေဆွေး ၃၁-၆၂.၅ ကျပ်သား
- ယူရီးယား (ပုလဲ) ၆-၉ ကျပ်သား
- တီအက်စ်ပီ (တီစူပါ) ၆-၉ ကျပ်သား

ငါးသားပေါက်များ ကန်အသစ်တွင် နေသားကျပြီး ပိုမိုသန်စွမ်းလာစေခြင်း

ပဲဖတ်/ နှမ်းဖတ် - နေ့စဉ် ၀.၀၁ ဧကလျှင် ၁၃-၁၉ ကျပ်သားကျွေးပေးပါ။

ငါးသားပေါက်မရောင်းချမီ ၂-၃ ရက် ကြိုတင်ဆောင်ရွက်ထားရန်

- နေ့စဉ် ငါးသားပေါက်များကို ပိုက်ဖြင့်ဖမ်းပြီး ၂၀-၃၀ မိနစ်ကြာ ငါးဖမ်းပိုက်အတွင်း

လှောင်ထားပြီး ကန်ရေဖြင့် ပက်ဖျန်းပါ။ ပြီးလျှင် ကန်တွင်းသို့ ပြန်လွှတ်ပါ။

- သားပေါက်များကိုတင်ပို့ရန် ထုပ်ပိုးခြင်းမပြုမီ ၂၄ နာရီ ကြိုတင်အစာဖြတ်ထားပါ။

- ငါးသားပေါက်များကို အရွယ်အစားခွဲခြားထားပြီး ရောင်းချသင့်သောငါးကို ရွေးချယ်ပါ။

- ရောင်းချမည့်ငါးများကို ခွဲခြားပြီး ဟာပါတွင် ၄-၅ နာရီခန့် လှောင်ထားခြင်းဖြင့်

ဝမ်းဗိုက်တွင်းရှိအစာဟောင်းများကို စွန့်ထုတ်ရန် အချိန်ပေးပါ။ ဤသို့ဖြင့်

သယ်ယူပို့ဆောင်သောရေကို ပိုမိုသန့်ရှင်းမှု ရှိစေမည်ဖြစ်သည်။

မှတ်ချက် - ခရီးဝေးသယ်ဆောင်ပါက ငါးလှောင်ထားသောကန်တွင် ၀.၀၁ ဧကလျှင် ၉

ကျပ်သားနှုန်းဖြင့် ထုံးထည့်ပေးပါ။

ငါးသားပေါက်ဖမ်းဆီးခြင်းနှင့် ရောင်းချခြင်း

ငါးသားပေါက်များကို နူးညံ့သောပိုက်စိပ် (သို့) ဒိုင်းကွင်းဖြင့် ဖမ်းယူခြင်းဖြင့် ထိခိုက်ဒဏ်ရာ

မရှိနိုင်ပါ။ ထုပ်ပိုးခြင်းမပြုမီ ငါးသားပေါက်များကို ရေတစ်လီတာတွင် ဆား ၀.၂ ကျပ်သားပါသော

ဖျော်ရည်၌ ၁ မိနစ်စိမ်ပေးခြင်းဖြင့် ပိုးသတ်ပါ။

ခ။ အဆင့်တစ်ခုတည်းဖြင့် ငါးသားပေါက်ပြုစုခြင်း

၎င်းနည်းသည် ငါးကန်တစ်လုံးတည်းတွင် ငါးမုံပြုစုပြီးပါက ငါးသန် ဆက်လက်ပြုစုသည်။

ကန်ပြုပြင်ခြင်း၊ ဖြည့်စွက်စာကျွေးမွေးခြင်းသည် အဆင့် (၂) ဆင့်တွင်

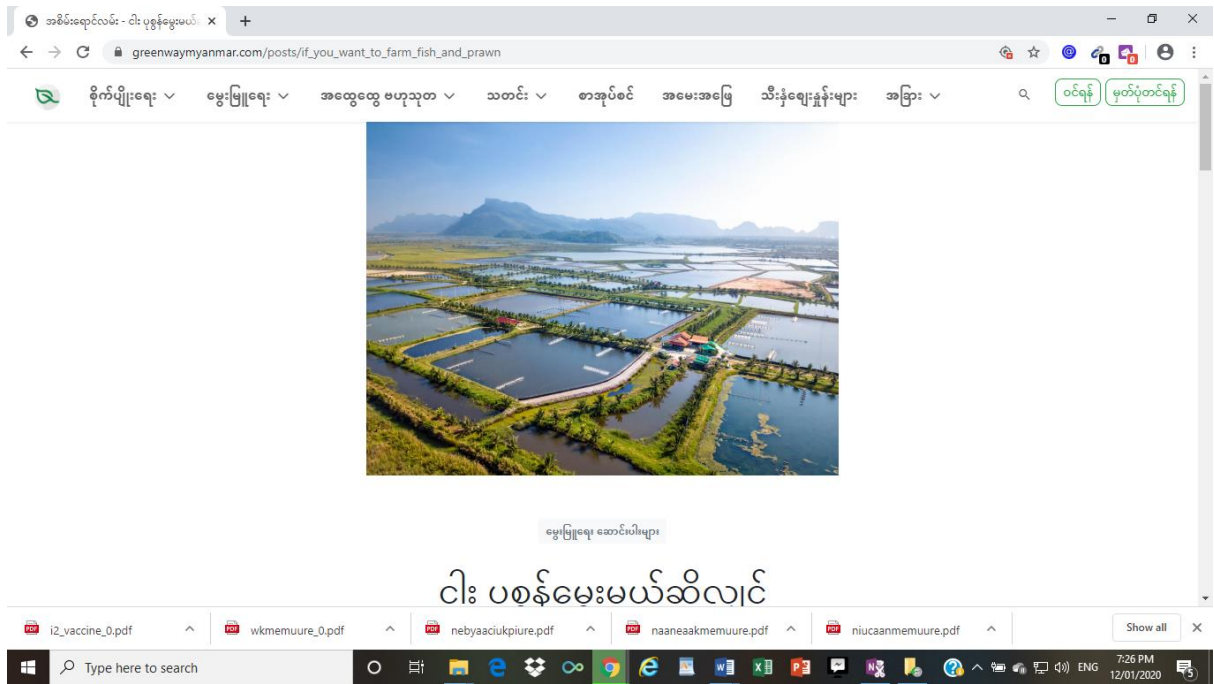
ဆောင်ရွက်သည့်အတိုင်းဖြစ်သည်။

ဤနည်းတွင် ငါးမုံ ၁၀- ၁၅ ရက် ပြုစုပြီး ငါးသန်ကန်သို့ ရွှေ့ပြောင်းခြင်း မပြုလုပ်ပါ။ (၁)

ဆင့်နည်းသည် (၂) ဆင့်နည်းနှင့် နှိုင်းယှဉ်ပါက ရှင်သန်နှုန်းနှင့် ထုတ်လုပ်မှုများမှာ နည်းပါသည်။

ယခုဆောင်းပါးအား INLAND MYSAP မှ ပူးပေါင်းပါဝင်ပံ့ပိုးပေးထားပါသည်။

ငါး ပုစွန်မွေးမယ်ဆိုလျှင်

03/09/2019 15:00 PM

တွင်

စိုက်ပျိုးရေးဦးစီးဌာန မှ ရေးသား
ပြီး

စိုက်ပျိုးရေးဦးစီးဌာန

စိုက်ပျိုးရေးဦးစီးဌာန မှ ပေးပို့ထားပါသည်။

မြန်မာနိုင်ငံတွင် ငါး၊ ပုစွန်မွေးမြူရေးလုပ်ကိုင်လျက်ရှိသော မွေးမြူရေးလုပ်ငန်းရှင်များနှင့်

တစ်နိုင်တစ်ပိုင်မွေးမြူကြသော ငါး၊ ပုစွန်မွေးမြူရေးလုပ်ငန်းများ အကျိုးအမြတ်ရရှိစေရန်နှင့် ငါး၊

ပုစွန်မွေးမြူခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ နည်းစနစ်များကို လေ့လာသိရှိနိုင်စေရန် ဖော်ပြပေးလိုက်ပါသည်။

မွေးမြူရေးလုပ်ငန်းများတွင် ဒီဇယ်ဆီ၊ ဓာတ်ဆီ၊ စားသုံးဆီများအသုံးပြုထားတဲ့

ပစ္စည်းကိရိယာများကို အသုံးမပြုမိစေရန် အထူးသတိထားပြီး မသုံးစွဲမိဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ ဒါမှသာ

ငါး၊ ပုစွန်သေဆုံးမှု လျော့ချနိုင်မှာဖြစ်ပါတယ်။ ရေချို၊ ရေငန်(ငါး၊ ပုစွန်) မွေးမြူရာမှာ ဒေသအခေါ်

ကာရီလို့ခေါ်တဲ့ သဘာဝမြစ်ချောင်း၊ တာပေါင်များကို ပိတ်ဆို့ပြီး မွေးမြူတဲ့စနစ်နဲ့

လယ်ကန်သင်းတွေကို ပေါင်မြင့်တင်ပြီးမွေးမြူတဲ့စနစ်ဆိုပြီး နှစ်မျိုးရှိပါတယ်။

ဒီရေအတက်အကျကို မှုတည်ပြီး ရေသွင်းရေထုတ်ပြီး သဘာဝကရတာတဲ့ ငါး၊ ပုစွန်တွေကို
မွေးမြူကြတာပါ။ ဒီသဘာဝမွေးမြူရေးစနစ်မှာ အသုံးပြုထားတဲ့ရေဟာ နုန်းမြေနဲ့ ရွံ့စေးမြေတွေ
အနည်ထိုင်မှုများလာတာနဲ့အမျှ သဘာဝကျကျမွေးမြူရေးဖြစ်ဖို့ ပြုပြင်ထိန်းသိမ်းဖို့
လိုအပ်လာပါတယ်။ အကြောင်းကတော့ နုန်းမြေနဲ့ ရွံ့စေးမြေတွေ အနည်ထိုင်မှုများပြားလာတာနဲ့
ရေရဲ့အချဉ်ငန်ဓာတ်ဟာ တဖြည်းဖြည်း ထိန်းညှိမှုပြောင်းလဲလာသလို အောက်စီဂျင်ကလည်း
တဖြည်းဖြည်းနည်းပါးလာပါတယ်။ အောက်စီဂျင်နည်းလာတာကြောင့် ကန်ထဲက ငါး၊ ပုစွန်တွေ
သေဆုံးနိုင်ပါတယ်။ ဒီစနစ်ကတော့လွယ်ကူသက်သာတဲ့ နည်းစနစ်ဖြစ်သလို ကုန်ကျစရိတ်လည်း
သက်သာလှပါတယ်။ မြန်မာနိုင်ငံက မွေးမြူရေးငါးကန်တွေဟာ အကျယ်အဝန်း
ငါးဧကလောက်ကျယ်ဝန်းပြီး ငါးကန်ထဲမှာ ငါးကောင်ရေ ၁၂၀ ခန့်ကို မွေးမြူနေတာကို
တွေ့ရပါတယ်။ ရေလုပ်ငန်းနဲ့အောင်မြင်နေတဲ့ ဗီယက်နမ်လိုနိုင်ငံမျိုးမှာ ကန်သေးသေးနဲ့
အကောင်ရေများများမွေးမြူတဲ့နည်းကို ကျင့်သုံးနေပြီဖြစ်တာကြောင့် ကုန်ကျစရိတ်နည်းပြီး
အမြတ်ပိုရတဲ့ အခြေအနေရှိနေပါတယ်။

လယ်ကန်သင်းများ မြှင့်တင်မွေးမြူရာမှာ ကန်ပေါင်ကို အမြင့်တစ်ပေခွဲမှ နှစ်ပေအထိ
မြှင့်တင်ပြီးမွေးမြူကြပါတယ်။ မွေးမြူရာမှာလည်း လယ်ကန်သင်းများအတွင်း/အပြင်
ပေါင်းမြက်များ မြှင့်တက်အောင်ပြုလုပ်ပြီး မြေပြင်ပေါ်မှာ ထုံး၊ ပဲမှော်၊ ကြိတ်ဖတ်ချေး၊ ကြက်ချေး၊

သစ်ရွက်ဆွေးများ ထည့်သွင်း၍ မြေကိုပြုပြင်ရမှာဖြစ်ပါတယ်။ ၎င်းဖြည့်စွက်စာထည့်ပြီးနောက်

ရေသွင်းခြင်းဆောင်ရွက်နိုင်ပါတယ်။ တစ်ပတ်၊ နှစ်ပတ်အတွင်း ထပ်မံပြီး

အဏုဇီဝဖျော်ရည်များဖြည့်သွင်းကာ စတင်မွေးမြူနိုင်ပါသည်။ အဏုဇီဝနည်းဖြင့်

ရောစပ်ထားသော စပ်စာ (ဥပမာ - ပဲမှော်၊ ဖွဲနု၊ ဆန်ကွဲ)ကို ကာလသက်တမ်းအရ အနည်းအများ

အချိန်အဆဖြင့် အစာကျွေးပေးပါ။

ရေဂါလန် ၅၀၀၀ တွင် ထုံးတစ်အိတ်နှုန်း၊ အဏုဇီဝဖြည့်သွင်းစာ နှစ်အိတ်ထည့်ပေးပါ။

တိုင်းတာနည်းမှာ တုတ်ချောင်းအရှည် သို့မဟုတ် ဝါးလုံးအရှည်ပေါ်တွင်

အဖြူရောင်အမှတ်များပြုလုပ်ထားပါ။ ပြီးလျှင် ရေထဲသို့ ထိုးချပါ။ နေရောင်ရရှိချိန်မှာ

အဖြူရောင်အမှတ်အသား ထင်ရှားစွာ မြင်နိုင်တဲ့အပိုင်းနဲ့ မမြင်နိုင်တဲ့ အပိုင်းသို့ ရောက်ရှိပါက

၎င်းအမှတ်အသား မှတ်သားခြင်းဖြင့် ရေကြည်ရေနောက်ကို တိုင်းတာနိုင်ပါသည်။ ဥပမာ -

ရေရဲ့အနက်ပမာဏမှာ ၁၀ ပေရှိတယ်ဆိုပါစို့။ မမြင်နိုင်သော အနက်က ရှစ်ပေရှိမယ်ဆိုရင်

အရေကြည် (အောက်စီဂျင်) ရရှိနိုင်တဲ့အနက်ဟာ နှစ်ပေရှိပါတယ်။ အထက်ပါနည်းနဲ့

ရေရဲ့အောက်စီဂျင်ရရှိမှုကို တိုင်းတာနိုင်ပါတယ်။

ငါးခူ၊ ငါးကြင်းငါးမျိုးများကို မွေးမြူမယ်ဆိုရင်တော့ တစ်ကေထက်မကြီးတဲ့ကန်နဲ့ မွေးသင့်တယ်။

သဘာဝနည်းထက် ငါးမျိုးစပ်ပြီး မျိုးဖောက်မွေးသင့်ပါတယ်။ ငါးစာအတွက် ရေပေါ်စာကို

အကျင့်ရအောင်ကျွေးသင့်ပါတယ်။ ရေကြီးခြင်းကဲ့သို့ သဘာဝဘေးများအတွက်

ကြိုတင်ကာကွယ်တဲ့အနေနဲ့ ငါးကန်ပေါင်ကို အမြင့်ငါးပေအထိ ထားသင့်ပါတယ်။

အကောင်ရေများများမွေးတဲ့စနစ်ကို ကျင့်သုံးသင့်ပါသည်။ တစ်ဧကတစ်ကန်အတွင်း ငါးကောင်ရေ

တစ်သိန်းနှစ်သောင်းထိ မွေးနိုင်ပါသည်။

ငွေမြန်မြန်ပေါ်တဲ့ငါးကို အစားထိုးမွေးမယ်ဆိုရင်တော့ တစ်နှစ်ခွဲ၊ နှစ်နှစ်မွေးရပြီး

နှစ်နှစ်ကျော်မှငွေပေါ်တဲ့ ငါးမြစ်ချင်း၊ ငါးကြင်းအစား သုံးလကနေ ခြောက်လအတွင်း

ငွေမြန်မြန်ပေါ်တဲ့ ငါးခူ၊ ငါးရုံ၊ ငါးပြေမနဲ့ ငါးရှဉ့်တို့ကို အစားထိုးမွေးမြူသင့်ပါတယ်။

ဖော်ပြပါငါးများအား မွေးမြူမယ်ဆိုရင်တော့ တစ်ဧကခန့်သာရှိတဲ့ ကန်သေးသေးနဲ့

မွေးမြူနိုင်ခြင်း၊ ကန်မတူးနိုင်တဲ့သူတေအတွက် တာလပတ်ခင်းကာ မွေးမြူနိုင်ခြင်း

ငွေမြန်မြန်ပေါ်ခြင်း၊ ရာသီဥတုအန္တရာယ်ကျရောက်ပါက ကန်သေးတဲ့အတွက်

ငါးများမထွက်အောင် စီမံခန့်ခွဲရ လွယ်ကူနိုင်ပါတယ်။ ထို့ပြင် လယ်သမားကိုယ်တိုင် သားဖောက်ပြီး

မွေးမြူနိုင်ခြင်း၊ စပါးစိုက်တဲ့လယ်ထဲမှာပဲ မွေးမြူနိုင်ခြင်း၊ လယ်ကိုဒုက္ခပေးတဲ့ ခရုတွေကိုဖမ်းပြီး

ငါးရှဉ့်စာအဖြစ်ပြန်လည်အသုံးပြုနိုင်တဲ့အတွက် လယ်အတွက်ကောင်းရုံတင်မကဘဲ

ငါးရှဉ့်စာအတွက် သီးသန့်ငွေကြေးကုန်ကျမှုမရှိခြင်း စတဲ့အားသာချက်တွေရှိပါတယ်။

မျိုးပွားမှုကို အနှောက်အယှက်ပေးစေတဲ့ လျှော့တိုက်နည်းနဲ့ငါးဖမ်းတာကို

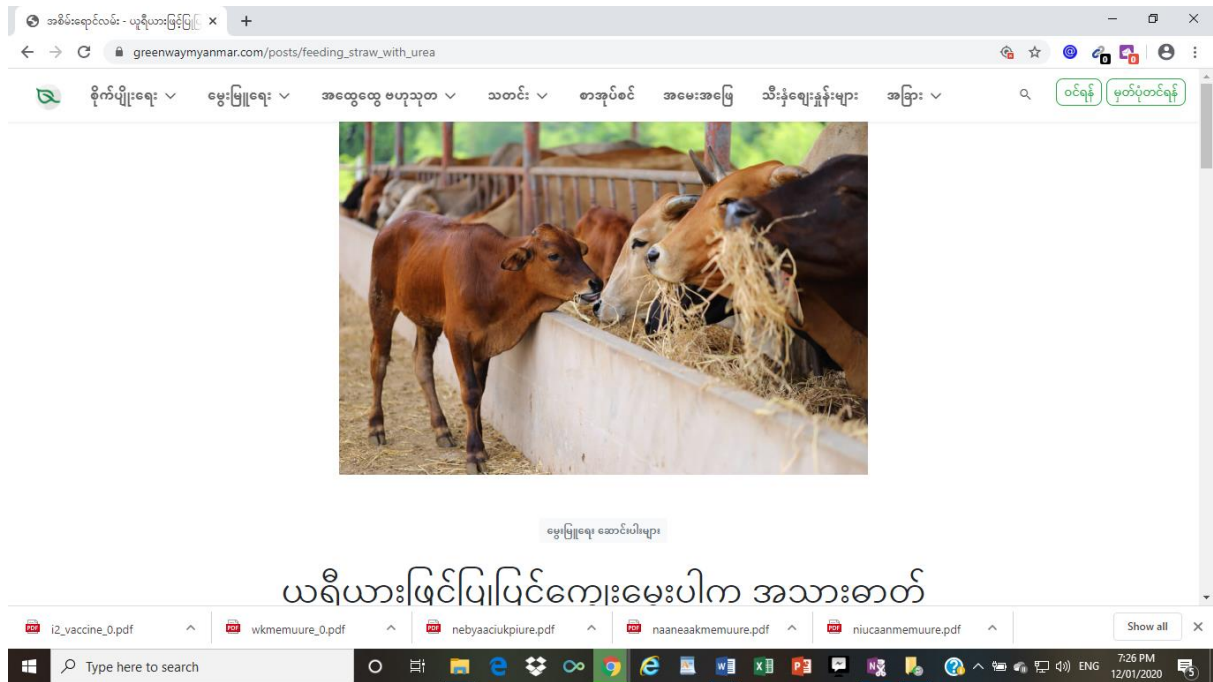
လုံးဝရှောင်ကြဉ်ရပါမယ်။ ငါးမျိုးရေရှည်တည်တံ့မှုကို ဒုက္ခပေးရာရောက်တဲ့ ပိုက်ကွန်သေးဖြင့်

ငါးဖမ်းမှုကို ရှောင်ကြဉ်ပါ။ ငါးရှဉ့်ဖမ်းရာမှ အနံ့ပြင်းတဲ့ ရှန်ပူ (ခေါင်းလျှော်ရည်) ၊

ပရုတ်လုံးဖမ်းဆီးမှုကို ရှောင်ကြဉ်ရပါမယ်။ ယင်းသို့ ဖမ်းဆီးမယ်ဆိုလျှင် လအနည်းငယ်အတွင်း

ငါးသေတတ်ပါတယ်။

လယ်ယာစီးပွားဂျာနယ်မှ ပြန်လည်ကောက်နုတ်ဖော်ပြပါသည်။

ယူရီယားဖြင့်ပြုပြင်ကျွေးမွေးပါက
အသားဓာတ်ပါဝင်မှုများလာပါတယ်

02/09/2019 20:00 PM တွင်

မွေးမြူရေးနှင့်ကုသရေးဦးစီးဌာန မှ ရေးသား

ပြီး

Greenovator မှ

ပေးပို့ထားပါသည်။

ကောက်ရိုးသည် စပါးစိုက်ပျိုးသောဒေသတိုင်းတွင် အလွယ်တကူရရှိနိုင်သော ကုန်ကြမ်းပစ္စည်းဖြစ်သည်။ သို့သော် ကောက်ရိုးကို စားသုံးသောပမာဏ၏ ၄၅% မှ ၅၀% ကိုသာ ခန္ဓာကိုယ်မှ အသုံးချနိုင်ပါသည်။ ကောက်ရိုးတွင် အသားဓာတ် အကြမ်း ၃-၅%၊ မီးစုန်းဓာတ် ၀.၁၂-၀.၁၆%၊ ထုံးဓာတ် ၀.၄%၊ အမျှင်ဓာတ် ၁၀-၁၂%၊ ဆီလီကာ ၃-၅% ပါဝင်ပါသည်။

ကောက်ရိုးသည် အစာကြမ်းဖြစ်၍ အမျှင်ဓာတ်များစွာပါဝင်ခြင်း၊ နိုက်ထရိုဂျင် သတ္တုဓာတ်နှင့် ဗီတာမင်ဓာတ်ပါဝင်မှုနည်းပါးခြင်း၊ အစာချေဖျက်နိုင်စွမ်းနည်းပါးခြင်းတို့ကြောင့် သာမန်ကောက်ရိုးကျွေးခြင်းဖြင့် ကိုယ်အလေးချိန် တစ်နေ့လျှင် (၀.၁၄) ကျပ်သားနှုန်းသာ တိုးနိုင်ခြင်းကြောင့် ထုတ်လုပ်မှုစွမ်းရည် တိုးမြှင့်လာမည်မဟုတ်ပါ။

ကောက်ရိုးကို ယူရီယား-ပုလဲဓာတ်မြေဩဇာဖြင့် ပြုပြင်ကျွေးမွေးပါက မပြုပြင်သော

ကောက်ရိုးထက် ကျွဲနွားများနှစ်ခြိုက်စွာ (၃၀-၅၀%) ပိုမိုစားနိုင်ခြင်း၊

အသားဓာတ်ပါဝင်မှုများလာကာ အာဟာရဓာတ်တန်ဖိုးမြင့်မားလာ၍ အစာချေနိုင်စွမ်း

တိုးတက်လာခြင်း၊ ကိုယ်အလေးချိန်တိုးတက်စေခြင်း၊ မျိုးပွားမှုဆိုင်ရာ ကောင်းမွန်ခြင်း၊

နို့ထုတ်လုပ်မှုတိုးတက်လာ၍ နို့တွင် အဆီဓာတ်ပါဝင်မှု များလာခြင်း

စသည့်အကျိုးကျေးဇူးများရရှိနိုင်ပြီး အစာနုဖြည့်စွက်စာပမာဏကိုလည်း လျော့ချနိုင်သဖြင့်

ကုန်ကျစရိတ်လည်း သက်သာစေနိုင်ပါသည်။

ကောက်ရိုးပြုပြင်ခြင်း၊ နေရာရွေးချယ်ခြင်း

ကောက်ရိုးပြုပြင်ရန်အတွက် လွယ်ကူစွာသယ်ယူနိုင်သည့် နွားတင်းကုပ်နှင့်နီးသော နေရာ၊

ရေမဝပ်နိုင်သောနေရာ ညီညာပြန့်ဖြူးသောမြေပြင်ပေါ် စုပုံဖုံးအုပ် သိုလှောင်ခြင်း နည်းဖြင့်

ပြုပြင်နိုင်ပါသည်။

လိုအပ်သောပစ္စည်း

• ပုလဲဓာတ်မြေဩဇာ (၅၀)ကျပ်သား (ကောက်ရိုး ၁၀ ပိဿာပြုပြင်ရန်အတွက်)

• ရေ(၃.၅)ဂါလံ (၅% ဖျော်ရည်ပြုလုပ်ရန်)

- ပလတ်စတစ်စ (ကောက်ရိုးခင်းရန်နှင့် ဖုံးအုပ်ရန်)

- ရေပန်းကရား

- ကောက်ရိုးနင်းသိပ်ရန် လူ (၄-၅)ယောက်

မြေပြင်ပေါ်တွင် ပလတ်စတစ်ကိုခင်းပြီး (၁၅-၂၀) စင်တီမီတာ (လက်တစ်မိုက်မှ တစ်ထွာသာသာ) အမြင့်ရှိ ကောက်ရိုးတစ်လွှာခင်းပြီး ယူရီးယားဖျော်ရည်ကို ရေပန်းကရားဖြင့် နှံ့အောင်ဖျန်းပါ။

ကောက်ရိုးများကြား လေခိုအောင်းမှုနည်းစေရန် ခြေထောက်ဖြင့်နင်းပြီး ကောက်ရိုးအားလုံးကုန်သည်အထိ တစ်လွှာပြီးတစ်လွှာခင်း၍ ပုလဲဓာတ်မြေဩဇာဖျော်ရည်အားလုံးကုန်အောင်ဖျန်းပါ။ ကောက်ရိုးကို လေလုံအောင် ပလတ်စတစ်ဖြင့် သေချာစွာဖုံးအုပ်ရပါမည်။

ပြုလုပ်သိုလှောင်ပြီး (၁၄-၂၁) ရက် အကြာတွင် စတင်ကျွေးနိုင်ပါသည်။ ပြုပြင်ပြီး ကောက်ရိုးသည် အမိုးနီးယားအနံ့ရ၍ နူးညံ့ပျော့ပျောင်းပြီး အဝါညစ်ရောင်ပြောင်းလာပါ မည်။ မကျွေးမီအတန်ကြာအောင် လေသလပ်ထားခြင်းဖြင့် စူးရှသောအမိုးနီးယား ဓာတ်ငွေ့ကင်းစင်မည်ဖြစ်ပါသည်။

ယူရီယားကောက်ရိုးကို ကျွဲ၊ နွားများ အသက် (၆) လ ကျော်မှစတင်ကျွေးသင့်သည်။

မို့တက်နေလျှင်မကျွေးရပါ။ ပြုပြင်ပြီးကောက်ရိုးကို သီးသန့် (သို့) ပဲဖတ်၊ နှမ်းဖတ်၊ ဖွဲနု၊ မြက်၊

ပဲနွယ်ပင်၊ ဘောစကိုင်း စသည့်အစားများနှင့် ရောကျွေးနိုင်ပါသည်။

ဖွဲနှင့်ရောကျွေးခြင်း

နွားတစ်ကောင်စားနိုင်သည့် ပြုပြင်ပြီးကောက်ရိုးအလေးချိန်စုစုပေါင်း၏ (၁၅-၂၀%)

အလေးချိန်ရှိဖွဲနှင့် ရောကျွေးနိုင်ပါသည်။

ဥပမာ - ခိုင်းနွားကြီးတစ်ကောင်သည် တစ်ရက်လျှင်ပြုပြင်ပြီး ကောက်ရိုး (၈)ပိဿာ စားနိုင်ပါက

ဖွဲနု (၁.၂) ပိဿာ (သို့မဟုတ်) (၁.၆)ပိဿာ ရောကျွေးရပါမည်။

နှမ်းဖတ်နှင့်ရောကျွေးခြင်း

နွားတစ်ကောင်စားနိုင်သည့် ပြုပြင်ပြီး ကောက်ရိုးစုစုပေါင်း၏ (၁၀%) အလေးချိန်ရှိနှမ်းဖတ်နှင့်

ရောကျွေးပါ။ ဥပမာ - ပြုပြင်ပြီး ကောက်ရိုး (၈) ပိဿာ ကျွေးရမည်ဆိုလျှင် နှမ်းဖတ် (၈၀)

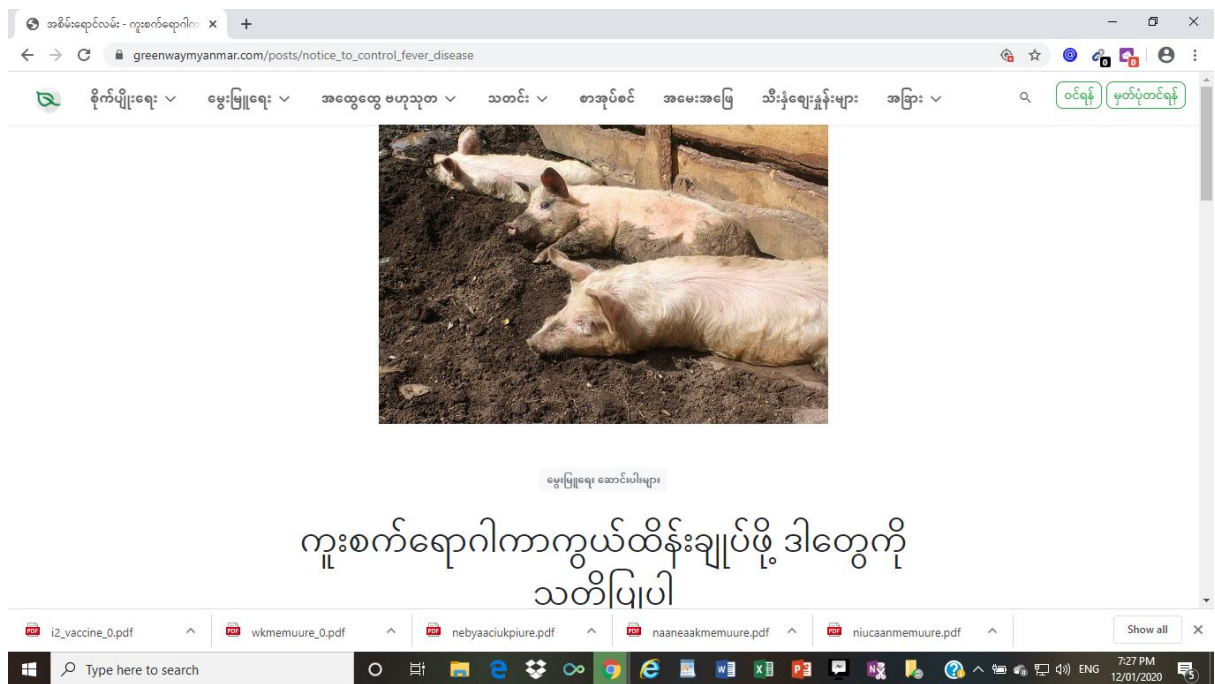
ကျပ်သားရောကျွေးရပါမည်။

မြန်မာနိုင်ငံတွင် ကောက်ရိုးစားသုံးသော ကျွဲ၊ နွားများဖြင့် လယ်ယာလုပ်ငန်းကို

ဆောင်ရွက်နေရပါသည်။ ကောက်ရိုးထက် ဈေးနှုန်းသက်သာပြီး အလွယ်တကူရရှိနိုင်သော

တိရစ္ဆာန်အစားအစာကိုရှာဖွေ၍ မရနိုင်သေးသဖြင့် ရှိရင်းစွဲကောက်ရိုးကို အာဟာရတန်ဖိုး ပိုမိုပြည့်စုံစေပြီး ကျွဲ၊ နွားများ နှစ်ခြိုက်စွာစားနိုင်စေရန် ယူရီးယား (ပုလဲဓာတ်မြေဩဇာ)ဖြင့် ပြုပြင်ကျွေးမွေးခြင်းဖြင့် အစာနုကုန်ကျစရိတ်သက်သာစေပြီး ကိုယ်အလေးချိန်တိုးလာကာ ကျန်းမာဝဖြိုး အင်အားတိုးပြီး နို့ထွက်နှုန်းပိုမိုကောင်းမွန်သည့် ကျွဲ၊ နွားများ တိုးပွားလာနိုင်မည်ဖြစ်ပါကြောင်း ရေးသားတင်ပြလိုက်ရပါသည်။

မွေးမြူရေးနှင့်ကုသရေးဦးစီးဌာန

အစိမ်းရောင်လမ်း - ကူးစက်ရောဂါ

greenwaymyanmar.com/posts/notice_to_control_fever_disease

စိုက်ပျိုးရေး၊ မွေးမြူရေး၊ အထွေထွေဗဟုသုတ၊ သတင်း၊ စာအုပ်စင်၊ အမေးအဖြေ၊ သီးနှံရေးနှုန်းများ၊ အခြား

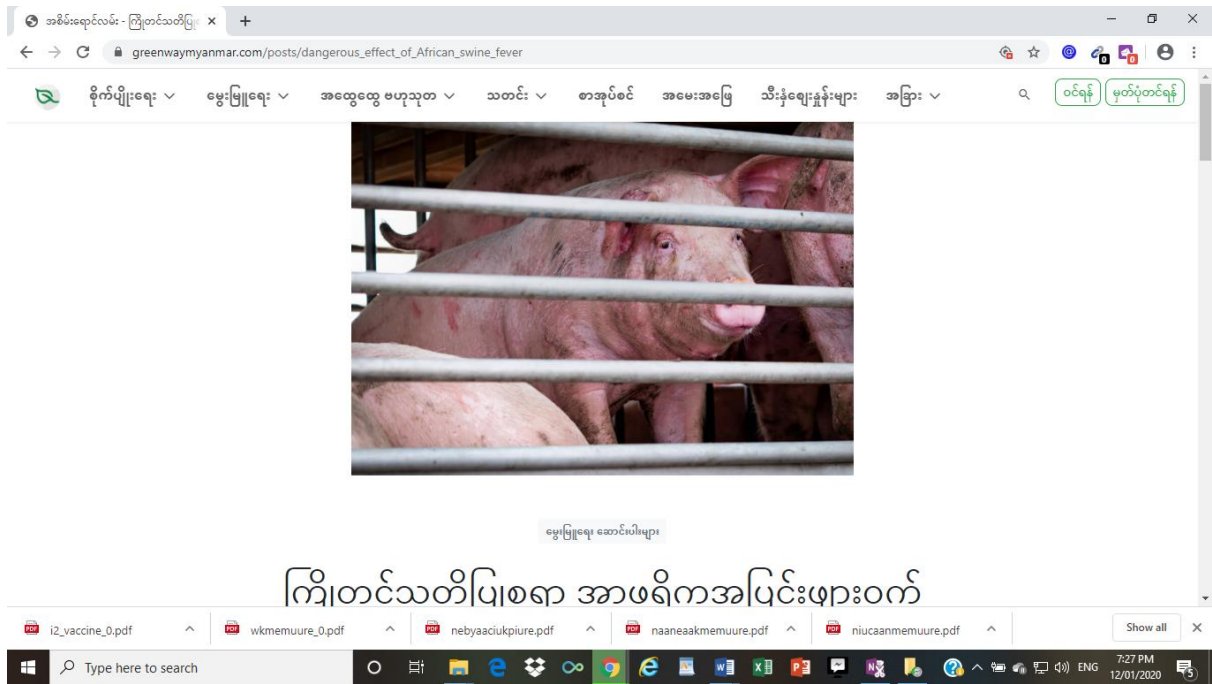
မွေးမြူရေးဆောင်ရွက်ပုံများ

ကူးစက်ရောဂါကာကွယ်ထိန်းချုပ်ဖို့ ဒါတွေကို သတိပြုပါ

i2_vaccine_0.pdf, wkmemuure_0.pdf, nebyaaciukpiure.pdf, naaneaakmemuure.pdf, niucaanmemuure.pdf

Type here to search

7:27 PM 12/01/2020

ကြိုတင်သတိပြုစရာ အာဖရိကအပြင်းဖျားဝက်ရောဂါ (African Swine Fever)

30/08/2019 22:00 PM တွင်

မွေးမြူရေးနှင့်ကုသရေးဦးစီးဌာန မှ ရေးသား

ပြီး

ပေးပို့ထားပါသည်။

ရောဂါဖြစ်စေသည့်ပိုး

Greenovator မှ

- စက်ဝိုင်းပုံရှိ DNA အမျိုးအစားဗိုင်းရပ်စ်ပိုးကြောင့် ရောဂါဖြစ်ပွားသည်။

ရောဂါဖြစ်စေသောတိရစ္ဆာန်

- အိမ်မွေးဝက်များနှင့် တောဝက်များတွင် အဖြစ်များသည်။

အသက်အရွယ်မရွေးဖြစ်ပွားနိုင်သည်။

ရောဂါကူးစက်ပျံ့နှံ့ခြင်း

- ရောဂါပိုးကူးစက်ခံထားရသော ဝက်၊ အညစ်အကြေးများ၊ ဝက်သား၊ ဝက်ထွက်ပစ္စည်းများ၊

သွားရည်၊ နှာရည်၊ မျက်ရည်၊ ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေးနှင့်၊ အသားများနှင့် တိုက်ရိုက်ထိတွေ့ခြင်း။

- မွှား (soft ticks of the genus Ornithodoros) ကဲ့သို့သော ကြားခံလက်ခံကောင်များ တွယ်ခြင်း၊

ကိုက်ခြင်း။

- ရောဂါပိုးနှင့်ထိတွေ့ထားသော ဆေးထိုးအပ်၊ အသုံးအဆောင်ပစ္စည်း၊ ဖိနပ်၊ အဝတ်အစားနှင့်

ယာဉ်တို့မှတစ်ဆင့် ကူးစက်ပျံ့နှံ့ခြင်း။

- (၃-၆) လအထိ အေးခဲထားသော ရောဂါပိုးကူးစက်ခံထားရသည့် ဝက်သားများနှင့်

ထိတွေ့ခြင်းများမှတစ်ဆင့် ကူးစက်နိုင်ပါသည်။

ရောဂါလက္ခဏာများ

- နာတာရှည် ကူးစက်ခံရသောဝက်များတွင် ခြေလက်အဆစ်ရောင်ခြင်း၊ အရေပြားအနာဖြစ်ခြင်း၊

အရေပြား (နားရွက်၊ အမြီး၊ ဝမ်းဗိုက်) နီရဲခြင်း။

- နာတာရှည် ကူးစက်ခံရသောဝက်များတွင် ကိုယ်အပူချိန်မမှန်ခြင်း၊ ကိုယ်အလေးချိန်

လျော့ကျခြင်း။

- ရုတ်တရက်ကူးစက်ခံရသောဝက်များတွင် အရေပြားနီရဲခြင်း၊

ပန်းခရမ်းပြာအရောင်များပြောင်းပြီး ရုတ်တရက်သေဆုံးခြင်း။

ရောဂါပိုးပျိုးချိန်

- ပုံမှန်အားဖြင့် (၄-၁၉)ရက် ကြာပါသည်။ ရောဂါပြင်းထန်ပါက သေနှုန်း ၁၀၀%

အထိရှိနိုင်ပါသည်။

- (၃-၄) ရက်အတွင်း ရုတ်တရက်ဖြစ်ပွားသော အခြေအနေများလည်းရှိပြီး

ရောဂါပြင်းထန်တတ်ပါသည်။

- ရောဂါဖြစ်ပွားမှုအဆင့် (၄) ဆင့်ရှိပါသည်။ အဆင့်ပေါ်မူတည်၍

ရောဂါပြင်းထန်မှုကွာခြားပါသည်။

အဆင့် (၁)

- အရေပြားတွင် အနီရောင် အစက်များစွာဖြင့် ရုတ်တရက်သေဆုံးမည်။

အဆင့် (၂)

- ရောဂါကူးစက်ခံရပြီး ၂ ရက်အတွင်း အပြင်းဖျားခြင်း (၁၀၅-၁၀၇ ဒီဂရီဇာရင်ဟိုက်)၊

နားရွက်ဖျား၊ အမြီး၊ ရင်ဘတ်နှင့် ဝမ်းဗိုက်အရေပြားတို့တွင် ပန်းခရမ်းရောင်၊ အနီရောင်ဖြစ်နေခြင်း၊

ပျို့အန်ခြင်း၊ သွေးဝမ်းသွားခြင်း၊ (၆-၁၃) ရက်အတွင်း သေဆုံးခြင်း၊ ဇီးဝက်မများတွင်

သားလျှော့ခြင်းများတွေ့ရတတ်သည်။

အဆင့်(၃)

- အဖျားအနည်းငယ်ရှိပြီး အစားအနည်းငယ်သာစားခြင်း၊ (၁၅-၄၅) ရက်အတွင်း

သေဆုံးနိုင်သည်။

အဆင့်(၄)

- ကိုယ်အလေးချိန်လျော့ကျခြင်း၊ အပူချိန်အတက်ကျရှိခြင်း၊ အသက်ရှူလမ်းကြောင်းဆိုင်ရာ

လက္ခဏာများတွေ့ရခြင်း၊ အရေပြားအနာ၊ ပုပ်ခြင်း၊ ဆွေးခြင်း၊ အဆစ်ရောင်ခြင်းများ

တွေ့ရတတ်သည်။

ကြိုတင်ကာကွယ်ခြင်း

- ဇီဝလုံခြုံမှုများ ကောင်းမွန်အောင်ဆောင်ရွက်ခြင်း၊ မွေးမြူရေးခြံကို သန့်ရှင်းစွာထားခြင်းများ

ဆောင်ရွက်ရန်၊

- အခြားခြံမှ အသုံးဆောင်ပစ္စည်းများ ငှားရမ်းသုံးစွဲခြင်းမပြုရန်နှင့် လူအဝင်အထွက်

ထိန်းချုပ်ရန်၊

- အသက်အရွယ်တူဝက်များကိုသာ အတူတူမွေးမြူရန်၊ အပူချိန်၊ စိုထိုင်းဆ၊

လေဝင်လေထွက်ကောင်းမွန်စေရန်၊

- ရောဂါကင်းရှင်းကြောင်း စိတ်ချရသောခြံမှ ဝက်များကို ဝယ်ယူမွေးမြူရန်၊

ဝယ်ယူသည့်ဝက်များကို မိမိခြံရှိ ဝက်များနှင့်မရောမီ သီးသန့်ခဲ့ခြားထား၍ ရောဂါကင်းရှင်းမှု

မွေးမြူရန်။

ကာကွယ်ဆေး

- ရောဂါကြိုတင်ကာကွယ်ဆေးမရှိပါ။

ကုသခြင်း

- ထိရောက်သောကုသဆေးမရှိပါ။

အခြားမှားယွင်းနိုင်သောရောဂါများ

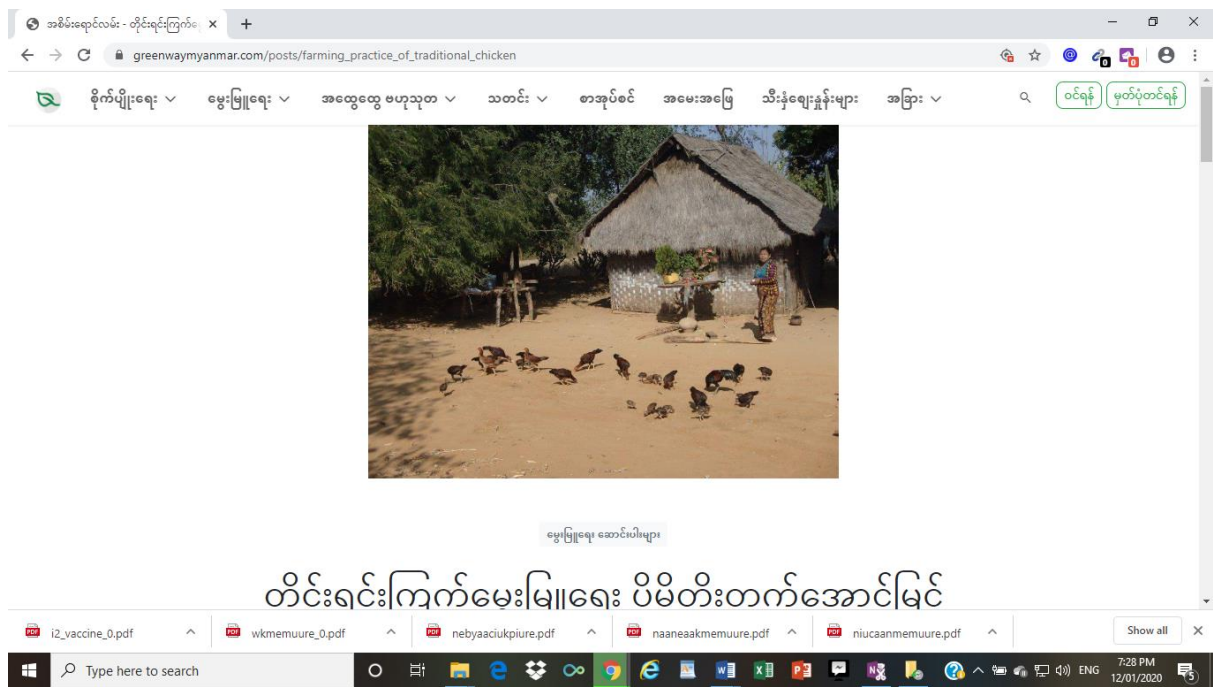
- ဝက်ဝမ်းကျရောဂါ၊ ဝက်နားရွက်ပြာရောဂါ၊ စိန်ကွက်နာရောဂါ၊ ဆဲလ်မိုနဲလားရောဂါ၊

ပတ်စ်ကျူရဲလားရောဂါ၊ အခြားသွေးအဆိပ်သင့်ရောဂါ။

ပြည်သူ့ကျန်းမာရေး

- လူသို့ကူးစက်သောရောဂါမဟုတ်ပါ။

မွေးမြူရေးနှင့်ကုသရေးဦးစီးဌာန

တိုင်းရင်းကြက်မွေးမြူရေး
ပိုမိုတိုးတက်အောင်မြင်စေရန်
မွေးမြူနည်းစနစ်များ

30/08/2019 08:00 AM တွင်

မွေးမြူရေးနှင့်ကုသရေးဦးစီးဌာန မှ ရေးသား

ပြီး

Greenovator မှ

ပေးပို့ထားပါသည်။

(က) ကြက်ခြံဆောက်လုပ်ပေးပါ။ ညအိပ်ရန်၊ ဥဥရန်၊ ခွေး၊ ကြောင်၊ ကြက်၊

သားရဲစသည်တို့ရန်မှကာကွယ်ရန်၊ ရာသီဥတုဒဏ်မှ ကာကွယ်နိုင်ရန်ဖြစ်သည်။ ကြက်ခြံအတွင်း

ငှက်များမဝင်ရောက်စေရန် ပိုက်ကွန်ကာရံပေးရမည်။

(ခ) ဖြည့်စွက်စာကျွေးမွေး၍ မွေးမြူပါ။ တိရစ္ဆာန်ကိုယ်တိုင်ရှာဖွေစားသောက်နိုင်သော်လည်း

စပါး၊ ဆန်၊ ဆန်ကွဲ၊ ထမင်း (သို့) ရောစပ်အစားများကို ဒေသအလိုက်ရနိုင်သော ပိုးစာရွက်၊

ဘောစကိုင်းရွက်နှင့် ဟင်းသီးဟင်းရွက်များကို ဖွဲနု၊ ဆန်ကွဲတို့ဖြင့်ရောနယ်ကာ

အစာခွက်ဖြင့်ကျွေးမွေးပါ။

(ဂ) ဥကျင်းများထားရှိပေးပါ။ ကြက်ခြံ၏ မှောင်၍ဒေါင့်ကျသောနေရာတွင် ကြက်ဥကျင်းများကို မြေပြင်မှအထက် ၁ ပေခွဲ၊ ၂ ပေ အကွာတွင် ကောက်ရိုးခင်းပြီး ခိုင်ခိုင်မြဲမြဲထားပေးပါ။ ကြက်မ (၁) ကောင်လျှင် ဥ (၁) ကျင်းနှုန်း ထားပေးပါ။ ဝပ်ကြက်မသားပေါက်ပြီးပါက ဥကျင်းထဲရှိကောက်ရိုးမြက်ခြောက်များကို မီးရှို့ပစ်ပါ။ ကြက်သန်း/ လှေး/ မွားများ မတွယ်ကပ်စေရန် ကြက်ခြံအတွင်း ဥကျင်း၊ အိပ်တန်း၊ အကြိုအကြားနေရာများကို ဆေးရွက်ကြီးစိမ်ထားသောရေဖြင့် သုတ်လိမ်းပေးပါ။

(ဃ) ကြက်ငယ်လေးများကို သီးသန့် အနွေးပေးမွေးမြူခြင်းဖြင့် ကြက်မများ တစ်နှစ်လျှင် ၃-၄ ကြိမ်သားပေါက်ရာမှ ၅-၆ ကြိမ်ကို ပိုမိုပေါက်ပွားနိုင်ပြီး ကျိုး၊ စွန်၊ ခွေး၊ ကြောင် စသည်တို့ကြောင့် ပျက်စီးဆုံးရှုံးရခြင်း၊ ကာကွယ်နိုင်သည်။

(င) ကြက်များအားကျန်းမာရေးစောင့်ရှောက်မှုပေးပါ။

- ကြက်ခြံသန့်ရှင်းရေး နေ့စဉ်ပြုလုပ်ပေးပါ။
- သန့်ရှင်းရေးလုပ်ချိန်တွင် ကြက်ချေးအရောင်နှင့် ဖွဲ့စည်းမှုကိုကြည့်ရှုစစ်ဆေးပေးပါ။
- ကြက်များ၏ ကျန်းမာရေးအခြေအနေကို အိပ်တန်းဝင် အိပ်တန်းထွက်၊ အစာကျွေးချိန်တို့တွင် စစ်ဆေးပေးပါ။

(စ) ရောဂါကာကွယ်မှုကြိုတင်ပြုပါ။

- တိုင်းရင်းကြက်မွေးမြူရေး ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုအား အဓိကအဟန့်အတားဖြစ်စေသည်မှာ လည်လိမ်ရောဂါဖြစ်ပွားမှုဖြစ်သည်။ ကြက်အသက်အရွယ်မရွေးဖြစ်ပွားနိုင်ပြီး ရောဂါပြင်းထန်ကာ ကူးစက်ပျံ့နှံ့နှိမ်မြှုပ်နိုင်သည်။ ရောဂါဝင်သည်နှင့် မှိုကုပ်ပြီး ရက်ပိုင်းအတွင်း ကြက်တစ်အုပ်လုံး ဆုံးရှုံးနိုင်သည်။

- ဒုတိယအဖြစ်များဆုံးရောဂါမှာ ကြက်ဝမ်းကျရောဂါဖြစ်သည်။ ဘက်တီးရီးယားပိုးကြောင့်ဖြစ်ပွားပြီး ကြက်အသက်အရွယ်မရွေးဖြစ်ကာ သေကြေဆုံးရှုံးမှုများသည်။

- ကြက်ငယ်လေးများအား ညအချိန် ခြင်ကိုက်ရာမှ မျက်ခွံတွင်အနာဖြစ်ပြီး ကျောက်ရောဂါဖြစ်ပွားလေ့ရှိတတ်သည်။

- ကြက်များတွင် သန်လုံးကောင်စွဲကပ်မှုကြောင့် ကြက်များ ကြီးထွားနှုန်းနှေးကွေးခြင်း၊ ထုတ်လုပ်မှုကျဆင်းခြင်းနှင့် ကိုယ်ခံစွမ်းအားကျဆင်းခြင်းတို့ ဖြစ်လေ့ရှိသည်။ သန်ကောင်များလွန်းပါက အူလမ်းကြောင်းပိတ်ဆို့မှုဖြစ်ပြီး သေကြေဆုံးရှုံးနိုင်သည်။ သန်ချဆေးပုံမှန်တိုက်ကျွေးပေးရမည်။

(ဇ) မှတ်တမ်းများထားရှိပေးပါ။ မှတ်တမ်းထားရှိခြင်းဖြင့် မျိုးကြက်မရွေးချယ်ခြင်းကို အထောက်အကူပြုစေပြီး ကြက်မကြီးတစ်ကောင်ချင်းအလိုက် ဥနှုန်း၊ သားပေါက်နှုန်း၊ ကြီးထွားနှုန်း၊ အစာနှုန်းတို့ကို မှတ်တမ်းထားရန်လိုအပ်သည်။ သို့မှသာ မျိုးသန့်ကြက်ရွေးချယ်ခြင်း ပယ်ခြင်း ပြုလုပ်နိုင်ပြီး အကျိုးသက်ရောက်မှုကို ဆန်းစစ်နိုင်သည်။

ကာကွယ်ဆေး

ရောဂါမဖြစ်မီ ကြိုတင်ကာကွယ်ခြင်းသည် အထိရောက်ဆုံးဖြစ်သည်။

(က) အပူဒဏ်ခံ ကြက်လည်လိမ်ရောဂါကာကွယ်ဆေး (I2)

- ရက်သားကြက်ငယ်မှစ၍ အရွယ်မရွေး အသုံးပြုနိုင်သည်။ ကြက် (၁) ကောင်လျှင် ဆေးတစ်စက်နှုန်း မျက်စဉ်းခတ်ပေးရသည်။ ကြက်များကို (၄) လတစ်ကြိမ် မျက်စဉ်းခတ်ပေးခြင်းဖြင့် ရောဂါကာကွယ်နိုင်သည်။
- ‘K’ အသားဆေးထိုးပေးခြင်းဖြင့်လည်း ရောဂါကာကွယ်နိုင်သည်။ (၆) လ တစ်ကြိမ်ထိုးရန် လိုသည်။

(ခ) ကြက်ဝမ်းကျရောဂါ

- တိုင်းရင်းကြက်များတွင် ဒုတိယအဖြစ်ပွားဆုံးရောဂါဖြစ်သည်။

ဘက်တီးရီးယားရောဂါပိုးကြောင့်ဖြစ်၍ ရောဂါဖြစ်လျှင် အပြင်းဖျား၍ မှိုင့်ကုပ်၊ အစားပျက်၊

ဝမ်းလျှော့ပြီး သေဆုံးသည်။

တောင်ပံခြစ်ကာကွယ်ဆေး

အသက် (၁) လခွဲနှင့်ကြက်များတွင် အသုံးပြုနိုင်ပြီး (၆) လတစ်ကြိမ်ထပ်မံ

ထိုးပေးရန်လိုအပ်သည်။

ဝမ်းကျရောဂါကာကွယ်ဆေး (ထိုးဆေး)

(၂.၅)စီစီ အရေပြားအောက်ထိုးနိုင်သည်။ (၆) လ (၁) ကြိမ်ထိုးပေးရမည်။

(ဂ)

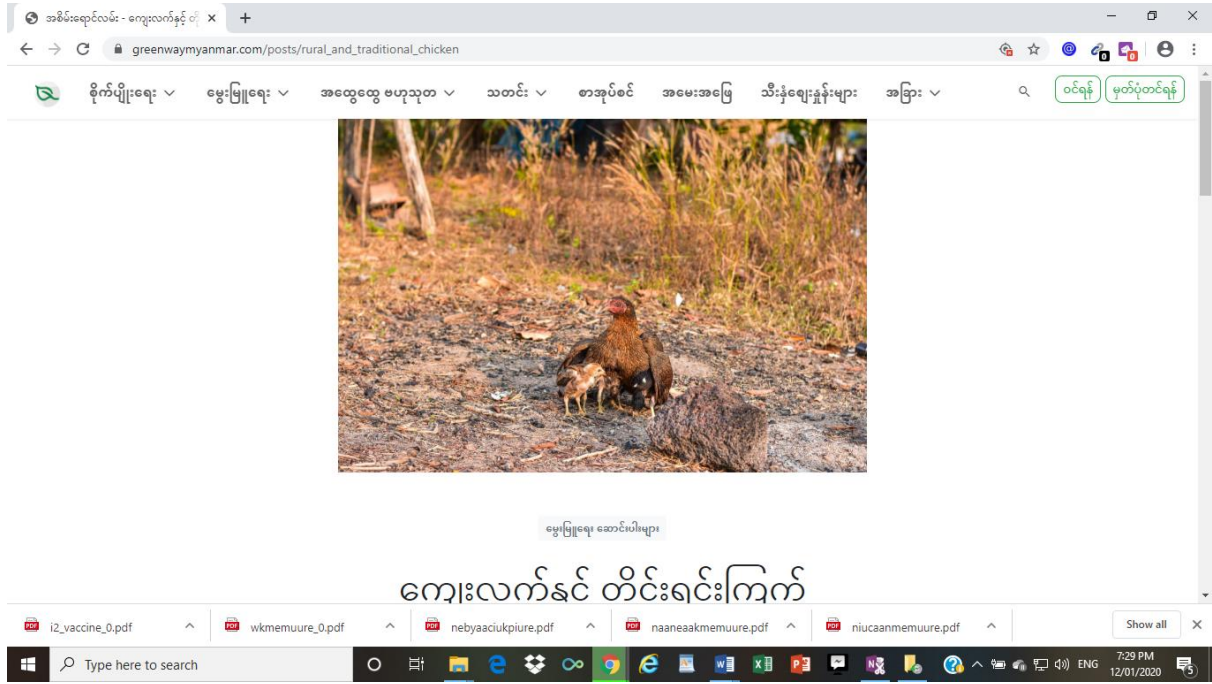
ကြက်ကျောက်ရောဂါကာကွယ်ဆေး

ကာကွယ်ဆေး အမည်	ဆေးထိုးနိုင် သည့်အသက်	ထပ်မံထိုးရမည့် အချိန်	ဆေးဖျော်စပ်ပုံ	အသုံးပြုရမည့် ပမာဏ
ကြက်လည်လိမ် မျက်စဉ်းဆေး (I ₂)	၁၀ ရက် အထက်	၄ လတစ်ကြိမ်	ပုံမှန်ဆေးရည်	တစ်စက်
ကြက်ဝမ်းကျ တောင်ပံခြစ်	(၆) ပတ်အထက်	(၆) ပတ်တစ်ကြိမ်	။	ကျောက်ဆေးထိုး အပ်ဖြင့်တစ်ချက်
ကြက်ကျောက် (M Strain)	၁-၃ ပတ်	-	ဂလစ်ဆရင်း ဆေးရည်	။
ကြက်ကျောက် (S Strain)	၆ ပတ် အထက်	လိုအပ်လျှင် (၆) လတစ်ကြိမ်	။	။

ကျောက်ရောဂါကာကွယ်ဆေး

- ၆ ပတ်သားနှင့်အထက် ကြက်ကြီးများတွင်ထိုးပေးရမည်။
- တောင်ပံအရေပြားတွင် ကျောက်ဆေးထိုးအပ်ဖြင့် ထိုးပေးရသည်။

မွေးမြူရေးနှင့် ကုသရေးဦးစီးဌာန

ကျေးလက်နှင့် တိုင်းရင်းကြက်

29/08/2019 22:00 PM တွင်

မွေးမြူရေးနှင့်ကုသရေးဦးစီးဌာန မှ ရေးသား

ပြီး
ပေးပို့ထားပါသည်။

Greenovator မှ

- ကျေးလက်ဒေသကြက်မွေးမြူရေးသည် မြန်မာနိုင်ငံတွင်အရေးပါသော အသားကဏ္ဍ

ထုတ်လုပ်မှုလုပ်ငန်းတစ်ရပ်ဖြစ်သည်။ မြန်မာတစ်နိုင်ငံလုံး ကြက်မွေးမြူရေး၏ ၈၅% သည်

တိုင်းရင်းကြက်မွေးမြူရေးဖြစ်ပါသည်။

- ကျေးလက်ကြက်မွေးမြူရေးသည် မွေးမြူသူများအတွက် ဝင်ငွေကောင်းရစေနိုင်ပြီး

ကျေးလက်ဒေသ စီးပွားရေးတိုးတက်မှုအတွက် အရေးပါသော လုပ်ငန်းတစ်ရပ်ဖြစ်ပါသည်။

ထင်ရှားသောတိုင်းရင်းကြက်မျိုးများ

(၁) လည်ပြောင်ကြက်

(၂) အင်ပင်ဝကြက်

(၃) စစ်တကောင်းကြက်

တိုင်းရင်းကြက်လက္ခဏာကောင်းများ

၁။ အဆောက်အဦ၊ အစာ၊ ဆေးနှင့်ခြံသုံးပစ္စည်း၊ လုပ်အားခစသည့် ကုန်ကျစရိတ်

သက်သာစွာမွေးမြူနိုင်ခြင်း။

၂။ ဆိုးရွားသော ရာသီဥတုဒဏ်၊ ရောဂါဒဏ်၊ အစာချို့တဲ့မှုဒဏ်ကို နိုင်ငံခြားကြက်များထက်

ခံနိုင်ရည်ရှိခြင်း။

၃။ ဒေသအတွင်း မိမိဘာသာရှာဖွေစားသောက်နိုင်ခြင်း။

၄။ ဖောက်စက်မလိုဘဲ မိခင်ကိုယ်တိုင်ဝပ်၍ သားဖောက်နိုင်ခြင်း။

၅။ ကြက်ငယ်များအပေါ်မိခင်၊ ဖခင်စိတ်ထားရှိနိုင်ပြီး ကြက်ငယ်များဘဝ ရှင်သန်နိုင်ရန်

လေ့ကျင့်သင်ကြားထိန်းကျောင်းပေးနိုင်ခြင်း။

၆။ အရွယ်ရောက်လာသောအခါ မိမိဘာသာရန်သူကို ကာကွယ်၊ ရှင်သန်လှုပ်ရှားနိုင်ခြင်း။

၇။ အသား၏အနံ့အရသာနှင့် ဖွဲ့စည်းမှုကောင်းမွန်ခြင်း။

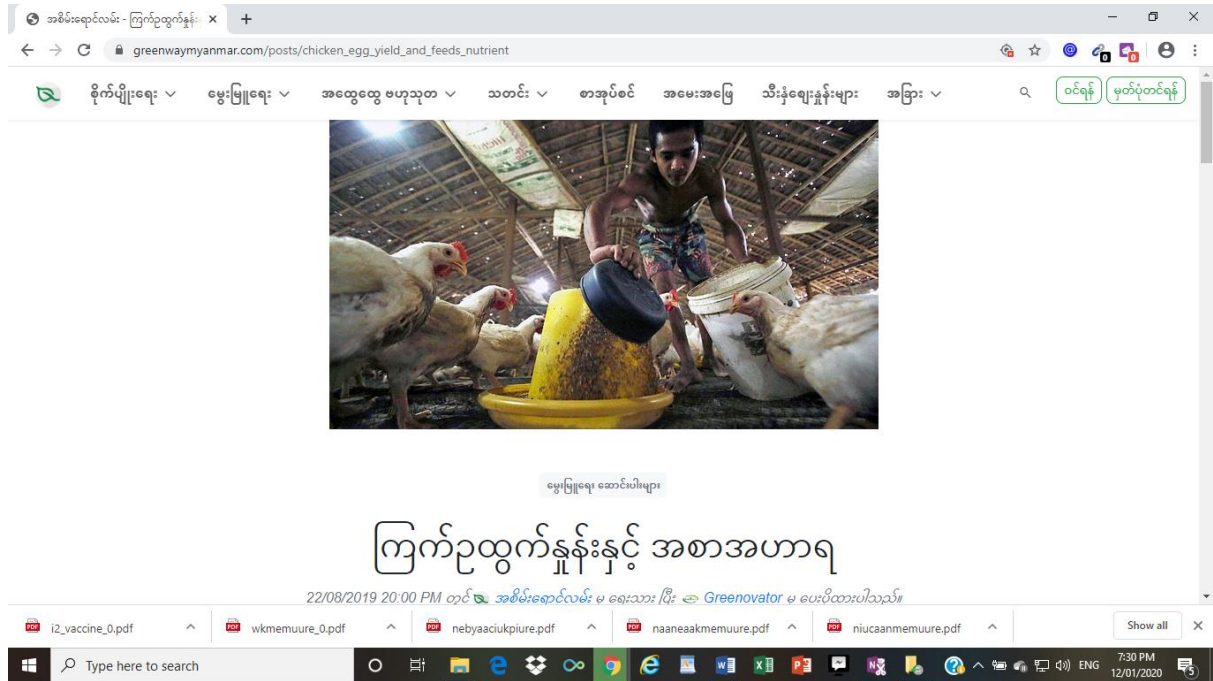
အရည်အသွေးကောင်းများရှိသော်လည်း ကျေးလက်ဒေသများတွင် တိုင်းရင်းကြက်များကို

စနစ်တကျ ကျွေးမွေးထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်မှု အားနည်းသဖြင့် သေပျောက်ဆုံးရှုံးမှုများ

ကြုံတွေ့ရပါသည်။

မွေးမြူရေးနှင့် ကုသရေးဦးစီးဌာန

ဆက်စပ်ဆောင်းပါးများ

The screenshot shows a web browser window with the URL greenwaymyanmar.com/posts/chicken_egg_yield_and_feeds_nutrient. The page features a photograph of a man in a chicken coop pouring feed from a black bucket into a yellow feeder. Several chickens are gathered around the feeder. Below the image, the text reads "မွေးမြူရေး ဆောင်းပါးများ" (Breeding articles) and "ကြက်ဥထွက်နှုန်းနှင့် အစာအဟာရ" (Chicken egg yield and feed). The post is dated "22/08/2019 20:00 PM" and is attributed to "အစိမ်းရောင်လမ်း မှ ရေးသားပြီး Greenovator မှ ပေးပို့ထားပါသည်။" (Written by Green Lane and submitted by Greenovator). The browser's taskbar at the bottom shows several open PDF files and the system clock indicating 7:30 PM on 12/01/2020.

ကြက်ဥထွက်နှုန်းနှင့် အစာအဟာရ

22/08/2019 20:00 PM

တွင်
အစိမ်းရောင်လမ်း မှ ရေးသား

ပြီး
ပေးပို့ထားပါသည်။

Greenovator မှ

ကြက်ဥထွက်နှုန်းနှင့် ကြက်တို့အတွက် အစာအဟာရမှာ ဆက်စပ်နေပါသည်။ ဥပမာအားဖြင့် ကြက် (၁၀၀) ကောင် မွေးမြူထားပါက၊ ယင်းကြက် (၁၀၀) ဥသော ကြက်ဥနှင့် ၎င်းတို့ကိုကျွေးသော ကြက်စာဖိုးကုန်ကျမှုနှင့် တိုက်ရိုက်ဆက်သွယ်နေသည်။ ကြက်များ၏ ဥထွက်နှုန်းများပြားလာလေ၊ ကြက်ဥထုပ်လုပ်ရသည့် ကုန်ကျစရိတ်နည်းလာလေ ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ ကြက်ဥထွက်နှုန်း များပြားလာရန်လည်း ကြက်စာတွင် လိုအပ်သောအာဟာရဓာတ်များ ပြည့်ဝစွာပါဝင်စေရန် လိုအပ်ပါသည်။

ကြက်ပေါက်နှုန်းနှင့် ကြက်စာ

ပရိုတင်း(အသားဓာတ်နည်းပါးသောအစာ တနည်းအားဖြင့် ၁၂ ရာခိုင်နှုန်းထက်နည်းပါးသော) ကြက်စာများသာစားရသည့် ကြက်မှဥသော ကြက်ငယ်ကလေးများ ပေါက်ဖွားစံချိန် လျော့နည်းလာတတ်သည်။ ခြံ့၍ဆိုရလျှင် ကြက်စာတွင် ဖော်ပြခဲ့ပြီးသော သတ္တုဓာတ်များ၊ ဗီတာမင်ဓာတ်များ၊ ပရိုတင်း (အသားဓာတ်) များစသည့် အာဟာရဓာတ်များ ကြက်များတွင် လိုအပ်သည့်အချိုးအစားအတိုင်း ပါရှိစေရန် ဂရုစိုက်သင့်ပါသည်။

အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့သော ဗီတာမင်ဓာတ်ချို့တဲ့လျှင် ဖြစ်တတ်သောအချက်အလက်များကို ဂရုပြုသင့်ပါသည်။

အသားစားကြက်များအတွက် အစာအာဟာရကျွေးမွေးခြင်း

အသားတိုးကြက်မျိုးများသည် ဥစားကြက်မျိုးများထက် ကြီးထွားနှုန်းမှာ နှစ်ဆခန့်အထိ လျင်မြန်

သဖြင့် ထိုကြီးထွားနှုန်းအတွက် ပြည့်စုံလုံလောက်မည့် အာဟာရဓာတ် လိုအပ်ပေသည်။

အသားတိုးကြက်စာတွင် ဥစားကြက်စာထက် အင်အားဓာတ် (energy) နှင့် အဆီဓာတ် (fat)

ပါဝင်နှုန်း မြင့်မားရမည်။

ပရိုတင်း (အသားဓာတ်)ပါဝင်နှုန်းမှာလည်း မြင့်မားရမည်။ ထို့ပြင် ဗီတာမင်နှင့်

သတ္တုဓာတ်ပါဝင်နှုန်းမှာလည်း ပြည့်စုံမြင့်မားရပေမည်။ သို့သော် အမျှင်ဓာတ် (Fibers) မှာမူ

နည်းပါးရမည်။

ဖွဲနု - ၂၀ ပေါင် (သို့) ပိဿာ

ဆန်ကွဲ - ၂၇ ပေါင်

ပြောင်း - ၁၀ ပေါင်

ပေါင်း - ၅၇ ပေါင်

ပဲဖတ်၊ နှမ်းဖတ် - ၂၅ ပေါင်

ငါးခြောက် - ၁၅ ပေါင်

ခရု - ၂ ပေါင်

ဖြည့်စွက်စာ - ၁ ပေါင်

ပေါင်း - ၄၃ ပေါင်

အသားတိုးကြက်စာကို အထက်ပါစပ်နည်းဖြင့် ကြက်ငယ်မှ ရောင်းသည်အထိ ကျွေးနိုင်သည်။

ကြီးထွားနှုန်းမြန်ခြင်းကြောင့် ဗီတာမင်နှင့် သတ္တုဓာတ်များပါဝင်သော ဖြည့်စွက်စာကို အစာတွင်

အပြည့်အဝထည့်သွင်းရန် လိုအပ်ပါသည်။

- အသားတိုးကြက်များမှာ အစာကို အဆက်အပြတ် စားသောက်တတ်ခြင်းကြောင့်

မပြတ်လပ်စေရန် ဂရုပြုသင့်သည်။

- အစာစိမ်းကျွေးပါက အစာစိမ်းစားနှုန်းများပြီး အစာနုစားနှုန်းလျော့ကျခြင်းကြောင့်

အစာကိုမပြတ်လပ်စေရန် ဂရုပြုသင့်သည်။

- အစာစိမ်းကျွေးပါက အစာစိမ်းစားနှုန်းများပြီး အစာနုစားနှုန်းလျော့ကျခြင်းဖြင့် အလေးချိန်တိုးနှုန်း
လျော့နည်းသွားတတ်သည်။

- အစာကို ဥကြက်မများတွင်ကျွေးသကဲ့သို့ အတုံးအခဲမဖြစ်စေအောင် ဂရုစိုက်ရမည်။
တစ်နည်းဆိုရသော် အစာမှာမှုန့်ရမည် ဖြစ်သည်။

- အစာအဟာရလိုအပ်ချက်နှင့် ကြက်၏အရွယ်၊ အချိုးနှင့် ရာသီဥတုအလိုက်
အနည်းနှင့်အများကွာခြားမှုရှိလေသည်။

အစာပုံသဏ္ဍာန်

အစာပုံသဏ္ဍာန်မှာ အမှုန့် (mash)၊ အတောင့် (pellet) နှင့် အတောင့်တို့ကို ပြန်၍ကြိတ်ခွဲထားသော
(crumble) ဟူ၍ သုံးမျိုးသုံးစားရှိသည်။ အတောင့်ကျွေးခြင်းဖြင့် အစာစားသုံးမှုမြင့်တက်စေခြင်း၊
ကြက်စာ၏အရည်အသွေးကို တိုးတက်စေခြင်း၊ အစာလေလွင့်မှုမရှိ လျော့ကျစေခြင်း၊
အစာမှုန့်ထက် စားသောက်ရန်လွယ်ကူခြင်း၊ အချို့သော အဆီတွင်ပျော်ဝင်သည့် ဗီတာမင်များ
လျင်မြန်စွာပျက်စီးမှုနည်းပါးခြင်း၊ အချို့သောဗက်တီးရီးယားနှင့် အချို့ဗိုင်းရပ်စ်ပိုးများ
အစာအတောင့် (Pelletting) ပြုလုပ်စဉ် ပျက်စီးသွားနိုင်ခြင်း စသည့်အကျိုးကျေးဇူးများ
ရရှိစေသည်။

သို့သော် ယင်းသို့ အစာတောင့်ကျွေးခြင်းသည် ကုန်ကျစရိတ်ပိုစေသည်။ ရေသောက်သုံးမှု ပိုစေသည်။ ၎င်းတို့မှ စွန့်ထုတ်သော အညစ်အကြေးမှာ ပျော့သည်။ တစ်ကောင်နှင့်တစ်ကောင် ဆိတ်ခြင်းကို တိုးတက်စေသည်။

အစာထဲတွင်ထည့်ကျွေးသင့်သော အခြားပစ္စည်းများ

အစာထဲတွင် ခရု (Oyster shell) ကို ဖြည့်စွက်စာအဖြစ် ထည့်ကျွေးသင့်သည်။ အထူးသဖြင့် ဥကြက်များ၏အစာတွင် ဥခွံထူအောင်နှင့် အရည်အသွေးကောင်းအောင် ခရုကို ထပ်မံထည့်ကျွေးရမည်။ ၎င်းတွင် ကယ်လ်ဆီယမ် (၃၈) ရာခိုင်နှုန်း ပါဝင်သည်။ ထို့ပြင်အစာထဲတွင် ကျောက်ခဲသေး(Gret)ထည့်ကျွေးသင့်သည်။ ၎င်းမှာ နေ့တိုင်းကျွေးရန် မဟုတ်ပေ။ ယင်းသို့ကျွေးခြင်းဖြင့် အစာကြေညက်မှုကို ပို၍ဖြစ်စေသည်။ တွဲလောင်းချအစာခွက်တစ်ခုတွင် တစ်ပတ်မှာ ကြက် ၁၀၀ ကောင်အတွက် (Grit) ၁ ပေါင် (၄၅၄ ဂရမ်) ကျွေးနိုင်သည်။

ဒေါက်တာမြမြဌေး

နည်းသစ်စွယ်စုံဂျာနယ်မှ ပြန်လည်ကူးယူဖော်ပြပါသည်။

အစိမ်းဆောင်လမ်း - ကြက်အစာ စပ်ခြင်း x +

greenwaymyanmar.com/posts/missing%20for_chicken_foods

စိုက်ပျိုးရေး > မွေးမြူရေး > အထွေထွေ ဗဟုသုတ > သတင်း > စာအုပ်စင် > အမေးအဖြေ > သီးနှံရေးနှုန်းများ > အခြား >

မွေးမြူရေး ဆောင်ပုဒ်များ

ကြက်အစာ စပ်ခြင်း

i2_vaccine_0.pdf | wkmemuure_0.pdf | nebyaaciukiure.pdf | naaneakmemuure.pdf | niucaanmemuure.pdf | Show all x

Type here to search | 7:30 PM 12/01/2020

ကြက်အစာ စပ်ခြင်း

22/08/2019 12:00 PM

တွင်
အစိမ်းရောင်လမ်း မှ ရေးသား

ပြီး
ပေးပို့ထားပါသည်။

Greenovator မှ

အချိုးညီအစာသည် တိရစ္ဆာန်တစ်ကောင် တစ်နေ့အတွက် (၂၄-နာရီအတွက်) လိုအပ်သော
အစာများကို အချိုးအစားနှင့် ဦးရေ (အရေအတွက်) အလိုက် စနစ်တကျတွက်ချက်၍
ရောစပ်ထားသော အစာဖြစ်သည်။ အစာစပ်ရာတွင် တွက်ချက်ရန် လွယ်ကူသောနည်းကို
ဦးစားပေးရမည်။ အစာရောစပ်ခြင်းကို မစမီတွင် စိတ်တွင်း၌ တိရစ္ဆာန်အရွယ်အစား
အမျိုးအစားနှင့် သဘာဝများပေါ်မူတည်၍ လက်ရှိအခြေအနေအရ မိမိတို့မှ
စီစဉ်ကွပ်ကဲကျွေးမွေးနိုင်မည့် အမျိုးအစားကိုရွေးချယ်ရမည်။

အစာရောစပ်ရာတွင် လိုအပ်သော အသားဓာတ်၊ ကစီဓာတ်နှင့် အခြားအရေအတွက်
အမျိုးအစားများအပြင် အောက်ပါအချက်များကို အထူးအဓိကထား၍ စဉ်းစားဆောင်ရွက်ရန်
လိုသည်။

1. အစာသည် တိရစ္ဆာန်အကြိုက် (စား၍ကောင်းသော၊ အရသာတွေ့သောအစာ) ဖြစ်ရမည်။
2. အစာသည် ဈေးသက်သာ၍ ရေရှည်တွင် တွက်ခြေကိုက်ရမည်။ တတ်နိုင်ပါက မိမိခြံ၊
လယ်ယာထွက်ကုန် သီးနှံပစ္စည်းများ) ကိုသာ သုံးစွဲရန် ဖြစ်သည်။

3. အစာတွင် ပရိုတင်း(အသားဓာတ်)ကို လိုအပ်သရွေ့သာ ပါစေရမည်။ (၎င်းတို့သည် အထူးဈေးနှုန်းကြီးမားသောကြောင့် ဖြစ်သည်။) ဈေးကြီးသောပစ္စည်းကို သုံးစွဲခြင်းဖြင့် အခြားသောအဖြည့်ခံအစာများတွင် ဗီတာမင်များ ခြိုးခြံရသမျှဖြင့် မမျှမတ ဖြစ်နိုင်သည်။
 4. အစာအတွက် လိုအပ်သော ဗီတာမင် အပြည့်အစုံ၊ အလုံအလောက်ပါ စေရမည်။
 5. အစာတွင် လိုအပ်သောဓာတ်ဆားများ (Minerals) အပြည့်အစုံ၊ အလုံအလောက် ပါစေရမည်။ (ဓာတ်ဆား ပိုမိုပါဝင်ခြင်းဖြင့် မလိုလားအပ်သောပြဿနာ ဖြစ်နိုင်၍ မများအောင် ရှောင်ပါ။)
 6. အစာအတွက်လိုအပ်သော အဖြည့်ခံဆေးများ (Feed Additive Antibiotic) စသည်များ အပြည့်အစုံပါဝင်စေရမည်။
 7. အစာသည် ကြေညက်လွယ်ရမည်။
 8. အစာသည် တတ်နိုင်သမျှ သန့်ရှင်းလတ်ဆတ်ပြီး ကျွေးရန်သင့်လျော်ရပေမည်။
- အစာစပ်ယူမည့် အစာကြမ်းတွင် ပရိုတင်းဓာတ်ရာခိုင်နှုန်း အချိုးအစား မည်မျှထည့်ရန် လိုအပ်သည်ကို တွက်ချက်ယူရန် အထူးအရေးကြီးပါသည်။ ဤနေရာတွင် ပရိုတင်းရာခိုင်နှုန်းများ သိရှိထားရမည်။ ပြောင်းတွင် ပရိုတင်း (၈) ရာခိုင်နှုန်းမှ (၁၀) ရာခိုင်နှုန်းရှိသည်။ သို့သော် ကြက်စာအတွက် အမှန်လိုအပ်သော ပရိုတင်းမှာ (၂၀) ရာခိုင်နှုန်းဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ပြောင်း

(၇၀) ရာခိုင်နှုန်းတွင် ပုစွန်ဖွဲ (၃၀) ရာခိုင်နှုန်း ရောစပ်ပေးသော် ပျမ်းမျှအားဖြင့် ပရိုတင်းဓာတ် (၂၀)

ရာခိုင်နှုန်းဖြစ်လာနိုင်ပါသည်။

ထိုနည်းတူစွာပင် ဆန်ကွဲတွင် (၈) ရာခိုင်နှုန်း၊ ဖွဲနုတွင် ပရိုတင်း (၁၃) ရာခိုင်နှုန်း

အသီးသီးရှိသည်ကို မှတ်သားလျက် ပြောင်း၊ ဆန်ကွဲ၊ ဖွဲနု စသည်တို့ ရောစပ်ရပေမည်။

ယင်းအစာများမှာ ကာဘိုဟိုက်ဒရိတ် (ကစီ) ဓာတ်များပြီး ဗီတာမင်နှင့် သတ္တုဓာတ်ပေါများသော

အစားအစာများကို ထပ်မံဖြည့်စွက်ရပေမည်။

ငါးမှုန့် (သို့) ပုစွန်ဖွဲကို လိုအပ်သော အချိုးအစားအလိုက် ထည့်သွင်းရောစပ်ပါက

သင့်လျော်ပါမည်။ ဥပမာအားဖြင့် —

ဆန်ကွဲ - ၂၃ ပေါင်

ဖွဲနု - ၁၁ ပေါင်

ပြောင်း - ၄၄ ပေါင်

ပေါင်း - ၇၈ ပေါင်

ပုစွန် (သို့) ငါးမှုန့် - ၁၁ ပေါင်

ပဲဖတ် - ၅ ပေါင်

နှမ်းဖတ် - ၆ ပေါင်

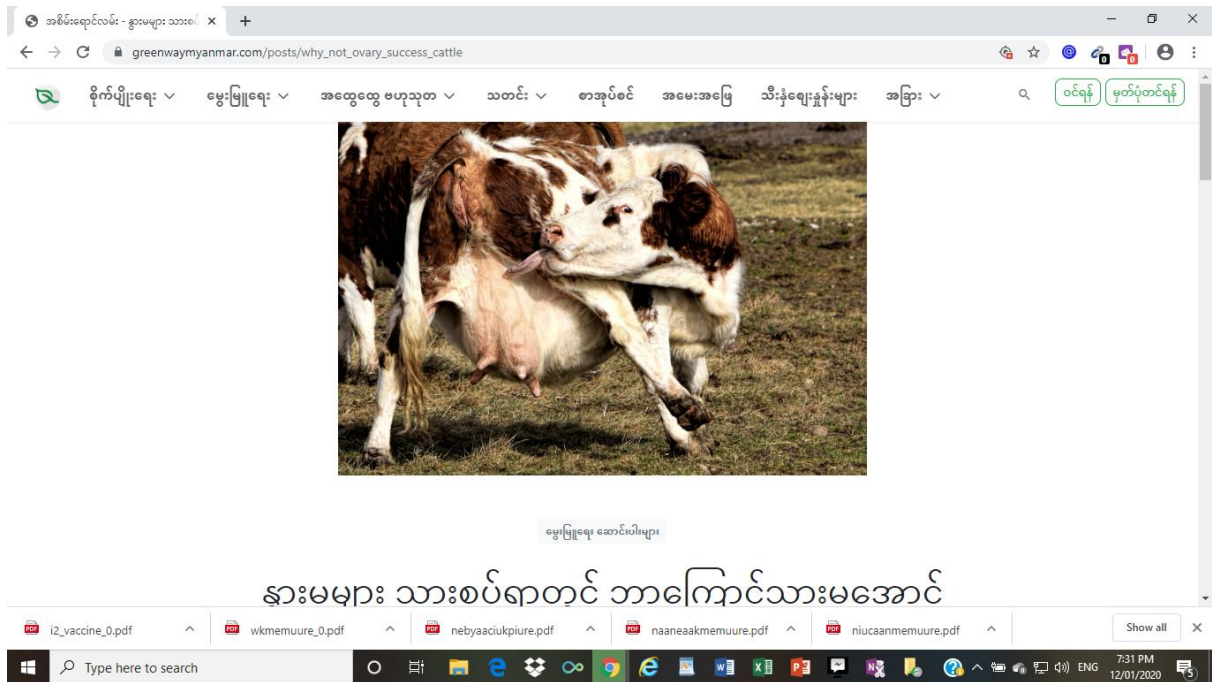
ပေါင်း - ၂၂ ပေါင်

ယင်းတို့ကို စုပေါင်းရောစပ်သော် (၁၀၀) ပေါင် ရရှိမည် ဖြစ်သည်။ ကြက်စာကို စပ်ရာတွင် စရိတ်စကကုန်ကျမှုကို ကြည့်၍ ကြက်စာကို ဈေးပေါပေါနှင့်ရအောင် မပြုသင့်ပေ။ ဥပမာ - ပရိတင်းဓာတ်ပါသော အစာချင်းအတူတူ ဈေးကြီးသောငါးနှင့် ပုစွန်နံ့ဖွဲတို့ကို သုံးမည့်အစား၊ ဈေးပေါသော နှမ်းဖက်၊ ပဲဖတ်များချည်း သုံးရန် မသင့်လျော်ပေ။ အဘယ်ကြောင့်ဆို သော် ပဲဖတ်၊ နှမ်းဖတ် တို့သည် ပရိတင်း ဓာတ်ရှိသော်လည်း ငါးမှုန့်၊ ပုစွန်၊ ဖွဲတို့လောက် အာဟာရဓာတ် ကြွယ်ဝပြည့်စုံခြင်းမရှိသည်ကို သတိချပ်သင့်သည်။

ငွေကြေးကုန်ကျသက်သာမှု တစ်ခုတည်းကိုသာကြည့်ရှု၍ ရောစပ်ခြင်းဖြင့်၊ ကြက်များတွင် အာဟာရဓာတ်ချို့တဲ့ကာ ကျန်းမာရေး ထိခိုက်စေနိုင်ပါသည်။ ပူပြင်းသောနေရာသီတွင် ဗီတာမင်ဓာတ်ချို့တဲ့တတ်သဖြင့် ဖြည့်စွက်ပေးသည့်အနေဖြင့် ဗီတာမင်ပါသောအစာများ ရောနှောကျွေးသင့်ပါသည်။

ဒေါက်တာမြမြဌေး

နည်းသစ်စွယ်စုံဂျာနယ်မှ ပြန်လည်ကူးယူဖော်ပြပါသည်။

နွားမများ သားစပ်ရာတွင် ဘာကြောင့်သားမအောင်ရသလဲ

21/08/2019 22:00 PM

တွင်
အစိမ်းရောင်လမ်း မှ ရေးသား

ပြီး
ပေးပို့ထားပါသည်။

Greenovator မှ

နွားမွေးမြူရေးမှာ ထုတ်လုပ်မှုအမြင့်ဆုံးရရှိအောင် မျိုးဗီဇကောင်းဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ ဒါ့အပြင် ရာသီဥတု၊ ရေမြေသဘာဝ၊ စီမံခန့်ခွဲမှုစတဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်အခြေအနေကောင်းတွေ ရှိဖို့လည်း လိုအပ်ပါတယ်။ မျိုးဗီဇကောင်းအောင် ဆောင်ရွက်မပေးနိုင်ရင် အမြင့်ဆုံးအထိ ထုတ်လုပ်နိုင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး။ ထုတ်လုပ်မှုကောင်းစေဖို့ မျိုးဗီဇတိုးတက်ရေးအတွက် မျိုးမြင့်တင်သားစပ်ခြင်းကို ဆောင်ရွက်ပေးနိုင်ပါတယ်။

မေထုန်မဲ့နည်းနဲ့သားစပ်ရာမှာဖြစ်ဖြစ် သဘာဝသားစပ်ခြင်းပဲဖြစ်ဖြစ် သားစပ်မျိုးနွားသိုးတွေရရှိဖို့ နွားထီးငယ်များ မွေးထုတ်ပေးနိုင်ဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ နွားသိုးတစ်ကောင်ကို သဘာဝသားစပ်ရင်တစ်နှစ်ကို နွားမကောင်ရေ ၅၀ အတွင်းသာ စပ်မယ်ဆိုရင် အကောင်းဆုံးဖြစ်ပါတယ်။ ဒီထက်ပိုသားစပ်ပါက နွားသိုးရဲ့ မျိုးဗီဇအမြင့်ကို နွားမတွေအားလုံး မရရှိနိုင်တော့တဲ့အတွက် မျိုးအောင်မြင်မှုလည်း ကျဆင်းသွားနိုင်ပါတယ်။ နွားသိုးတစ်ကောင်ကို သဘာဝသားစပ်ဖို့ သုံးနှစ်ထက်ပိုပြီး အသုံးမပြုသင့်ပါဘူး။

သားမအောင်ရခြင်းအကြောင်းအရင်းတွင် အဓိကအဖြစ်များသည်မှာ သားလျှောရောဂါကြောင့် သားအိမ်ပျက်စီးစေပြီး သားအောင်၊ သားမွေးခြင်း မဖြစ်နိုင်တော့ပါဘူး။ နောက်တစ်ချက်က မြိုင်လာသော်လည်း မျိုးဥမအောင်မြင်ခြင်း၊ မျိုးဥပြန်ပိတ်နေခြင်း၊ သုတ်ပိုးများဟာ မျိုးဥများနဲ့ မထိတွေ့နိုင်ခြင်းကြောင့်လည်း ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ နွားမများတွင် ၂၁ ရက်တစ်ကြိမ်

မြိုင်ပေါ်တတ်ပါသည်။ သို့ရာတွင် တစ်ချို့သောနွားမများတွင် မြိုင်မမှန်မှုများ

ဖြစ်ပေါ်တတ်ရာ၌လည်း မျိုးမအောင်နိုင်ချေ။ နွားမများပိန်လွန်းခြင်း၊ သားအိမ်အတွင်း

ရောဂါပိုးဝင်ရောက်ခြင်းသည် သုတ်ပိုးများကို သေစေနိုင်သောကြောင့် သားမအောင်တတ်ချေ။

သားစပ်သော နွားမများ၏ အရွယ်ရောက်ချိန်ကို သိထားရန်လိုအပ်ပါသည်။

နို့စားနွားမမျိုးများသည် အသက်တစ်နှစ်ကျော်တွင် မြိုင်စတင်ပေါ်သည်။ ပျမ်းမျှ အသက်နှစ်နှစ်တွင်

စတင်သားစပ်နိုင်သည်။ မြန်မာနွားများတွင် နှစ်နှစ်ခွဲ သုံးနှစ်ရှိမှသာ အရွယ်ရောက်ပြီး

သားစပ်ရမည်။ နွားမများသားစပ်ရာတွင် နွားမများ၏ မြိုင်နှင့် မြိုင်သဘောသဘာဝ၊

မြိုင်လာသည့်လက္ခဏာ၊ သားတင်ရမည့်အချိန်တို့ကို သိထားရမည်။

ဇီးမရှိသော နွားမတစ်ကောင်သည် ပုံမှန် မြိုင်သံသရာလည်ပတ်နေပါက အစောဆုံး ၁၈ ရက်နေ့

နောက်အကျဆုံး ၂၄ ရက်၊ ပျမ်းမျှ ၂၁ ရက်ပြည့်လျှင် မြိုင်ပေါ်တာကို တွေ့မြင်နိုင်ပါသည်။

နွားမများမြိုင်ပေါ်လျှင် ဂနာမငြိမ်ဖြစ်မည်။ စားကျက်ရှိ တခြားနွားများနှင့်အတူ ရောနှောမနေဘဲ

သီးခြားနေမည်။ မြိုင်ပေါ်ကာလသည် ၁၈ နာရီမှ နာရီ ၂၀ အထိ ကြာရှိသည်။

အချို့သောနွားမများတွင် မြိုင်ပေါ်နေချိန်၌ နွားသို့များသို့ ဆွဲဆောင်နိုင်ရန် အော်မြည်တတ်သည်။

မြိုင်လက္ခဏာရပ်များ

နွားမတန်ဆာဟာ အနီဖျော့ရောင်ရှိနေမည်။ အနည်းငယ်ရောင်ပြီး စိုစွတ်နူးညံ့နေသည်။ တန်ဆာမှ
အရောင်မရှိသော ရေကဲ့သို့အချွဲရည်များ ကျနေမည်။ နောက်ပိုင်း၌ အဝါရောင်ပြောင်းပြီး
အနည်းငယ်ခဲလာမည်။ နောက်ဆုံးတွင် အဖြူရောင်အကျိအချွဲအခဲများ ကျလာမည်။
အစာစားနှုန်းနည်းလာသောကြောင့် နို့ထွက်နှုန်းကျဆင်းမည်။ အော်မည်။ ဂနာမငြိမ်ဖြစ်မည်။ အနီးရှိ
နွားတစ်ကောင်ပေါ်ကျော်ခွနေခြင်း၊ မေးတင်နေခြင်း ပြုလုပ်မည်။ အမြီးမြောက်နေမည်။ ကျောကို
လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ဖိကြည့်လျှင် ကျောကျော့ပြီး ငြိမ်နေမည်။ နားရွက်ထောင်နေမည်။

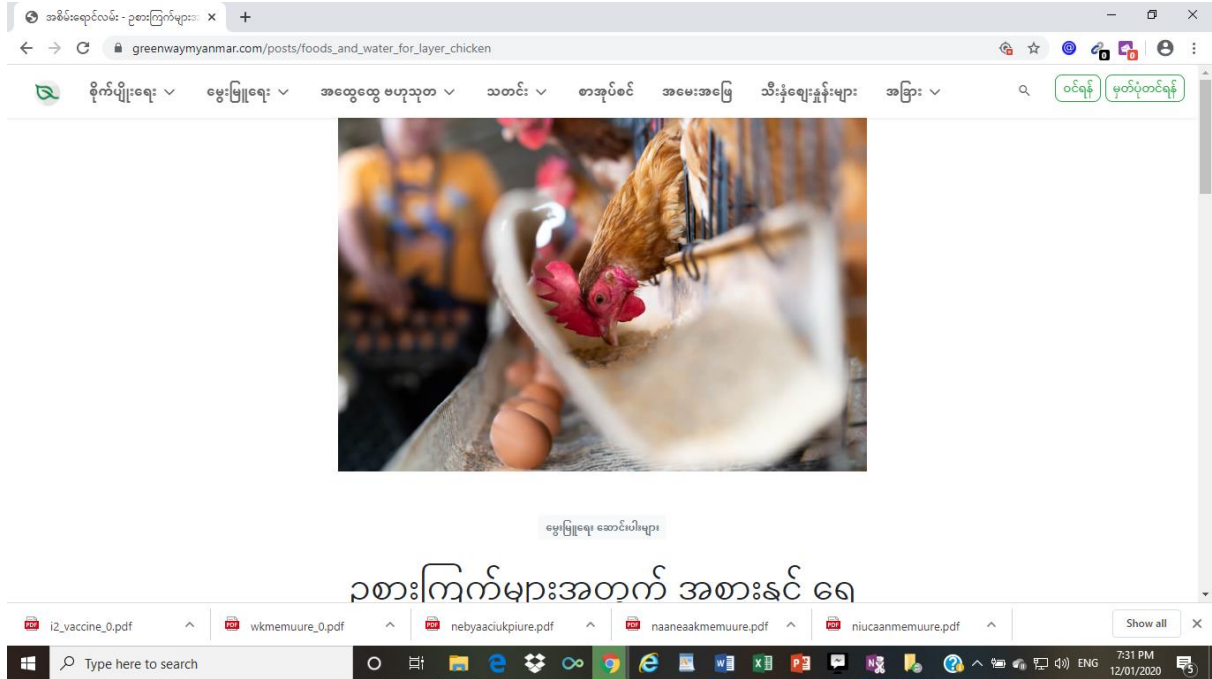
နွားမများကို မြိုင်မပေါ်ဘဲ သားစပ်ပါက သားအိမ်တွင် ရောဂါပိုးဝင်ရောက်နိုင်သည်။
ရောဂါပိုးရှိနေပါက သားမအောင်နိုင်ပါ။ ဇီးရှိလျှင် သားစပ်မပါက သားလျှောတတ်သည်ကို
သတိပြုရမည်။ သားစပ်ချိန် စောလွန်းလျှင် သုတ်ပိုးသည် မျိုးဥသို့မရောက်မီ
ပျက်စီးသွားနိုင်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် သားစပ်ချိန်စောလွန်းခြင်း၊ နောက်ကျခြင်းတို့သည်
မျိုးအောင်မြင်မှုအတွက် အနှောက်အယှက် ဖြစ်စေနိုင်ပါသည်။

သားစပ်ရန်အကောင်းဆုံးအချိန်များသည် မနက်မြိုင်လာလျှင် ညနေစပ်၊ ညနေပိုင်းမြိုင်လာလျှင်
မနက်စပ်လျှင် သားအောင်နိုင်ချေအများဆုံးဖြစ်သည်။ သားစပ်မယ့် နွားရဲ့အသက်အပိုင်းအခြား၊
ကျန်းမာရေးကောင်းမွန်သော နွားမ၊ မြိုင်လက္ခဏာ၊ သားစပ်မည့်အချိန်တို့ကို သိရှိထားလျှင်
မျိုးအောင်ရန် ရာနှုန်းပြည့်ဖြစ်သည်။

ဒို့ကျေးရွာဂျာနယ် - မွေးမြူရေးခြံပိုင်ရှင် ဦးစောလှမှ ဆရာထွန်းလှိုင်(မြိုင်)

မွေးမြူရေးနှင့်ကုသရေးဦးစီးဌာန(ငြိမ်း) ထံ မေးမြန်းထားရှိမှုအပေါ် မွေးမြူရေးလုပ်ငန်းရှင်များ

သိရှိအကျိုးရနိုင်ရန် ပြန်လည်ကောက်နုတ်ဖော်ပြထားပါသည်။

ဥစားကြက်များအတွက် အစားနှင့် ရေ

21/08/2019 21:00 PM တွင်

မွေးမြူရေးနှင့်ကုသရေးဦးစီးဌာန မှ ရေးသား

ပြီး

Greenovator မှ

ပေးပို့ထားပါသည်။

အစာဖြည့်ဆည်းခြင်း

- ကျွေးမွေးသည့်အစာများသည် ကောင်းမွန်သော ထုတ်လုပ်ခြင်းနည်းစနစ်များကျင့်သုံးသည့်

အစာစက်ရုံများမှ ထုတ်လုပ်သည့်အစားများကို အသုံးပြုသင့်သည်။

- မွေးမြူရေးအစာတွင် အသုံးပြုရန်မသင်တော်သည့် ဆေးဝါးများ၊ ဓာတုပစ္စည်းများနှင့်

အခြားပါဝင်ပစ္စည်းများပါဝင်မှု မရှိစေရ။

- အရည်အသွေးပြည့်မီသည့် အစာကုန်ကြမ်းများ ရောစပ်ကျွေးမွေးရာတွင်

ကျွမ်းကျင်ပညာရှင်များ၏ အကြံပြုချက်များ ရယူသင့်သည်။

- အစာထုတ်လုပ်ခြင်း၊ သယ်ဆောင်ခြင်း၊ သိုလှောင်ခြင်းနှင့် ကျွေးမွေးခြင်းစသည့် အဆင့်တိုင်းတွင်
ဓာတုဗေဒပစ္စည်းများနှင့် အဏုဇီဝပိုးမွှားများ၏ အစာအရည်အသွေး ပျက်ယွင်းမှုမရှိအောင်
ဆောင်ရွက်ရမည်။

- အစာကို သက်ဆိုင်ရာလမ်းညွှန်ချက်အတိုင်း သုံးစွဲရမည်ဖြစ်ပြီး လေဝင်လေထွက်
ကောင်းမွန်သည့်နေရာတွင် စနစ်တကျ သိုလှောင်ထားရှိရမည်။

- မွေးမြူရေးသုံးပစ္စည်းများနှင့် ဓာတုပစ္စည်းများစာရင်းပြုစုခြင်း

- မွေးမြူရေးခြံတွင် မှတ်ပုံတင်/ခွင့်ပြုထားဖြစ်ထားသော မွေးမြူရေးသုံးပစ္စည်းများ စာရင်းရှိရမည်။

- မွေးမြူရေးခြံတွင် မှတ်ပုံတင်/ခွင့်ပြုထားဖြစ်ဓာတုပစ္စည်းများ စာရင်းကို ပြုစုထားရှိရမည်။

ရေအရည်အသွေး

- သန့်ရှင်းသော သောက်သုံးရေ ဖြစ်ရမည်။

- အသုံးပြုသောရေတွင် ဓာတုပစ္စည်းများ၊ အဏုဇီဝပိုးများနှင့် ဓာတ်သတ္တုများပါဝင်မှုသည်

ဘေးအန္တရာယ်ကင်းရှင်းသော အခြေအနေတွင် ရှိရမည်။

- ရေသန့်စင်သည့်စနစ်ကို အသုံးပြုခဲ့လျှင် စံချိန်စံညွှန်းနှင့်အညီသုံးစွဲပြီး မွေးမြူသည့်အကြိမ်တိုင်း ပုံမှန်စစ်ဆေးရမည်။

- ရေပြုပြင်သုံးစွဲပါက နေ့စဉ်စစ်ဆေးပေးရန်လိုအပ်ပြီး မှတ်တမ်းထားရှိရမည်။

- ရေတွင် E.coli နှင့် Fecal Coliform ကဲ့သို့သော ရောဂါပိုးမွှားများ ပါဝင်မှုကို ပုံမှန်စစ်ဆေးရမည်။

ဆက်စပ်ဆောင်းပါးများ
အားလုံးကြည့်ရန်

မြေဆွေးကန်နှင့် ဝက်မွေးမြူခြင်း
မွေးမြူရေး ဆောင်းပါးများ

စားနပ်ရိက္ခာဖူလုံရေး သားစဉ်မြေးဆက်ပေး

EMPOWERING PEOPLE
LIFTING LIVES

ရခိုင်ပြည်နယ် ရေချိုငါးဖမ်းလုပ်ငန်း ဥပဒေနှင့် ရေလုပ်သားများ၏ လူမှုထဝဝ

“စားနပ်ရိက္ခာဖူလုံရေး သားစဉ်မြေးဆက်ပေး”
ရေဒီယိုအစီအစဉ်မှ

ရခိုင်ပြည်နယ် ရေချို ငါးဖမ်းလုပ်ငန်း ဥပဒေနှင့် ရေလုပ်သားများ၏လူမှုဘဝ
မွေးမြူရေး ဆောင်းပါးများ

ပင်းတယမြို့က ပျားမွေးမြူရေးအကြောင်း

စားနပ်ရိက္ခာဖူလုံရေး သားစဉ်မြေးဆက်ပေး

EMPOWERING PEOPLE
LIFTING LIVES

“စားနပ်ရိက္ခာဖူလုံရေး သားစဉ်မြေးဆက်ပေး”
ရေဒီယိုအစီအစဉ်မှ

ပင်းတယမြို့က ပျားမွေးမြူရေးအကြောင်း

မွေးမြူရေး ဆောင်းပါးများ

ပိုက်သားခြင်ထောင်(ဟာပါ)ဖြင့်
ငါးသားပေါက်ပြုစုခြင်း

21/08/2019 09:40 AM

တွင်
အစိမ်းရောင်လမ်း မှ ရေးသား

ပြီး
ပေးပို့ထားပါသည်။

WorldFish မှ

ဘာကြောင့်ငါးသားပေါက်ပြုစုပါသလဲ?

- ငါးခူ၊ ငါးရုံစသော ငါးရိုင်းများအန္တရာယ်မှ ငါးသားပေါက်များကင်းဝေးစေရန်
- အသားတိုးမွေးကန်တွင် ရှင်သန်နှုန်းကောင်းမွန်ပြီး ငါးထွက်နှုန်းပိုကောင်းစေရန်

ဘာတွေလိုအပ်ပါသလဲ?

• ခိုင်ခန့်သော ပိုက်သားခြင်ထောင် (ဟာပါ) တစ်လုံး၊ ဝါးလုံး (သို့မဟုတ်)သစ်သားတိုင်များနှင့် ချည်နှောင်ရန် ကြိုးများလိုအပ်ပါသည်။

• ခြင်ထောင်အတွင်း ဂဏန်းငယ်များဝင်ရောက်ပြီး ကိုက်ဖြတ်နိုင်သဖြင့် ဂဏန်းများကိုရှင်းလင်းပါ။

ဟာပါ၏အရွယ်အစားမည်မျှရှိရပါမည်လဲ?

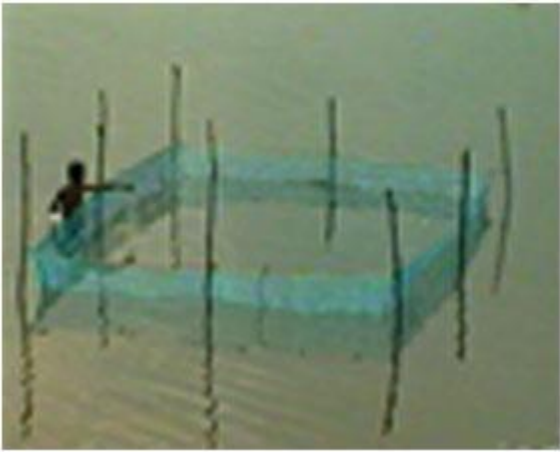
• အရှည် ၆ ပေ၊ အကျယ် ၅ ပေ နှင့် အနက် ၃ ပေမှာ သင့်တော်ပါသည်။ • (၂ - ၃) ပတ်သား

ငါးသားပေါက် ၁၀,၀၀၀ ကို အဆိုပါအရွယ်ဟာပါဖြင့် ပြုစုပါ။

ကျွန်ုပ်တို့ငါးအနည်းငယ်သာရှိလျှင် ဘယ်လိုမွေးရမလဲ?

- အရွယ်ငယ်သောဟာပါကို ပြုလုပ်ပါ။
- သို့မဟုတ် ဟာပါအကြီးတွင်လည်း ပြုစုနိုင်ပါသည်။

ဟာပါကိုကန်အတွင်း မည်သည့်နေရာတွင်ချထားရပါမည်လဲ?

- မိမိ၏ငါးကန် သို့မဟုတ် ရေစီးနည်းပြီး သန့်ရှင်းသောရေကန်တွင် ဟာပါကိုချထားကြပါသည်။

ဟာပါဖြင့် မည်သို့သောငါးအမျိုးအစားများကို ပြုစုနိုင်ပါသလဲ?

- တီလားပီးယား၊ ထိုင်းငါးခုံးမ၊ ရွှေဝါငါးကြင်း၊ ငွေရောင်ငါးကြင်း၊ ငါးမြစ်ချင်းနှင့် ငါးကြင်း

ဟာပါဖြင့်ပြုစုသောငါးမှာ မည်သည့်အရွယ်ဖြစ်သင့်ပါသလဲ?

- ငါးသားပေါက်သည် ၂ - ၃ ပတ်သား (၂.၄ စင်တီမီတာ) အရွယ်အစား ရှိသင့်သည်။
- ဟာပါ ပိုက်ကွက်မှ မထွက်နိုင်သောငါးသားပေါက်အရွယ် ဖြစ်ရမည်။

အစာမည်ကဲ့သို့ကျွေးရပါသလဲ?

- အရည်အသွေးကောင်းသည့် ဖွဲ့နုကို နေ့တိုင်းကျွေးရပါမည်။

- ၅၀ ဂရမ် ရှိသည့် ငါးအစာကို ချိန်ဆရန် ငါးသေတ္တာဗူးခွံကို အသုံးပြုပါ။

- ခြကောင်များ၊ ကန်စွန်းပင်များနှင့် ပလောပီနိုရွက်များ စသည့်အခြားသောအစာများကို ၄ ပတ်

ပြည့်ပြီးနောက်ပိုင်းတွင် ရောနှောကျွေးပါ။

ဖွဲ့နုကိုချိန်ဆသည့် ငါးသစ်တာဗူး				
အပတ်စဉ်	မနက်ပိုင်း	ညနေပိုင်း	အခြားအစာ	မြေဩဇာ
1	1	1		
2	2	2		
3	3	3		+
4	4	4	+	+
5	5	5	+	+
6	6	6	+	+
7	7	7	+	+
8	8	8	+	+

ကန်တွင် ရေဩဇာဓာတ်တိုးပွားစေရန်မည်သို့ ပြုလုပ်ရမည်နည်း?

- ရေကို စိမ်းလန်းပြီး ရေမှော်များပေါများရန် သဘာဝမြေဩဇာများထည့်ပါ။

- ရေအရောင်စိမ်းလာသည်အထိ မြေဩဇာကို တစ်ရက်လျှင် လက်ဆွဲပုံး ၁-၂ ပုံး ဟာပါအပြင်မှ

ထည့်ပေးပါ။

#မိုးအုံ့သောနေ့တွင် မြေဩဇာမထည့်ပါနှင့်။

ပိုက်သားခြင်ထောင် (ဟာပါ) ကို တစ်ပတ်လျှင် တစ်ကြိမ် သန့်ရှင်းရေးလုပ်ပါ။

၈ ပါတ်ပြုစုပြီးသောအခါ (၄.၈-၇.၂) စင်တီမီတာ အရွယ်ငါးများကို အသားတိုးမွေးကန် သို့မဟုတ်

စပါး-ငါး လယ်ကွင်းတွင် ထည့်သွင်းနိုင်ပြီဖြစ်သည်။

ငါးများကို ပြုစုပြီးသောအခါ ပိုက်သားခြင်ထောင် (ဟာပါ) ကို ပြန်လည်လျှော်ဖွတ် သန့်စင်ရမည်။

ပိုက်သားခြင်ထောင် (ဟာပါ) ကို နေပူတွင် လှန်းထားရမည်။

ဟာပါခြောက်သွေ့ပါက လုံခြုံသောအိတ်တွင်ထည့်၍ ကြွက်မကိုက်စေရန် သိမ်းဆည်းပါ။

ယခုဆောင်းပါးအား **INLAND MYSAP** မှ ပူးပေါင်းပါဝင်ပံ့ပိုးပေးထားပါသည်။

အိတ်ထဲထည့်သွင်း - ဥစားကြက်မွေးမြူမှု

greenwaymyanmar.com/posts/good_farming_practices_of_layer_chicken

စိုက်ပျိုးရေး ▾ မွေးမြူရေး ▾ အထွေထွေ ဗဟုသုတ ▾ သတင်း ▾ စာအုပ်စင် အမေးအဖြေ သီးနှံရေးနှုန်းများ အခြား ▾

ဝင်ရန် မှတ်ပုံတင်ရန်

ပစ္စည်းများ ဆောင်ရွက်ပုံများ

ဂရားကြက်မေးမြားရေးရိက္ခာအတွက်

i2_vaccine_0.pdf wkmemuure_0.pdf nebyaaciukpiure.pdf naaneakmemuure.pdf niucanmemuure.pdf Show all

Type here to search

7:33 PM 12/01/2020

ဥစားကြက်မွေးမြူရေးခြံများအတွက် ကောင်းမွန်သော မွေးမြူရေးကျင့်စဉ်

21/08/2019 20:00 PM တွင်

မွေးမြူရေးနှင့်ကုသရေးဦးစီးဌာန မှ ရေးသား

ပြီး
ပေးပို့ထားပါသည်။

Greenovator မှ

မွေးမြူရေးခြံနေရာ

မွေးမြူရေးခြံအဖြစ် ဆောက်လုပ်ရန် တရားဝင်ခွင့်ပြုထားသည့်မြေ ဖြစ်ရမည်ဖြစ်ပြီး နိုင်ငံတော်မှ

ထုတ်ပြန်ထားသည့် ဥပဒေ၊ နည်းဥပဒေများ၊ လုပ်ထုံးလုပ်နည်းများနှင့် ကိုက်ညီမှုရှိရမည်။

လူနေအိမ်များနှင့် နီးကပ်ခြင်းမရှိစေရ။

လျှပ်စစ်ဓာတ်အားရရှိပြီး ရေအရင်းအမြစ်နှင့် လမ်းပန်းဆက်သွယ်ရေး အဆင်ပြေသည့် နေရာတွင် ရှိရမည်။

ရာသီအလိုက် ရွှေ့ပြောင်းသွားလာမှုရှိသည့် ဆောင်းခိုငှက်ကဲ့သို့ တောရိုင်းငှက်များနှင့် ထိစပ်မှုမရှိသည့်နေရာဖြစ်ရမည်။

ရေကြီးခြင်းနှင့် ရေလွှမ်းမိုးခြင်းမရှိနိုင်သည့်နေရာတွင် ရှိရမည်။

သားသတ်ရုံများ၊ အခြားတိရစ္ဆာန်များကို သတ်သည့်နေရာ၊ တိရစ္ဆာန်အရှင်ဈေးကွက်နှင့် အနည်းဆုံး(၃) မိုင် အကွာအဝေးရှိရမည်။

ဘေးအန္တရာယ်ရှိစေသည့် ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာပစ္စည်းများ၊ ဓာတုဗေဒပစ္စည်းများနှင့် အဏုဇီဝပိုးမွှားများမှ ကင်းဝေးရမည်။

မွေးမြူရေးခြံပုံစံ

အလုပ်သမားနားနေခန်း၊ သန့်စင်ခန်း၊ စွန့်ပစ်ပစ္စည်းထားရှိသည့်နေရာ၊

အသေကောင်ဖျက်ဆီးသည့်နေရာ၊ အစာသိုလှောင်ရုံ၊ ဆေးဝါးသိုလှောင်ခန်းနှင့်

ကြက်ဥသိုလှောင်ရုံတို့အား စနစ်တကျ ဖွဲ့စည်းထားရှိရမည်။

လေဝင်လေထွက်ကောင်းပြီး အလွယ်တကူ သန့်ရှင်းဆေးကြောနိုင်သည့် ပုံစံရှိရမည်။

ခြံအဆောက်အဦသည် အရှေ့အနောက် အလျားလိုက် တည်ဆောက်ထားရှိရမည်။

ကြက်ရုံတစ်ရုံနှင့်တစ်ရုံသည် ရှေ့နောက်/ဝဲယာပေ ၅၀ အကွာအဝေးရှိရမည်။

ခြံစည်းရိုးသည် လုံခြုံစိတ်ချရပြီး မွေးမြူရေးခြံအဆောက်အဦနှင့် လုံလောက်သော အကွာအဝေး ရှိရမည်။

ခြံအဝင်ဂိတ်ပေါက်တွင် အထွက်ဂိတ်ပေါက် သီးခြားထားရှိပြီး အဝင်ဂိတ်တွင်

ပိုးသန့်စင်ဆောင်ရွက်နိုင်ရန် စီမံထားရှိမည်။

ရုံတစ်ခုချင်းအတွက် ပိုးသန့်စင်နိုင်ရေးအတွက် စီမံဆောင်ရွက်ထားရမည်။

လျှပ်စစ်အန္တရာယ်မှ ကင်းဝေးအောင် စနစ်တကျ စီမံထားရှိရမည်။

အရေးပေါ်အခြေအနေများအတွက် ကွက်ကဲနိုင်အောင် စီမံထားရှိရမည်။

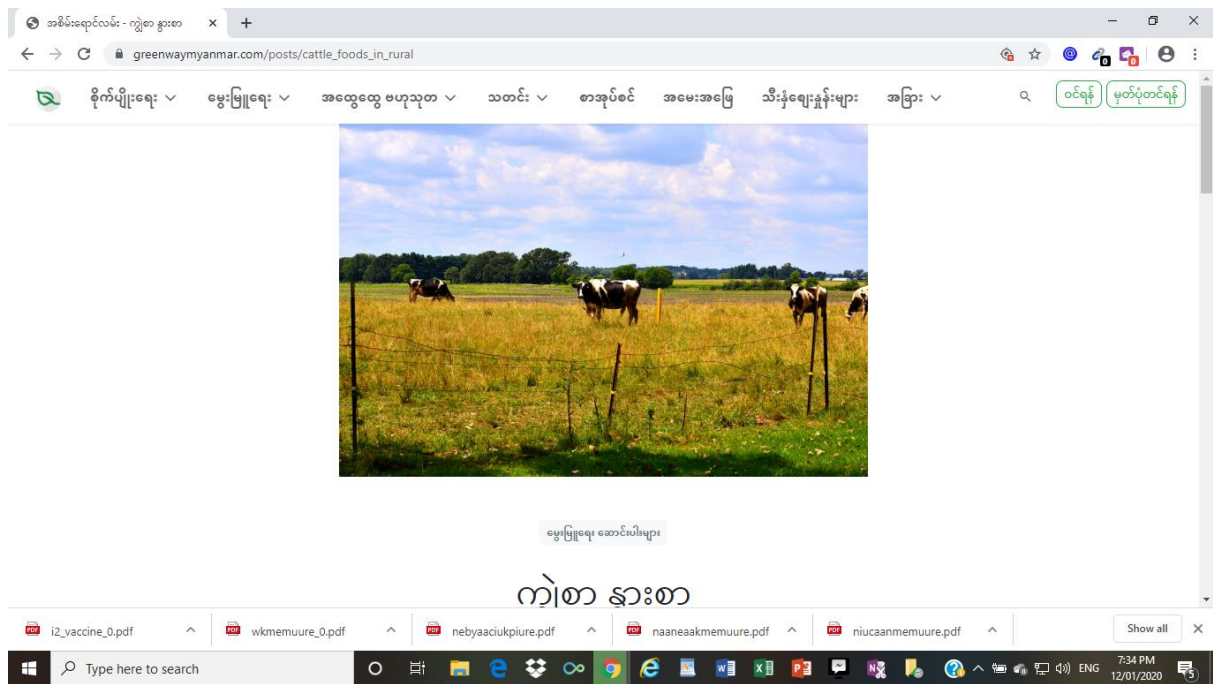
ခြံအဝင်လမ်း၊ အထွက်လမ်းနှင့် ခြံအတွင်းလမ်းများသည် လုံလောက်သော အကျယ်အဝန်းရှိမည်။

မွေးမြူရေးခြံအဆောက်အဦ

မွေးမြူရေးခြံအဆောက်အဦသည် မွေးမြူမည့်စနစ်၊ တိရစ္ဆာန်အမျိုးအစား၊ အရွယ်အစားအလိုက် သတ်မှတ်ထားသည့်ပုံစံ ဖြစ်ရမည်။ လေဝင်လေထွက်ကောင်းရမည်။ လုံခြုံသည့် အမိုးအကာဖြစ်ရမည်။

မွေးမြူရေးခြံအဆောက်အဦပုံစံသည် ဇီဝလုံခြုံမှုနည်းလမ်းအရ သန့်ရှင်းသောနေရာမှ မသန့်ရှင်းသောနေရာသို့သာ သွားရမည်ဟု ညွှန်ကြားချက်နှင့် ကိုက်ညီသည့်ပုံစံဖြစ်ရမည်။

Source – Good Animal Husbandry Practice (Layer)

ကျွဲစာ နွားစာ

19/08/2019 19:00 PM

တွင်
အစိမ်းရောင်လမ်း မှ ရေးသား

ပြီး
ပေးပို့ထားပါသည်။

Greenovator မှ

မြန်မာနိုင်ငံတွင် ကျေးလက်တောရွာအနီးအပါးများ၌ ကျွဲ စားကျက်၊ နွားစားကျက်ဟူ၍ သတ်မှတ်ထားသော မြက်ခင်းများကို တွေ့နိုင်ပေသည်။ ကျွဲစားကျက်များ ထားရှိသည့်အပြင် ကောက်ရိုး၊ ပြောင်းရိုး စသည်တို့ကိုလည်း သိုလှောင်ထားတတ် ကြသေးသည်။ ဧက (၂၀) ခန့်ရှိသော တောင်သူတစ်ယောက်သည် မြေ (၈) ဧကခန့်ကို ဝါစိုက်၍ (၈) ဧကခန့်ကို နှမ်းစိုက်ပြီးလျှင် ကျန် (၄) ဧကကို နွားစားပြောင်း စိုက်လေ့ရှိ၏။

အချို့မြေပဲစိုက်သောသူတို့သည် မြေပဲကို မတူးဖော်မီ ပဲရိုးများကိုဖြတ်၍ ထိုရိုးဖြတ်များကို ကျွဲစား နွားစားအဖြစ် သိုလှောင်ထားတတ်ကြသည်။ ဤနည်းဖြင့် သန့်ရှင်း၍ ကောင်းသော နွားစားမြေပဲရရှိ၏။ သို့ရာတွင် စရိတ်ကြီးသဖြင့် ယခုအခါ ဤနည်းကို အသုံးပြုသူနည်းလေပြီ။ အများအားဖြင့် ပဲရိုးကို ထွန်နှင့်တိုက်၍ ဖြတ်ကြသည်ကများ၏။ ထွန်နှင့်တိုက်သောအခါ ပဲရိုးများသည် မြေကြီးနှင့် ရောထွေးနေသဖြင့် နွားစားအတွက်ဖြတ်သော အရိုးလောက် မကောင်းလှချေ။ ဤသို့ ကျွဲစား၊ နွားစားများကို သိုလှောင်ထားခြင်းအားဖြင့် ကျွဲနွားများ ကျွေးမွေးရန်အစာကို တစ်ရာသီနှင့် တစ်ရာသီ အဆက်မပြတ် ရရှိနိုင်ကြပေသည်။

မြန်မာနိုင်ငံအောက်ပိုင်း၌ မိုးဦးကျအချိန်မှစ၍ ကောက်စိုက်သည့်အချိန်အထိ ကျွဲနွားများ ကျွေးမွေးရန်အတွက် နွေရာသီကပင် ကောက်ရိုးများကို ကုန်းကျ၍ ရေမဝပ်နိုင်သောနေရာများတွင် စုပုံထားတတ်ကြသည်။ မိုးတွင်းအခါ ရေလွှမ်းသော ဒေသများတွင်မူ၊ စင်များဆောက်လုပ်၍

သိုလှောင်ထားတတ်ကြ၏။ ထို့ပြင် မိုးရေကြောင့် ကောက်ရိုးများ မပျက်စီးစေရန်အတွက်လည်း

ကောက်ရိုးပုံများကို အမိုးမိုးပေးထားတတ်ကြ၏။ မိုးတွင်းအခါ ကန်သင်းရိုးနှင့်

လယ်ကြိုလယ်ကြားတွင်ပေါက်သော မြက်များကို ရိတ်၍ ကျွဲနွားများကို

ကျွေးမွေးနိုင်ကြသော်လည်း များသောအားဖြင့် လောက်လောက်ငင မကျွေးနိုင်ကြပေ။ မြေပဲဖတ်၊

နှမ်းဖတ်၊ ဝါစေ့ဖတ်၊ ဖွဲနု၊ ဆန်ကွဲ၊ ပဲမှော်တို့ကိုလည်း၊ ကျွဲစာ၊ နွားစာအဖြစ် အသုံးပြုတတ်ကြရာ

ယင်းတို့ကိုလည်း သိုလှောင်ထားတတ်ကြပေသည်။ စဉ်းပြီးသားကောက်ရိုး ပြောင်းရိုးတို့နှင့်အတူ

မြေပဲဖတ်၊ နှမ်းဖတ်၊ ပဲမှော် စသည်တို့ကို ရောနယ်၍ ကျွေးမွေးလျှင် ကျွဲနွားများအဖို့ အာဟာရဓာတ်

ပို၍ဖြစ်၏။ ရှားပါးသော အချို့အရပ်များတွင် ပေအူ၊ ထန်းအူများကိုပင် ကျွဲစာ၊ နွားစာအဖြစ်

ကျွေးမွေးကြရသည်။ ကျွဲစာ၊ နွားစာဖြစ်သော မြက်များမှာ မြက်ဝိုင်း၊ မြက်ကြား၊ ဘဲစာမြက်၊

မြက်ချို၊ ဝါးရုံမြက်၊ မြက်မှား၊ မြက်ခါး၊ မြက်လူး စသည်တို့ဖြစ်ကြသည်။

ကျွဲနွားတိရစ္ဆာန်များကို သီးသန့်မွေးမြူသည့် အနောက်နိုင်ငံများတွင်မူ ထိုတိရစ္ဆာန်တို့အတွက်

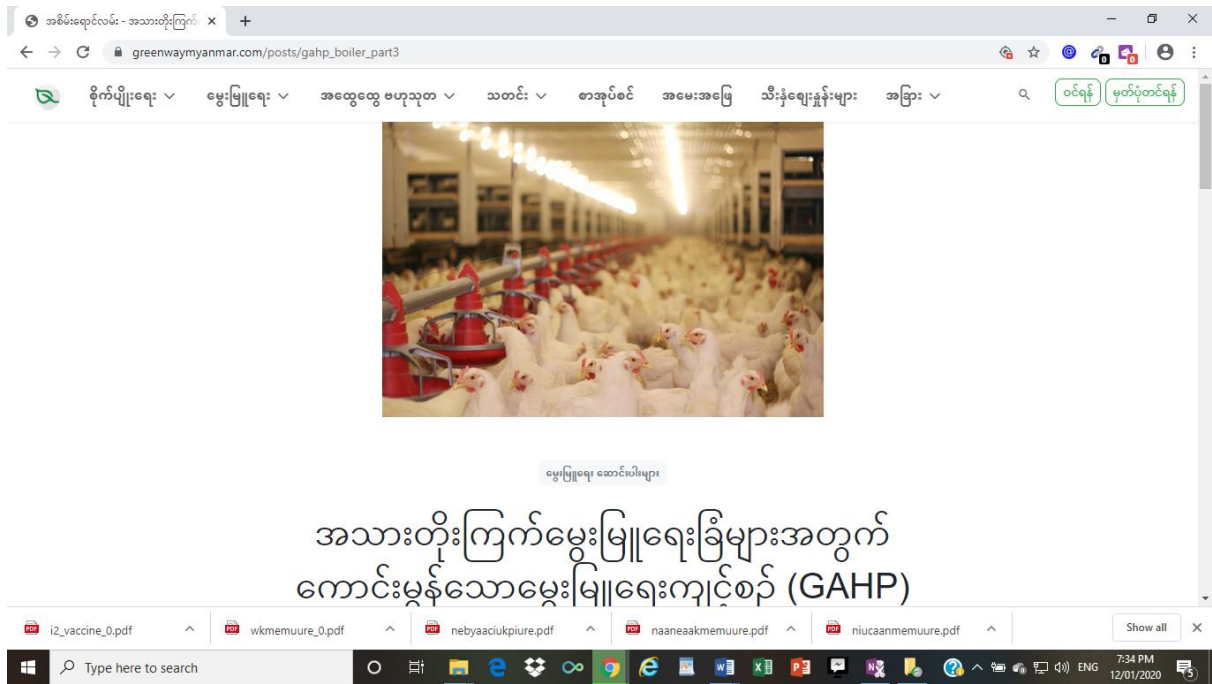
အစာဖူလုံရအောင် မြက်အပြင် ပဲပင်အမျိုးမျိုးလည်း အထူးစိုက်ပျိုးထားကြသည်။ ပဲပင်များကို

စိုက်ပျိုးရခြင်း၏ အကြောင်းရင်းတစ်ရပ်မှာ ထိုတိုင်းပြည်များတွင် ဆောင်းဥတု၏အအေးဒဏ်ကို

မြက်က ခံနိုင်ရည်မရှိသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ကျွဲစာ နွားစာအတွက် မြက်၊ ပဲပင်တို့ကို စိုက်ပျိုးကြရာ၌ တိရစ္ဆာန်များအတွက် လိုအပ်သည့် ပရိုတင်း အချို့ဓာတ် အစရှိသော အာဟာရဓာတ်များ မပျက်ပြားသွားစေရန် မြက်ကို ပွင့်ချိန်တွင် ရိတ်သိမ်းကြသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ လယ်တစ်ကွင်းထဲမှ တစ်နှစ်လျှင် (၂) ကြိမ် (၃) ကြိမ်မျှ ရိတ်သိမ်းရသည်။ ရိတ်ပြီးသည့်မြက်ကို လယ်ကွင်းထဲတွင် (၃) ရက်ခန့် အခြောက်လှန်းထားလေ့ရှိသည်။ ထို့နောက် မြက် အခြောက်မမြန်လွန်းရအောင် ထွန်ခြစ်များဖြင့် အစုလိုက်၊ အပုံလိုက်ပြုလုပ်၍ ရက်သတ္တတစ်ပတ်မျှ လယ်ကွင်းထဲ၌ ထားရပြန်သည်။ ပြီးမှ ကျိုများသို့ မြက်ခြောက်ကို သယ်ယူသိုလှောင်ထားကြသည်။ ယခုအခါ မြက်ကို ရိတ်သိမ်းသိုလှောင်ခြင်း၊ အသယ်ရအသိုရ လွယ်ကူအောင် သိပ်သည်းစွာစည်းနှောင်ခြင်း အစရှိသော လုပ်ငန်းကိစ္စအဝဝတို့ကို စက်ဖြင့် ဆောင်ရွက်လျက်ရှိကြရာ လုပ်ငန်းမှာ ပိုမိုလွယ်ကူလာသည်။ ထို့ပြင် မြက်စိုကို မူလအာဟာရဓာတ်များ မပျက်ပြားစေဘဲ၊ ခြောက်သွေ့လာစေနိုင်သည့် စက်ကို အသုံးပြုနိုင်ပြီဖြစ်၍ တိရစ္ဆာန်မွေးမြူရေး လုပ်ငန်းသည် တိုးတက်လာလေသည်။

Source: https://my.wikipedia.org/wiki/ကျွဲစာ_နွားစာ

အသားတိုးကြက်မွေးမြူရေးခြံများအတွက်
ကောင်းမွန်သောမွေးမြူရေးကျင့်စဉ်
(GAHP)(အပိုင်း - ၃)

07/08/2019 15:00 PM တွင်

မွေးမြူရေးနှင့်ကုသရေးဦးစီးဌာန မှ ရေးသား

ပြီး
ပေးပို့ထားပါသည်။

Greenovator မှ

အစာနှင့်ရေ

၁။ အစာဖြည့်ဆည်းခြင်း

- ကျွေးမွေးသည့်အစာများသည် ကောင်းမွန်သောထုတ်လုပ်ခြင်းနည်းစနစ်များ ကျင့်သုံးသည့်

အစာစက်ရုံများမှ ထုတ်လုပ်သည့် အစာများကို အသုံးပြုရမည်။

- မွေးမြူရေးအစာတွင် အသုံးပြုရန် မသင့်တော်သည့် ဆေးဝါးများ ဓာတုပစ္စည်းများနှင့်

အခြားပါဝင်ပစ္စည်းများ ပါဝင်မှု မရှိစေရ။

- အရည်အသွေးပြည့်မီသည့် အစာကုန်ကြမ်းများ ရောစပ်ကျွေးမွေးရာတွင်

ကျွမ်းကျင်ပညာရှင်များ၏ အကြံပြုချက်များ ရယူသင့်သည်။

- အစာထုတ်လုပ်ခြင်း၊ သယ်ဆောင်ခြင်း၊ သိုလှောင်ခြင်းနှင့် ကျွေးမွေးခြင်း စသည့်အဆင့်တိုင်းတွင်

ဓာတုဗေဒပစ္စည်းများနှင့် အဏုဇီဝပိုးမွှားများ၏ ဘေးအန္တရာယ်များ ကင်းစင်အောင်

ဆောင်ရွက်ခြင်းနှင့် အစာအရည်အသွေးပျက်ယွင်းမှုမရှိအောင် ဆောင်ရွက်ရမည်။

- အစာကို သက်ဆိုင်ရာလမ်းညွှန်ချက်အတိုင်း သုံးစွဲရမည်ဖြစ်ပြီး လေဝင်လေထွက်

ကောင်းမွန်သည့်နေရာတွင် စနစ်တကျ သိုလှောင်ထားရှိရမည်။

၂။ မွေးမြူရေးသုံးပစ္စည်းများနှင့် ဓာတုပစ္စည်းများစာရင်းပြုစုခြင်း

- မွေးမြူရေးခြံတွင် မှတ်ပုံတင်/ခွင့်ပြု/တားမြစ်ထားသော မွေးမြူရေးသုံးပစ္စည်းများ

စာရင်းရှိရမည်။

- မွေးမြူရေးခြံတွင် မှတ်ပုံတင်/ခွင့်ပြု/တားမြစ်ထားသော မွေးမြူရေးသုံးပစ္စည်းများ စာရင်းကို

ပြုစုထားရှိရမည်။

၃။ ရေအရည်အသွေး

- သန့်ရှင်းသော သောက်သုံးရေဖြစ်ရမည်။

- အသုံးပြုသောရေတွင် ဓာတုပစ္စည်းများ၊ အဏုဇီဝပိုးများနှင့် ဓာတ်သတ္တုများပါဝင်မှုသည်

ဘေးအန္တရာယ် ကင်းရှင်းသော အခြေအနေတွင် ရှိရမည်။

- ရေသန့်စင်သည့်စနစ်ကို အသုံးပြုခဲ့လျှင် စံချိန်စံညွှန်းနှင့်အညီ သုံးစွဲပြီး မွေးမြူသည့်အကြိမ်တိုင်း

ပုံမှန်စစ်ဆေးရမည်။

- ရေပြုပြင်သုံးစွဲပါက နေ့စဉ်စစ်ဆေးပေးရန်လိုအပ်ပြီး မှတ်တမ်းထားရှိရမည်။

- ရေတွင် E.coli နှင့် Fecal Coliform ကဲ့သို့သော ရောဂါပိုးမွှားများပါဝင်မှုကို ပုံမှန်စစ်ဆေးရမည်။

မွေးမြူရေးနှင့်ကုသရေးဦးစီးဌာန

အသားတိုးကြက်မွေးမြူရေးခြံများအတွက်
ကောင်းမွန်သောမွေးမြူရေးကျင့်စဉ် (GAHP) -

အသားတိုးကြက်မွေးမြူရေးခြံများအတွက် ကောင်းမွန်သောမွေးမြူရေးကျင့်စဉ် (GAHP) - အပိုင်း (၂)

04/08/2019 13:29 PM တွင်

မွေးမြူရေးနှင့်ကုသရေးဦးစီးဌာန မှ ရေးသား

၁.၂ မွေးမြူရေးခြံပုံစံ

- ၁.၂.၁ အလုပ်သမားနားနေခန်း၊ သန့်စင်ခန်း၊ စွန့်ပစ်ပစ္စည်းထားရှိသည့် နေရာ၊
အသေကောင်ဖျက်ဆီးသည့်နေရာ၊ အစာသိုလှောင် ရုံတို့အား စနစ်တကျဖွဲ့စည်းထားရှိရမည်။
- ၁.၂.၂ လေဝင်လေထွက်ကောင်းပြီး အလွယ်တကူ သန့်ရှင်းဆေးကြောနိုင်သည့် ပုံစံရှိရမည်။
ခြံအဆောက်အဦသည် အရှေ့အနောက် အလျားလိုက်တည်ဆောက်ထားရှိရမည်။
- ၁.၂.၃ ကြက်ရုံ တစ်ရုံနှင့်တစ်ရုံသည် ရှေ့နောက် / ဝဲယာ ပေ (၅၀) အကွာအဝေးရှိရမည်။
- ၁.၂.၄ ခြံစည်းရိုးသည် လုံခြုံစိတ်ချရပြီး မွေးမြူရေးခြံအဆောက်အဦနှင့်လုံလောက်သော
အကွာအဝေးရှိရမည်။

၁.၂.၅ ခြံအဝင်ဂိတ်ပေါက်နှင့် အထွက်ဂိတ်ရိုက် သီးခြားထားရှိပြီးအဝင် ဂိတ်တွင်

ပိုးသန့်စင်ဆောင်ရွက်နိုင်ရန် စီမံထားရှိရမည်။

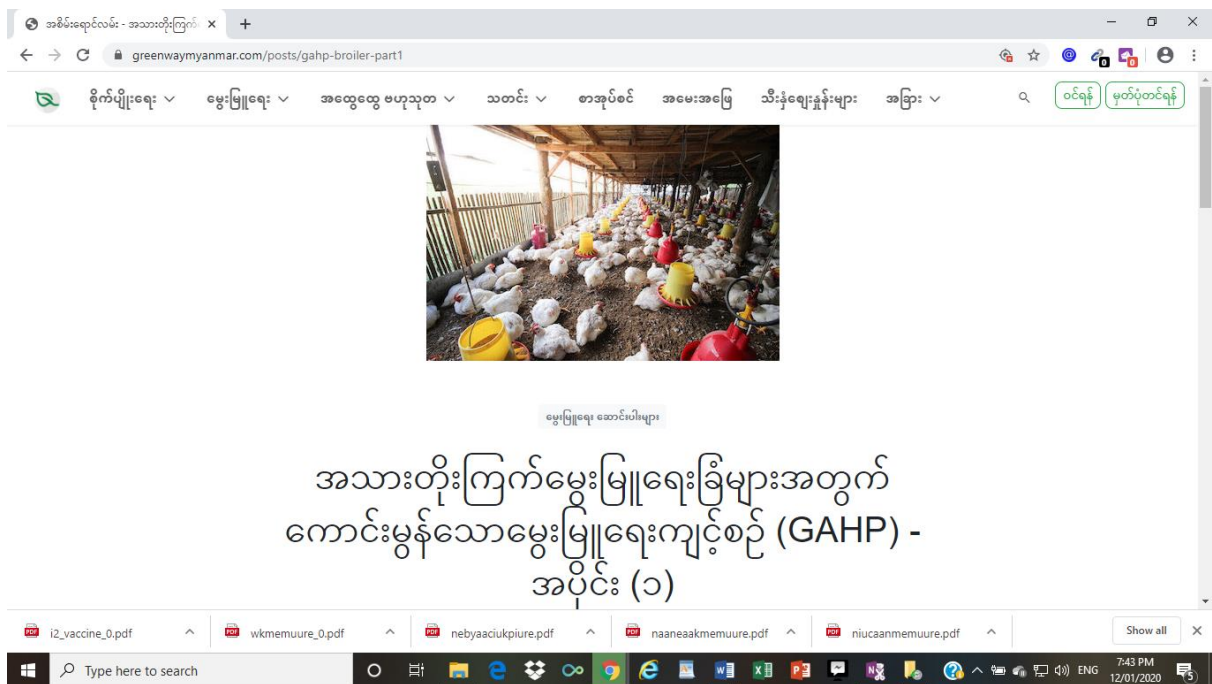
၁.၂.၆ ရုံတစ်ခုချင်းအတွက် ပိုးသန့်စင်နိုင်ရေး စီမံထားရှိရမည်။

၁.၂.၇ လျှပ်စစ်အန္တရာယ်မှ ကင်းဝေးအောင် စနစ်တကျစီမံထားရှိရမည်။ -

၁.၂.၈ အရေးပေါ်အခြေအနေများအတွက် ကွပ်ကဲနိုင်အောင် စီမံထားရှိရမည်။

၁.၂.၉ ခြံအဝင်လမ်း၊ အထွက်လမ်းနှင့် ခြံအတွင်းလမ်းများသည်

လုံလောက်သောအကျယ်အဝန်းရှိရမည်။

အသားတိုးကြက်မွေးမြူရေးခြံများအတွက် ကောင်းမွန်သောမွေးမြူရေးကျင့်စဉ် (GAHP) - အပိုင်း (၁)

03/08/2019 12:16 PM တွင်

မွေးမြူရေးနှင့်ကုသရေးဦးစီးဌာန မှ ရေးသား

၁။ မွေးမြူရေးခြံ

၁.၁ ခြံတည်နေရာ

၁.၁.၁ မွေးမြူရေးခြံအဖြစ်ဆောက်လုပ်ရန် တရားဝင်ခွင့်ပြုထားသည့် မြေဖြစ်ရမည်ဖြစ်ပြီး

နိုင်ငံတော်မှ ထုတ်ပြန်ထားသည့် ဥပဒေ၊ နည်းဥပဒေများ၊ လုပ်ထုံးလုပ်နည်းများနှင့်

ကိုက်ညီမှုရှိရမည်။ လူနေအိမ်များနှင့် နီးကပ်ခြင်းမရှိစေရ။

၁.၁.၂ လျှပ်စစ်ဓာတ်အားရရှိပြီး၊ ရေအရင်းအမြစ်နှင့် လမ်းပန်းဆက်သွယ်

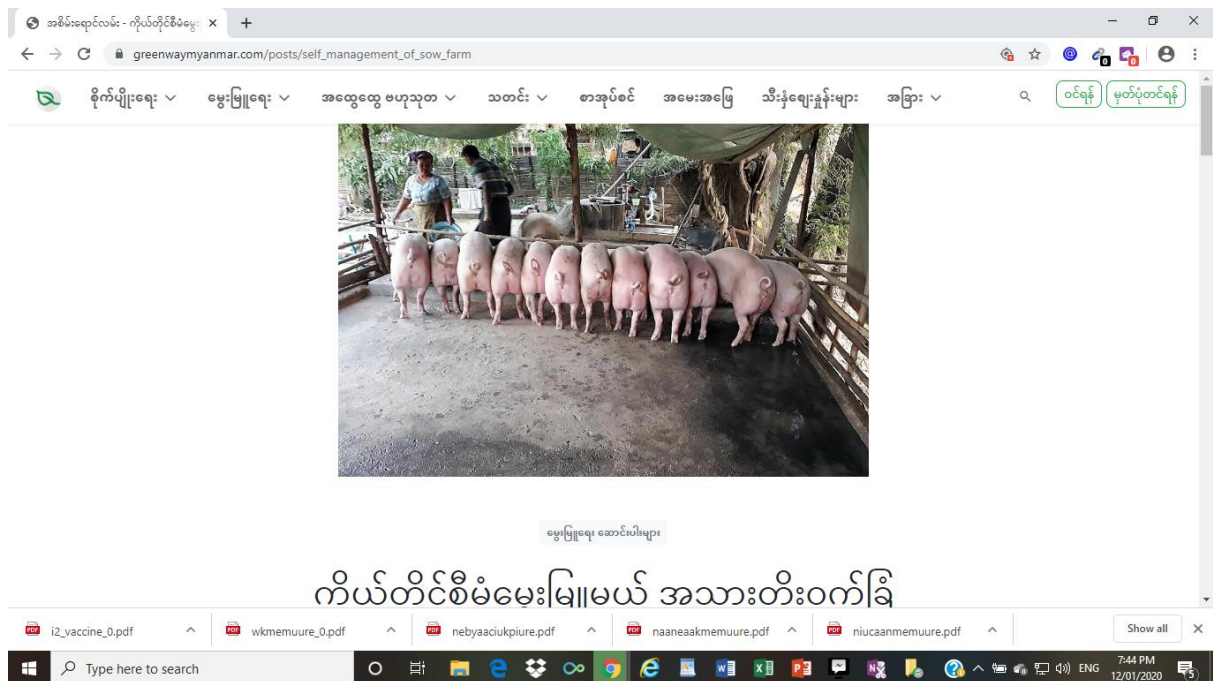
ရေးအဆင်ပြေသည့်နေရာတွင်ရှိရမည်။

၁.၁.၃ ရာသီအလိုက် ရွှေ့ပြောင်းသွားလာမှုရှိသည့် ဆောင်းခိုငှက်ကဲ့သို့ တောရိုင်းငှက်များနှင့် ထိစပ်မှုမရှိသည့်နေရာဖြစ်ရမည်။

၁.၁.၄ ရေကြီးခြင်းနှင့် ရေလွှမ်းမိုးခြင်းမရှိနိုင်သည့်နေရာတွင် ရှိရမည်။

၁.၁.၅ သားသတ်ရုံများ၊ အခြားတိရစ္ဆာန်များကိုသတ်သည့်နေရာ၊ တိရစ္ဆာန် အရှင်ဈေးကွက်နှင့် အနည်းဆုံး (၃) မိုင်အကွာအဝေးရှိရမည်။

၁.၁.၆ ဘေးအန္တရာယ်ရှိစေသည့် ပစ္စည်းများ၊ ဓာတုဗေဒပစ္စည်းများနှင့်အဏုဇီဝပိုးမွှားများမှ ကင်းဝေးရမည်။

ကိုယ်တိုင်စီမံမွေးမြူမယ့် အသားတိုးဝက်ခြံ

29/07/2019 15:30 PM

၀၅၆

သိမ်မွေ့ မှ ရေးသား

ပြီး

Greenovator မှ

ပေးပို့ထားပါသည်။

ဝက်မွေးမြူရေးသည် ကျေးလက်နေသူများအတွက် စီးပွားဖြစ်လွယ်သော

လုပ်ငန်းတစ်ခုဖြစ်ပါသည်။ ဝက်သည် သားပေါက်မြန်သည့်အပြင် မြန်မြန်ကြီးလွယ်ပါသည်။

တစ်နိုင်တစ်ပိုင်အကောင်အရေအတွက်ဖြင့် စတင်မွေးမြူနိုင်ပြီး အစာအတွက်လည်းမပူရသော

မွေးမြူရေးတစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ပြင်ဝက်မွေးမြူရေးသည် တစ်ခြားသောလုပ်ငန်းများနှင့်

တွဲဖက်လုပ်ကိုင်နိုင်သောကြောင့် စုပေါင်းလယ်ယာလုပ်ငန်း၏ အရေးပါသော

လုပ်ငန်းတစ်ခုလည်းဖြစ်ပါသည်။

အသားတိုးဝက်ခြံတစ်ခုအား စီမံခန့်ခွဲတော့မည်ဆိုလျှင် ခြံဆောက်လုပ်ခြင်းသည်

အဓိကအရေးကြီးသော အခန်းကဏ္ဍမှ ပါဝင်နေပါသည်။ အသားတိုးဝက်မွေးမြူခြင်းတွင်

မျိုးဝက်မဝယ်၍ ကိုယ်တိုင်သားဖောက်ကာ ပြန်လည်မွေးမြူခြင်းနှင့် အကောင်ပေါက်

ဝယ်ယူမွေးမြူခြင်းတို့ ဖြစ်ပါသည်။

ဝက်ငယ်လေးများသည် လေစိမ်းလုံးဝမကြိုက်သည့်အတွက် ခြံအဆောက်အဦးသည် အနည်းဆုံး

လေကာများရှိရန် လိုအပ်ပါသည်။ အုတ်ဖြင့်ဆောက်လုပ်ခြင်းကို မတတ်နိုင်လျှင်

လိုက်ကာများတပ်ဆင်ထားရန်လိုအပ်ပြီး ရာသီဥတုအနေအထားအရ အတင်အချလုပ်ပေးရန်

လိုအပ်ပါသည်။ ဝက်ခြံဆောက်လုပ်စဉ်ကတည်းက ခြံပတ်လည်ကို (၃ပေ-၃ပေခွဲ)အမြင့် နံရံအကာ

ထည့်ပေးဖို့လိုပါသည်။ သို့မှသာ လေစိမ်းတိုက်ခြင်းကို ကာကွယ်နိုင်မည် ဖြစ်ပါသည်။

ဝက်ခြံအမိုးနိမ့်လွန်းခြင်း၊ အခန်းများကျဉ်းလွန်းပြီး ဝက်ကောင်ရေများလွန်းခြင်း၊

အဆောက်အဦးအနေအထား မှားယွင်းနေခြင်း၊ ခြောက်သွေ့သောနေရာမရှိခြင်း၊ ဝက်ခြံအတွင်း

ဝက်များကိုရေချိုးပေးပြီး ၎င်းရေများစီးဆင်းမှုကို သေချာလုပ်ပေးထားမှုမရှိခြင်း

စသည့်အလေ့အကျင့်များကို ပြုပြင်ရပါမည်။

မိုးရေတင်နိုင်ပြီး ရေဝပ်သောနေရာ တို့ကို ရှောင်ရပါမည်။ အိပ်ကောင်းခြင်း၊ အိပ်ရသော

ခြောက်သွေ့သည့် မြေနေရာကောင်းကောင်းသည် သင့်တော်သော နေရာကောင်းဖြစ်ပေသည်။

ဝက်တို့သည် အခြားသောတိရစ္ဆာန်များကဲ့သို့ပင် လွတ်လပ်စွာသွားလာရသည်ကို

နှစ်သက်သောသတ္တဝါဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ခြံကျယ်ကျယ်တွင် ၎င်းတို့ကို သီးခြားခြံခတ်၍

သူ့အုပ်စုနှင့်သူ လွတ်လပ်စွာ လွတ်ထားပေးသင့်ပါသည်။

ဝါး၊ သစ်များဖြင့် ဝက်ခြံများဆောက်လုပ်နိုင်ပြီး ၉ပေ၊ ၇ပေ၊ ၆ပေ အရွယ်အစားသည်

သင့်လျော်ပါသည်။ ဝက်အိမ်၏ နောက်ဘက်တွင် ၄ ပေခန့် ဆင်ခြေလျှောက်ခံဆင်းအောင်

ဖန်တီးထားသင့်ပါသည်။ လေကောင်းလေသန့်နှင့် နေရောင်ခြည်ရရှိမှုအတွက်လည်း

ဂရုစိုက်သင့်ပါသည်။

ဝက်ခြံပတ်ဝန်းကျင် သန့်ရှင်းရေးကိုလည်း စနစ်တကျဆောင်ရွက်သင့်ပါသည်။ ဝက်၏

သန့်ရှင်းရေးအတွက်လည်း နေ့စဉ်ရေချိုးပေးရန် လိုပါသည်။ နံနက် ၉ နာရီမှ ၁၀ နာရီ အတွင်း

အချိန်မှန်ရေချိုးပေးပါက ဝက်၏ ကြီးထွားနှုန်းကို လျင်မြန်စေပါသည်။ သို့သော် ရေချိုးပေးခါနီးတွင်

ဝက်၏ ကျန်းမာရေးကို ကြည့်သင့်ပါသည်။ ဝက်၏ ခန္ဓာကိုယ် နွေးနေပါက ကျန်းမာရေးပုံမှန်ဖြစ်ပြီး

ကျန်းမာရေးအခြေအနေမကောင်းလျှင် ချိုးမပေးသင့်ပါ။ စီးပွားရေးတစ်ရပ်အနေနှင့်

လုပ်တော့မည်ဆိုပါက အစာကျွေးရုံတင်မကဘဲ အစာအရာရာ ထောင့်စေ့ဖို့လိုပါသည်။

ပတ်ဝန်းကျင်အနေအထားနှင့် သင့်တော်အောင် ခန့်ခွဲတတ်ဖို့လည်း လိုပါသည်။

ကောင်းမွန်သောဝက်ခြံတစ်ခု တည်ဆောက်နိုင်မှသာ အောင်မြင်သော ဝက်မွေးမြူရေးတစ်ခု

ပြုလုပ်နိုင်မည်ဖြစ်ပါသည်။ မျိုးဝက်မဝယ်ယူ၍ ကိုယ်တိုင်သားဖောက်ကာ

အသားတိုးသည်ထိမွေးမြူမည်ဆိုပါက ဂရုစိုက်မှုများ ပိုမိုလိုအပ်မည်ဖြစ်ပါသည်။ ဝက်သားပေါက်

ဝယ်ယူမွေးမြူမည်ဆိုပါက ဝက်မကြီးအား သားဖောက်ရသည့် လုပ်ငန်းစဉ်တစ်ခု
သက်သာမည်ဖြစ်ပါသည်။

မျိုးဝက်မဝယ်ယူ၍ ကိုယ်တိုင်သားဖောက်မည်ဆိုပါက ဝက်ငယ်လေးများအား
မည်သည့်အရွယ်အစား၊ မည်သည့်အချိန်အခါတွင် သားခွဲမည်ကို သိထားရန်လိုအပ်ပါသည်။

ဝက်ငယ်လေးများပေါက်ပြီး ၂ လခန့်အရွယ်တွင် သားခွဲနိုင်ပြီ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုအချိန်မှစ၍
အစာနုစတင်ကျွေးနိုင်ပါသည်။ ဝက်ပေါက်တစ်ကောင်လျှင် ဝက်စာနု အချိန် ၃၀ မှ ၄၀

ကျပ်သားဝန်းကျင်ခန့် ကျွေးနိုင်ပါသည်။ ထိုသို့ နို့ခွဲပြီးချိန်မှသည် ရှစ်လ၊

ကိုးလခန့်အရွယ်သို့ရောက်လျှင် ဝက်လတ်ဟူ၍ သတ်မှတ်ကြလေသည်။ အဆိုပါဝက်လတ်များကို
အာဟာရဓာတ်ပြည့်ဝသောအစာများ စီစဉ်ကာ ကျွေးပေးသင့်သည်။ သို့မှသာ

အရွယ်ကြီးထွားနှုန်းမြန်ပြီး အသားတိုးမှု စံချိန်ကောင်းမည် ဖြစ်ပေသည်။ ဝက်ခြံတစ်ခြံအတွင်း

ဝက်ကောင်ရေ အများကြီးမထားရန် လိုအပ်ပါသည်။ အလတ်စားအရွယ်ရှိလျှင် အများဆုံး ၁၅

ကောင်၊ အရွယ်ကြီးဝက်တွေဆိုလျှင် ၈ ကောင်လောက်သာ ထားသင့်သည်။

အစာအာဟာရကိုလည်း ဂရုတစိုက်ကျွေးသင့်သည်။ အသားတိုးဝက်အား

စီးပွားဖြစ်မွေးမြူမည်ဆိုပါက အသားချိန်တိုးရန်အတွက် သိပ္ပံနည်းကျ စီစဉ်စပ်ဟပ်ထားသည့်

ဝက်စာများကိုသာ ကျွေးသင့်ပေသည်။ ဝက်တို့သည် အစာကို အလွယ်တကူချေဖျက်နိုင်စွမ်း

နည်းပါးသောကြောင့် ကျေညက်လွယ်သော အစာများဖြစ်သည့် ဆန်ကွဲပါသောဝက်စာ၊

ငါးမှုန့်ပါသောဝက်စာနှင့် မြေပဲဖတ်ပါသောဝက်စာများကိုသာ ကျွေးသင့်ပါသည်။

အဆိုပါအစားအစာများကို သင့်တော်သောအချိုးအဆအတိုင်း ရောနှော၍ ကျွေးနိုင်ပါသည်။

ဝက်ကြီးတွေ အစာဖိမကျွေးသင့်ပဲ ဝက်လတ်တွေကိုသာ ဖိကျွေးသင့်ပါသည်။ ဝက်လတ်များသည်

သဘာဝအလျောက် ကြီးထွားမှုမြန်သည့်အတွက် ဝက်လက်အသားတိုးစာမှာ ပရိုတိန်းဓာတ်၊

ဗီတာမင်ဓာတ်နှင့် သတ္တုဓာတ်များ ကောင်းကောင်းမွန်မွန် ထည့်စပ်ကျွေးသင့်ပါသည်။

စိမ်းစိုသောဟင်းရွက်များကိုလည်း ဗီတာမင်နှင့် သတ္တုဓာတ်များအတွက် ကျွေးသင့်ပါသည်။

အမျှင်ဓာတ်ပါသော အစားအစာများ ကျွေးပေးခြင်းဖြင့် မလိုအပ်သည့်အဆီများ မစုမိအောင်

ကူညီပေးပါသည်။ တစ်နေ့လျှင်နှစ်ကြိမ် ပုံမှန်ကျွေးလျှင် လုံလောက်ပါသည်။

ဝက်ငယ်လေးများကိုမူ အစာ ၃၀ ကျပ်သားကနေ ၄၀ ကျပ်သားအထိ ကျွေးပေးသင့်သည်။

အစာစိုကျွေးခြင်းနှင့် အစာခြောက်ကျွေးခြင်းဟူ၍ နှစ်မျိုးရှိသော်လည်း အစာအစိုကို

ပိုမိုနှစ်သက်ကြသည်။ ချက်ပြုတ်၍ ကျွေးသောအစာ၌ ဝက်စာတွင်းရှိ ရောဂါပိုးမွှားများပါလာပါက

သေစေနိုင်သည့်အတွက် အန္တရာယ်ကင်းပါသည်။ သို့ရာတွင် မီးပြင်းပြင်းထိုး၍ အချိန်ကြာမြင့်စွာ

ကျိုချက်ခြင်းကို ရှောင်ရှားသင့်ပါသည်။ အကြောင်းမှာ ဝက်စာအတွင်းရှိ အာဟာရဓာတ်များ

ပျက်စီးဆုံးရှုံးနိုင်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

ဇီးရှိသောဝက်မများကို အစာကျွေးရာ၌ ဆန်ကွဲ၊ ဖွဲနု၊ ပြောင်း အစရှိသည့်

အဆီဓာတ်တိုးပွားစေသောအစာများ အလွန်အကျွံမထည့်မိစေရန် သတိပြုသင့်ပါသည်။ သို့မှသာ

ကောင်းစွာသားပေါက်နိုင်၍ ကျန်းမာသောဝက်ငယ်လေးများ မွေးဖွားနိုင်မည် ဖြစ်ပါသည်။

မျိုးဝက်မမှ သားဖောက်ကာ အသားတိုးဝက်မွေးမြူခြင်းသည် ဂရုစိုက်မှု အနည်းငယ်ပိုသော်လည်း

တစ်ကောင်ရင်းရုံဖြင့် အသားတိုးဝက်များစွာ ပြန်လည်ရရှိနိုင်ပါသည်။

အစာအာဟာရကို ဂရုတစိုက်ကျွေးသင့်သလို ကျန်းမာရေးကိုလည်း ဂရုစိုက်ပေးသင့်ပါသည်။

ထိုသို့ကျန်းမာမှသာ အောင်မြင်သော အသားတိုးဝက်ခြံတစ်ခု

ဖြစ်လာမည်ဖြစ်ပါသည်။ ကူးစက်ရောဂါများ မဖြစ်စေရန်အတွက် ဝက်ခြံအနီးသို့

တစ်ခြားသောတိရိစ္ဆာန်များ လာရောက်ခြင်းကို တားမြစ်ရပါမည်။ ထိခိုက်ဒဏ်ရာများရရှိပါက

ပေါ့ပေါ့ဆဆမနေသင့်ပဲ ဆရာဝန်စီသို့သွားရောက်ပြသသင့်ပါသည်။

အသားတိုးဝက်မွေးမြူခြင်းတွင် အရေးကြီးသည့် အချက်တစ်ချက်မှာ

သင်းကွပ်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ သင်းကွပ်ပေးမှသာ အသားတိုးနှုန်း မြန်ဆန်လာမည်ဖြစ်ပါသည်။

သင်းမကွပ်ဘဲထားလျှင် အလေးချိန်စီးလာမည်မဟုတ်ပါ။ ထို့ပြင် ဝက်သားသည်

မာဆတ်ဆတ်ဖြစ်နေတတ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် သင်းကွပ်ခြင်းသည် အသားတိုးဝက်မွေးမြူရေးတွင်

အရေးပါနေပါသည်။ ဝက်ထီးများကို သင်းကွပ်တော့မည်ဆိုလျှင် တစ်လသားမှ

နှစ်လသားအတွင်းသည် အသင့်တော်ဆုံးအချိန်ဖြစ်ပါသည်။

ဤသို့သော ဂရုစိုက်မှုများအပြင် အသားတိုးဝက်မွေးမြူရေးနှင့်ပတ်သက်သော ဗဟုသုတများကို

လေ့လာရန်လည်း လိုအပ်ပါသည်။ မှန်ကန်သော စီမံခန့်ခွဲမှုများနှင့် အရိပ်တကြည့်ကြည့်

ဂရုတစိုက်မွေးမြူပါက အောင်မြင်သော အသားတိုးဝက်ခြံတစ်ခု ဖြစ်လာမည်ဖြစ်ပါသည်။

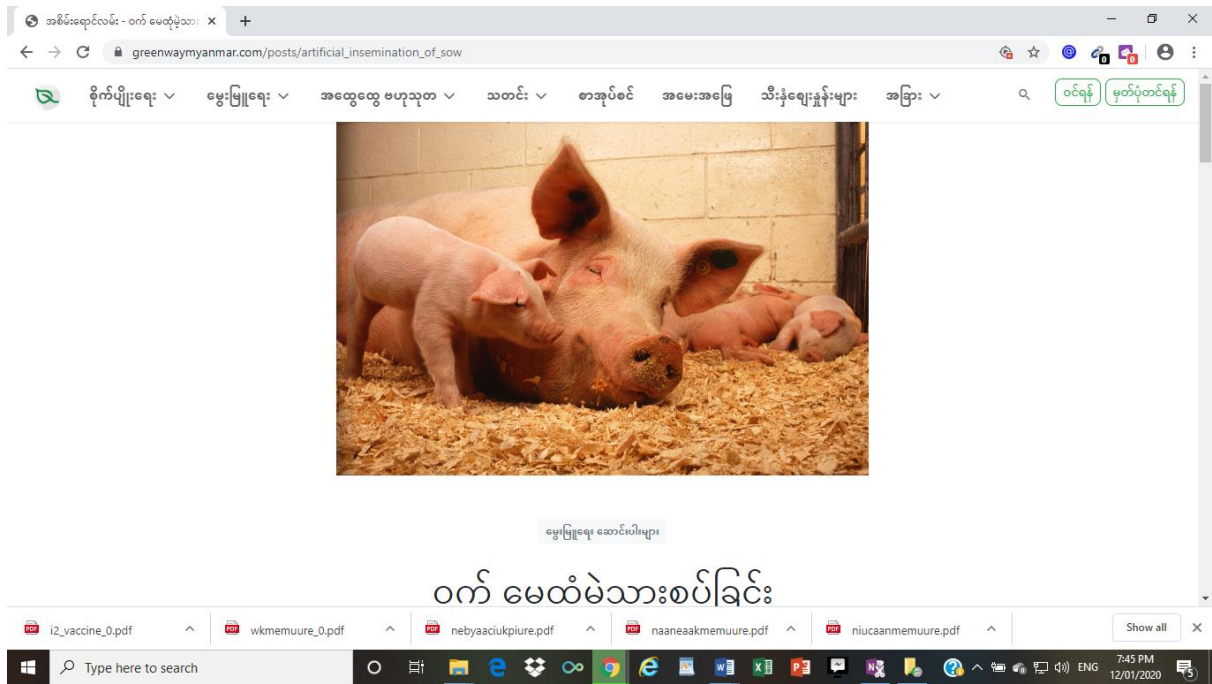
သိမ်ဇာ

ကျမ်းကိုးစာရင်း

- သုတေသီ ဆရာငြိမ်း _ ခေတ်မီ၊ စီးပွားဖြစ် ငှက်၊ ဝက်၊ ကြက်၊ ဘဲ၊ ကျွဲနွားမွေးမြူရေးနှင့်

ရောဂါကာကွယ်ကုသနည်းများ

- ခေတ်မီမွေးမြူရေးလက်စွဲ (ဦးတင်ထွန်း စိုက်ပျိုးမွေးမြူရေးပညာ)
- Management practices for enhancing productivity of piggery farm
- ASC -4101; Livestock Production 1

ဝက် မေထုံမဲသားစပ်ခြင်း

22/07/2019 15:00 PM

တွင်

စိုက်ပျိုးရေးဦးစီးဌာန မှ ရေးသား
ပြီး

စိုက်ပျိုးရေးဦးစီးဌာန

စိုက်ပျိုးရေးဦးစီးဌာန မှ ပေးပို့ထားပါသည်။

မေထုံမဲ့သားစပ်ဌာနမှ ဝက်သိုးသုတ်ပိုးများကို စုဆောင်းပြီး သင့်တော်သောအရည်နှင့်

ရောနှောပေးရပါသည်။ မွေးမြူသူများ၏ အမှာစာအတိုင်း ၎င်းမျိုးချောင်းများကို ပေးပို့ပြီး

သားစပ်ပေးသူမှ ဆက်လက် လုပ်ဆောင်ပေးပါသည်။ ဝက်မွေးမြူသူများသည်

သုတ်ပိုစုဆောင်းခြင်း၊ ရောနှောခြင်းနှင့် သားစပ်ပေးခြင်းတို့ကို ကိုယ်တိုင်လုပ်ဆောင်ကြသည်။

သုတ်ပိုးစုဆောင်းခြင်း

မေထုံမဲ့သားစပ်ဌာနရှိ ဝက်သိုးများသည် အသက် (၆) လမှ (၇)လ အရွယ်မှစ၍ အရုပ်ဝက်မအား

ကျော်တက်အောင် လေ့ကျင့်ပေးပြီး (၃) ရက်၊ (၄) ရက်ခြား၍ တစ်ပတ်လျှင် (၂) ကြိမ်

သုတ်ပိုးစုဆောင်းပေးပါသည်။

ဝက်သိုး၏ သုတ်လွတ်ပေးချိန်သည် (၆) မိနစ်ခန့်သာ ကြာသည်။ သုတ်ထဲတွင်

သုတ်ပိုးနှင့်ကျောက်ကြောကဲ့သို့ အရည်ဟူ၍ (၂) ပိုင်း ပါဝင်သည်။

ထူးခြားသောလက္ခဏာများ

ရရှိလာသော သုတ်များကို ဝါဂွမ်းဖြင့် စစ်လိုက်ပါက (၂၃၀) မီလီမီတာခန့်သာ ရရှိပါသည်။ (၁)

မီလီမီတာ ပမာဏထဲတွင် သုတ်ပိုး (၂၂) သန်း ပါဝင်ပါသည်။

အနုကြည့်မှန်ပြောင်းဖြင့် ရေတွက်၍ သုတ်ပိုးများလှုပ်ရှားမှု ၇၀ ရာခိုင်နှုန်းအောက် တွေ့ရှိပါက

အသုံးမပြုသင့်ပါ။

သားစပ်ရန် ပုလင်းများစီစဉ်ပေးခြင်း

၁။ အသုံးပြုနေကျ နည်းလမ်း

ပုလင်းတစ်လုံးစီတွင် သုတ်ပိုး (၃၀၀) သန်း ပါဝင်အောင် (၁၀၀) မီလီမီတာစီ ဖြည့်ပေးရမည်။ ပိုး

(၅၁၀၀) သန်း ပါဝင်ပါက ဝက်မ (၁၇)ကောင် အလွတ် သားစပ်ပေးနိုင်သည်။ "Guelph"

ဖျော်ရည်သည် အပူချိန် (၁၇ ဒီဂရီ စင်တီဂရိတ်) ရှိပါက (၃) ရက်အထိ ထိန်းသိမ်းထားနိုင်သည်။

အေးခဲထားသော မျိုးရည်များကို ပြန်ချောင်းတစ်ခုအတွင်းထည့်၍ နိုင်ထရိုဂျင်အရည်ထဲတွင်

ထိန်းသိမ်းထားနိုင်သည်။ (၀.၁) မီလီမီတာ မျိုးချောင်း (၂၀၀) ခန့်အား (၅၀ ဒီဂရီစင်တီဂရိတ်)တွင်

ဖျော်ရည် (၁၀၀) မီလီမီတာခန့်ဖြင့် ရောစပ်၍ သားစပ်ပေးနိုင်သည်။

အေးခဲမျိုးရည်သည် သိမ်းဆည်းထားရန် မသေချာပေ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ရောစပ်မည့်အဆ

ပြင်ဆင်ရမည့်အချိန်၊ ပမာဏများသဖြင့် နိုက်ထရိုဂျင်အရည်ထဲတွင် နေရာပေးရခြင်း၊

ပိုးပမာဏများများ ထည့်ပေးခြင်း သားပေါက်တန်းကျခြင်းတို့ကြောင့်

လက်တွေ့အသုံးချမှုနည်းသည်။

သားစပ်ချိန်

မြိုင်ပေါ်နေသော ဝက်မများအား ဝက်သိုးမသုံးပဲ လက်ဖြင့် ကျော်ပေါ်ဖိ၍ တစ်နေ့ (၂) ကြိမ်

စစ်ဆေးသင့်သည်။ ဝက်မတိုင်း (၂) သားစပ်သင့်သည်။ ပထမအကြိမ်သည် ဝက်မ၏ ကျောပေါ်

လက်ဖြင့် အဖိခံသည့်အချိန်၊ ဝက်သိုးအကပ်ခံသည့်အချိန်မှ (၁၂) နာရီနှင့် ဝက်မကျောပေါ်လက်ဖြင့်

အဖိခံသည့်အချိန် ဒုတိယအကြိမ်သည် နောက်ထပ် (၁၂) နာရီမှ (၂၄) နာရီ သားတင်ပေးရမည်။

သားစပ်ပေးခြင်း

(၄၀) စင်တီမီတာရှည်သော ပြွန်ချောင်းငယ်အား အသုံးပြု၍ သားစပ်ပေးနိုင်သည်။ ဝက်မ၏

သားအိမ်ထဲသို့ ပြွန်ချောင်းထည့်သွင်းပြီး အကောင်းဆုံး အနေအထားတွင် မျိုးရည်ကို

ထိုးသွင်းပေးရသည်။

မေထုန်မဲ့သားစပ်ခြင်း၏ ကောင်းကျိုးဆိုးကျိုးများ

ဆိုးကျိုးများ

၁။ သုတ်ပိုး၏ အသက်ရှင်သန်နိုင်မှု ကန့်သတ်ချက်

၂။ မြိုင်ပေါ်သည့်မှတ်တမ်းများ လိုအပ်ခြင်း

၃။ သဘာဝသားစပ်ခြင်းထက် (၁၅ ရာခိုင်နှုန်း) မျိုးအောင်နှုန်း ပိုနည်းပါသည်။

ကောင်းကျိုးများ

၁။ စီးပွားရေး၊ သားစပ်ဌာန သို့မဟုတ် လယ်သမားများမှ ထောက်ပံ့ပေးသည်ဖြစ်စေ

ဝက်သိုးငှားရမ်းခထက် ကုန်ကျစရိတ်သက်သာသည်။

၂။ ကျန်းမာရေး၊ ဝက်သိုးအတွက် ရောဂါကာကွယ်၊ ကုသခြင်းစရိတ်များ သက်သာသည်။

၃။ မျိုးရိုး၊ မေထုံမဲ့သားစပ်ဌာနမှ ဝက်သိုးများဖြစ်သည့်အတွက် မျိုးရိုးဗီဇမြင့်မားနိုင်သည်။

ဝက်မေထုံမဲ့သားစပ်ခြင်းသည် နောက်ဆက်တွဲ နည်းလမ်းများသာဖြစ်သည်။

ဝက်မေထုံမဲ့သားစပ်ခြင်းသည် သမပိုင်းရာသီရှိ နွားများလောက် တွင်တွင်ကျယ်ကျယ်

အသုံးမပြုပါ။ ဝက်မေထုံမဲ့ သားစပ်ခြင်းသည် နည်းပညာ၊ စီးပွားရေးနှင့် အခြားပြဿနာများကြောင့်

နွားကဲ့သို့ အသုံးမပြုနိုင်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ အပူပိုင်းနိုင်ငံများတွင် ဝက်မေထုံမဲ့ သားစပ်ခြင်းကို

လက်တွေ့အသုံးမချသေးပါ။

၁။ တိရစ္ဆာန် သုတေသနဌာနများနှင့် မျိုးမြှင့်တင်ရေးဌာနများတွင် ကုန်ကျစရိတ်များ

ကန့်သတ်ထားသော်လည်း မျိုးရိုးဗီဇမြှင့်တင်ရန် ကြိုးစားဆောင်ရွက်ကြပါသည်။

၂။ ဝက်ကိုအဓိကထား၍ ကောင်းကောင်းမွေးနေသော ခြံများတွင် ကျန်းမာရေးထိန်းသိမ်းရန်အတွက်

မေထုံမဲ့သားစပ်ခြင်း လုပ်ဆောင်ကြသည်။

Source _ စိုက်ပျိုးပညာပေးရေးနှင့် ကျေးလက်ဒေသဖွံ့ဖြိုးရေးသင်တန်းကျောင်း (AERDTC)

စပါး နှင့် ငါး ရောနှောစိုက်ပျိုးမွေးမြူခြင်း

11/07/2019 15:00 PM

တွင်

အစိမ်းရောင်လမ်း မှ ရေးသား

ပြီး
ပေးပို့ထားပါသည်။

WorldFish မှ

စပါးနှင့် ငါး ရောနှောစိုက်ပျိုးမွေးမြူခြင်းဖြင့်

- စပါးဖျက်အင်းဆက်ပိုးများကို လျော့နည်းစေသည်။
- လယ်မြေတွင် မြေဩဇာဓာတ် မြင့်မားစေသည်။
- ထို့ကြောင့် စပါးအထွက်နှုန်းကောင်းမွန်စေသည်။

စပါးနှင့် ငါးရောနှောစိုက်ပျိုးရန်အတွက်

ငါးခုံးမကြီး

ရွှေဝါငါးကြင်း

တီလားပီးယား

- ငါးခုံးမကြီး၊ ရွှေဝါငါးကြင်း၊ တီလားပီးယား ငါးများသည် သင့်တော်သော

ငါးမျိုးစိတ်များဖြစ်သည်။

- ငါးခူ၊ ငါးရုံ၊ ငါးရှဉ့်နှင့် ငါးမွေထိုး စသော ငါးရိုင်းများမရှိရန် ရှင်းလင်းပါ။ ထိုငါးများသည်

မွေးမြူထားသော ငါးသားပေါက်များကို စားလိမ့်မည်။

- ငါးများကြီးထွားရန် ပုံမှန်အစာကျွေးပါ။ ဖွဲနု၊ ပဲဖတ်၊ ပီလောပီနံ၊ ချကောင်များနှင့် ကန်စွန်းရွက်တို့သည် သင့်တော်သော အစာများဖြစ်သည်။

- ရေအနက်နှင့် ရေအရည်အသွေးကို ထိန်းသိမ်းထားပါ။

- ရေထွက်သော ထူးပေါက်များကိုပိတ်ပါ။

- စပါး ငါးရောမွေးထားတဲ့လယ်ကွင်းနဲ့ ပုံမှန်လယ်ကွင်းပါ။

စပါးနှင့်ငါး ရောနှောစိုက်ပျိုးမွေးမြူခြင်းဖြင့်

- ငါးနှင့် စပါးကို တစ်ချိန်တည်းထုတ်လုပ်ပေးသည်။

စပါးနှင့် ငါးရောနှောစိုက်ပျိုးမွေးမြူရန် အခြေခံလိုအပ်ချက်များ

(၁) ရေအလုံအလောက်ရရှိခြင်း။

(၂) ရေကို ထိန်းထားနိုင်သော လယ်မြေဖြစ်ခြင်း။

(၃) ရေလွှမ်းမိုးမှု မရှိခြင်း။

စပါးနှင့်ငါး ရောနှောမွေးမြူထားသောလယ်ကွက်သည် မိမိအိမ်အနီးအနားတွင်ရှိပါက ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရန် လွယ်ကူသည်။

လယ်ကွက်တွင် ရေအနက် (၂၀) စင်တီမီတာခန့်ရှိစေရန် လယ်ကန်သင်းကိုမြှင့်ပေးပါ။

လယ်ကန်သင်းပတ်လည်တွင် ငါးများခိုအောင်းရန် ရေမြောင်းတူးပါ။

လယ်ကွက်တွင် ရေမလျှံစေရန် ရေထုတ်ပေါက် (ရေထုတ်ပြွန်) ထားရမည်။ ငါးရိုင်းများမဝင်စေရန်

ရေထုတ်ပြွန်တွင် စကာစိပ်ဖြင့် ကာထားပါ။

တစ်ပိုင်တစ်နိုင် လယ်တစ်ကွက်လျှင် သဘာဝမြေဩဇာ လက်ဆွဲပုံးဖြင့် (၂) ပုံးထည့်ပါ။

ကောက်စိုက်ပြီး (၂)ပတ်အကြာတွင် ကောက်ပင်အမြင့်တစ်ဝက်အထိ ရေဖြည့်ပါ။ (၅) စင်တီမီတာ

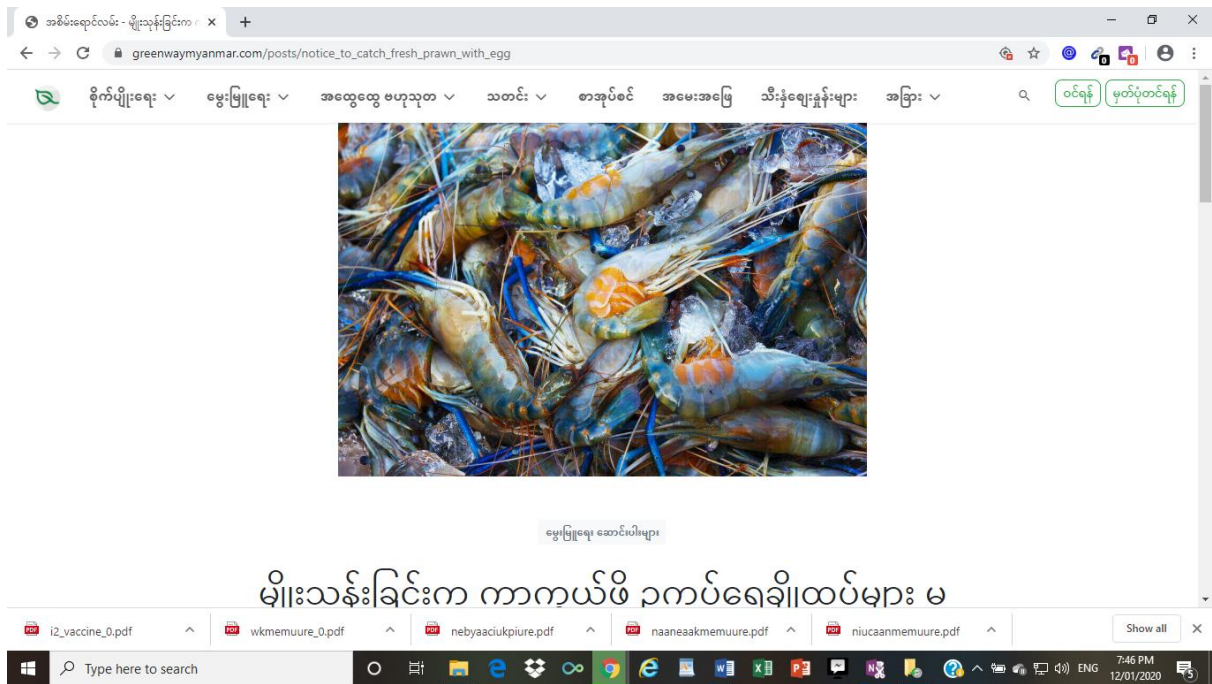
လက်ဖဝါးအရွယ်ခန့်ရှိသော ငါးများကို စတင်မွေးမြူပါ။

အရွယ်ကြီးသော ငါးများကို စတင်မွေးမြူနိုင်ပါက ပိုကောင်းပါသည်။

သတိပြုရန် - လယ်ကွက်တွင် ပိုးသတ်ဆေးပက်ဖျန်းပါက ငါးများသေဆုံးနိုင်သည်။

ယခုဆောင်းပါးအား INLAND MYSAP မှ ပူးပေါင်းပါဝင်ပံ့ပိုးပေးထားပါသည်။

မြူးသန်းခြင်းက ကာကွယ်ဖို့ ဥကန်ရေချိုထုပ်များ
မဖမ်းကြစို့

10/07/2019 14:00 PM

တွင်
အစိမ်းရောင်လမ်း မှ ရေးသား

ပြီး
ပေးပို့ထားပါသည်။

Greenovator မှ

• မိုးဦးကျကာလဖြစ်သောကြောင့် ဧပြီ၊ မေနှင့် ဇွန်လများတွင် ဥကပ်နေသော (သို့မဟုတ်)

ဥနှင့်ပြည့်ဝနေသော ရေချိုပုစွန်ထုပ်ကြီးများသည် မြန်မာနိုင်ငံတစ်ဝှမ်းရှိ မြစ်ချောင်း၊

အင်းအိုင်များတွင် ဥချရန် ပြင်ဆင်လျှက်ရှိပါသည်။ ထိုပုစွန်ထုပ်ကြီးများမှ

ထောင်ပေါင်းများစွာသော ပုစွန်များပေါက်ပွားလာနိုင်မည်ဖြစ်ပါသည်။

• အဆိုပါ မျိုးပုစွန်ကြီးများအား ဖမ်းဆီးသတ်ဖြတ်ခဲ့ပါက ၎င်းတို့မှ သားလောင်းများ

မပေါက်နိုင်တော့ဘဲ မျိုးပြုန်းတီးစေရာ ရောက်သဖြင့် ဥကပ်နေသော(သို့မဟုတ်)

ဥနှင့်ပြည့်ဝနေသော မျိုးပုစွန်ကြီးများအား ဖမ်းဆီးခြင်း၊ သတ်ဖြတ်ခြင်း၊ သယ်ယူခြင်း၊

သိုလှောင်ခြင်း၊ လက်ဝယ်ထားရှိခြင်း၊ အရောင်းအဝယ်ပြုလုပ်ခြင်းများ မပြုလုပ်ကြရန်

ငါးလုပ်ငန်းဦးစီးဌာနမှ အမိန့်ကြေငြာစာအမှတ်၊ ၁/၉၂ ဖြင့် တားမြစ်ထားပါသည်။ အဆိုပါ

တားမြစ်ချက်ကို ဖောက်ဖျက်ကျူးလွန်ပါက သက်ဆိုင်ရာဥပဒေအရ ဖမ်းဆီးတရားစွဲဆို

အပြစ်ပေးနိုင်ရန် ပြဌာန်းထားပါသည်။

• သို့ပါ၍ ရေချိုပုစွန်ထုပ်များ ရေရှည်တည်တံ့နေစေရန် နှင့် မျိုးပြုန်းတီးမှုမှ ကာကွယ်ရန်၊

တစ်နိုင်ငံလုံး ရေရှည်စားသုံးနိုင်ရန်၊ အမျိုးသားစီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးမှုကို အထောက်အကူပြုနိုင်ရန်အတွက်

ရေချိုပုစွန်ထုပ်ကြီးများကို ဧပြီလမှ ဇွန်ကုန်အထိ ဘေးမဲ့ပေးကြပါရန် နှိုးဆော်အပ်ပါသည်။

စိုက်ပျိုးရေး၊ မွေးမြူရေးနှင့် ဆည်မြောင်းဝန်ကြီးဌာန၊ ငါးလုပ်ငန်းဦးစီးဌာန

အိမ်ထောင်စု - မွေးမြူရေးတီရန်

greenwaymyanmar.com/posts/livestock_farming_protection_from_diseases

စိုက်ပျိုးရေး ▾ မွေးမြူရေး ▾ အထွေထွေ ဗဟုသုတ ▾ သတင်း ▾ စာအုပ်စင် အမေးအဖြေ သီးနှံရေးနှုန်းများ အခြား ▾

ဝင်ရန် မှတ်ပုံတင်ရန်

မွေးမြူရေး ဆောင်းပါးများ

မေးမြူရေးတီရန် ကူးစက်ရောဂါ ကြိုတင်

i2_vaccine_0.pdf wkmemuure_0.pdf nebyaaciukpiure.pdf naaneakmemuure.pdf niucaanmemuure.pdf Show all X

Type here to search

7:47 PM 12/01/2020

မွေးမြူရေးတီရန် ကူးစက်ရောဂါ
ကြိုတင်ကာကွယ်ရေး သတိပေး နှိုးဆော်

19/06/2019 10:30 AM

တွင်
အစိမ်းရောင်လမ်း မှ ရေးသား

ပြီး
ပေးပို့ထားပါသည်။

Greenovator မှ

ရာသီဥတုပြင်းထန်ခြင်းနှင့် ရာသီအကူးအပြောင်းကာလ၌ တိရစ္ဆာန်များတွင် ကူးစက်ရောဂါများ ကျရောက်ဖြစ်ပွားနိုင်ပြီး ပျက်စီးဆုံးရှုံးမှုများ ဖြစ်ပေါ်စေနိုင်ပါသဖြင့် ကူးစက်ရောဂါ ကြိုတင် ကာကွယ်နိုင်ရေးအတွက် အောက်ပါအတိုင်းလိုက်နာဆောင်ရွက်နိုင်ပါရန် အသိပေးနှိုးဆော်ပါသည်။

(၁) တိရစ္ဆာန်မွေးမြူရေးခြံများ၏ ဇီဝလုံခြုံမှုကို အထူးဂရုပြုဆောင်ရွက်ရန်။

(၂) မွေးမြူရေးခြံများတွင် ပိုးသတ်သန့်စင်ခြင်းလုပ်ငန်းကို စနစ်တကျ ပုံမှန်ဆောင်ရွက်ရန်။

(၃) တိရစ္ဆာန်ရောဂါကာကွယ်ဆေးများကို ပုံမှန်ထိုးနှံကြရန်။

(၄) ရောဂါဖြစ်သည်ဟု သံသယဖြစ်သော တိရစ္ဆာန်များကို သီးခြားခွဲထားရန်။

(၅) တိရစ္ဆာန်များတွင် ကူးစက်ရောဂါဟု သံသယဖြစ်ဖွယ် တွေ့ရှိပါက

နီးစပ်ရာမွေးမြူရေးနှင့်ကုသရေးဦးစီးဌာနနှင့် ဆက်သွယ်၍ ဆေးကုသမှုအမြန်ဆောင်ရွက်ရန်။

(၆) ရောဂါဖြစ်တိရစ္ဆာန်ကို အခြားတိရစ္ဆာန်များနှင့်ဝေးရာတွင် သီးခြားချည်နှောင်ထားရန်နှင့်

လွတ်ကျောင်းခြင်း၊ အခြားနေရာသို့ မောင်းနှင်ရွှေ့ပြောင်းခြင်း မပြုရန်။

(၇) တိရစ္ဆာန်များ ပုံမှန်မဟုတ်ဘဲ ရုတ်တရက်သေဆုံးမှုရှိပါက နီးစပ်ရာ အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့

မွေးမြူရေးနှင့် ကုသရေးဦးစီးဌာနနှင့် မြန်မာနိုင်ငံ မွေးမြူရေးလုပ်ငန်းအဖွဲ့ချုပ်ထံ သတင်းပို့ရန်။

(၈) တိရစ္ဆာန်အသေကောင်များကို စားသောက်ခြင်းမပြုရန်နှင့် စနစ်တကျ မြေမြုပ်ဖျက်ဆီးရန်။

(၉) တိရစ္ဆာန်ကျန်းမာရေးဆိုင်ရာ ထူးခြားဖြစ်စဉ်များရှိပါက သက်ဆိုင်ရာ အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့၊

မွေးမြူရေးနှင့်ကုသရေးဦးစီးဌာနနှင့် မြန်မာနိုင်ငံ မွေးမြူရေးလုပ်ငန်းအဖွဲ့ချုပ်ထံသို့

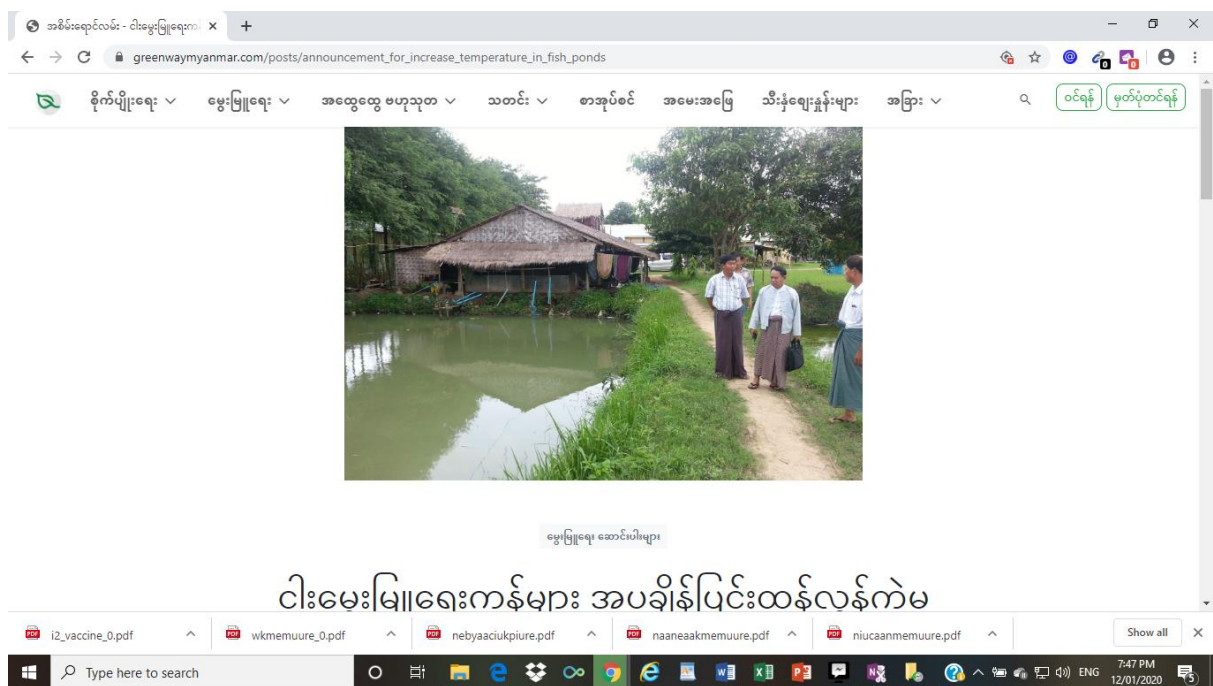
ဆက်သွယ်အကြောင်းကြား ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ရန်။

(၁၀) ရောဂါကြိုတင်ကာကွယ်ရေးနှင့် ရောဂါစူးစမ်းရှာဖွေခြင်းလုပ်ငန်းများတွင် သက်ဆိုင်ရာဌာန၊

အဖွဲ့အစည်းများနှင့် ပူးပေါင်းပါဝင်ဆောင်ရွက်ရန်။

မွေးမြူရေးနှင့်ကုသရေးဦးစီးဌာန

စိုက်ပျိုးရေး၊ မွေးမြူရေးနှင့် ဆည်မြောင်းဝန်ကြီးဌာန

ငါးမွေးမြူရေးကန်များ
အပူချိန်ပြင်းထန်လွန်ကဲမှုဒဏ်မှ
ကြိုတင်ကာကွယ်ရေး နှိုးဆော်ချက်

01/04/2019 11:00 AM

တွင်

အစိမ်းရောင်လမ်း မှ ရေးသား

ပြီး

Greenovator မှ

ပေးပို့ထားပါသည်။

- နေအပူချိန် မြင့်မားလွန်ကဲမှုကြောင့် ငါးမွေးမြူရေးကန်များရှိ ကန်ရေများ ရေငွေ့ပြန်ပြီး

ရေလျော့နည်းကျဆင်းလာသဖြင့် ကန်ထဲရှိ ငါးများ၏

စွန့်ပစ်အညစ်အကြေးကြောင့်သော်လည်းကောင်း၊ မွေးမြူထားသော ငါးများကို

အစာကျွေးလွန်ကဲသဖြင့် စားကြွင်းစားကျန်များကြောင့်သော်လည်းကောင်း၊ ရေထုညစ်ညမ်းပြီး

ဆက်စပ်၍ ငါးရောဂါကျရောက်တတ်သဖြင့် ဩဇာဓာတ်ထည့်သွင်းခြင်းနှင့်

ငါးအစာအလွန်အကျွံကျွေးခြင်းကို လျော့ချရန်။

- နံနက်ပိုင်း မိုးအုံ့သောရက်၊ နှင်းကျသောရက်များနှင့် နေထွက်နောက်ကျသော ရက်များတွင် ငါးများ

ခေါင်းထောင်လျက် ကူးခတ်ခြင်း၊ ကမ်းစပ်သို့ စုပြုံလာခြင်းမျိုးရှိပါက ငါးမွေးမြူကန်သည်

အောက်ဆီဂျင်လျော့နည်းမှု ဖြစ်ပွားနေသဖြင့် ကန်အတွင်းသို့ ရေသစ်သွင်းခြင်း၊ ရေပန်းချခြင်း၊

ရေဒလက်များမောင်းပေးခြင်း၊ မွေးမြူကန်အတွင်း လှေလှော်ပေးခြင်းစသည့် နည်းလမ်းများဖြင့်

ရေတွင်ပျော်ဝင် အောက်စီဂျင် မြင့်တက်စေရေး ဆောင်ရွက်ပေးရန်။

- ငါးမွေးမြူကန်များ နေအပူချိန်လွန်ကဲမှုကြောင့် ရေခမ်းလာပါက သန့်ရှင်းသော

ရေသစ်များဖြည့်သွင်းပေးရန်။

- ရေသစ်သွင်းရန် အခက်အခဲရှိပါက မွေးမြူထားသော ငါးများကို အရေအတွက်

လျော့ချမွေးမြူရန်။

- အပူချိန်ပြင်းပြသည့် အချိန်များဖြစ်သည့် နေ့လည်ပိုင်းတွင် ငါးများ ကန်ပြောင်းရွှေ့ခြင်း မပြုရန်။

- ကန်ရေအရောင်အသွေး သတ်မှတ်ချက်ဖြစ်သည့် ရေကြည်နှုန်း (၂၅ - ၄၀) စင်တီမီတာအတွင်း

ရှိနေစေရန် (မိမိလက်ကို တံတောင်ဆစ်အထိ ရေတွင်နှစ်၍ လက်ဝါးကိုဖြန့်ပါက

ခပ်ရေးရေးမြင်ရသော အခြေအနေ ရှိရပါမည်။)

- ကန်ရေ အပူချိန်မြင့်မားသော အချိန်များတွင် ရေထူညစ်ညမ်းမှုဖြစ်စေသည့် ကဇော်ဖတ်၊

ဝါးဇော်ဖတ်များကျွေးခြင်းကို ရှောင်ကြဉ်၍ ပုံမှန်အစာများကိုသာ ချိန်ဆကျွေးရန်။

- အစာကျွေးပြီးပါက အစာကျန်များရှိ/ မရှိကို ပုံမှန်စစ်ဆေးရန်။

- မွေးမြူရေးကန်အား လိုအပ်ပါက ရေသစ်လဲလှယ်နိုင်ရေးအတွက် ရေကောင်းရေးသန့်

သိုလှောင်သည့် အရန်ကန် စီစဉ်ထားရှိပြီး ရေများရနိုင်သမျှ သိုလှောင်ထားရန်။

- ကန်အခြေအနေနှင့် ရေအရည်အသွေး ပြောင်းလဲမှုအခြေအနေများကို နေ့စဉ် နံနက် ၆ နာရီ၌

ပုံမှန်စစ်ဆေးရန်။

- ငါးမွေးကန်၌ ပုံမှန်မဟုတ်သော အခြေအနေပြောင်းလဲခြင်းမျိုးများ ဖြစ်ပေါ်လာသည်ကို

တွေ့ရှိပါက အနီးဆုံး ငါးလုပ်ငန်းဦးစီးဌာနသို့ ဆက်သွယ်ဆောင်ရွက်ရန်။

စိုက်ပျိုးရေး၊ မွေးမြူရေးနှင့် ဆည်မြောင်းဝန်ကြီးဌာန

ငါးလုပ်ငန်းဦးစီးဌာန

အိမ်လောင်လမ်း - ပြုစုစောင့်ရှောက်မှု X +

greenwaymyanmar.com/posts/feeding_for_less_death_small_fish

စိုက်ပျိုးရေး မွေးမြူရေး အထွေထွေ ဗဟုသုတ သတင်း စာအုပ်စင် အမေးအဖြေ သီးနှံရေးနှုန်းများ အခြား ဝင်ရန် မှတ်ပုံတင်ရန်

မွေးမြူရေး ဆောင်ရွက်ပေးပါ

"ပြုစောင့်ရှောက် အစာကျေးစနစ်မန်မသာ၊ ငါး

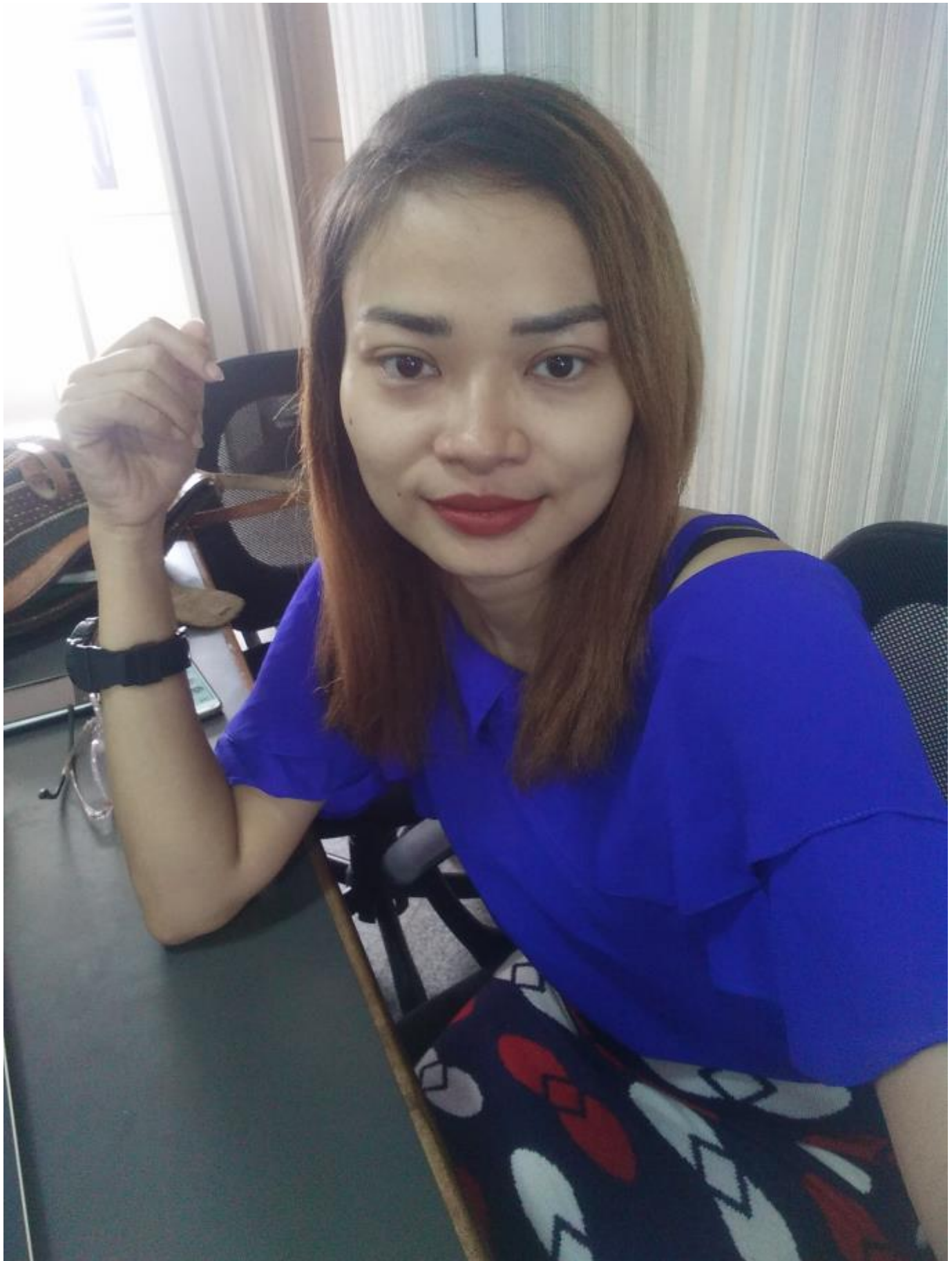
i2_vaccine_0.pdf wkmemuure_0.pdf nebyaaciukupiure.pdf naaneakmemuure.pdf niucanmemuure.pdf Show all X

Type here to search 7:48 PM 12/01/2020 ENG

"ပြုစုစောင့်ရှောက် အစာကျွေးစနစ်မှန်မှသာ၊
ငါးသားပေါက်အသေအပျောက်နည်းမှာပါ"

28/03/2019 17:00 PM

တွင်

ဒေါ်နန်းထက်ထက်ချစ် မှ ရေးသား

ပြီး

Greenovator မှ

ပေးပို့ထားပါသည်။

"မြန်မာနိုင်ငံမှာ အလုပ်ကတော့ မရှားပေမယ့်၊ ပိုက်ဆံပိုပိုလျှံလျှံ ရှာဖွေဖို့ မလွယ်ဘူးလေ။

ကိုယ့်မှာရှိတဲ့ငွေနဲ့ ကိုယ့်မှာရှိတဲ့ မြေနေရာလေးမှာပဲ ကိုယ်တတ်နိုင်သလောက်လေး တစ်နိုင်တပိုင်

စီးပွားရေးလုပ်မယ်လို့ စိတ်ကူးလိုက်တော့ ငါးသားဖောက် မွေးမြူတဲ့လုပ်ငန်းလေးကို

ရွေးချယ်ဖြစ်ခဲ့တာပါ..." ဟု ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ ရွှေပေါက်ကွဲမြို့နယ်မှာ ငါးသားပေါက်

စီးပွားဖြစ်မွေးမြူရောင်းချနေတဲ့ ကိုနေမင်းက သူ့..ငါးသားပေါက်တွေ

စတင်မွေးမြူရောင်းချဖြစ်ခဲ့တဲ့ ဖြစ်စဉ်လေးကို အခုလိုရှင်းပြပါတယ်။

ဈေးကွက်စီးပွားရေးခေတ်ကြီးထဲမှာ ကျွန်မတို့နဲ့ နီးစပ်ရာ မိတ်ဆွေအများစုက ငါးမွေးမြူရေးကို

စိတ်ဝင်စားလာကြတာကို တွေ့ရပြီး၊ ကိုယ်တိုင်မွေးသူတွေလည်း ရှိလာသလို၊ သားပေါက်တွေကို

ဖောက်ပြီး၊ ပြန်လည်ရောင်းချသူတွေလည်း ရှိလာကြပါတယ်။

အဲ့ဒါနဲ့ ဒီလောက်တောင် စီးပွားဖြစ်နေပါတယ်ဆိုတဲ့၊ (တချို့လည်း မလုပ်တတ်၊ မကိုင်တတ်နဲ့

အသေ အပျောက်များ၊ အရှုံးပေါ်သူတွေလည်း ရှိပါရဲ့) ငါးသားဖောက်မွေးမြူတဲ့

အကြောင်းလေးတွေကို ဗဟုသုတတစ်ခုအနေနဲ့ တင်ပြရေး သားချင်ပါတယ်။

- ငါးတွေကို သားပေါက်စ ကလေးတွေကနေ စတင်မွေးမြူပြီးနောက်၊ အချိန်ကာလ

တစ်လကျော်အကြာမှာ ငါးခူသား ပေါက် အရွယ်အစား နှစ်လကွအရွယ်ရောက်နိုင်ပါတယ်။

- သားဖောက်လို့ ငါးသားပေါက်လေးတွေ ပေါက်ပြီဆိုရင် အစာတန်းကျွေးလို့မရသေးပဲ၊

အများအားဖြင့် (၄၈) နာရီလောက် စောင့်ပေးရတယ်။ ရာသီဥတုပေါ်မူတည်ပြီး၊

ဒီထက်အချိန်ပေးရတာမျိုးလည်း ရှိနိုင်ပါတယ်။

ငါးသားပေါက်တွေကို ဘာလို့ ချက်ချင်းအစာမကျွေးသင့်တာလဲ??

- အစာကို ဘာလို့မကျွေးရသလဲဆိုရင် ငါးသားပေါက်တွေ ပေါက်ပေါက်ခြင်း

ကိုယ်အင်္ဂါအစိတ်ပိုင်းတွေပြည့်စုံဖို့ အချိန်လိုအပ်လို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ အားလုံးပြည့်စုံပြီဆိုမှ

ငါးလေးတွေက ရေစကူးတာပါ။ ရေကူးတာတောင်မှ ကိုယ်ဖောက်ထားတဲ့ ငါးသားပေါက်အားလုံး

ရေထဲမှာ အကုန်ရေကူး မကူးကြည့်ရပါဦးမယ်။ အားလုံး ရေသေချာကူးခတ်နိုင်မှသာ

အစာကျွေးမယ်ဆိုရင် အသင့်တော်ဆုံးပါ။

ငါးဥတွေကနေ ငါးသားပေါက်တွေ ဖြစ်တာလား??

- ဒါက ဘယ်သူမဆို စိတ်ဝင်စားကြတဲ့ အပိုင်းပါ။ ငါးသားပေါက်တွေဖောက်တဲ့ ငါးဥဆိုလို့ ကြက်ဥလို အကောင်ပေါက်တာမဟုတ်ပါဘူး။ ဥပုံစံကနေ ငါးပုံစံကို အသွင်ပြောင်းတာပါ။ အားလုံးညီညွတ်စွာကူးပြောင်းရင် အစာကျွေးလို့ရပါပြီ။

အစာကို ဘယ်လိုစကျွေးမွေးရမှာလဲ??

- အစာစကျွေးတဲ့အချိန်မှာ အသီးဖျော်စက်နဲ့ ရေတီကို ကြိတ်ပြီး ကျွေးမွေးလေ့ရှိပါတယ်။ ရေတီကို ကြိတ်ကျွေးတဲ့အခါ၊ သွေးရည်ဖြစ်တဲ့ထိ ကြိတ်ပြီးမှ စကျွေးပေးသင့်ပြီး၊ ရေတီဖတ်တွေများနေရင် သားလောင်းပေါက်စတွေအတွက် ဝါးမျိုနိုင်စွမ်းမရှိတာကို သတိပြုသင့်ပါတယ်။

မွေးမြူထားတဲ့ ငါးသားပေါက်တွေ သေကြေပျက်စီးနှုန်း နည်းပါးဖို့အတွက်

အဓိကလိုအပ်တာကတော့ အဟာရပြည့်ဝ၊ စည်းစနစ်ကျနတဲ့ အစာကျွေးတဲ့စနစ်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ငါးသားပေါက်တွေ တဖြည်းဖြည်း အကောင်ကြီးလာလေလေ၊ ရေတီကို

အဖတ်အဖြစ်ကျွေးရင်လည်း ရလာလေလေပါပဲ။

"သွေးကျွေးပါဆိုလို့ ကျွေးပြီး ပြီးရောမလုပ်ပါနဲ့။ သွေးဟာ ရေနဲ့ထိတွေ့တဲ့အခါ

အဆိုင်အခဲအဖြစ်ပြောင်းလဲသွားတာ ပြသနာမဟုတ်ပေမယ့် အမျှင်တန်းလို ဖြစ်သွားတဲ့အခါတော့

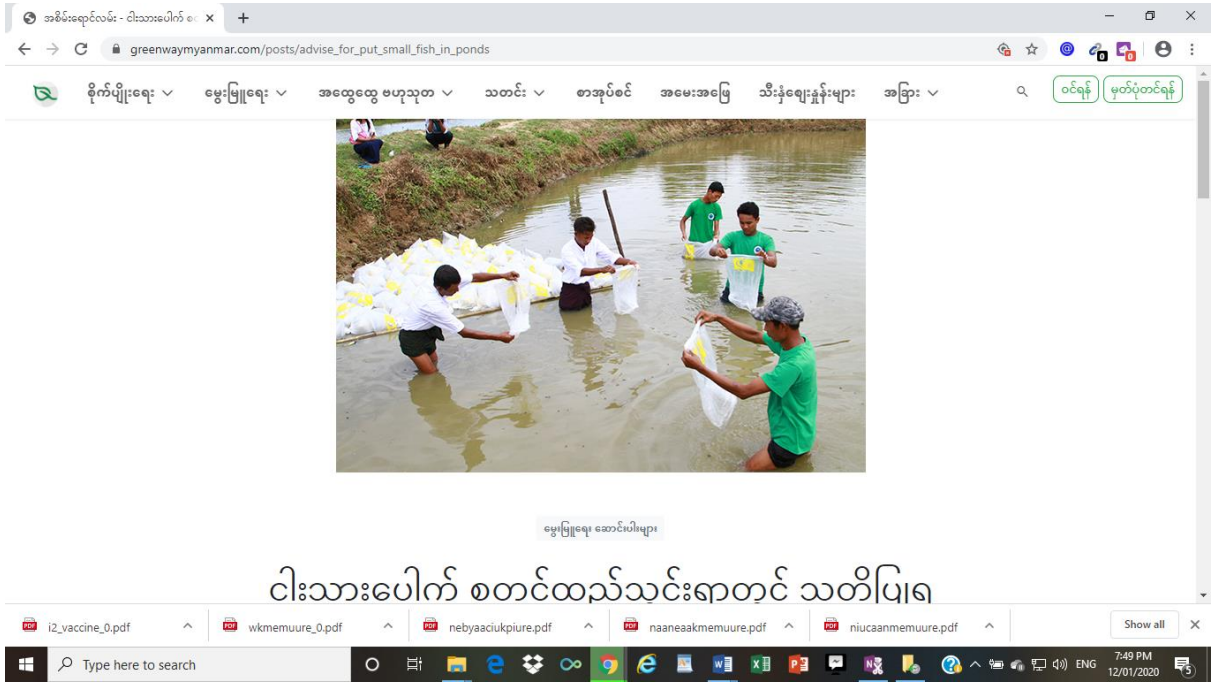
ရေခဲငါးပေါက်ကို ဒုက္ခအကြီးကျယ်ပေးနိုင်ပါတယ်.." ဟု ငါးသားပေါက် စီးပွားဖြစ်မွေးမြူနေသူ
ကိုနေမင်းက ဆိုပါတယ်။

အရေးကြီးတာက ငါးသားပေါက် မသေစေချင်ရင်၊ အစာမကျွေးခင်အချိန်တိုင်းနဲ့ သားပေါက်ကန်ကို
မကိုင်ခင်အချိန်တိုင်းမှာ၊ လက်ကို သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သွားအောင် ပိုးသက်ဆေးနဲ့
ဆေးကြောသန့်စင်ထားခြင်း၊ ရေတီကြိတ်စက် (ဖျော်စက်) ကို ရေနွေးအပူနဲ့ ပိုးသတ်ခြင်းတို့ကို
လုပ်ပေးနိုင်ရင် အကောင်းဆုံးပါပဲ။

ငါးသားပေါက်တွေကို အစာကျွေးပြီး ငါးမိနစ်ခန့် အကြာမှာပဲ၊ ငါးကန်ရဲ့ရေကို လဲလှယ်ပေးသင့်ပြီး၊
အစာကျွေးတဲ့အခါမှာ အစာကျွေးခွက်ကို စတီးဇလုံတွေကိုသုံးပေးသင့်တယ်လို့၊
စီးပွားဖြစ်ငါးမွေးမြူသူတချို့ထံက သိရပါတယ်။

ငါးခူကို စီးပွားဖြစ်သားဖောက်မွေးမြူရောင်းချနေတဲ့ ကျွန်မရဲ့မိတ်ဆွေ ကိုနေမင်း (ရွှေပေါက်) ကို
ကျေးဇူးတင်စွာနဲ့။

နန်းထက်ထက်ချစ်(ABM)

ငါးသားပေါက် စတင်ထုတ်သွင်းရာတွင် သတိပြုရမည့်အချက်များ

19/03/2019 20:00 PM
တွင်

ဒေါ်နန်းထက်ထက်ချစ် မှ ရေးသား

ပြီး

Greenovator မှ

ပေးပို့ထားပါသည်။

ငါးဒိုင်တွေကနေ ငါးသားပေါက်တွေ ဝယ်ယူလာပြီး၊ မွေးမြူကန်ထဲကို မထည့်ခင် သိထားသင့်တဲ့

အချက်တွေကို သိသလောက်လေး ပြန်လည်မျှဝေပေးပါရစေရှင်။

(၁) ကားဂိတ်ကနေ ပုံးတွေနဲ့ သယ်လာတဲ့အခါ ငါးလေးခမျာ ခရီးပန်းပြီး၊ နုံးချို ပင်ပန်းနေပါတယ်။

ဒါ့ကြောင့် ကိုယ့်ဒေသကိုရောက်ရောက်ချင်း၊ ငါးလေးတွေကို မွေးကန်ထဲကို

တိုက်ရိုက်မထည့်လိုက်ပါနဲ့ရှင်။ (ရုတ်တရက် သေဆုံးသွားတတ်လို့ပါ။)

(၂) ငါးလေးတွေကို အဝကျယ်ကျယ် လေးထဲကိုဖြေးဖြေးလေး (ညင်ညင်သာသာလေး)

ထည့်ပါရှင်။

(၃) လေးထဲကို ထည့်ပြီးရင်တော့၊ မွေးမြူဖို့ အသင့်လုပ်ထားတဲ့ကန်ထဲမှာ ရှိနေတဲ့ ရေကို

ခပ်ပြီး၊ ငါးလေးတွေထည့်ထားတဲ့ လေးထဲကို နည်းနည်းချင်းစီထည့်ပေးပါရှင်။ အဲ့ဒီလို

မွေးကန်ထဲက ရေကို ဇလားထဲထည့်ရာမှာလည်း ဝုန်းခနဲ သွန်ချမထည့်သင့်ပါဘူး။ ဇလားအပြည့်

တပြိုင်တည်း မထည့်လိုက်သင့်ပါဘူး။

ငါးသားပေါက်လေးတွေ လန့်မသွားရအောင်၊ တစ်ကြိမ်ကို ရေနည်းနည်းချင်း

လောင်းထည့်ပေးပါနော်။ (ဒီလုပ်ဆောင် ချက်ကတော့ - ငါးလေးတွေကို မွေးမြူကန်ထဲမထည့်ခင်မှာ

မွေးမြူကန်ထဲမှာ ရှိနေတဲ့ရေနဲ့ အသားကျသွားစေဖို့ လုပ်ဆောင်ရတာ ဖြစ်ပါတယ်ရှင်။)

(၄) အဲဒီနောက် ရေဇလားကို မွေးမြူကန်အထဲသို့၊ ဖြေးဖြေးချင်း စောင်းပြီး၊ ငါးလေးတွေကိုယ်တိုင်

ရေကူးပြီး မွေးမြူကန်ထဲ ကူးခတ်ဝင်သွားတဲ့ အခြေအနေပုံစံမျိုး ဖြစ်ရင် အကောင်းဆုံးပါပဲ။

ဒီအချက်တွေကို လိုက်နာမယ်ဆိုရင်၊ ငါးသားပေါက်တွေ အသေအပျောက်နည်းပါးသွားစေမှာ

မလွဲကန်ဖြစ်ပါတယ်ရှင်။

လူသားတို့ရဲ့စားဝတ်နေရေး ဖူလုံစေဖို့နဲ့၊ ပြည်တွင်းသယံဇာတတွေ

တိုးပွားထုတ်လုပ်နိုင်ဖို့အတွက် ငါးမွေးမြူရေးလုပ်ငန်းတွေဟာ အဓိကအရေးပါနေပါပြီ။

ငါးမွေးမြူခြင်းနဲ့ စီးပွားဖြစ်ထွန်းကြပါစေ။

နန်းထက်ထက်ချစ်(ABM)

အစိမ်းဆောင်ရွက် - ငါးမွေးမြူရုံ

greenwaymyanmar.com/posts/land_choice_for_start_fish_farming

စိုက်ပျိုးရေး > မွေးမြူရေး > အထွေထွေ ဗဟုသုတ > သတင်း > စာအုပ်စင် > အမေးအဖြေ > သီးနှံရေးနှုန်းများ > အခြား > ဝင်ရန် > မှတ်ပုံတင်ရန်

မွေးမြူရေး ဆောင်ရွက်ပုံများ

ငါးစမေးဖိရည်ရယ်၊ နေရာရွေးချယ်မယ်

i2_vaccine_0.pdf wkmemuure_0.pdf nebyaaciukpiure.pdf naaneakmemuure.pdf niucaanmemuure.pdf Show all

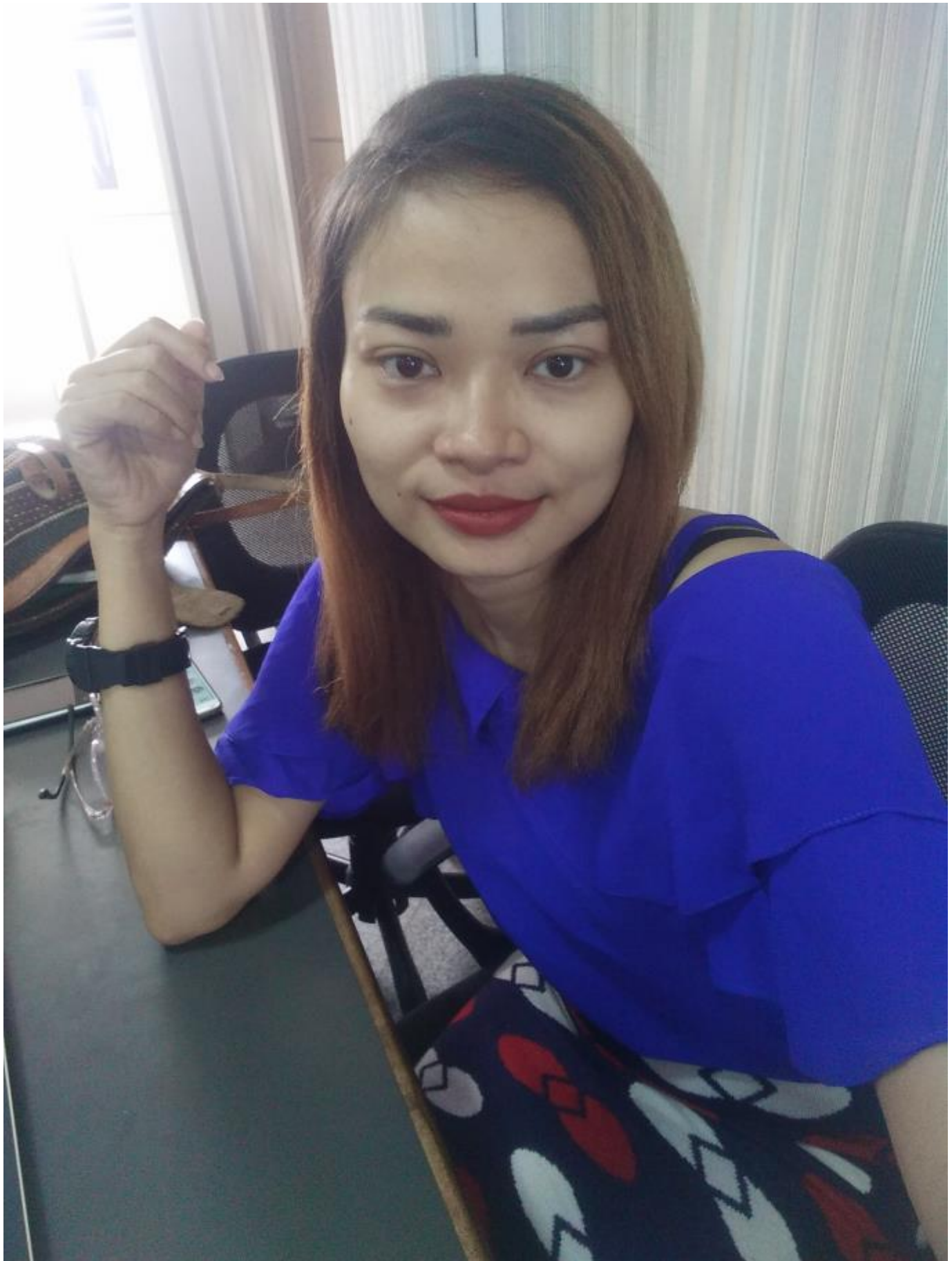
Type here to search

7:49 PM 12/01/2020

ငါးစမေးဖိရည်ရယ်၊ နေရာရွေးချယ်မယ်

12/03/2019 14:35 PM

တွင်

ဒေါ်နန်းထက်ထက်ချစ် မှ ရေးသား

ပြီး

Greenovator မှ

ပေးပို့ထားပါသည်။

ငါးမွေးချင်တယ်။ သို့သော်၊ ဘယ်လိုမြေမျိုးမှာ ငါးမွေးရမလဲ မသိလို့ပါ....ဆိုပြီး၊ ခဏခဏ

ဖုန်းဆက်မေးမြန်းလာတဲ့ ငါးမွေးမြူရေးစိတ်ပါဝင်စားသူများအတွက် ငါးမွေးမြူရေးဆိုင်ရာ

ပညာရှင်ကြီးတွေဆီက သိရှိရတဲ့ အချက်အလက်တွေထဲကမှ ငါးမွေးဖို့နေရာ ရွေးချယ်ရမယ့်

နည်းလမ်းလေးတွေကို ကောက်နုတ် ဖော်ပြပေးလိုက်ပါတယ်နော်။

နံပါတ်(၁) အနေနဲ့ -

ငါးမွေးမယ့်သူဟာ မိမိရဲ့အိမ်အနီးအနား၊ သွားလို့လာလို့ လွယ်ကူမယ့်နေရာမျိုးမှာ မြေလွတ်၊

မြေရိုင်း ရှိမရှိ လေ့လာရှာဖွေရပါမယ်။

ဘာဖြစ်လို့ အိမ်နဲ့နီးစပ်ရာ မြေနေရာကို ရှာခိုင်းတာလဲ ဆိုရင် အိမ်နဲ့နီးနီးနားနားမှာ ငါးကန်ရှိနေတော့

ငါးတွေကို ကျန်းမာအောင်၊ အသေအပျောက် နည်းပါးအောင် အချိန်အားသရွေ့

စောင့်ရှောက်ပေးနိုင်တာကြောင့်ပါ။

သတိပြုရမှာကတော့ အဲဒီမြေလွတ်မြေရိုင်းဟာ တခြားသီးနှံ စိုက်ပျိုးနေတဲ့နေရာမျိုးတော့

မဖြစ်စေရပါဘူး။

နံပါတ်(၂)အနေနဲ့ သိရှိရမှာကတော့ -

မြေဟာ ပြေပြစ်ပြီး၊ လျှောစောက်ရှိတဲ့ မြေအမျိုးအစားဆိုရင် ပိုကောင်းတယ်ဆိုတာပါပဲ။

ဘာဖြစ်လို့လည်းဆိုတော့ ငါးမွေးတဲ့မြေနေရာဟာ မြေတအားနိမ့်ကျနေတာမျိုး ဖြစ်နေရင်၊

မိုးရာသီမှာ ရေကြီး၊ ရေလျှံနိုင်တာကြောင့် ငါးတွေ ဆုံးရှုံးသွားနိုင်တာကြောင့်ပါ။

နောက်ထပ် သိထားရမယ့် အချက်တစ်ချက်ကတော့ - ငါးရဲရှင်သန်ကြီးထွားမှုအတွက်

ငါးမွေးမြူမယ့်မြေနေရာဟာ တောင်ကုန်းမြေ၊ လှေကားထစ်မြေမျိုးလည်း မဖြစ်ရပါဘူးတဲ့ရှင်။

နံပါတ်(၃) သိထားရမှာကတော့ -

ငါးတွေဟာ ရွံစေးမြေကို ကြိုက်နှစ်သက်ပါတယ်။ သဲမြေ၊ သဲနှုန်းမြေတွေမှာ

ငါးမမွေးမြူသင့်ပါဘူး။ ဂဝံမြေအမျိုးအစားဆိုရင်တော့ ငါးလုံးဝ(လုံးဝ) ကို မမွေးမြူသင့်ပဲ

ရှောင်ကြဉ်သင့်ပါတယ်တဲ့နော်။

နံပါတ်(၄) အချက်ကတော့ -

ငါးကန်တူးမယ့်နေရာဟာ ရေသွင်းရေထုတ်ပြုလုပ်ဖို့ အဆင်ပြေတဲ့နေရာမျိုးဖြစ်ရပါမယ်။ မိုးရေကို

အားပြုပြီး၊ ငါးမွေးတာမျိုးမလုပ်သင့်ပါဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုရင် - အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့်

ရေရရှိမှု နည်းပါးပြီး၊ ငါးတွေ သေဆုံးမသွားအောင်လို့ပါ။

🌀 ငါးမွေးမြူရင်း စီးပွားတိုးတက်ပါစေရင်။

နန်းထက်ထက်ချစ်(ABM)

အစိမ်းဆောင်လမ်း - စားနပ်ရိပ်ကွာမှု

greenwaymyanmar.com/posts/high_production_fish_farming_for_food_security

စိုက်ပျိုးရေး > မွေးမြူရေး > အထွေထွေ ဗဟုသုတ > သတင်း > စာအုပ်စင် အမေးအဖြေ သီးနှံရေးနှုန်းများ အခြား > ဝင်ရန် မှတ်ပုံတင်ရန်

မွေးမြူရေး ဆောင်ပါးများ

စားနပ်ရိပ်ကာဖလံစေဖို့ ငါးမွေးမြူရေး တိုးမြှင့်ဖို့

i2_vaccine_0.pdf wkmemuure_0.pdf nebyaaciupiure.pdf naaneaakmemuure.pdf niucaanmemuure.pdf Show all

Type here to search

7:50 PM 12/01/2020

စားနပ်ရိပ်ကွာမှုလုံစေဖို့ ငါးမွေးမြူရေး တိုးမြှင့်ဖို့

08/03/2019 14:35 PM

တွင်
အစိမ်းရောင်လမ်း မှ ရေးသား

ပြီး
ပေးပို့ထားပါသည်။

Greenovator မှ

မြန်မာနိုင်ငံအတွင်း ငါသယံဇာတများ မပပျောက်စေအောင်

ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်သည့်အနေဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပြည်သူများ ဈေးနှုန်းချိုသာစွာ

ဝယ်ယူစားသုံးနိုင်စေရေးအတွက် မွန်ပြည်နယ်စိုက် ပျိုးရေး၊ မွေးမြူရေးနှင့် ဆည်

မြောင်းဦးစီးဌာန၏ ငါးလုပ်ငန်းဦးစီးဌာန ငါးလုပ်ငန်းစခန်း (သထုံ)၊

ငါးလုပ်ငန်းသင်တန်းကျောင်းတွင် ကျန်းမာသန်စွမ်းသော မျိုးကောင်းမျိုးသန့်ငါးမျိုးများကို

ခေတ်နှင့်အညီ တိုးတက်လာသော လူဦးရေနှင့် စားနပ်ရိက္ခာအတွက်

အချိုးကျသဟဇာတဖြစ်အောင် သဘာဝအတိုင်း ငါးသားဖောက်ခြင်း၊

ငါးဆေးထိုးသားဖောက်ခြင်းလုပ်ငန်းများကို ဆောင်ရွက်၍ ငါးသား ပေါက်များအား

ငါးမွေးမြူရေးလုပ်ငန်းရှင်များ လက်ဝယ်သို့ သက်သာသော ဈေးနှုန်းဖြင့်ရောင်း ချ

ဖြန့်ဖြူးပေးနိုင်ရန် ငါးသားပေါက်များကို တိုးမြှင့်ထုတ်လုပ်နေကြောင်း သိရသည်။

အခမဲ့သင်တန်းများ ဖွင့်လှစ်ပေး

အဆိုပါ သင်တန်းကျောင်းတွင် ပြည်နယ်အတွင်းရှိ ငါးမွေးမြူရေးလုပ်ငန်းကို

စိတ်ပါတင်စားသူများအား တစ်နှစ်လျှင် သုံးကြိမ်ခန့် အခြေခံငါးဆေးထိုးသားဖောက်သင်တန်းများ၊

ငါးသယံဇာတ ထိန်းသိမ်းရေးသင်တန်းများကို အခမဲ့ဖွင့်လှစ်သင်ကြားပေးနေသည်။ စဉ်ဆက်မပြတ်

မွေးမြူရေးငါးမျိုးများကို ငါးပြုစုမွေးမြူပြီး အင်းအိုင်၊ ချောင်းမြောင်း၊ လယ်ကွင်းများအတွင်းသို့

ငါးမျိုးများ စိုက်ထည့်ပေးနိုင်ရန်အတွက်လည်းကောင်း၊ ငါးမွေးမြူရေးလုပ်ငန်း

လုပ်ကိုင်နေကြသူများအား စီးပွားဖြစ်လုပ်ကိုင်နိုင်စေရန်အတွက် ငါးသားပေါက်များကို

ဈေးနှုန်းချိုသာစွာဖြင့် ရောင်းချပေးနေကြောင်း သိရသည်။

ငါးမျိုးစိတ်များကို ထိန်းသိမ်း

စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းသည်မှာ ယခုအချိန်၌ ငါးသယံဇာတများ ရှားပါးလာနေသည့်အတွက်

မြန်မာနိုင်ငံတွင် ငါးလုပ်ငန်းသင်တန်းကျောင်းများ ဖွင့်လှစ်ပေးခဲ့ပြီးနောက် ငါးမျိုးစိတ်များအား

ထိန်းသိမ်း၍ သဘာဝအတိုင်း သားဖောက်ခြင်း၊ ငါးဆေးထိုးသားဖောက်၍ မျိုးပွားခြင်းတို့ကြောင့်

ငါးမျိုးစိတ်များကို အောင်မြင်စွာ မွေးမြူလာနိုင်သည်ကို တွေ့မြင်ရသည်။

ငါးမျိုးပွား၍ မွေးမြူရေး

သဘာဝအတိုင်း ငါးမျိုးပွားခြင်းသည် မွေးမြူထားသည့် ငါးကန်အတွင်းမှ မိမိရွေးချယ်သည့် ငါးမျိုး

(ရွှေဝါငါးကြင်း) အား ပထမဦးစွာ အရွယ်ရောက်ပြီးသော၊ ကျန်းမာသန်စွမ်းသော ငါးထီးငါးမများကို

ရွေးချယ်ရကြောင်း၊ (ဥပမာ) ငါး ထီးအကောင် ၂၀၊ ငါးမ ၁၀ ကောင်ကို မွေးမြူရေးကန်ထဲတွင်

ဗေဒါပင်များထည့်ထားသော အလျား ၁၀ ပေ၊ အနံ ၆ ပေ ရှိသော ခြင်ထောင်အတွင်းသို့ ထည့်၍

အပေါ်မှ ရေပန်းများဖြင့် ရေပြင်ကို လှုပ်ရှားစေပြီး တစ်ညတာထားရှိစေခြင်းဖြင့်

ငါးများမိတ်လိုက်၍ မျိုးဥများစွာရရှိကြောင်း၊ ထိုနည်းတူ ငါးဆေးထိုးသားဖောက်ခြင်းကို (ငါးတန်၊ ငါးမြစ်ချင်း၊ ငါးခုံးမ၊ ငါးဖန်းမ၊ ငါးသိုင်းခေါင်းပွ၊ ရေချိုငါးမှတ်၊ အလှမွေးငါး) ငါးမျိုးစုံအား ပြုလုပ်ပေးနိုင်ကြောင်း အထူးသဖြင့် အထီး၊ အမ ရွေးချယ်၍ ငါးဟော်မုန်းဆေးများကို အချိုးကျရောစပ်ပြီး ငါးအရွယ်အစားအလိုက် သင့်တော်သော ဆေးအချိုးအစားအတိုင်း ငါး၏ အရှေ့ရေယက်အောက် (သို့မဟုတ်) ငါး၏ကျောကုန်းသို့ ဆေးထိုးပေးရကြောင်း ယင်းနောက် သီးသန့်နေရာ အုတ်ကန်အတွင်း ဆေးထိုးထားသောငါးများကို ထည့်၍ အပေါ်မှ ရေပန်းများကို အဆက်မပြတ် ဖွင့်လှစ်ပေးထားရကြောင်း၊ ငါးဆေးထိုးသားဖောက်ခြင်းကို ညနေပိုင်းများတွင် ပြုလုပ်လေ့ရှိပြီး နောက်တစ်နေ့နံနက်ပိုင်းတွင် မျိုးဥများ ရရှိပြီဖြစ်ကြောင်း၊ ယင်းနောက် တစ်ရက်အကြာတွင် ငါးအကောင်ပေါက်လေးများ ဖြစ်ပေါ်လာကြောင်း၊ ဆေးထိုးသားဖောက်ခြင်းလုပ်ငန်းကို စတင်ချိန်မှ သုံးရက်အတွင်း ငါးသားပေါက်ကလေးများ ရရှိရှင်သန်ကြောင်း ငါးလုပ်ငန်းစခန်း (သထုံ) မှ စခန်းတာဝန်ခံ ဦးဝင်းဗိုလ်က ပြောသည်။

စနစ်တကျ ရှင်သန်ကြီးထွားလာစေရန်

မျိုးဥများမှ သုံးရက်အတွင်း (ငါးအကောင်ပေါက်လေးများ) ရရှိလာသည့် ငါးမှုန်အဆင့်မှာပင် ငါးကန်များအတွင်းသို့ ပြောင်းရွှေ့ရှင်သန်ကြီးထွားလာအောင် မွေးမြူဆောင်ရွက်ရကြောင်း ၎င်းက ဆက်လက်ပြောသည်။

ဖွဲ့နု၊ ပဲဖတ်နှင့် အဆင်ပြေ

“ငါးမြစ်ချင်း နဲ့ ငါးခုံးမ၊ ငါးတန်၊ ငါးမုတ်၊ တီလားပီးယား၊ ငါးတွေကို အဓိကမွေးမြူထားပါတယ်။

ရောင်းတန်းဝင်ငါး ရရှိဖို့အတွက် အချိန်တစ်နှစ်ကျော် စောင့်ရပါတယ်။ ကုမ္ပဏီတွေကထုတ်တဲ့

ငါးစာတစ်အိတ်တန်ဖိုးက ဈေးနှုန်းကြီးတဲ့အတွက် ဝယ်မကျွေးနိုင်ဘူးလေ။

ကုန်ကျစားရိတ်နည်းအောင် တခြား အစာ(ဖွဲ့နု၊ ပဲဖတ်) စသည်ဖြင့် နေ့စဉ်ကျွေးရပါတယ်။

မျိုးငါးများအတွက် ငါးသားပေါက်တွေကို ငါးအမျိုးအစား အရွယ်အစားအလိုက် သူ့ဈေးနဲ့သူ

သထုံငါးလုပ်ငန်းစခန်းက လိုသလောက်ဝယ်ယူရပါတယ်။ ငါးသားပေါက်တွေကို ကန်လေးထဲမှာ

ခြောက်လလောက် အစာကျွေးပြုစုပြီး အကောင်ကြီးလာမှ ကန်ကြီးထဲကို ပြောင်းထည့်ပြီး

မွေးပါတယ်။ ကန်လေးထဲကို ထပ်ပြီး မိမိကြိုက်တဲ့ ငါးမျိုးသား ပေါက်တွေ ပြန်ဝယ်ထည့်ပါတယ်။

ကန်ကြီးထဲက ရောင်းတန်းဝင်ငါး ဖြစ်လာတဲ့အခါ ပြန်ရောင်းပါတယ်။ တစ်သုတ်ပြီးတစ်သုတ်

လှည့်ပြီး တစ်နိုင်တစ်ပိုင်ပဲမွေးတဲ့အတွက် မိသားစုစားဝတ်နေရေး အဆင်ပြေပါတယ်” ဟု

မွန်ပြည်နယ် ပေါင်မြို့နယ်တွင် ငါးမွေးမြူရေးလုပ်ငန်းအား ငါးမွေးကန်တစ်ကေခွဲခန့် လုပ်ကိုင်နေသူ

ဦးစိန်သန်းမွန်က ပြောသည်။

အလှငါး မွေးမြူသူများ၏ စိတ်အေးချမ်းရာ

ရောင်စုံငါးကြင်း၊ အလှမွေးငါး စသည်တို့ကို ငါးချစ်တတ်သူများက ဟိုတယ်၊ စားသောက်ဆိုင်၊ ပန်းခြံ နေအိမ်များတွင် ပုံစံအမျိုးမျိုးနှင့် အလှမွေးမြူလေ့ရှိသောကြောင့် အရွယ်အစား၊ အရောင်၊ အမျိုးအစားအလိုက် ဈေးနှုန်းကြီးစွာပေး၍ မွေးမြူကြသောကြောင့် အလှမွေးတိရစ္ဆာန်များထဲတွင် နာမည်ကြီးထင်ရှားသည့်အပြင် အိမ်ခြံဝင်းအတွင်း ပေ ၂၀ ပတ် လည် ငါးကန်တူး၍ ရောင်စုံအလှမွေးငါးများကို မွေးမြူထားသည့် ဝင်းပကျေးရွာမှ ကျေးရွာသားတစ်ဦးက " ငါးအစာ ကျွေးတိုင်း ငါးတွေကိုကြည့်ပြီး စိတ်ချမ်းသာကြည်နူးရပါတယ်" ဟု ဆိုသည်။

တိုးတက် ထုတ်လုပ်မည်

ငါးလုပ်ငန်းသင်တန်းကျောင်းမှ မွေးမြူရရှိလာသော ငါးအမျိုးအစား၊ အရွယ်အစားအလိုက် ငါးသားပေါက်များကို မွန် ပြည်နယ်၊ ကရင်ပြည်နယ်၊ တနင်္သာရီတိုင်းဒေသကြီးတို့မှ ငါးမွေးမြူရေးလုပ်ငန်းလုပ်ကိုင်သူများက အဆင်ပြေချောမွေ့စွာ ဖုန်းဆက်အော်ဒါမှာယူ၍ လာရောက်ဝယ်ယူကြကြောင်း သိရသည်။ မွန်ပြည်နယ်အတွင်း ငါးကန်ဧရိယာ တစ်ထောင်ကျော်ရှိပြီး ငါးမွေးမြူရေးလုပ်ငန်းလုပ်ကိုင်သူ ၂၀၀ ခန့်ရှိကြောင်း သိရသည်။ ယခု ငါးသားဖောက်သည့် ငါးလုပ်ငန်းစခန်း၏ ဧရိယာ မှာ ၁၉ ဒသမ ၉၂ ဧက၊ မျိုးငါးကန် ၂ ဒသမ ၅ ဧက၊ ပြုစုကန် ၈ ဒသမ ၅ ဧက ရှိပြီး စခန်းတာဝန်ခံ အပါအဝင် ဝန်ထမ်း ၇ ဦးဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားကာ၊ ယခင် ၂၀၁၇ - ၂၀၁၈ ခုနှစ်တွင် ငါးသားပေါက်ကောင်ရေ ၄၂ သိန်းခန့် ထုတ်လုပ်နိုင်ခဲ့ပြီး

ငါးသားပေါက်ကောင်ရေ ၃၄ သိန်းကို ရောင်းချနိုင်ခဲ့ကာ ၈ ဒသမ ၄ သိန်းအား

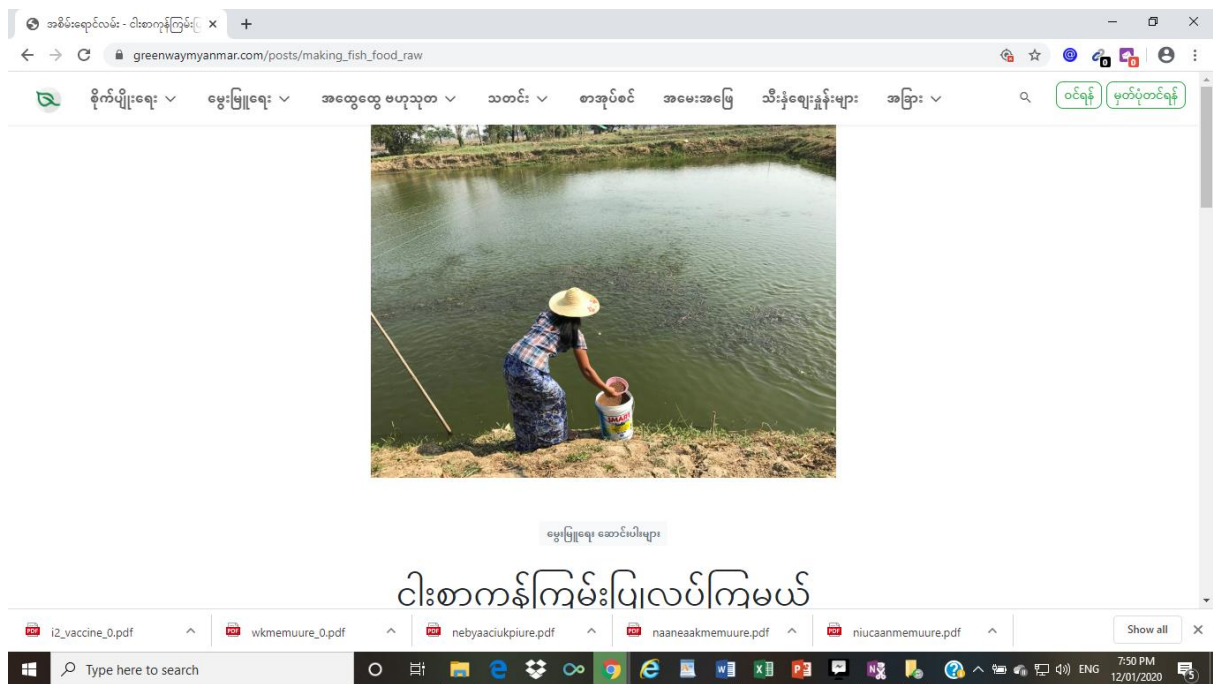
ငါးမျိုးစိုက်ထည့်နိုင်ခဲ့ကြောင်း သိရသည်။ ယခု ၂၀၁၈ - ၂၀၁၉ ခုနှစ်တွင်မူ တစ်နှစ်ထက်တစ်နှစ်

ပိုမို၍ ငါးသားပေါက်များကို တိုး တက်ထုတ်လုပ်နိုင်ရန် ဆောင်ရွက်နေကြောင်း သိရသည့်အတွက်

သားငါးရိက္ခာတိုးပွားလာစေရန် ငါးမွေးမြူရေးလုပ်ငန်းအား တိုးမြှင့်လုပ်ဆောင်ကြဖို့

တိုက်တွန်းအားပေးလိုက်ရပါသည်။

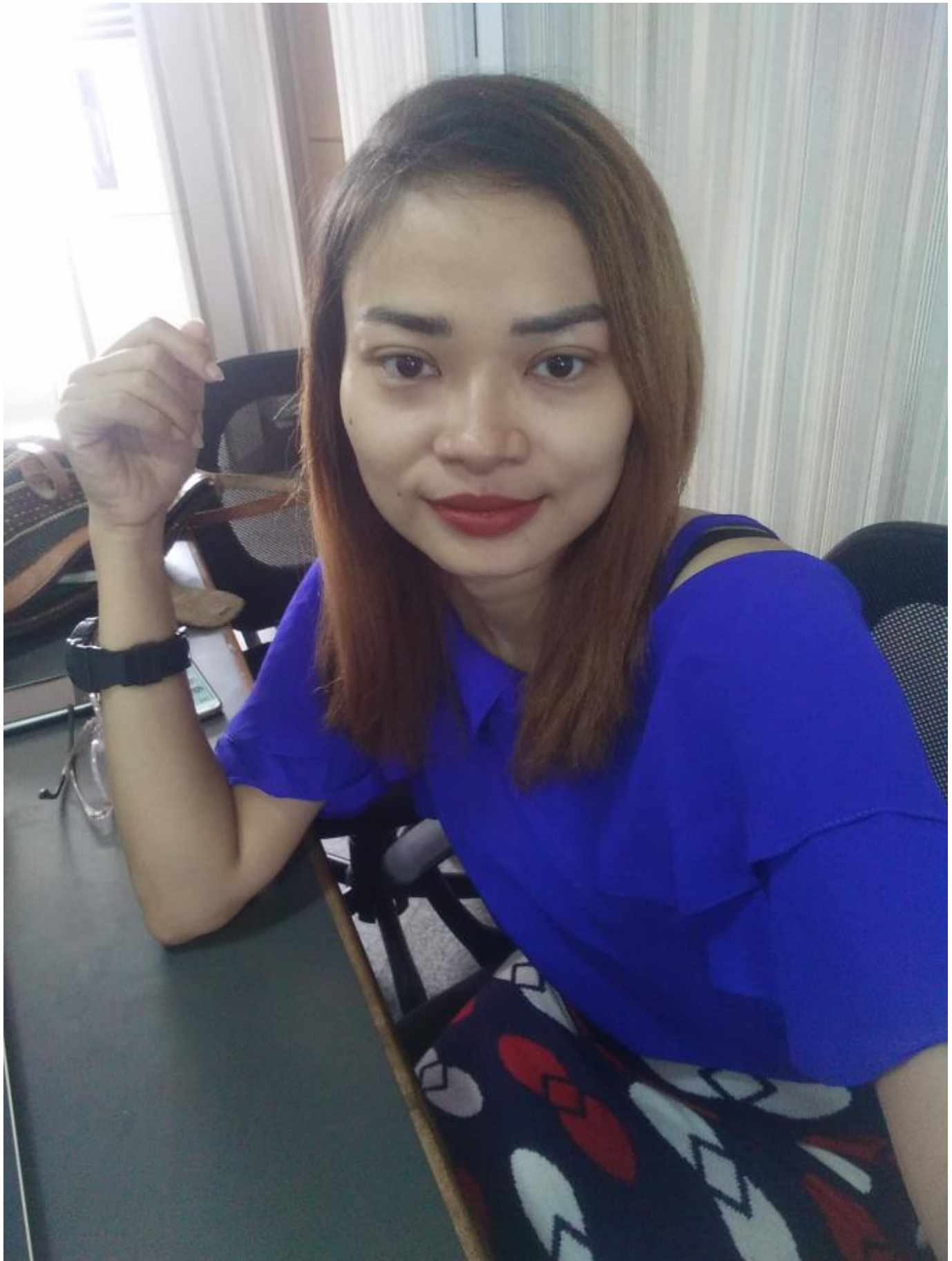
မြန်မာ့အလင်း

ငါးစာကုန်ကြမ်းပြုလုပ်ကြမယ်

04/03/2019 18:00 PM

၀၅၆

ဒေါ်နန်းထက်ထက်ချစ် မှ ရေးသား

Greenovator မှ

ပြီး ပေးပို့ထားပါသည်။

ငါးစာကုန်ကြမ်း ကိုယ်တိုင်ပြုလုပ်လိုသူတွေအနေနဲ့ ပထမဆုံး သိထားသင့်တာကတော့

ကုန်ကြမ်းတစ်ခုစီမှာ ပါဝင်တဲ့ အသားဓာတ်ပါဝင်နှုန်းတွေပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ဖွံ့ - ၁၂ %

ငါးခြောက် - ၅၀ %

မြေပဲဖတ် - ၄၂ %

ကော်မှုန့် - ၁၄ %

ရောစပ်ရမည့်ပမာဏတွေကတော့-

ဖွံ့ - ၇၂ ကျပ်သား

ငါးခြောက်- ၁၇ ကျပ်သား

မြေပဲဖတ် - ၅ ကျပ်သား

ကော်မှုန့် - ၅ ကျပ်သား ဖြစ်ပါတယ်။

အထက်ပါကုန်ကြမ်းတွေနဲ့ ငါးစာပြုလုပ်မယ်ဆိုရင် လိုအပ်တဲ့ ဆားပမာဏ (၁) ကျပ်သားကို

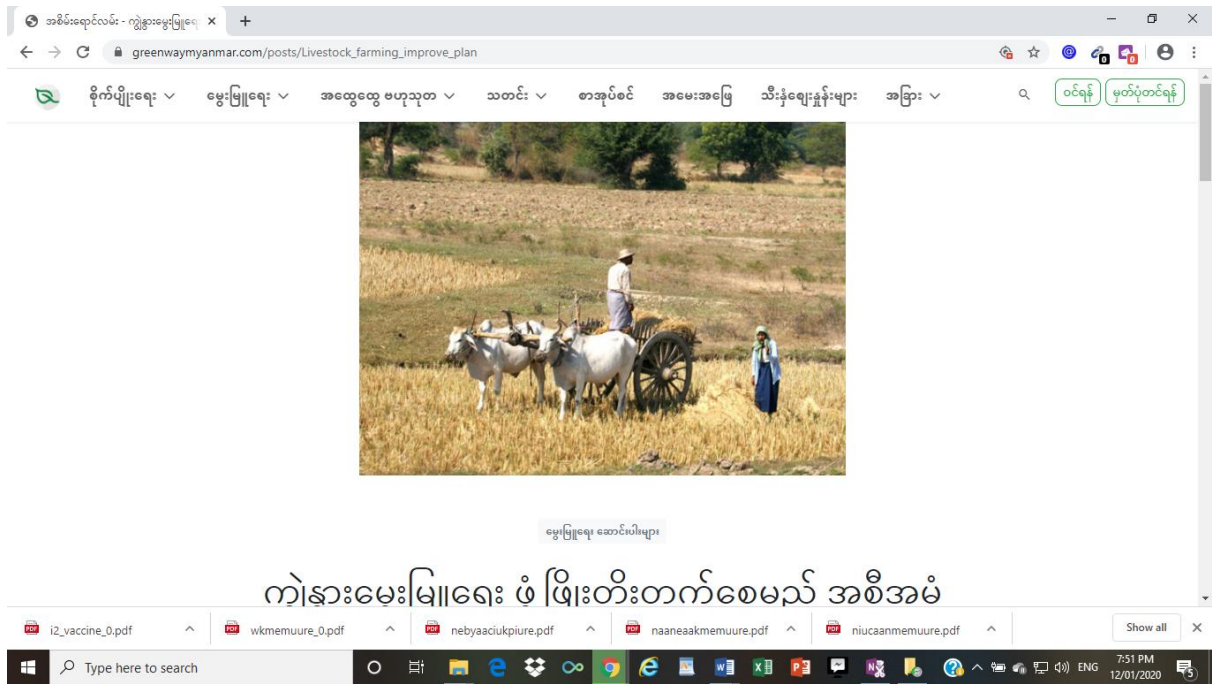
ရောနှောပြီး၊ ငါးစာကုန်ကြမ်းအဖြစ် ကိုယ်တိုင်စမ်းသပ် ထုတ်လုပ်ကျွေးမွေးနိုင်ပါတယ်နော်။

ငါးခူ၊ ငါးပြေမ၊ ငါးရုံလိုငါးမျိုးတွေဆိုရင် ၃ လက်မအရွယ်မှစတင်ပြီး အခုလိုအစာကုန်ကြမ်းများ

ပြုလုပ်ကျွေးမွေးနိုင်ပါပြီ။

#ငါးမွေးမြူရင်း စီးပွားတိုးတက်ကြပါစေ။

နန်းထက်ထက်ချစ်(ABM)

ကွဲနှားမေးမြူရေး ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်စေမည့် အစီအမံတစ်ခု

06/02/2019 15:30 PM
တွင်

စိုက်ပျိုးရေးဦးစီးဌာန မှ ရေးသား
ပြီး

စိုက်ပျိုးရေးဦးစီးဌာန

စိုက်ပျိုးရေးဦးစီးဌာန မှ ပေးပို့ထားပါသည်။

မြန်မာနိုင်ငံသည် စက်မှုလယ်ယာစနစ်သို့ အရှိန်အဟုန်ဖြင့်ကူးပြောင်းရန် ကြိုးပမ်းဆဲကာလတွင်

လက်ငင်းအခြေအနေ၌ လယ်ယာလုပ်ငန်းခွင် အချို့နေရာများအတွက် ခိုင်းကျွဲနှင့် ခိုင်းနွားများကို

အချို့သော လုပ်ငန်းများတွင် အားထားရဆဲဖြစ်သည်။ စက်မှုလယ်ယာဖြင့်

ထွန်ယက်သည့်လုပ်ငန်းတွင် စိုက်ပျိုးမြေ ၏ ၇၀ ရာခိုင်နှုန်းတွင်လည်း စက်ကိရိယာများ

သုံးစွဲနိုင်ခဲ့ပြီဖြစ်၍ ကျန် ၃၀ ရာခိုင်နှုန်းတွင် ကျွဲနွားများဖြင့် ထွန်ယက်လျက်ရှိသည်။

ထိုကာလ၌ပင် အိမ်နီးချင်းနိုင်ငံကြီးတစ်ခုက မြန်မာ့ကျွဲနွားများကို ဝယ်ယူနေသဖြင့်

ကုန်သည်ပွဲစားများက ပြည်တွင်း၌ ဝယ်ယူကာ တင်ပို့နေကြသည်။

ယခင်က (၂၀၁၈ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာ ၁၂ ရက်နေ့မတိုင်ခင်အထိ) ကျွဲနွားတင်ပို့ရောင်းချသူများသည် ကျွဲ

နွားများကို ကိုယ် တိုင်မွေးမြူထားကြောင်း (သို့) မွေးဖက်ပေး၍ မွေးမြူထားစေခဲ့ကြောင်း

အထောက်အထား တစ်စုံတစ်ရာတင်ပြရန်မလိုပဲ နိုင်ငံတော်က ၎င်းတို့အား

တင်ပို့ခွင့်ပြုထားခဲ့သည်။

သို့သော် နိုဝင်ဘာ ၁၂ ရက်နေ့ကစပြီး ပြည်ပသို့ ကျွဲနွားတင်ပို့မည့် ကုမ္ပဏီများသည်

တင်ပို့ရောင်းချမည့် ကျွဲနွားများမှာ ကိုယ်တိုင်မွေးမြူထားသော ကျွဲနွား (သို့) မွေးဖက်ပေး

၍မွေးမြူထားသည့် ကျွဲ နွားများဖြစ်ကြောင်း အထောက်အ ထားများကို

မွေးမြူရေးစီမံချက်နှင့်အတူ တင်ပြကြရန် မွေးမြူရေးနှင့်ကုသရေးဦးစီးဌာနက

ထုတ်ပြန်ထားသည်ဟု သိရသည်။ ရည်ရွယ်ချက်မှာ ပြည်တွင်း၌ ခိုင်းကျွဲနွား အတွက်သာမက

မွေးမြူရေးလုပ်ငန်းများ ဖွံ့ဖြိုးလာစေရေးကိုလည်း အလေးထားခြင်းဖြစ်သည်။

မြန်မာနိုင်ငံ၏ သမရိုးကျ စိုက်ပျိုးရေးစနစ်တွင် ကျွဲနွားများ၏လုပ်အားသည်

ဆက်လက်ပါဝင်နေဦးမည်ဖြစ်သည်။ စက် မှုလယ်ယာစနစ်သို့ ကူးပြောင်းနေချိန်၌ပင်

ထွန်ယက်စိုက်ပျိုး သယ်ယူပို့ဆောင်ရေးတို့အတွက် ကာလတစ်ခုအထိ

အရေးပါနေဦးမည်ဖြစ်သည်။

ယခုညွှန်ကြားချက်သည် မွေးမြူရေးလုပ်ငန်းဖွံ့ဖြိုးရေးကိုပါဦးတည်ကာ အဘက်ဘက်က

သုံးသပ်ထုတ်ပြန်လိုက်ခြင်းဖြစ်၍ ပြည်တွင်းအတွက်ရော ပို့ကုန်အတွက်ပါ

အကျိုးရှိစေမည်ဖြစ်သည်။

သစ်တောသယံဇာတနှင့် ဇီဝမျိုးစုံမျိုးကွဲများ ပျက်သုန်းလျော့ပါးမသွားစေရန် နိုင်ငံတော်က

ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရုံသာမက ပြည်လည်ဖြည့်တင်းရမြဲဖြစ်သကဲ့သို့

ကျွဲနွားအင်အားလျော့ပါးမသွား စေရန် လည်း စီမံလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်ဟု သုံးသပ်မိပါသည်။

သစ်တောများ ခုတ်ယူသုံးစွဲနေချိန်ပင် စီမံကိန်းချ၍ ပြန်လည်ပျိုးထောင်စိုက်ပျိုးရသကဲ့သို့ လယ်ယာ

လုပ်ငန်းခွင်သုံး ကျွဲနွားများ ပြည်ပသို့တင်ပို့ခြင်းဖြင့် နိုင်ငံခြားဝင်ငွေရရှိအောင်

ဆောင်ရွက်နေချိန်၌ပင် လျော့ပါးသွားမည့် ကျွဲနွားများအတွက် ကျွဲနွားမွေးမြူရေးလုပ်ငန်းများဖြင့်

ပြန်လည်အစားထိုး အားဖြည့် နေကြရန်လည် အထူးလိုအပ်လှသည်။

ထို့ကြောင့် ပြည်ပတင်ပို့သူများက အကန့်အသတ်မရှိ ပရမ်းပတာတင်ပို့ခြင်းကို

တားမြစ်သည့်အနေဖြင့် လည်းကောင်း လျော့ပါးသွားမည့်ကျွဲနွားများအတွက် မွေးမြူရေးခြံများမှ

အမြဲဖြည့်တင်းပေးနိုင်ရန် အတွက်လည်းကောင်း လိုအပ်သည့် ညွှန်ကြားချက်တစ်ရပ်ကို

လိုအပ်လာချိန်တွင် အချိန်ကိုက် ထုတ် ပြန်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်ဟု ထင်မြင်မိပေသည်။

နိုင်ငံတော်ကိုယ်စား လိုအပ်လာ၍ သက်ဆိုင်ရာဦးစီးဌာနတစ်ခုက ကြီးကြပ်ကာ ညွှန်ကြားချက် ထုတ်
ပြန်လိုက်ခြင်းဖြစ်ရာ ကျွဲနွားပို့ကုန်လုပ်ငန်းရှင်များသည် ညွှန်ကြားချက်ကို တိကျစွာလိုက်နာကြရန်
အ ထူးလိုအပ်ပေသည်။

အဆိုပါညွှန်ကြားချက်သည် ၂၀၁၇ ခုနှစ် အောက်တိုဘာမှစ၍ ကျွဲနွားများပြည်ပသို့ တင်ပို့ခွင့် စတင်
ခွင့်ပြုခြင်း၊ တစ်နှစ်ပြည့်အခါသမယတွင် ချိန်ကိုက်ထုတ်ပြန်လိုက်ခြင်းဖြစ်ရာ

အဘက်ဘက်သုံးသပ်၍ ထုတ်ပြန်ထားသည့် ယင်းညွှန်ကြားချက်ကို လက်တစ်လုံးခြား
လှည့်ဖြားဆောင်ရွက်ခြင်းမပြုကြဘဲ တိကျစွာလိုက်နာကြရန် လိုအပ်ပေသည်။

သို့မှသာ ပြည်တွင်း၌ လယ်ယာလုပ်ငန်းခွင်သုံးနှင့် စားနပ်ရိက္ခာသားငါးထုတ်လုပ်မှု လိုအပ်ချက်ကို
လည်း အခက်အခဲမကြုံလာစေတော့ဘဲ ပြည်ပဝင်ငွေလည်း တိုးမြှင့်ရရှိလာစေနိုင်မည်ဖြစ်၍
အောင်မြင် စွာ ကြီးကြပ်ဆောင်ရွက်ဆောင်ရွက်သွားကြရန် တိုက်တွန်းလိုက်ရပေသည်။

Source - လယ်ယာစီးပွားသတင်းဂျာနယ်

အစိမ်းရောင်လမ်း - ကြက် မွေးမယ်: X +

greenwaymyanmar.com/posts/if_you_keep_the_poultry

မိုက်ပျိုးရေး ▾ မွေးမြူရေး ▾ အထွေထွေ ဗဟုသုတ ▾ သတင်း ▾ စာအုပ်စင် အမေးအဖြေ သီးနှံရေးနှုန်းများ အခြား ▾

ဝင်ရန် မှတ်ပုံတင်ရန်

မွေးမြူရေး ဆောင်ပါးများ

ကြက် မေးမယ်ဆိုလျှင်....

i2_vaccine_0.pdf wkmemuure_0.pdf nebyaaciukpiure.pdf naaneaakmemuure.pdf niucanmemuure.pdf Show all X

Type here to search

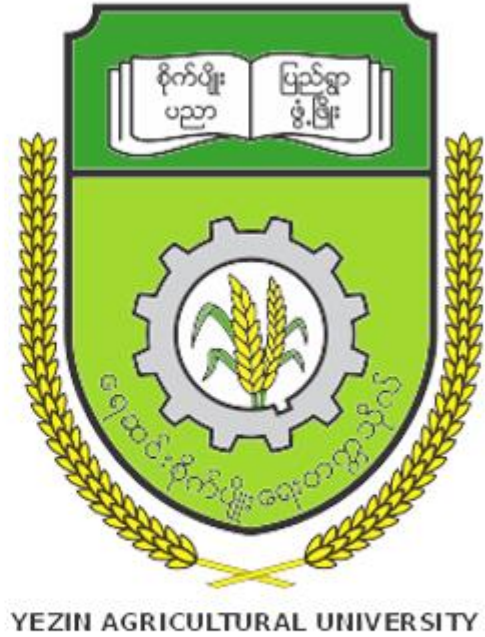
7:52 PM 12/01/2020

ကြက် မွေးမယ်ဆိုလျှင်....

26/11/2018 15:45 PM

တွင်
အစိမ်းရောင်လမ်း မှ ရေးသား
ပြီး

ACARE ရေဆင်းစိုက်ပျိုးရေးတက္ကသိုလ်

ACARE မှ ပေးပို့ထားပါသည်။

အစိမ်းရောင်လမ်းမှာ တောင်သူတွေအမေးများနေတဲ့ ကြက်မွေးမြူရေးအကြောင်း

ဖော်ပြပေးလိုက်ရပါတယ်။ နောက်ပိုင်းမှာလည်း တခြားမွေးမြူရေးတိရစ္ဆာန်တွေကို

ဖော်ပြသွားဖို့ရှိလို့ အမြဲစောင့်ကြည့်ပေးပါလို့ ပြောပါရစေနော်။

မြန်မာနိုင်ငံတွင်တွေ့ရသော ကြက်မျိုးများ

၁. ငွေနားဖြူကြက်

၂. ရစ်ကြက်

၃. ရွှေဒင်္ဂါးကြက်

၄. ကြက်နက်

၅. ကြက်ဆင်

မွေးမြူရသည့် ရည်ရွယ်ချက်

- အသားထုတ်လုပ်ခြင်း

- ဥထုတ်လုပ်ခြင်း

- အလှမွေးရန်

- ကြက်အချင်းချင်းတိုက်ရန်

ကြက်မွေးမြူသည့်စနစ်

- လွတ်ကျောင်းမွေးမြူသည့်စနစ်

- ကြမ်းခင်းဖြင့်မွေးမြူသည့်စနစ်

- အခန်းလိုက် မွေးမြူသည့်စနစ်

ကြက်မီးကိုင်းခြင်း

လျှပ်စစ်ဖြင့် အနွေးပေးခြင်း - မီးအုပ်စလောင်းဖြင့် အနွေးပေးခြင်း၊ မီးလုံးဖြင့် အနွေးပေးခြင်း။

အစာကျွေးသည့်ပုံစံ

အစာဗန်း - အကောင် ၅၀ တွင် ၁ ခုနှုန်း၊ ၁ရက်မှ ၃ ရက်သားအရွယ်အထိ

ချိတ်ဆွဲအစာခွက် - အကောင် ၂၀ တွင် ၁ ခုနှုန်း၊ ၆ ရက်မှ ဈေးကွက်ရောင်းချသည်အထိ

ရေသောက်သည့်ပုံစံ

ကြက်ရေတိုက်ခွက် (၁ဂါလံ) - အကောင် ၅၀ တွင် ၁ ခုနှုန်း၊ ၁ရက်မှ ၃ရက်သားအရွယ်အထိ

အလိုလျောက်ရေရရှိ - ၁ လက်မနှုန်း၊ ၃ရက်မှ ဈေးကွက်ရောင်းချသည်အထိ

အစာအုပ်စု

- ဆန်ကွဲ

- ဖွဲ (ဆန်)

- ဖွဲ (ပြောင်း)

ကာကွယ်ဆေးထိုးရမည့်အစီအစဉ်(အသားစားကြက်)

အသက်	ရောဂါ	ဆေးပေးသည့်လမ်းကြောင်း
၁ ရက်	လေပြွန်ရောင်ရောဂါ လည်လိမ်ရောဂါ	မျက်စဉ်း
၁၄ ရက်	ဂမ်ဘိုရောဂါ	ရေတွင်ဖျော်တိုက်နိုင်
၁၆-၁၈ ရက်	လည်လိမ်ရောဂါ	ရေတွင်ဖျော်တိုက်နိုင်
၁၈ရက်	ဂမ်ဘိုရောဂါ	ရေတွင်ဖျော်တိုက်နိုင်
၂၈ ရက်	လည်လိမ်ရောဂါ	ဆေးဖျန်းနိုင်

10

ကာကွယ်ဆေးထိုးရမည့်ပမာဏ(အသားစားကြက်)

အသက်	ဆေးအမျိုးအစား	တစ်ကောင်လျှင်ပေးရမည့်ပမာဏ	ဆေးပေးသည့်လမ်းကြောင်း
၁ ရက်	လေပြွန်ရောင်ရောဂါ လည်လိမ်ရောဂါ	၀.၀၃ မီလီ လီတာ	မျက်စဉ်း
၁၄ ရက်	ဂမ်ဘိုရောဂါ	၀.၀၂၅ မီလီ လီတာ	ရေတွင်ဖျော်တိုက်နိုင်
၁၆-၁၈ ရက်	လည်လိမ်ရောဂါ	၀.၅ မီလီ လီတာ	ရေတွင်ဖျော်တိုက်နိုင်
၁၈ရက်	ဂမ်ဘိုရောဂါ	၀.၅ မီလီ လီတာ	ရေတွင်ဖျော်တိုက်နိုင်
၂၈ ရက်	လည်လိမ်ရောဂါ	၀.၅ မီလီ လီတာ	Fine spray

ကာကွယ်ဆေးထိုးရမည့်အစီအစဉ်(ဥစားကြက်)

<u>အသက်</u>	<u>ရောဂါ</u>	<u>ဆေးပေးသည့်လမ်းကြောင်း</u>
၁ရက်	<u>မဲရက်ရောဂါ</u>	<u>အရေပြားအောက်ထိုးသွင်းခြင်း</u>
	<u>လည်လိမ်ရောဂါ</u>	<u>မျက်စဉ်း</u>
၁၄ ရက်	<u>ဂမ်ဘိုရောဂါ</u>	<u>ရေတွင်ဖျော်တိုက်နိုင်</u>
၁၈ ရက်	<u>လည်လိမ်ရောဂါ</u>	
၂၀ ရက်	<u>ဂမ်ဘိုရောဂါ</u>	<u>ရေတွင်ဖျော်တိုက်နိုင်</u>
၆-ပတ်	<u>လည်လိမ်ရောဂါ</u> <u>လေပြွန်ရောင်ရောဂါ</u>	Fine spray
၁၀-ပတ်	<u>လည်လိမ်ရောဂါ</u>	Fine spray

ကာကွယ်ဆေးထိုးရမည့်အစီအစဉ်(ဥစားကြက်)

၁၂-ပတ်	<u>ကော်ရိုင်ဇာရောဂါ</u>	<u>အရေပြားအောက်ထိုးသွင်းခြင်း</u>
	<u>ကျောက်ရောဂါ</u>	<u>တောင်ပံတွင်ထိုးသွင်းခြင်း</u>
၁၃-ပတ်	<u>ဦးနှောက်အမှေးရောင်ရောဂါ</u>	<u>ရေတွင်ဖျော်တိုက်နိုင်</u>
၁၄-ပတ်	<u>လည်လိမ်ရောဂါ</u>	Fine spray
၁၆-ပတ်	<u>လည်လိမ်ရောဂါ</u> <u>လေပြွန်ရောင်ရောဂါ</u> <u>ကော်ရိုင်ဇာရောဂါ</u>	<u>ကြွက်သားတွင်ထိုးသွင်းခြင်း</u>

ကာကွယ်ဆေးထိုးရမည့် ပမာဏ(ဥစားကြက်)

အသက်	ဆေးအမျိုးအစား	တစ်ကောင်လျှင် ပေးရမည့်ပမာဏ	ဆေးပေးသည့် လမ်းကြောင်း
၁ရက်	မားရက်ရောဂါ	၀.၃ မီလီ လီတာ	အရေပြားအောက် ထိုးသွင်းခြင်း
	လည်လိမ်ရောဂါ	၀.၀၂၅ မီလီ လီတာ	မျက်စဉ်း
၁၄ ရက်	ဂမ်ဘိုရောဂါ	၀.၀၂၅ မီလီ လီတာ	ရေတွင်ဖျော်တိုက် နိုင်
၁၈ ရက်	လည်လိမ်ရောဂါ	၀.၀၂၅ မီလီ လီတာ	
၂၀ ရက်	ဂမ်ဘိုရောဂါ	၀.၀၂၅ မီလီ လီတာ	ရေတွင်ဖျော်တိုက် နိုင်
၆-ပတ်	လည်လိမ်ရောဂါ လေပြွန်ရောင်ရောဂါ	၀.၀၂၅ မီလီ လီတာ	Fine spray
၁၀-ပတ်	လည်လိမ်ရောဂါ	၀.၂၅ မီလီ လီတာ	Fine spray

ကာကွယ်ဆေးထိုးရမည့်ပမာဏ(ဥစားကြက်)

၁၂-ပတ်	ကော်ရိုင်ဇာရောဂါ	၀.၂၅ မီလီ လီတာ	အရေပြားအောက် ထိုးသွင်းခြင်း
	ကျောက်ရောဂါ	၀.၂ မီလီ လီတာ	တောင်ပံတွင်ထိုး သွင်းခြင်း
၁၃-ပတ်	ဦးနှောက်အမှေးရောင်ရောဂါ	၀.၅ မီလီ လီတာ	ရေတွင်ဖျော်တိုက် နိုင်
၁၄-ပတ်	လည်လိမ်ရောဂါ	၀.၂၅ မီလီ လီတာ	Fine spray
၁၆-ပတ်	လည်လိမ်ရောဂါ လေပြွန်ရောင်ရောဂါ ကော်ရိုင်ဇာရောဂါ	၀.၅ မီလီ လီတာ	ကြွက်သားတွင် ထိုးသွင်းခြင်း

ကာကွယ်ဆေးထိုးပုံ

အရေပြားအောက် ကာကွယ်ဆေးထိုးပုံ

ရေနှင့်ရော၍ ကာကွယ်ဆေးတိုက်ပုံ

18

ကာကွယ်ဆေးဖြန့်ပုံ

ACARE ရေဆင်းစိုက်ပျိုးရေးတက္ကသိုလ်

အစိမ်းရောင်လမ်း - နို့စားမွေးက နို့ညှို့

greenwaymyanmar.com/posts/diseases_in_dairy_cow

စိုက်ပျိုးရေး > မွေးမြူရေး > အထွေထွေ ဗဟုသုတ > သတင်း > စာအုပ်စင် > အမေးအဖြေ > သီးနှံရေးနှုန်းများ > အခြား > ဝင်ရန် > မှတ်ပုံတင်ရန်

မွေးမြူရေး ဆောင်းပါးများ

နို့စားမွေးက နို့ညှစ်နေရင်း နို့ပျက်ကျပြီး သေဆုံး

i2_vaccine_0.pdf wkmemuure_0.pdf nebyaaciukpiure.pdf naaneakmemuure.pdf niucaanmemuure.pdf Show all

Type here to search

7:52 PM 12/01/2020

နို့စားမွေးက နို့ညှစ်နေရင်း နို့ပျက်ကျပြီး
 သေဆုံးသွားတယ်။ ဘာလို့လဲ.....

15/11/2018 14:02 PM

တွင်
အစိမ်းရောင်လမ်း မှ ရေးသား

ပြီး
ပေးပို့ထားပါသည်။

Greenovator မှ

Moonlight Dairy Farm မှ နွားမွေးမြူသူတောင်သူ ကိုမောင်မောင်တာ ရွှေဘိုမြို့က

မေးထားတဲ့မေးခွန်းလေးပါ။ ဖော်ပြပါနွားမသည်ကလေး မွေးပြီး ၄ ရက် ရသောအခါ

ဘာရောဂါမှဖြစ်မနေဘဲ နို့ညှစ်ရင်း နို့လုံးပြတ် ထွက်သွားပါသည်။ ကျန်နို့လုံးများမှာလည်း

အသားများရိနေပါသည်။ ထိုနေ့ညနေခင်းမှာပင် လဲသေသွားပါသည်။ ၎င်းနွားမနှင့်ပတ်သက်၍

မည်သည့်ရောဂါဖြစ်နိုင်ကြောင်း ကူးစက်ရောဂါဖြစ်နိုင်ပါသလား။ မည်သို့ကာကွယ်ရမည်ကို

အကြံပေးပါရန်။

ထိုမေးခွန်းကို အစိမ်းရောင်လမ်းရဲ့ မိတ်ဖက်အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုဖြစ်တဲ့ မြန်မာ - နယူးဇီလန်

ကောင်းမွန်သော နို့စားနွားမွေးမြူမှု ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေး စီမံကိန်း (MDEP) မှ

အောက်ပါအတိုင်းပြန်လည် ဖြေကြားပေးထားပါတယ်။

ဖြစ်နိုင်သည့် ရောဂါ ၂ မျိုး ပြောချင်ပါသည်။ (၁) နွား၏ နို့အုံများကြားရှိ အပေါ်ယံ အရေပြားများ

(သို့) နို့တိုင်အနားရှိ အရေပြားများသည် ပွတ်တိုက်မှုကြောင့် ထိခိုက်မှုကြောင့် ပွန်းပဲ့အနာများ

ဖြစ်လာသည်။ အနာကို သတိမထားမိပါက ပိုးဝင်ရောက်ကာ ပြင်းထန်လာပြီး နောက်ဆုံး

သွေးဆိပ်သင့်ကာ သေဆုံးနိုင်ပါသည်။ ထိုသို့ နို့အုံနှင့် နို့အုံတစ်ဝိုက်တွင် ထိခိုက်မှုကြောင့်

အနာဖြစ်ခြင်းမျိုးမရှိ လျှင် (၂) နို့အုံရောင် (Mastitis) ကြောင့်ဖြစ်နိုင်ပါသည်။ နို့အုံရောင်ရောဂါသည်

ဘက်တီးရီးယားပိုးကြောင့်ဖြစ်သော ရောဂါဖြစ်ပါသည်။ ရောဂါပိုးသည် နို့အုံအတွင်း

နို့လမ်းကြောင်းမှတစ်ဆင့် ဝင်ရောက်ကာ ပိုမိုလျင်မြန်လာပြီး နို့အုံရောင်ခြင်းဖြစ်စေသည်။

နို့အုံရောဂါဖြစ်စေသည့် ပိုးများသည် (၁) နို့အုံရောင်ရောဂါပိုးရှိသော နွားနို့မှတစ်ဆင့်

တစ်ကောင်နှင့်တစ်ကောင် ကူးဆက်ခြင်း (၂) နွားခြံရှိ အခင်း၊ မြေကြီး၊ နွားချေး

အညစ်အကြေးများမှတစ်ဆင့် ကူးဆက်ခြင်း ဟူ၍ လမ်းကြောင်း ၂ မျိုး ရှိသည်။

ကူးဆက်ရောဂါပိုးများတွင် Staphylococcus aureus နှင့် Streptococcus agalactiae ပိုများသည်။

နို့ညစ်ချိန်တွင် ကူးစက်နိုင်သည်။ Streptococcus uberis နှင့် Coliform, E.coli ပိုးများသည်

နို့ခမ်းချိန်နှင့် မွေးဖွားချိန်တို့တွင် ကူးဆက်နိုင်ပါသည်။

မွေးပြီး လေးရက်တွင် ဘာရောဂါမှ မဖြစ်သည့်အတွက် ထိုနွားမကို တစ်သားနှင့် တစ်သားကြား (၁)

နို့နားကာလ ၂လအပြည့် ပေးပါသလား။ နို့နားကာလ ၂ လ မပေးဘဲ နို့ဆက်လက် ညှစ်ယူခံရသည့်

နွားမများတွင် ရောဂါဖြစ်နိုင်ချေရှိသည်။ (၂) နို့နားကာလ ၂ လ အပြည့်ပေးသည်ဆိုလျှင်

နို့နားမပေးခင် နောက်ဆုံးညှစ်ယူရာတွင် နို့အုံအတွင်း နို့ကျန်ခြင်းရှိလျှင် ဖြစ်နိုင်ပေသည်။

ထိုနွားမသည် နို့နားချိန်ကာလတွင် ရောဂါပိုးစတင်ဝင်ရောက်ကာ

တဖြည်းဖြည်းနို့အုံပျက်ဆီးလာတာ ဖြစ်ပါတယ်။ ပြီးတော့ ဝင်သည့်ပိုးသည် ပိုမိုပြင်းသည့် E.coli

အမျိုးအစားဖြစ်နိုင်ပေသည်။ ရောဂါပိုးအမျိုးအစားအတိအကျ သိချင်လျှင် ဓာတ်ခွဲခန်းတွင်

စစ်ဆေးနိုင်ပါသည်။

နို့အုံရောင်ရောဂါမဖြစ်အောင် ကြိုတင်ကာကွယ်နိုင်ပါသည်။ နို့ထွက်သည့်

နို့တိုင်ပြန်ချောင်းလေးသည် နို့ညှစ်ပြီး နာရီဝက်ခန့် အကြာမှ ပြန်ပိတ်ပါသည်။ ထိုသို့ နို့တိုင်မပိတ်ခင်

နို့တိုင်သည် အခင်းရှိ အညစ်အကြေးများ၊ ပတ်ဝန်းကျင်မသန့်ရှင်းမှုနှင့် ထိတွေ့သည့်အခါ

ပိုဝင်ရောက်နိုင်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် နို့ညှစ်ပြီးတိုင်နို့တိုင်များကို အိုင်အိုဒင်းဆေးရည်ဖြင့်

စွတ်ပေးရမည်။ အိုင်အိုဒင်းဆေးရည်သည် နို့တိုင်ကို ပိတ်ပေးထားပြီး ပိုးသတ်ပေးသည်။

နို့ညှစ်ပစ္စည်းအသုံးအဆောင် အလုံသန့်ရှင်းရမည်။ ဒါ့ပြင် နို့နားကာလမပေးခင်

နောက်ဆုံးနို့ညှစ်ပြီးနောက် Dry Cow Therapy (DCT) နို့နားနွားမများအတွက်သုံးသည့်

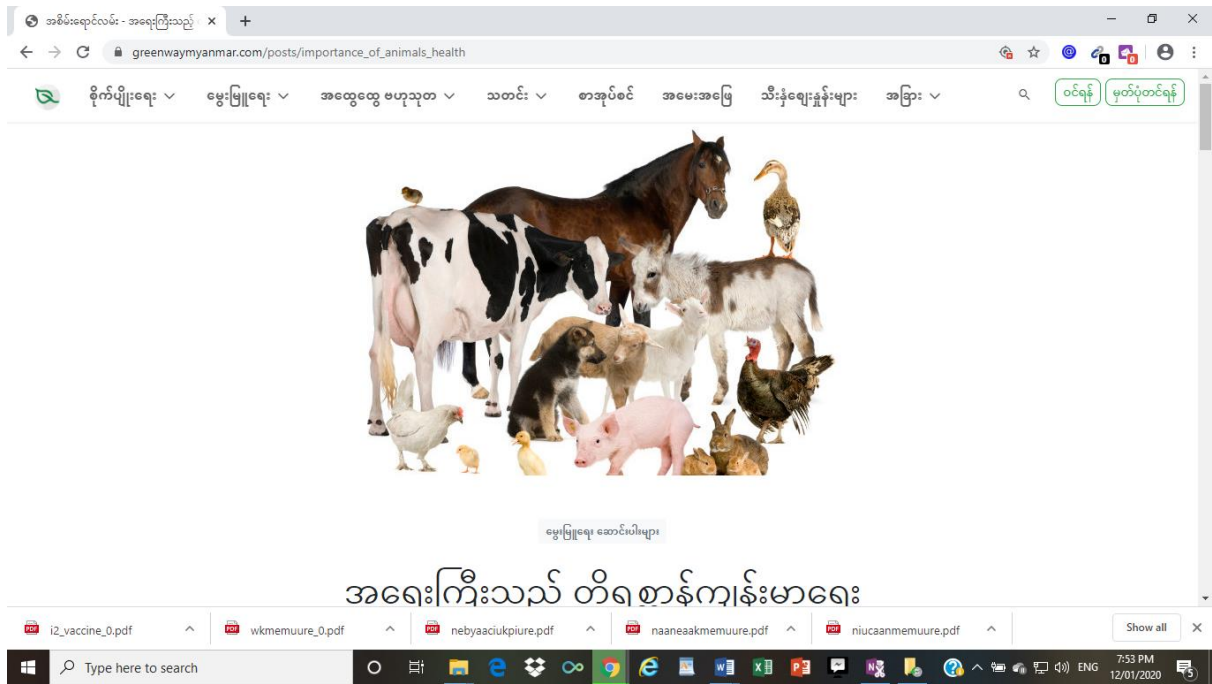
နို့တိုင်အတွင်း ထိုးထည့်သည့် ဆေးပိုက်ချောင်းကို နို့တိုင်အားလုံးတွင် ထည့်ပေးရမည်။

ယခုထိုနွားသည် ပြင်းထန်သည့် ရောဂါပိုးဝင်ရောက်ကာ နောက်ဆုံးသွေးဆိပ်သင့်

သေဆုံးခြင်းဖြစ်သည်။ နို့အုံရောင်ရောဂါ စစ်ဆေးခြင်းနှင့် ကာကွယ်ခြင်းကို အစိမ်းရောင်လမ်းရဲ့

မွေးမြူရေးကဏ္ဍအောက်က နွားကဏ္ဍတွင် ဝင်ရောက် လေ့လာဖတ်ရှုနိုင်ပါတယ်။

အစိမ်းရောင်လမ်း

အရေးကြီးသည့် တိရစ္ဆာန်ကျန်းမာရေး

18/09/2018 15:55 PM

တွင်
အစိမ်းရောင်လမ်း မှ ရေးသား

ပြီး
ပေးပို့ထားပါသည်။

Greenovator မှ

သည်ခေါင်းစဉ်ကိုတော့ အချို့ပြုံးမည်။ အချို့မဲ့မည်။ အချို့က 'လူ့ကျန်းမာရေးက
အရေးကြီးဆုံးပါကွာ'ဆိုပါမည်။ မှန်ပါသည်။ အဆိုပါ လူသားများကျန်းမာရေးအတွက် တိရစ္ဆာန်
ကျန်းမာရေးက အရေးကြီးသော ကဏ္ဍမှ ပါဝင်နေပါသည်။ လူ့လောကသည် လူသားများဖြင့်သာ
ဖွဲ့စည်းထားသည် မဟုတ်ပါ။ လူတွေပါသည်။ သစ်တော သစ်ပင် တောတောင်တွေပါသည်။ မြစ်၊
ချောင်း၊ အင်းအိုင်၊ ပင်လယ် သမုဒ္ဒရာတွေပါသည်။ ထို့အတူ တိရစ္ဆာန်မျိုးစုံဖြင့်
ပါဝင်ဖွဲ့စည်းထားသော သတ္တလောကကြီး ဖြစ်ပါသည်။ သဘာဝတောရိုင်း တိရစ္ဆာန်တွေ ရှိမယ်။
မွေးမြူရေးအတွက် မွေးမြူထားသော ကျွဲ၊ နွား၊ သိုး၊ ဆိတ်၊ ကြက်၊ ဝက် စသည်ဖြင့် ရှိမည်။ ခွေး
ကြောင်စသည့် Pet Animals ဟု ခေါ်သည့် အချစ်တော် တိရစ္ဆာန်များလည်း ရှိကြသည်။

ကျန်းမာရေးကို ခြိမ်းခြောက်လျက်ရှိ

လူသားတို့၏ ကျန်းမာရေးကို ခြိမ်းခြောက်လျက်ရှိသည်က Micro Organism ဟု ခေါ်သော
အဏုဇီဝ ပိုးမွှားများပင် ဖြစ်သည်။ ရောဂါ အသစ်အဆန်းများ ပေါ်လာသလို တစ်ကျော့ပြန်
ခေါင်းထောင်လာသော ရောဂါများကလည်း ပြန်လည် ဖြစ်ပေါ်လာကြသည်။ ဆောင်းဥပုတ်များမှ
ကူးစက်သည့် (H1N1)ကြက်ငှက်တုပ်ကွေးရောဂါ၊ Civet ဆိုသည့် ကြောင်ကတိုးမှ ကူးစက်သည့်
(SARS) အသက်ရှူလမ်းကြောင်းဆိုင်ရာ ကူးစက်ပြင်းထန် အဆုတ်ရောင်ရောဂါ၊ မျောက်များမှ
ကူးစက်သည့် (HIV) ကိုယ်ခံစွမ်းအား လျော့နည်းကျဆင်းရောဂါတို့၏ မူလ
စသည်တောရိုင်းတိရစ္ဆာန်များပင် ဖြစ်ပါသည်။ မွေးမြူရေးတိရစ္ဆာန်များတွင်ဖြစ်သည့် ကျွဲ၊ နွား၊

ထောင့်သန်းရောဂါ၊ ကြက်ငှက်တုပ်ကွေး၊ ငှက်တုပ်ကွေးများအပြင်၊ ခွေး၊ ကြောင်များမှ ကူးဆက်နိုင်သည့် ခွေးရူးရောဂါ၊ သန်ပြားကောင်ရောဂါ Lepto Spirosis ဟုခေါ်သော ဆီးသွေးပါရောဂါ စသည်ရောဂါတို့သည် တိရစ္ဆာန်များမှ လူသားများကို ကူးစက်နိုင်သည် သာမက ထင်သာမြင်သာ ရောဂါများပင် ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ယင်းရောဂါများ မဖြစ်ရလေအောင် ကာကွယ်ဆေးများ ထိုးနှံကြသည်။ ကျွမ်းကျင်သူ တိရစ္ဆာန်ဆေးကုဆရာဝန်များနှင့် တိုင်ပင်ကြသည်။ ကောင်းမွန်သော မွေးမြူရေးကျင့်စဉ်ဖြင့် မွေးမြူရန် ကြိုးစားလာကြသည်မှာ လူ့ကျန်းမာရေးအတွက် တိရစ္ဆာန်များ ကျန်းမာစေရန်ပင် ဖြစ်ပါသည်။ လူတို့သည် နေ့စဉ် တိရစ္ဆာန်များနှင့် ထိတွေ့နေရသည်။ မွေးမြူရေးမလုပ်လို့၊ တိရစ္ဆာန်မချစ်တတ်လို့ မမွေးပါဟုဆိုစေဦး၊ နေ့စဉ်စားသောက်နေရသည့် အစာ၊ အသား၊ ငါး၊ နို့၊ ဥ တို့သည် တိရစ္ဆာန်ထွက်ပစ္စည်းများပင် ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် သန့်ရှင်းသော အစာ၊ ဘေးကင်းသော အစာရရှိရန်အတွက် တိရစ္ဆာန်ကျန်းမာရေး အရေးကြီးပါသည်။ မြင်သာသော ရောဂါကူးစက်မှုများသာမက မမြင်သာသော ရောဂါဖြစ်သည့် ဆေးယဉ်ပါးမှု ပြဿနာကလည်း လူတို့၏ ကျန်းမာရေးအတွက် မီးမောင်းထိုးပြလျက်ရှိသည်။

ပဋိဇီဝ ဆေးယဉ်ပါးမှု တိုက်ဖျက်ရေး

ကမ္ဘာပေါ်တွင် Antimicrobial Resistant (AMR) ပဋိဇီဝ ဆေးယဉ်ပါးမှု ပြဿနာက တစ်စထက်တစ်စ ကြီးထွားလာသည်။ ထို့ကြောင့် OIE (ကမ္ဘာ့တိရစ္ဆာန် ကျန်းမာရေးအဖွဲ့)၊ FAO

(ကမ္ဘာ့ စားနပ်ရိက္ခာ အဖွဲ့)၊ WHO (ကမ္ဘာ့ကျန်းမာရေး အဖွဲ့) ဟူသည့် ကမ္ဘာ့အစုအဖွဲ့ကြီးသုံးခု ပူးပေါင်းလျက် AMR ကိစ္စကို ဆောင်ရွက်နေပါသည်။ ပဋိဇီဝ ဆေးယဉ်ပါးမှု တိုက်ဖျက်ရေးဆိုင်ရာ အဆင့်မြင့် အရာရှိကြီးများ အစည်းအဝေးကို ၂၀၁၈ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလ ၅ ရက်က နေပြည်တော် သင်္ဂဟ ဟိုတယ်တွင် ကျင်းပခဲ့သည်။

စိုက်ပျိုးရေး၊ မွေးမြူရေးနှင့် ဆည်မြောင်းဝန်ကြီးဌာန ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီး ဒေါက်တာအောင်သူက အမှာစကားပြောကြားပြီး ကျန်းမာရေးနှင့် အားကစားဝန်ကြီးဌာန ဒုတိယဝန်ကြီး

ဒေါက်တာမြလေးစိန်၊ ပြည်သူ့လွှတ်တော်မှ ဒေါက်တာ စံရွှေဝင်း၊ ဒေါက်တာ သန်းအောင်စိုး၊

စိုက်ပျိုးရေး၊ မွေးမြူရေးနှင့် ဆည်မြောင်းဝန်ကြီးဌာန အမြဲတန်း အတွင်းဝန် ဒေါက်တာခင်ဇော်၊

မွေးမြူရေးနှင့် ကုသရေးဦးစီးဌာန၊ ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ် ရဲထွန်းဝင်း၊ ကျန်းမာရေးနှင့်

အားကစားဝန်ကြီးဌာန ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်(ဓာတ်ခွဲ) ပါမောက္ခ ဒေါက်တာ ဌေးဌေးတင်၊

OIE အာရှပစိဖိတ် ဌာနကိုယ်စားလှယ် Dr.Kugita နှင့်အဖွဲ့၊ FAO မှ Dr.Agnas,

ဒေါက်တာအုန်းကျော်နှင့် WHO မှ ဒေါက်တာ မြရည်မွန်တို့ တက်ရောက်ခဲ့သည်။ မွေးမြူရေးနှင့်

ကုသရေးဦးစီးဌာနမှ ဒုတိယ ညွှန်ကြားရေးမှူး ဒေါက်တာနှင်းသီးတာမြင့်၊ ညွှန်ကြားရေးမှူး

ဒေါက်တာမင်းသိန်းမော်နှင့် အမျိုးသားကျန်းမာရေး ဓာတ်ခွဲမှု ဆိုင်ရာဌာနမှ

ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ် (ဓာတ်ခွဲ) ပါမောက္ခ ဒေါက်တာဌေးဌေးတင်တို့က ဆွေးနွေးတင်ပြသည်။

မြန်မာနိုင်ငံ AMR အမျိုးသားအဆင့် ပဋိဇီဝ ဆေးယဉ်ပါးမှု တိုက်ဖျက်ရေး ကော်မတီဥက္ကဋ္ဌအဖြစ်

ကျန်းမာရေးနှင့် အားကစားဝန်ကြီးဌာန ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီး ဒေါက်တာမြင့်ထွေးက ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဆောင်ရွက်နေကြောင်းပါ သိရှိရပါသည်။ ပဋိဇီဝဆေးသုံးစွဲမှု၏ ၈၀ ရာခိုင်နှုန်းသည် တိရစ္ဆာန်မွေးမြူရေးလုပ်ငန်းများဖြစ်ပြီး လူများက ၂၀ ရာခိုင်နှုန်း သုံးစွဲကြောင်းတင်ပြသည်။ ဤကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ မြန်မာနိုင်ငံတွင် တိရစ္ဆာန်မွေးမြူရေးလုပ်ငန်းများနှင့် ပဋိဇီဝဆေး သုံးစွဲမှု မြင့်မားနိုင်ကြောင်း စာရေးသူက လူမှုစာမျက်နှာများတွင် တင်ပြခဲ့ဖူးပါသည်။ မြန်မာနိုင်ငံရှိ တိရစ္ဆာန်ဆေးကုဆရာဝန်အများက လက်မခံနိုင်ကြပါ။ မြန်မာတွင်သာမဟုတ် ကမ္ဘာပေါ်တွင်လည်း တိရစ္ဆာန်မွေးမြူရေးလုပ်ငန်းများတွင် ပဋိဇီဝဆေးသုံးစွဲမှုများသည်က ကမ္ဘာတိရစ္ဆာန်ဆေးကုဆရာဝန်များကလည်း လက်မခံနိုင်ကြပါ။ 'ဘယ်စာရင်းဇယားကို အတည်ပြုပြောဆိုပါသနည်း'ဟု မေးခွန်းထုတ်ခဲ့ကြောင်း OIE ဌာနကိုယ်စားလှယ်မှ ပြောပါသည်။ အဏုဇီဝပိုးများ ဆေးယဉ်ပါးမှုကို ဆန်းစစ်ကြည့်လျှင် ပဋိဇီဝဆေးများကို အလွဲသုံးမှု၊ အလွန်အကျွံသုံးမှု၊ ဆေးချိန်ပမာဏ လျော့သုံးမှု၊ ဆေးကုသရမည့်ကြာချိန်အတိုင်း ဆေးမကုသမှု၊ မလိုအပ်ဘဲသုံးမှု၊ ဆေးကုသနေစဉ်နှင့် သတ်မှတ်ရက်အတွင်း အသား၊ နို့၊ ဥ တို့ကို မသုံးစွဲရ၊ မစားသုံးရ ဆိုသည့်သတ်မှတ်ချက်ကို မလိုက်နာမှုတို့ကြောင့်ဖြစ်စေပါသည်။

ဆေးယဉ်ပါးမှု ဖြစ်စဉ်

လူကျန်းမာရေးအတွက် ဆေးကုကြရာတွင် အခြေအနေအရ ကွမ်းယာဆိုင်၊ ဆေးဆိုင်များတွင် နှာစေး၊ ချောင်းဆိုး၊ ဖျားနာအတွက် 'စပ်ဆေး'ဟု ခေါ်သည့် ဆေးကို ဝယ်ယူသောက်သုံးခြင်း၊

တစ်ခွက်၊ နှစ်ခွက်စာ ဆေးသောက်ပြီး ရောဂါသက်သာသွားပါက

ဆက်မသောက်တော့ခြင်းတို့ကြောင့် ဆေးယဉ်ပါးမှုများ ဖြစ်ပွားကြသည်။ 3 rd generation, 4th

generation ဟုခေါ်သည့် အဆင့်မြင့် ပဋိဇီဝဆေးများကို မသိဘဲ၊ နားမလည်ဘဲ သုံးစွဲခြင်းတို့ကြောင့်

လည်း ဖြစ်ပွားသည်။ ရမ်းကု (Quack) များကြောင့်လည်း ဖြစ်နိုင်သည်။

တိရစ္ဆာန်ကျန်းမာရေးတွင် များသောအားဖြင့် တိရစ္ဆာန်ဆေးကုဆရာဝန်များကို တစ်ကြိမ်

နှစ်ကြိမ်ပြုပြီးပါက အသုံးပြုသော ဆေးဝါးကို မှတ်သားပြီး မိမိတိရစ္ဆာန်ကို

မိမိဘာသာဆေးထိုးသည်။ ဆေးတိုက်သည်။ မွေးမြူရေးလောကတွင် ပဋိဇီဝဆေးအများစုမှာ

အသုံးပြုရလွယ်ကူအောင် တိုက်ဆေးအဖြစ် ဖော်စပ်ထားကြသည်။ ယခင်တစ်ကြိမ်ဖြစ်ဖူးသည်နှင့်

ပုံစံတူပါက ထိုဆေးကို မိမိဘာသာဝယ်တိုက်သည်။ ဆေးအချိန် ဆေးအဆ မည်မျှကို

ရေနှင့်ရောရမည်။ အစာနှင့်ရောရမည်။ မနက်အစော ရေတွင်ထည့်တိုက်ရမည်။

မည်မျှနာရီကြာလျှင် ယင်းရေကို သွန်ပစ်ရမည်။ ရက်မည်မျှတိုက်ရမည်။ မည်မျှနာရီကြာလျှင်

ယင်းရေကို သွန်ပစ်ရမည်။ ရက်မည်မျှ တိုက်ရမည်။ မည်သည့်ဆေးများနှင့် တွဲ၍ မတိုက်ရ၊

မကျွေးရ၊ ဆေးတိုက်နေချိန်၊ ဆေးထိုးနေချိန်၊ ဆေးကုသမှု ခံယူနေချိန်တွင် ထိုတိရစ္ဆာန်မှ

ထွက်ရှိသော အသား၊ နို့၊ ဥ တို့ကို မစားသုံးရ၊ ဆေးကု၍ ကျန်းမာပြီးသော်လည်း ငါးရက်၊

ခုနှစ်ရက်အထိ ပယ်ရမည်။ စသည်ဖြင့် သတ်မှတ်ထားချက်များကို လိုက်နာရန် လိုအပ်ပါသည်။

အချို့မွေးမြူသူများက ' ရောဂါမဖြစ်အောင် ကာကွယ်သည်' ဟုဆိုကာ ပဋိဇီဝဆေးများကို

ဆေးချိန်လျော့၍ အစာ၊ သောက်ရေတွင် အမြဲထည့်နေသည်။ အချို့က အသားတိုး၊ ဖြည့်စွက်စာ အနေဖြင့် ပဋိဇီဝဆေးကို ထည့်ကြသည်။ အလွန်မလုပ်အပ်သော ကိစ္စတစ်ရပ်ဖြစ်ပါသည်။

အသိပညာပေးရန် လိုအပ်

‘ဤကဲ့သို့ ကိစ္စရပ်များကို မည်သို့ တားဆီးမည်နည်း’ ပဋိဇီဝဆေးများကို ဆရာဝန် ဆေးညွှန်းစာဖြင့် မှတ်ပုံတင်ရောင်းချခြင်း၊ ပဋိဇီဝဆေးသုံးစွဲမှု လမ်းညွှန်၊ ဆေးညွှန်းအတိုင်း အတိအကျ လိုက်နာ ဆောင်ရွက်ခြင်း၊ အစားအသောက် ဥပဒေ၊ ဆေးဝါးဥပဒေများ ရှိသကဲ့သို့ တိရစ္ဆာန် အစာဥပဒေ၊ တိရစ္ဆာန် ဆေးဝါး ဥပဒေများ ရေးဆွဲ၍ တိရစ္ဆာန်မွေးမြူမှု၊ ထုတ်လုပ်မှု၊ တင်ပို့မှု၊ ရောင်းချမှုများကို သေသေချာချာ ကြပ်မတ်လိုက်နာစေရန် လိုပါသည်။ ပြည်သူများကိုလည်း ပဋိဇီဝဆေးယဉ်ပါးမှု ပြဿနာများကို သတင်းစာ၊ မဂ္ဂဇင်း၊ ဂျာနယ်၊ ရုပ်မြင်သံကြားတို့မှ ပညာပေးခြင်းနှင့် လူမှုစာမျက်နှာများကပါ အချင်းချင်း ဖေးမ ရိုင်းပင်း၊ အသိပညာပေးကြရန် လိုအပ်ပါသည်။

ဆွေးနွေးမှုရလဒ်များ

ဌာနတစ်ခု၊ အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုနှင့် ဆောင်ရွက်၍ရသော ကိစ္စမဟုတ်သဖြင့် ဌာနဆိုင်ရာများ၊ အဖွဲ့အစည်းများ၊ အသင်းအဖွဲ့များ၊ မြန်မာနိုင်ငံဆေးကောင်စီ၊ မြန်မာနိုင်ငံဆရာဝန်များအသင်း၊ မြန်မာနိုင်ငံ တိရစ္ဆာန်ဆေးပညာကောင်စီ၊ မြန်မာနိုင်ငံ တိရစ္ဆာန်ဆေးကုဆရာဝန်များအသင်း၊ ဆေးဝါးဗေဒပညာရှင်များ၊ ဓာတ်ခွဲပညာရှင်များ၊ မွေးမြူထုတ်လုပ်ရောင်းချသူများ၊ ပြည်သူလူထုများစသည့်များ အားလုံးပါဝင်ရန် လိုအပ်ပါသည်။ အဓိကအနေဖြင့် ကျန်းမာရေးနှင့်

အားကစားဝန်ကြီးဌာန၊ စိုက်ပျိုးရေး၊ မွေးမြူရေးနှင့် ဆည်မြောင်းဝန်ကြီးဌာနတို့က

လူအများဂရုပြုမိစေရန် ဟောပြောစည်းရုံးခြင်း၊ ဖြစ်ပွားမှုများ တိုင်းတာခြင်း၊ ကူးစက်ရောဂါများ

ကာကွယ်ထိန်းချုပ်ခြင်း၊ ပဋိဇီဝဆေးများ အသုံးပြုမှုကို ပညာပေးခြင်း၊ ထိန်းချုပ်ခြင်း၊

သုတေသနနှင့် ဆန်းသစ်တီထွင်မှုများ ဆောင်ရွက်ခြင်းတို့ကို လုပ်ငန်းစဉ်များအလိုက်

ထိထိရောက်ရောက်ဆောင်ရွက်ရန် လိုအပ်ပါသည်။ 'တစ်ခုတည်းသော ကျန်းမာရေး' ချဉ်းကပ်မှုဖြင့်

ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ကြရမည်ဖြစ်ပါသည်။ ဥပဒေပြုခြင်း၊ ပြည်သူများ သတိထားမိအောင်

ပညာပေးဆောင်ရွက်ခြင်း၊ သက်ဆိုင်ရာ ဝန်ကြီးဌာနအဆင့် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ခြင်း၊

ဓာတ်ခွဲခန်းများ၊ သုတေသန လုပ်ငန်းများ ဆောင်ရွက်ခြင်း၊ တွေ့ရှိသော အချက်အလက်များကို

နိုင်ငံတကာ စံများနှင့် အညီ စာရင်းအင်းပုံစံများ ထားရှိဆောင်ရွက်ခြင်း၊ AMR

လုပ်ငန်းကြီးတစ်ခုလုံးအတွက် လူ၊ နည်းပညာ၊ ပစ္စည်းကိရိယာ၊ ဘဏ္ဍာငွေရရှိအောင်

ဆောင်ရွက်ခြင်းများ ပြုလုပ်သင့်ပါကြောင်း အစည်းအဝေးကြီး၏ ဆွေးနွေးမှု ရလဒ်များ အဖြစ်

ပေါ်ထွက်လာခဲ့သည်။

လူများတွင် ဆေးယဉ်ပါးမှုဖြစ်ပါက တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦးကူးစက်နိုင်ခြေရှိသော်လည်း

နည်းပါးနိုင်ပါသေးသည်။ တိရစ္ဆာန်များတွင် ဆေးယဉ်ပါးမှု ပြဿနာများ ပေါ်ပေါက်ပါက

နေ့စဉ်စားသောက်နေသော အသား၊ နို့၊ ဥ များတွင် ပါဝင်နေမည်။ တိရစ္ဆာန်မစင်ကို မြေဩဇာလုပ်၍

စိုက်သော စိုက်ခင်း၊ သစ်သီး သစ်ရွက်၊ ဟင်းသီးဟင်းရွက်အထိ ပါရှိနေနိုင်မည်။ အဆိုပါ

အသီးအရွက်စားသူအထိ ဆေးယဉ်ပါးမှု ပြဿနာ ရောက်ရှိခံစားရနိုင်သည် ဖြစ်ပါသောကြောင့်

အထူးဂရုပြုမိစေရန် အလေးအနက် ဖော်ပြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် လူသားများ ကျန်းမာစေရန်အတွက် တိရစ္ဆာန်များ ကျန်းမာဖို့ အရေးတကြီး

လိုအပ်ပါသည်။

မြန်မာ့အလင်း(၁၇.၉.၂၀၁၈)

နည်းစနစ်သစ်များဖြင့် ကျေးလက်ဒေသ
မွေးမြူရေး တိုးတက်ကောင်းမွန်လာခြင်း

တွင်

စားနပ်ရိက္ခာဖူလုံရေး သားစဉ်မြေးဆက်ပေး

EMPOWERING PEOPLE
LIFTING LIVES

အစိမ်းရောင်လမ်း မှ ရေးသား ပြီး
ပေးပို့ထားပါသည်။

UNESCO-LIFT မှ

စိုက်ပျိုးရေးလုပ်ငန်းနှင့် မွေးမြူရေးလုပ်ငန်းကို တွဲဖက်လုပ်ကိုင်ကြပေမယ့်

ဆည်ရေမရတဲ့ဒေသတွေနဲ့ မိုးရေချိန်နည်းတဲ့ ဒေသတွေမှာ မွေးမြူရေးကို အဓိကလုပ်ကိုင်နေကြတဲ့

မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးက ကျေးလက်နေထောင်သူတွေရဲ့အခြေအနေကို

သွားရောက်မေးမြန်းထားတဲ့ အင်တာဗျူး အစီအစဉ်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဤအစီအစဉ်လေးကို

UNESCO, LIFT , မြန်မာ့အသံနှင့် ရုပ်မြင်သံကြား ပြန်ကြားရေးဝန်ကြီးဌာနနှင့် စိုက်ပျိုးရေး၊

မွေးမြူရေးနှင့် ဆည်မြောင်း ဝန်ကြီး ဌာန တို့မှ ပူးပေါင်းတင်ဆက်ထားပါတယ်။

ဇင်ပိုင်း (တင်ဆက်သူ)။ ။ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးမှာရှိကြတဲ့ ကျေးလက်နေပြည်သူတွေဟာ

စိုက်ပျိုးရေးလုပ်ငန်းနဲ့ မွေးမြူရေးလုပ်ငန်းကို တွဲဖက်လုပ်ကိုင်လေ့ ရှိပါတယ်။ သို့သော်

ဆည်ရေမရရှိတဲ့ နေရာမျိုးနဲ့ မိုးရေချိန် ရွာသွန်းမှု နည်းတဲ့နေရာမျိုးတွေမှာ မွေးမြူရေးလုပ်ငန်းကို

အဓိကဦးစားပေး လုပ်ကိုင်ကြပါတယ်။ ဒီအကြောင်းတွေနဲ့ ပတ်သက် ပြီး ကိုယ်တိုင်သွားရောက်

သတင်းရယူထားတဲ့ မြန်မာ့အသံရဲ့အကြီးတန်း အယ်ဒီတာ မနွဲ့နွဲ့ခိုင် က တင်ဆက်ပေး သွားမှာ

ဖြစ်ပါတယ်။

နွဲ့နွဲ့ခိုင် (သတင်းထောက်)။ ။ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးရှိ လူဦးရေ ရဲ့ (၇၀)% ကျော်ဟာ

မွေးမြူရေးပေါ်မှာပဲ အဓိက မှီခိုအားထား စားသောက်ကြ ရပါတယ်။ စီးပွားဖြစ် မွေးမြူတာထက်

တစ်ပိုင်တစ်နိုင် မွေးမြူကြတာ ပိုများတဲ့ အတွက် တစ်ပိုင်တစ်နိုင် မွေးမြူရေးသမားတွေရဲ့

လုပ်ငန်းကို တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးအောင် လုပ်ဆောင်ပေးခြင်းအားဖြင့် လူနေမှုဘဝ တွေ

အဆင်ပြေလာသလို တစ်ဖက်ကလည်း တိုင်းပြည်ရဲ့အသားကဏ္ဍ ကုန်ထုတ်လုပ်ငန်းတွေပါ

တိုးတက်လာမှာဖြစ်ကြောင်း မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး မွေးမြူရေးနှင့် ကုသရေးဦးစီးဌာန၊ မြန်မာ-
နယူးဇီလန် နို့စားနွားမွေးမြူဖွံ့ဖြိုးမှု စီမံကိန်းမှ ဒေါက်တာ ဇော်လင်းက အခုလိုရှင်းပြပါတယ်။
ဒါပေမဲ့ သဘောပေါက်ရမှာက မိဂိုးဖလာနည်းဟာ လိုအပ်ချက်များရှိနေကြောင်းနဲ့ တချို့ဟာ
လက်တွေ့မှာ မလိုအပ်ကြောင်း သူကဆက်ပြောပါတယ်။ ဒီအထဲမှာ နွားသားပေါက် များ
နို့ရည်လုံလောက်စွာ မရရှိခြင်းဟာ တချက်အပါအဝင် ဖြစ်ပါတယ်။

ဒေါက်တာဇော်လင်း။ ။ နွားပေါက်စလေးတွေဆိုလို့ရှိရင် တစ်ကောင်ကို တစ်ရက်ကို (၅)
လီတာနှုန်းတိုက်ပြီး တော့မှ (၂) လပြည့်ပြီဆိုတာနဲ့ သားခွဲမယ်။ သားခွဲမယ့်အချိန်မှာ
အနည်းဆုံးအလေးချိန်ဟာဆိုရင် (၁၂၀) (၁၃၀) ကီလိုဂရမ် ရှိရမယ်။ အဲ့ဒီလို ရှိမှသာလျှင်
အရွယ်ရောက်ပြီးတော့မှာ သားဆော့နိုင်မှာဖြစ်တယ်။ အဲ့ဒီ Target ထဲကို မဝင် ဝင်အောင်
ကျွန်တော်တို့က နွားလေးတွေကိုစောင့်ရှောက်တဲ့ နည်းစနစ် အခုလောလောဆယ်မှာ အဓိက ဆောင်
ရွက်နေတယ်။ အဲ့လိုပြည့်မီမှသာလျှင် ဒီနွားလေးတွေ ဟာဆိုလို့ရှိရင် သူ့ရဲ့မျိုးရိုးအလိုက် သူ့အမေက
နို့ထွက်နှုန်း ကောင်းတယ်ဆိုရင် သူကလည်းကောင်းကောင်းထွက် နိုင်မှာဖြစ်တယ်။ တကယ်လို့
သူ့အမေ နို့ထွက်နှုန်းကောင်း သော်လည်းပဲ (၂) လအတွင်းမှာ သားခွဲရမယ့်အချိန်မှာ
ရှိသင့်ရှိထိုက်တဲ့အလေးချိန် မရှိခဲ့ဘူး ဆိုလို့ရှိရင် သူ့ရဲ့နို့ထွက် နှုန်းဟာဆိုလို့ရှိရင် သူ့မျိုးရိုးအလိုက်
ထွက်သင့်ထွက်ထိုက်တဲ့ ထွက်နှုန်း ရရှိနိုင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး။ ပြုစုသင့်တဲ့အချိန်မှာ မပြုစုနိုင်တဲ့

အတွက်ကြောင့်မို့လို့ အထွက်နှုန်းနည်းနေခြင်းဖြစ်တယ်။ အဲ့အတွက်ကြောင့်

အကျိုးအမြတ်ကဆိုရင် နည်းနေတယ်။

နဲ့နဲ့ခိုင်။ ။ ဒီလို လက်တွေ့မှာ နွားတွေကို ဆီလျော်စွာကျွေးမယ် အာဟာရရှိအောင်ကျွေးမယ်ဆိုရင်

မွေးမြူရေး သမားများရဲ့နွားတွေဟာ နို့အရည်အသွေး အမှန်တကယ် ကောင်းလာမှာဖြစ်ပါတယ်။

အခုဆိုထိုက်သင့်တဲ့ အကျိုး အမြတ်ရရှိပြီး မိသားစုစားဝတ်နေရေး အဆင်ပြေတဲ့အကြောင်း

နွားမွေးမြူပြီး လုပ်ကိုင်စားသောက်နေတဲ့ အမရပူရ မြို့နယ် သာယာအေးရွာမှ ကိုမျိုးအေးက

အခုလိုဆိုပါတယ်။

မျိုးအေး (နွားမွေးမြူသူ)။ ။ ကိုယ်တိုင်ရောင်းတာဆိုတော့ တစ်ပိဿာကို (၁၂၀၀)လောက်တော့

ကျွန်တော် တို့ရတယ်။ ဖောက်သည်တွေပေးရတာ၊ လက်ဘက်ရည်ဆိုင်၊ အိမ်သောက်။

ညနေပိုင်းကျတော့ကျွန်တော် တို့က နို့ခဲလုပ်တယ်။ နေ့ခင်းလည်းလုပ်တယ်

ဖောက်သည်လိုအပ်ချက်နဲ့ ။ နို့ခဲ ခဲတာကိုက နို့ ဟိုဟာလောက်ရှိတယ် (၇၀) တစ်ခါ တလလည်း

(၅၀)။ ကျွန်တော်တို့လို လူမျိုးတွေကျတော့ နည်းနည်းတော့မွေးတာပေါ့ နွားအပြတ်တော့ မခံဘူး။

ကျွန်တော်တို့ဆို မွေးလာတာ ဒေသနွားမွေးလာတာ အဘိုးအဘွားတွေ လက်ထက်ကနေ

ကျွန်တော်တို့ လက်ထက်အထိ။ စီးပွားရေးလည်း ဖြစ်တာတော့ ဖြစ်တယ်ပေါ့ဗျာ

ဒီပြင်လုပ်ငန်းကြီးလောက်တော့ ကြီးကြီး ကျယ် ကျယ်တော့ မဖြစ်ဘူး။ ဒါပေမယ့် မိသားစု

စားဖို့သောက်ဖို့လောက်တော့ အဆင်ပြေတယ်။ ကျွန်တော်တို့ဆို ပညာတတ် တွေဖြစ်လာအောင်
အဖေ အမေ တွေ ထားပေးနိုင်တယ် ဒီ နွားမွေးတဲ့လုပ်ငန်းတစ်ခုတည်းနဲ့။

နွဲနွဲခိုင် (သတင်းထောက်)။ ။ နွားစာကျွေးတဲ့အခါမှာ ချည်တိုင်ကို ချည်ကျွေးတဲ့အတွက်
အစာမဝတာတွေ ဖြစ်တတ်တယ်။ ကျွေးတဲ့အခါမှာလည်း ကောက်ရိုးဟာ ရရှိဖို့လွယ်ကူပြီး
ဈေးချိုပေမဲ့ အဟာရမဖြစ်ဘူး။ ဒါ့အပြင် ရေကြီးပြီး ရေလွှမ်းမိုးမှု တွေကြောင့် နွားစာရှားပါးပြီး၊
ဈေးနှုန်းကြီးမြင့်မှုတွေနဲ့ တွေ့ကြုံ ကြရပါတယ်။ ဒါ့ကြောင့် နယူးဇီလန် နို့စားနွားမွေးမြူဖွံ့ဖြိုးမှု
စီမံကိန်းကနေ ကြီးထွားမှုနှုန်း မြန်တဲ့ မွမ်ဘာဇာမြက်မျိုးနဲ့ နေဗီယာမြက်မျိုးတွေကို စိုက်ပျိုးဖို့
အားပေးခဲ့တယ်။ ဒီမြက်မျိုး ဟာ အာဟာရပြည့်တဲ့အပြင် ပိုလျှံလာတဲ့မြက်တွေကိုလည်း
မြက်ချဉ်ဖတ် လုပ်နည်းပါသင်ပေးတဲ့အတွက် နွေရာသီမှာ နွားစာဝယ်ဖို့မလိုအပ်တော့ပါဘူးလို့
စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ ကျောက် ဆည်ကုန်းကျေးရွာနဲ့ အမရပူရမြို့နယ် သာယာအေး ရွာတို့မှ
မြက်စိုက်ပျိုးသူတွေက အခုလို ပြောပါတယ် -

ရွာသားများ။ ။ အရင်တုန်းက ကောက်ရိုးနဲ့ သဘာဝမြက် အဲ့ဒါကိုပဲ ရှာကြံကျွေးနေရတယ်။
အခုကျတော့ ဒီ Newziland Project နဲ့ဆိုတော့ ဒီနွေရာသီကျွေးဖို့အတွက်ကို ကျွန်တော်တို့
မြက်ချဉ်ဖတ်တွေ ဘာတွေ သိပ်ပြီးတော့ လုပ်တယ်၊ တခြားတောင်သူတွေဆီကနေပြီးတော့
ဝယ်ပြီးတော့မှ ကျွန်တော်တို့ အဲ့ဒါမျိုး ချဉ်ဖတ်သိပ်ပြီးတော့ လုပ်ပါတယ် ခင်ဗျ။

အဆင်ပြေလာတယ် အစောပိုင်းတွေတုန်းက မိုးရွာမှလေ ဒေသမြက်ကပေါတာကိုး၊

ဒီကောင်ကျတော့စိုက်ထားတော့ (၁၅) ရက်လောက်နေရင် ပြန်ရိတ်ရတယ်ဆိုတော့

တစ်ကေလောက် ကြဲထားလို့ရှိရင် နွား (၅) ကောင်လောက်က တော့ ပြီးပြီ။ နွားကျန်းမာရေးလည်း

ကောင်းတယ်။ အရင်တုန်းက အခြောက်ချည်းပဲကျွေးတဲ့ဟာကတော့ သိပ်အဆင် မပြေဘူးဗျ

နို့အရောင်ကိုက၊ ဒီလိုစစ်လိုက်တဲ့ ဟာထဲကို အနည်းအဖတ်တွေ။ အခုနောက်ပိုင်းတော့

နွားကျန်းမာရေး လည်းကောင်းလာတာပေါ့ အဲ့ဒါလည်းပါမှာပေါ့။ နောက်

နေဗီယာမြက်ကျွေးတဲ့နွားတွေက ဟို နေတယ်ဗျာ (၈) သား (၉) သားအထိ

ကျွန်တော်တို့ဆီတော့ထားကြတယ်။ မကျွေးတဲ့နွားကတော့ (၂) သား (၃) သား (၄) သား အဲဒါဆိုရင်

သွားပြီ အဲ့ နောက်ပိုင်း မရတော့ဘူး။ မရတော့ဘူးဆိုတာ သူ့ကျန်းမာရေးကိုက ဖောက်လာတာ

ဖွံ့ဖြိုးမှုလည်းမရှိဘူး။

နွဲနွဲခိုင်။ ။ တိရိစ္ဆာန်တွေရဲ့ကျန်းမာရေးကို ဂရုစိုက်ဖို့ ဟာအလွန်မှအရေးကြီးပြီး

နွားမွေးသူတွေအနေနဲ့ အလေးမထား ခဲ့ ရင်တော့ သူတို့ရဲ့တိရိစ္ဆာန်တွေ

ကပ်ဆိုးကျရောက်နိုင်ပါတယ်။ တိရိစ္ဆာန် ကူးစက်ရောဂါတွေဖြစ်တဲ့အခါ မွေးမြူရေးနဲ့ ကုသ

ရေးဦးစီးဌာနကိုသတင်းပေးပြီး စောစောကာကွယ် ကုသထိန်းချုပ်နိုင်ဖို့နဲ့

သတင်းပေးတဲ့လမ်းကြောင်းတွေမှာ ဘယ်လို ဆက်သွယ် ဆောင်ရွက်ရမယ်ဆိုတဲ့

သင်တန်းတွေပို့ချပေးတယ်လို့လည်း မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး မွေးမြူရေး နှင့်ကုသရေး ဦးစီးဌာန

တိုင်းဦးစီးမှူး (ညွှန်ကြားရေးမှူး) ဒေါက်တာရန်နိုင်စိုး က အခုလိုပြောပါတယ်။

ဒေါက်တာ ရန်နိုင်စိုး။ ။ သင်တန်းတွေကတော့ မွေးမြူရေးသမားအကြီးစားတွေနဲ့ ဒေသခံ တိ/ကု

ဝန်ထမ်းတွေ ကို ပေးတဲ့ သင်တန်းတွေဖြစ်ပါတယ်။ အဲ့ဒီသင်တန်းတွေကို ရပြီးသွားရင်

ကိုယ့်သက်ဆိုင်ရာ မြို့နယ်မွေးမြူရေးနဲ့ ကုသရေး ဦးစီးဌာနမှ ရွာမှာရှိတဲ့လူတွေကိုခေါ် ပြီးတော့

သင်ပေးတဲ့ သင်တန်းပေါ့။ အဲ့ဒီသင်တန်းကလည်း (၂) မျိုး လုပ်ပေးတာ ဖြစ်တယ်။ တစ်ခုက

အခြေခံတိရိစ္ဆာန်ကျန်းမာရေး စောင့်ရှောက်မှုပေးတဲ့သင်တန်းပေါ့။ လွယ်လွယ်ကူကူ နဲ့ တိရိစ္ဆာန်

တစ်ကောင် နေမကောင်းဖြစ်ရင် ဘယ်လိုမျိုးလုပ်ရမလဲ ဘယ်လိုလေး အိမ်မှာရှိတဲ့ ဆေးမြီးတို့နဲ့

ဘယ်လို ကုမလဲ အဲ့ဒါရယ်။ နောက်တစ်ချက်ကကျတော့ တိရိစ္ဆာန် ကူးစက်ရောဂါတွေရှိတယ်

တိရိစ္ဆာန်ကူးစက်ရောဂါတွေ ဖြစ်ပွားလာတဲ့အခါမှာ သတင်းစောစောပို့နိုင်ဖို့၊ သတင်းစောစောပို့ရင်

စောစောကာကွယ် ထိန်းချုပ်နိုင်မယ်။ အသေ အပျောက်နည်းမယ် ကူးစက်မှု နည်းမယ်

ဆိုတဲ့အလုပ်တွေ။ သူတို့ကို သတင်းပို့တဲ့ လမ်းကြောင်းတွေပေါ့ ဘယ်လို ဆက်သွယ်

ဆောင်ရွက်ရမလဲဆိုတာ အဲ့ဒါလေးတွေ သင်ပေးတယ်။

နွဲ့နွဲ့ခိုင်။ ။ တိရိစ္ဆာန်တွေမှာဖြစ်တတ်တာကတော့ ခွာနာလျာနာ၊ ပေါင်ပုတ် လက်ပုတ်နဲ့

ဒေါင့်သန်းရောဂါ တွေဖြစ်ပြီး မွေးမြူရေးနဲ့ ကုသရေးဦးစီးဌာနမှာမှ ကာကွယ်ဆေးတွေလည်း

အလကား လာထိုးပေးတယ်လို့ ကိုမျိုးအေး က ဆိုပါတယ်။

ကိုမျိုးအေး။ ။ လုပ်ပေးတယ်ဗျာ ဒေသဆရာဝန်တွေက သူတို့ ခွာနာ လျာနာဆေးတို့ တစ်နှစ်ကို

(၃)ကြိမ်လောက် လာ လာထိုးကြတယ် အလကားထိုးပေးတယ်။ အရင်တုန်းကတော့

ပိုက်ဆံပေးရတယ် အခုနောက်ပိုင်း အလကား အလကားဆိုတာ ခွာနာလျာနာဆေးဆို

ကျွန်တော်တို့ဆီ ဒီနွားတွေဖြစ်ရင် တအားဆိုးတာကိုး။ ခွာနာလျာနာ ကာကွယ် ဆေးဆိုရင်

အခုနောက်ပိုင်း အလကား။ အရင်တုန်း ကဆိုရင် တစ်ကောင်ကို (၁၅၀၀) လောက်ကျတယ်။

(၁၅၀၀) တောင် ကျွန်တော်တို့ကထိုးတာပဲ။ ထိုးတာပဲဆိုတာက ဖြစ်ပြီးရင် မျိုးနဲ့နွားဆိုရင်

ရှောတာပဲ၊ ခွာနာလျာနာဝင် လိုက်ရင်။

နွဲ့နွဲ့ခိုင်။ ။ နယူးဇီလန် ပရောဂျက်ကနေ မွေးမြူရေး လုပ်သားတွေကို ပေးတဲ့

အခြားအရေးကြီးတဲ့အချက် တချက် ကတော့ မှတ်တမ်းထားရှိဖို့ရန် ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီလိုတိကျတဲ့မှတ်တမ်းထားရှိခြင်းဟာ မွေးမြူရေးသမားတွေ နွားပေါက်စ တွေကို ဘယ်လို

ကောင်းအောင်ကျွေးမွေးရမလဲဆိုတဲ့ အမြင်ကိုရရှိစေသလို မွန်ဘာစာမြက် စိုက်ပျိုးခြင်း

ဟာလည်း ဝင်ငွေထွက်ငွေအပေါ် သက်ရောက်မှု ရှိလာပါတယ်။ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး၊

ပုသိမ်ကြီးမြို့နယ် ကုလားမတောင် ကျေးရွာ ရွှေအိုး နွားမွေးမြူရေးခြံမှ ကိုကျော်စိုးလင်းကတော့
အရင်က နွားမွေးမြူတဲ့အခါမှာ နွားခြံ မှတ်တမ်းတွေ မထားရှိခဲ့ကြောင်းနဲ့ မှတ်တမ်းထားရှိခြင်းရဲ့
အကျိုးကျေးဇူးတွေနဲ့ပတ်သက်လို့ အခုလိုပြောပါတယ်။

ကိုကျော်စိုးလင်း။ ။ နွားခြံမှတ်တမ်းတွေရော နားကပ်တွေတပ်ပြီးတော့ မှတ်တမ်းတွေ
လုပ်တဲ့အချိန်မှာလည်း အများကြီး တိုးတက်မှု ရလာပါတယ်။ နွားလေးတွေ

ပြုစုစောင့်ရှောက်တာတွေအများကြီး တိုးတက်လာတယ်။ နို့ သန့်ရှင်းရေးအပိုင်းတွေလည်း

တိုးတက်လာတယ်။ ကျွန်တော်တို့ မဒမ်းဆိုရင် (၂) နှစ်ဆိုရင် သားစပေါက်ပါပြီ၊ အရင် တုန်းကဆိုရင်

ကျွန်တော် တို့ သေချာဂရုမစိုက်တော့ (၃) နှစ်မှ ပေါက်ပါတယ် တစ်နှစ်လောက်ဆုံးရှုံးမှုရှိတယ်။

မြက်ကျတော့ နယူးဇီလန် ပရောဂျက် က ထောက်ပံ့ပေးထားတဲ့ ဆိုတဲ့မြက်ကို ကျွန်တော်တို့ (၃)

ကေစိုက်ပြီးတော့ အခု နနက်လေးတွေ ကျွေးလောက်ပါတယ်။

ကလေးရဲ့တစ်လ တစ်လ ဘော်ဒီဝိတ်တိုင်းလိုက်ရင် အခုနောက်ပိုင်း ဒီမြက်ကိုကျွေးတာ

ကြီးထွားနှုန်းက အရင်နဲ့ ကတော့ တခြားစီပါပဲ အများကြီးတိုးတက်မှုရှိပါတယ် အခုဟာက။

အရင်တုန်းက ကျွန်တော်တို့ ဒီကောက်ရိုးနဲ့ ဒီဒေသမြက်တွေ ကျွေးတဲ့အချိန်တုန်းက ဘော်ဒီဝိတ်က

ကြီးထွားနှုန်းနည်းနည်းနေးပါတယ်။ အခုနောက်ပိုင်းမှာ မွန်ဘာဇာကို စိုက်ပြီးတော့

သေချာကျွေးပြီးတော့မှ ဘော်ဒီဝိတ်တိုင်းတဲ့အချိန်မှာ ကြီးထွားနှုန်းကအရင်ထက် အများ

ကြီးပိုပါတယ်။ နို့ထွက်နှုန်းကျတော့ အရင်တုန်းက ပိသာ (၁၀၀) ကျော်ပဲထွက်ပါတယ်။

ဒီနောက်ပိုင်းမှာ ကျွန်တော်တို့ သေချာ မှတ်တမ်းတွေ နားကပ်တွေနဲ့ သေချာ အလေးချိန်တွေ

တစ်ကောင်ချင်းစီရဲ့ နို့ထွက်နှုန်းတွေကိုချိန်တဲ့အခါမှာ တိုးတက်မှုက အခုဆိုရင်ပိသာ (၄၀၀)

ကျော်လောက်ရပါတယ်။ (၃) ဆလောက် နီးပါး တက်လာပါတယ်။ ဝင်ငွေ များကျတော့လည်း

အကျိုးအမြတ်တော်တော် ရလာပါတယ်။

နဲ့နဲ့ခိုင်။ ။ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးမှာ ဆိတ်မွေးမြူရေးဟာလည်း ထွန်းကားပါတယ်။

အများအားဖြင့်တော့ မိဂျိုးဖလာ အတိုင်း လမ်းဘေးမှာပဲ လွတ်ထား ကြပါတယ်။ ဆိတ်ဟာ

နိုင်ငံတွင်းမှာ သိပ်ပြီး မထင်ပေါ်ပေမဲ့ ပြည်ပမှာ တော်တော် ဈေးကောင်းရပါတယ်။

အစာကောင်းကျွေးပြီး အလေးချိန်အတိုင်းအတာတစ်ခုအထိ ဂွိမယ်ဆိုရင်တော့ ပြည်ပမှာ

ဈေးကွက် ဂွိတယ်ဆိုတာ ဆိတ်မွေးသူတိုင်း သိသင့်ပါတယ်။ ယခု ကုလသမဂ္ဂစားနပ်ရိက္ခာအဖွဲ့ရဲ့

ထောက်ပံ့မှုနဲ့ ဆိတ် မွေးမြူရေးကို စနစ်တကျ သင်ကြားပေး နေပါတယ်။ အဲဒီလိုအဆင်ပြေနိုင်ဖို့

မွေးမြူရေးနဲ့ ကုသရေးဦးစီးဌာန ရုံးချုပ် ကနေပြီးတော့ ဆက်စပ်ဌာနအချင်းချင်းရော

ကျန်တဲ့အိမ်နီးချင်းနိုင်ငံတွေနဲ့ပါ ဆက်သွယ်ဆောင်ရွက်နေတာတွေ ရှိပါ တယ်လို့

ဒေါက်တာရန်နိုင်စိုးက ဆိတ်မွေးတောင်သူတွေကို အခုလို သတင်းစကားပါးလိုက်ပါသေးတယ်။

ဒေါက်တာ ရန်နိုင်စိုး။ ။ ဆိတ်မွေးတဲ့တောင်သူတွေကို ကျွန်တော်ပြောချင်တဲ့သတင်းစကား

တစ်ခုကတော့ ဒီဆိတ် မွေးမြူရေးကို သေသေချာချာလုပ်မယ်၊ နောက်တစ်ခုက

ပညာပေးလုပ်ငန်းတွေ ဆောင်ရွက်တဲ့အခါမှာ အဲဒီရရှိလာတဲ့ ဆိတ်မွေးတဲ့ နည်းပညာနဲ့

ဘယ်လိုမွေးရင်ကောင်းမလဲ ဆိုတာလေးတွေနဲ့ သေသေချာချာ လိုက်နာ ဆောင်ရွက်မယ်ဆိုရင်

ကိုယ်ဘက်ကလည်း အဆင်သင့် ဖြစ်နေမယ်၊ ဆိတ်တွေကလည်း ကျန်းကျန်းမာမာ ၀၀ဖြိုးဖြိုး နဲ့

တကယ့် ရောင်းပန်းလှတဲ့ ဆိတ်တွေဖြစ်နေမယ်၊ ကျွန်တော်တို့ဒီဘက် အဖွဲ့အစည်းတွေကလည်း

တရားဝင် လမ်းကြောင်းနဲ့ ရောင်းဝယ်ဖောက်ကားဖို့ ဆောင်ရွက်နေတာဖြစ်တဲ့ အတွက်ကြောင့်

အဲဒီမှာ ဆုံမှတ်တစ်ခုကို ရောက်သွားရင် ဒါတောင်သူတွေ တော်တော်ကို စီးပွားရေး

အဆင်ပြေလာမယ်လို့ ကျွန်တော် ရဲရဲကြီး ပြောရဲပါတယ်။

ဇင်ဝိုင်း (တင်ဆက်သူ)။ ။ ယခုအစီအစဉ်တွင် မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးမှာရှိကြတဲ့

ကျေးလက်နေပြည်သူတွေဟာ အခုဆိုရင် နွားမွေးမြူရေးအပြင် ဆိတ်ကိုပါ အိမ်နီးချင်းနိုင်ငံတွေကို

တင်ပို့ရန် ဦးတည်ချက်ထားပြီးတော့ မွေးမြူ သွားရင် တောင်သူတွေရဲ့ လူမှုစီးပွား ဘဝတွေလည်း

တိုးတက်လာမှာဖြစ်တယ် ဆိုတာကို မြန်မာ့အသံရဲ့ အကြီးတန်း အယ်ဒီတာ မနွဲ့နွဲ့ခိုင်က

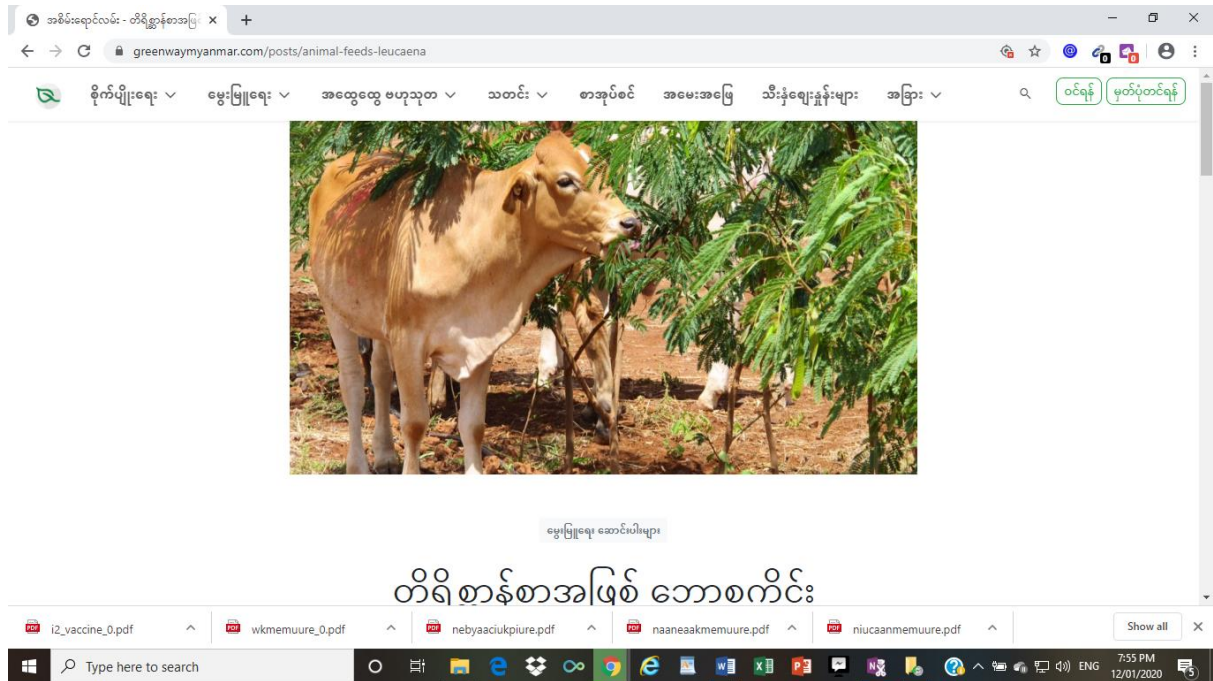
မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးကို ကိုယ်တိုင်သွားရောက် မေးမြန်းတင်ဆက်ပေးခဲ့တာပဲ ဖြစ်ပါတယ်

ခင်ဗျာ။ အခု အစီအစဉ်ကို သောတရှင်များ သဘောကျနှစ်ခြိုက်ကြမယ်လို့ ထင်ပါတယ်။

တကယ်လို့ သောတရှင်များ မွေးမြူရေးနဲ့ ပတ်သက်ပြီး သတင်းအချက်အလက်များပိုမို

သိရှိချင်တယ်ဆိုရင် မိမိတို့နေထိုင်ရာ မြို့နယ်များရှိ မွေးမြူရေးနှင့်ကုသရေးဦးစီ ဌာနများကို

တိုက်ရိုက်ဆက်သွယ်မေးမြန်းနိုင်ပါကြောင်း တိုက်တွန်းလိုက်ရပါတယ်ခင်ဗျာ။

တိရိစ္ဆာန်စာအဖြစ် ဘောစကိုင်း

29/03/2018 17:11 PM

တွင်

ဦးဖရက်သိန်းဖေ မှ ရေးသား

ပြီး
ပေးပို့ထားပါသည်။

Greenovator မှ

အပူပိုင်းအနိမ့်ဒေသ မြေဩဇာကောင်းပြီး ရေမဝပ်သောနေရာမျိုးတွင် အရွက်မြောက်များစွာ
ဖြစ်ပေါ်လေ့ရှိသည်။ ယင်းအရွက်များမှာ စားမြုံ့ပြန်သော တိရိစ္ဆာန်များဖြစ်သည့် ကျွဲ၊ နွား၊
ဆိတ်တို့အတွက် ခံတွင်း မြိန်၊ အစာကြေ လွယ်၊ အာဟာရကြွယ်ဝသော အစာဖြစ်သည်။ အသား၊
နို့နှင့် ဥများ ထုတ်လုပ်သည့်မွေးမြူရေးလုပ်ငန်းအတွက် အရေးပါလှသော
အစာတစ်မျိုးလည်းဖြစ်သည်။

တိရိစ္ဆာန်များမှာ အချို့သောရာသီတွင် ပေါများပြီး အချို့သော ရာသီတွင်ရှားပါးတတ်သည်။
ထိုအစာရှားပါးသော ကာလမျိုးတွင် ပရိုတင်းဓာတ်များသော၊ အစာကြေလွယ်သောအစာမျိုး
ရှားပါးခြင်းမှာ အဆိုးဆုံးအခြေအနေများ ကို ဖြစ်စေသည်။ ဘောစကိုင်းသည် အရွယ်သာမက
အဖူး၊ အပွင့်၊ အသီး၊ အညွန့်အားလုံးကို တိရိစ္ဆာန်စာအဖြစ် အသုံးပြုနိုင်သည်။ ထို့ပြင်
အတိုင်းအဆဖြင့် အသုံးပြုပါက တိရိစ္ဆာန်ကောင်ရေများစွာကို စိုက်ခင်းကျဉ်းကျဉ်းဖြင့်
ထိန်းထားနိုင်သည်။

ရာသီအလိုက် ခြောက်သွေ့ခြင်းထက် အစာစိမ်းများပြတ်လပ်ခြင်းမှာ မွေးမြူသူများအတွက် ပို၍
အန္တရာယ်ကြီး မားသည်။ ထိုနေရာမျိုး၌ ဘောစကိုင်းကို တိရိစ္ဆာန်စာစိုက်ခင်းများအဖြစ်
ပြုစုပျိုးထောင်ခြင်းက အကျိုးများစွာ ဖြစ်ထွန်းနိုင်သည်။ ဘောစကိုင်းမှာ အလွန်ရှည်သော
အမြစ်အဖွဲ့အစည်းရှိနေခြင်းကြောင့် အမြစ်တိုသောမြက်များ ခြောက်သွေ့သွားသော

ကာလတိုင်အောင် စိမ်းလျက်ကျန်ရှိနေကြသည်။ ခြောက်သွေ့သော ကာလတစ်လျှောက်လုံး

အစာစိမ်းများ ထောက်ပံ့နေနိုင်သကဲ့သို့ မိုးကာလသို့ပြန် ရောက်သောအခါ၌လည်း

မြက်များထက်ပို၍ စောစီးစွာ လျင်မြန်သောအဟုန်ဖြင့် ကြီးထွားနိုင်ကြသည်။

စားကျက်အတွက် စိုက်ထားသော ဘောစကိုင်းခင်းကို အပင်များ အရှည်တစ်မီတာရှည်သောအခါ

တိရိစ္ဆာန်များကို တိုက်ရိုက်စားစေသည်။ ထိုအပင်မျိုးသည် ဘယ်သောအခါမှ သစ်ပင်များအဖြစ်သို့

မကြီးထွားလာနိုင်တော့ပေ။ ထွက်လာသော သားထက်များမှာလည်း သစ်သားထုတ်နိုင်သည့်

အဆင့်သို့ မရောက်နိုင်တော့ပေ။ အရွက်များ သာမြောက်များစွာ ဖြစ်ပေါ်လာကြသည်။

ထိုအရွက်များမှာ နုသည်ဖြစ်စေ၊ စိုသည်ဖြစ်စေ၊ ခြောက်သည်ဖြစ်စေ၊ တိရိစ္ဆာန်များ

ခုံမင်စွာစားကြသည်။ အထူးသဖြင့် အစာစိမ်းများရှားပါးသောကာလတွင် ပို၍ အလှအယက်

စားကြသည်။ အပင်မှအရွက်များကို တိရိစ္ဆာန်များက တိုက်ရိုက်စားကြသကဲ့သို့

လူကဆွတ်ခူးရိတ်သိမ်း၍ ဖြစ်စေ၊ Cut and Carry စက်များဖြင့်

ဖြတ်တောက်စုဆောင်းခြင်းဖြင့်ဖြစ်စေ တိရိစ္ဆာန်များကို ကျွေးနိုင်သည်။ ဤနေရာ၌

ရွက်စိမ်းသက်သက်သာမက အချို့ကို အခြောက်ပြုလုပ်ခြင်း၊ချဉ်ဖတ်ပြုလုပ်ပြီးမှ

ကျွေးလေ့ရှိသည်။ တိရိစ္ဆာန်များ သည် ဘောစကိုင်းပင်၏ အခေါက်ကိုပင် ခွာ၍စားကြသည်။

အပင်ကို နင်းဖိစားကြသည်။ ဘောစကိုင်းစိုက်ခင်း မှာ စားကျက်အဖြစ် နှစ်ပေါင်းကြာရှည်စွာ

အသုံးပြုနိုင်သည်။ ခြောက်သွေ့သော ပတ်ဝန်းကျင်နှင့် ညံ့ဖျင်းသော မြေမျိုး၌ပင် တစ်ဟက်တာ၌ တစ်နှစ်လျှင် ဘောစကိုင်းအရွက်ခြောက် (၆) တန် မှ (၈) တန်အထိ ရရှိနိုင်သည်။ အစိုအလေးချိန်မှာ တန်(၂၀) မှ (၈၀) အထိဖြစ်သည်။ ရာသီဥတုနှင့် မြေဩဇာကောင်းသော အခြေအနေမျိုးတွင် (၄) ပတ်မှ (၆) ပတ်တစ်ကြိမ် အရွက်များကို ဆွတ်ခူးရိတ်သိမ်းနိုင်သည်။

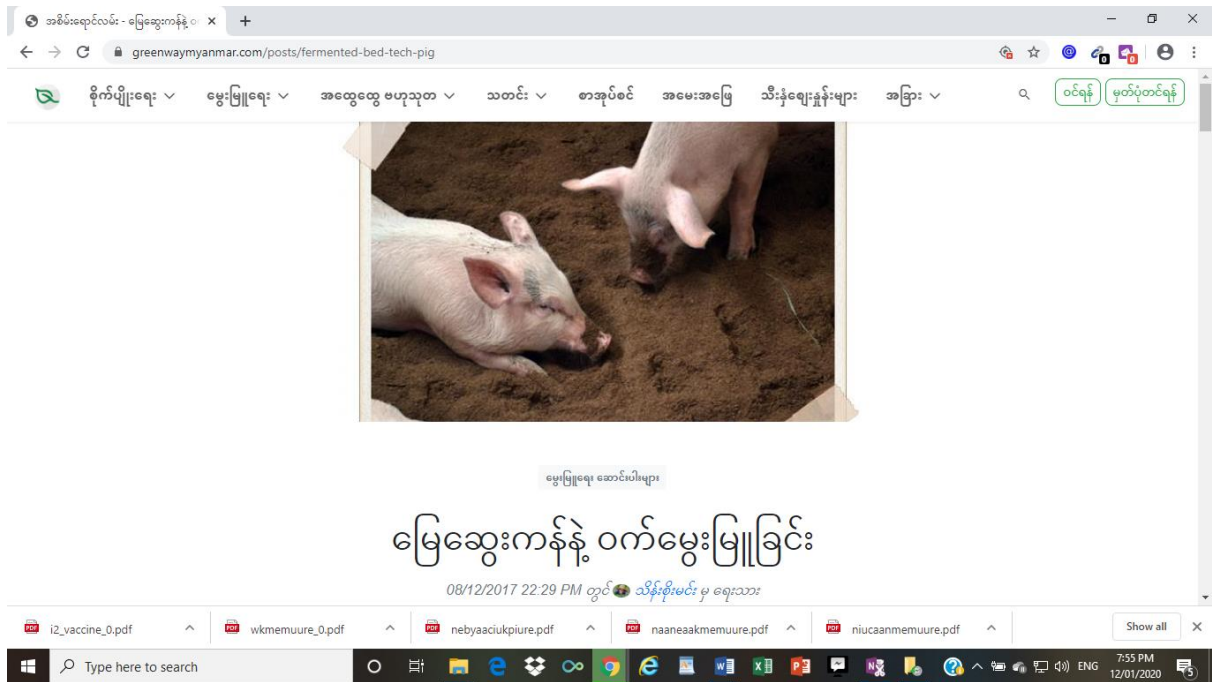
ဘောစကိုင်းအရွက်များ၏ အာဟာရတန်ဖိုးမှာ သမပိုင်းမွေးမြူရေးလောကတွင် အကောင်းဆုံးဟု စံထားရသော တစ်နှစ်ခံပဲမျိုး အယ်ဖာဖာ(Alfalfa) နှင့် ယှဉ်နိုင်ပေသည်။ ဘောစကိုင်း၏ ကြွေကျပြီးသော အရွက်ခြောက် များတွင် ပရိုတင်းဓာတ်(၃၀) ရာခိုင်နှုန်း ပါဝင်သည်။ မာလာဝီ၊ ထိုင်းနှင့် ဖိလစ်ပိုင်နိုင်ငံတို့တွင် အရွက်များကို နေခြောက်လှန်းပြီး ပြည်တွင်း၌ အသုံးပြုရုံမက ဥရောပ၊ ဂျပန်နှင့် စင်ကာပူနိုင်ငံများသို့ တင်ပို့ရောင်းချကြသည်။

အရွက်ခြောက်သက်သက်ကို ရေ၊ တင်လဲရည်၊ ကော်များမပါဘဲ တိရိစ္ဆာန်အစာတောင့်များ (Feed Pellets) အဖြစ် ကြိတ်ထုတ်နိုင်သည်။ ဘောစကိုင်းပင်၏ ပရိုတင်းမှာ အာဟာရတန်ဖိုးမြင့်မားသည်။ အယ်ဖာဖာကဲ့သို့ပင် ယင်း ၏ အမိုင်နိုအက်ဆစ်များမှာလည်း အချိုးမျှတမှု (Well Balanced) ရှိသည်။ ယင်းအရွက်၏ ထူးခြားချက် တစ်ရပ်မှာ ကာရိုတင်း (Carotene) နှင့် ဗီတာမင်ခေါ် သက်စောင့်ဓာတ်များ ကြွယ်ဝခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ပရိုဗီတာမင် (Provitamin) ပါဝင်မှုပမာဏမှာ အပင်လောကတွင် မရှိဘူးသော အမြင့်ဆုံးစံချိန်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် စားသုံးသောနွားများ၏

အဆီကိုဝါစေသည်။ ကြက်များ၏ အရေပြားကိုဝါစေပြီး ကြက်ဥနှစ်ကို လိမ္မော်နီရောင်
ဖြစ်စေသည်။ ထိုလက္ခဏာများမှာ ဈေးကွက်တွင် လူကြိုက်များ၊ တန်ဖိုးထားသော လက္ခဏာများ
ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် ဘောစကိုင်းရှက်မှာ ထုံး၊ မီးစုန်းနှင့် အခြားအာဟာရပိုင်းဆိုင်ရာ အရေးပါသည့်
သတ္တုဓာတ် များ ကြွယ်ဝစွာပါဝင်သည်။ ဘောစကိုင်း၏ အရွက်နှင့်အညွန့်များ၏
အစာခြေညှက်နိုင်နှုန်းမှာ အခြားသာမန် ပဲများနှင့် အတူတူပင်ဖြစ်သည်။ (၅၀) မှ (၇၀)
ရာနှုန်းဖြစ်သည်။ အရွက်သက်သက်မှာကား (၇၀) ရာနှုန်း ဖြစ်သည်။ ဘောစကိုင်းနှင့် မြက်
ဆတူစိုက်ထားသောစိုက်ခင်း တစ်ဟက်တာ (၂.၄၇ဧက) သည် နွားထီးကြီး (၆)
ကောင်ကျော်အတွက် အစာလုံလောက်ပေသည်။ ဘောစကိုင်းစားရသော နွား၏နို့မှာ
သာမန်နွားနို့ထက် ပိုကောင်းသည်။ ကာရိုတင်းကြောင့် အဝါရောင်အနည်းငယ်သန်းသည်။
ဘောစကိုင်း နှင့် ရောစိုက်သော မြက်ခင်း တွင်မွေးသော နွားများမှာ အခြားသာမန်ပဲမျိုးနှင့် မြက်
ရောစိုက်ထားသော စိုက်ခင်းမှ နွားများထက် နို့ထွက် ပိုကောင်းပေသည်။
ဩစတြေးလျပြည်မြောက်ပိုင်းမှ သုတေသနမှတ်တမ်းများအရ ဘောစကိုင်းနှင့် မြက် ရောစိုက်
သော စားကျက်မြေတစ်ဟက်တာမှ နို့ထွက်နှုန်းမှာ တစ်နှစ်လျှင် လီတာ (၅၀၀၀) မှ (၆၀၀၀)
အထိရှိကြောင်း သိရသည်။

ဦးဖရက်သိန်းဖေ

စိုက်ပျိုးရေးစာတိုများ

မြေဆွေးကန်နဲ့ ဝက်မွေးမြူခြင်း

08/12/2017 22:29 PM

တွင်

Green Way
Agri-livestock App

စိုက်ပျိုးရေးက စီးပွားရေးလုပ်ငန်းလား မိရိုးဖလာ လုပ်ငန်းလား ဖြေပါ။ (၁၀၀ မှတ်)

သိန်းစိုးမင်း မှ ရေးသား

ကမ္ဘာပေါ်မှာ ဝက်မွေးမြူခြင်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဘယ်ဟာက အကောင်းဆုံးအဆင်ပြေဆုံးဖြစ်မလဲဆိုတာကို အခုချိန်ထိ ဆွေးနွေးနေကြတုန်းပါပဲ။ မွေးမြူမှုအများဆုံးနဲ့ လူကြိုက်အများဆုံးကတော့ ကွန်ကရစ်နဲ့ မွေးမြူခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ ဒီစနစ်မှာဆိုရင် ဝက်မစင်တွေဆေးကြောရတာ၊ သန့်ရှင်းရေးလုပ်ရတာ၊ ရောဂါကူးစပ်မှုတားမြစ်ရတာတွေကို လွယ်ကူစေပါတယ်။ အခြားနည်းလမ်းတွေလည်း အများကြီး ရှိပါသေးတယ်။ ဒါပေမယ့် တရုတ်ပြည် မှာတော့ မြေဆွေးဖြင့် မွေးမြူခြင်း လို့ ခေါ်တဲ့ နည်းလမ်း တစ်ခုရှိပါသေးတယ်။ အဲဒီစနစ်မှာတော့ မွေးမြူသူတွေဟာ ဝက်ချည်းသက်သက်မွေးကြတာမဟုတ်ပါဘူး။ တစ်ပြိုင်နက်တည်းမှာ အသက်ရှင်နေတဲ့ ဝက်ခြံလေးကိုပါ ဖန်တီးထားပါတယ်။ ဝက်ခြံလေးက ဝက်ချေးတွေကို ရှင်းလင်းပေးရုံတင်မကပါဘူး မြေဆီလွှာကို ကောင်းမွန်စေတဲ့ မြေဆွေးတွေကိုပါ ပြုလုပ်ပေးပါတယ်။

ကျွန်တော်ယုံကြည်ပါတယ် ဒီစနစ်ဟာ ဝက်တွေကို နှိပ်စက်နေတဲ့အစား သူတို့ရဲ့ သဘာဝအမူအကျင့်တွေကိုပါ အားပေးနေပါတယ်။ အခုခေတ် ဝက်မွေးသူတွေအများစုကတော့ ရေရှည်ခံပြီး အကုန်အကျသက်သာတဲ့ ကွန်ကရစ်ဝက်ခြံတွေကို အသုံးပြုကြပါတယ်။ ကွန်ကရစ်နဲ့ မွေးမြူရာမှာ ဝက်တွေရဲ့ အညစ်အကြေးတွေကို သန့်ရှင်းရေးပြုလုပ်ရတာ အရမ်းလွယ်ကူပေမဲ့ သေချာစဉ်းစားကြည့်မယ်ဆိုရင်တော့ ပြဿနာတွေ အများကြီးရှိနေပါတယ်။ ကွန်ကရစ်ရဲ့ မာကျောတဲ့ မျက်နှာပြင်တွေက ဝက်တွေရဲ့ သဘာဝအတိုင်းနေထိုင်မှု (မြေကြီးကို နှုတ်သီးနဲ့ ထိုးတတ်တဲ့အကျင့်) ကို တားဆီးထားပါတယ်။ အေးစက်မာကျောတဲ့ မျက်နှာပြင်က တိရိစ္ဆာန်တွေအတွက် သက်တောင့်သက်သာမဖြစ်စေပါဘူး။ ငြင်းချင်ရင် ငြင်းလို့ရမယ့် နောက်တစ်ချက်ကတော့ ကွန်ကရစ်စနစ်မှာ ရောဂါတွေကို ကာကွယ်တိုက်ခိုက်ပေးမယ့် အကျိုးပြုအဏုဇီဝတွေ နေထိုင်နိုင်မယ့် ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုဖြစ်မနေပါဘူး။

ဝက်တွေကို ခြံခတ်ပြီး မွေးခြင်းရဲ့ ရှိရင်းသိသာတဲ့ အချက်ကတော့ အညစ်အကြေးတွေကို အလွယ်တကူ စုပြီး မြေဆွေးပြုလုပ်တာပါပဲ။ ဒါပေမယ့် ထူးဆန်းတာက ကျွန်တော်တို့ လေ့လာကြည့် သလောက် ဝက်ချေးတွေကို မြေဆွေးပြန် လုပ်တဲ့သူက မရှိသလောက်ပါပဲ။ ဝက်ခြံအများစုက ရေမြောင်းတွေနဲ့ ရေကန်တွေ၊ ရေအိုင်တွေနဲ့ မြစ်တွေဆီကို ဖောက်ထုတ် ပစ်လိုက်ကြတာပါပဲ။ ကျွန်တော်တို့ကတော့ ဝက်ချေးတွေကို သဘာဝ ကုန်ကြမ်းကောင်းတွေလို့ မြင်ပြီး ရေတွေကို ညစ်ညမ်းစေမယ့် အစား သဘာဝမြေဩဇာ ပြုလုပ်ဖို့ ရွေးချယ်မှာပါ။

မြေဆွေးကန်နဲ့ မွေးမြူတဲ့ စနစ်မှာ ကောင်းကျိုးများစွာရှိပါတယ်။ အဓိကအချက်တွေကတော့ အရမ်းရိုးရှင်းတာရယ် ဝက်ကျင်ကြီးနဲ့ ကျင်ငယ်တွေကို မြေဆွေးအဖြစ် အထိရောက်ဆုံး ပြောင်းလဲနိုင်တာရယ်ပါပဲ။ ဝက်မွေးကန်မှာ ထည့်မယ့် သြဂဲနစ်ပစ္စည်း(လွှစာ၊ ကောက်ရိုး၊ စပါးခွံ) တွေကို အကျိုးပြုအဏုဇီဝတွေရဲ့ အိမ်လေးတွေလို့ စိတ်ကူးကြည့်လိုက်ပါ။ ဒီ စုပ်ယူနိုင်စွမ်းရှိတဲ့ သြဂဲနစ်ပစ္စည်းတွေကိုသာ သေသေချာချာထည့်သွင်းထားရင် အနံ့အသက်တွေသက်သာစေတဲ့အပြင် ယင်ကောင်ပေါက်ဖွားမှုကိုပါ လျော့ကျသွားစေပါတယ်။ ဆောင်းရာသီလို အေးတဲ့ရာသီဥတုမျိုးမှာ အနွေးဓာတ်ကိုတောင် ပေးနိုင်စွမ်းရှိပါသေးတယ်။ ဒီနည်းလမ်းက အညစ်အကြေးတွေကို ကောင်းကောင်းထိန်းသိမ်းနိုင်ရုံတင်မကဘူး အဟာရကြွယ်ဝတဲ့ သဘာဝမြေဩဇာကိုပါ ရရှိစေမှာဖြစ်ပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့ ရလာနိုင်တဲ့အကျိုးကျေးဇူးတွေကို ချရေးကြည့်ရအောင်လား။

အကျိုးကျေးဇူးများ

- အနွေးဓာတ်ပေးနိုင်ခြင်း
- သဘာဝအပြုအမူများကို အားပေးခြင်း
- ရောဂါပျံ့ပွားခြင်းမှ ကာကွယ်ပေးခြင်း
- ဝက်များ၏ ရောဂါဒဏ်ခံနိုင်ရည် မြှင့်တင်ပေးခြင်း
- ယင်ပေါက်ပွားမှု ထိန်းနိုင်ခြင်း
- အနံ့အသက် လျော့နည်းစေခြင်း
- သန့်ရှင်းရေးအလုပ် အလွန်နည်းပါခြင်း
- ရောဂါပိုးသတ်ခြင်း၊ ကာကွယ်ဆေးထိုးရခြင်းများ နည်းပါးစေခြင်း

- ကျင်ကြီး၊ ကျင်ငယ်ကို ကောင်းစွာ အသုံးချနိုင်ခြင်း
- ဝက်ခြံသန့်ရှင်းရေးပြုလုပ်ရာတွင် ရေသုံးစွဲမှုလျော့ချနိုင်ခြင်း
- လုပ်အားသက်သာခြင်း
- ပိုက်ဆံကုန်သက်သာခြင်း
- နည်းပညာလိုအပ်ချက် နည်းပါးခြင်း

ပြင်ဆင်ခြင်း

မြေဆွေးကန်နဲ့ မွေးမြူတဲ့စနစ်က အရမ်းရိုးရှင်းလှပါတယ်။ ပထမဆုံးအနေနဲ့ မြေကြီးကို အနက် ၂ပေခွဲလောက် တူးသည်ဖြစ်စေ၊ အထက်သို့ ဘောင်ခတ်၍ မြင့်သည်ဖြစ်စေ သစ်သားစများ သို့မဟုတ် လွှစာထည့်ပေးရပါမယ်။ လွှစာနဲ့ ပတ်သက်လို့ ဘယ်လိုသစ်မျိုးက ထွက်တဲ့လွှစာရယ်လို ခွဲခြားထားတာတွေ မရှိပါဘူး။ ဒါပေမယ့် အချို့ အဆီပါဝင်မှုမြင့်မားတဲ့ သစ်အမျိုးအစားတွေဖြစ်တဲ့ ထင်းရှူးပင်ကဲ့သို့သော သစ်တွေရဲ့ လွှစာတွေ ကတော့ ဆွေးမြေ ချိန်ပိုကြာလေ့ ရှိကြပါတယ်။ ကြိတ်သားတွေ၊ ဒါမှမဟုတ် ပိုးသတ်ဆေးရည်စီမံထားတဲ့ သစ်သားတွေကိုတော့ မသုံးဖို့ တိုက်တွန်းချင်ပါတယ်။ ဆွေးမြေနိုင်တဲ့ သြဂဲနစ်ပစ္စည်းတွေဆိုတာ သစ်သားစတွေ၊ လွှစာတွေအပြင် ကောက်ရိုးတို့၊ စပါးခွံတို့ စသည်တို့ကိုလည်း အသုံးပြုနိုင်ပါသေးတယ်။ ကျွန်တော်တို့ လေ့လာကြည့်သလောက်တော့ လွှစာက အကောင်းဆုံးပါပဲ။ မွေးမြူတဲ့သူတွေကိုလည်း ကိုယ့်ဒေသပတ်ဝန်းကျင်မှာ အလွယ်တကူရနိုင်တဲ့ ဆွေးမြေနိုင်တဲ့ သြဂဲနစ် ပစ္စည်းတွေနဲ့ စမ်းသပ်မွေးမြူစေချင်ပါတယ်။ နောက်ဆုံးအဆင့်အနေနဲ့ လွှစာထဲမှာ စပါးခွံ ၁၅% လောက်ရောပေးဖို့လိုအပ်ပါတယ်။

ဆိုလိုတာကတော့ ကာဗွန်နိုက်ထရိုဂျင် အချိုးကို ညှိလိုက်တာဖြစ်ပါတယ်။ သင့်တော် တဲ့ နိုက်ထရိုဂျင် အချိုးက ၄-၁၀ ကြားမှာ ရှိပါတယ်။ ဒါပေမယ့် နိုက်ထရိုဂျင် အချိုး ကိုတော့ ၁ အောက်ရောက် မသွားအောင် ဂရုစိုက် ပေးဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။

အကျိုးပြုအဏုဇီဝရည်ဖြင့်မွေးမြူခြင်း

မွေးမြူကန်ထဲမှာ အကျိုးပြုအဏုဇီဝရည် ထည့်ချင်တယ်ဆိုရင်တော့ ရေ ၈၀၀ လီတာမှာ အကျိုးပြုအဏုဇီဝရည် ၁ လီတာနှုန်းနဲ့ ထည့်ပေးရပါမယ်။ ရောထည့်တဲ့အခါမှာလည်း ဩဂဲနစ်ပစ္စည်းတွေ အားလုံးနဲ့ ကောင်းစွာရောနှာ သွားဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ ရေနဲ့ ရောစပ်တဲ့အချိုးမှာ သိပ္ပံနည်းကျ စမ်းသပ်ချက်မရှိပါဘူး။ အကျိုးပြုအဏုဇီဝရည် များသွားလို့ အချိုးမမှန်တော့လို့ စိတ်ပူမနေပါနဲ့။ အကျိုးပြုအဏုဇီဝရည် နည်းသွားလည်း ဆွေးမြေ့ဖို့ ကြာသွားရုံပါပဲ။ အဓိက အချက်ကတော့ မွေးမြူကန်က အစိုမလွန်သွားဖို့ပါပဲ။

မွေးမြူကန်ကို အကျိုးပြုအထုဇီဝရည် ပက်ဖြန်းပြီးသွားတဲ့နောက်မှာတော့ ၈-၁၀ ရက်ထိ စောင့်စေချင်ပါတယ်။

မွေးမြူကန်ရဲ့အပူချိန်ကိုလည်း စောင့်ကြည့်စမ်းသပ်စေချင်ပါတယ်။ ကန်ထဲကို လက်နဲ့ထိုးထည့်လိုက်ပြီး အပူချိန်ကို

စမ်းသပ်ကြည့်လိုက်ပါ။ အောက်နက်လေလေ အပူချိန်များလေလေဖြစ်နေပါလိမ့်မယ်။ ကန်က

ဘယ်လိုအနံ့ထွက်နေသလဲဆိုတာကိုလည်း စမ်းသပ်ကြည့်လိုက်ပါ။ မွေးမြူဖို့ အချိန်သင့်မသင့်

အဖြေသိလာပါလိမ့်မယ်။ စမ်းသပ် မှုတွေ က မျက်စိတင် မဟုတ်ဘဲ လက်နဲ့နှာခေါင်းကိုလည်း အသုံးပြုရမှာ

ဖြစ်ပါတယ်။

အကျိုးပြု အထုဇီဝရည် အလွယ်တကူမရနိုင်ခဲ့ရင်

ကိုယ့်ဒေသမှာရှိတဲ့ အကျိုးပြုအထုဇီဝပိုးတွေကို စုဆောင်းပြီး အသုံးပြုလိုရပါတယ်။ ဒေသခံအထုဇီဝစုဆောင်း

ပြုလုပ်နည်းကို ဒေသခံအကျိုးပြုအထုဇီဝပိုး မွေးမြူနည်းမှာ လေ့လာနိုင်ပါတယ်။

ဝက်စတင်မွေးမြူခြင်းနှင့် ထိန်းသိမ်းခြင်း

၈ ရက်လောက်ကြာပြီဆိုရင်တော့ မွေးမြူကန်ဟာ အသက်ရှိနေပြီလို့ မှတ်ယူလိုက်ပါ။ ဒီစနစ်ကို ပုံမှန်
ဝက်မွေးကန်တွေရဲ့ ပိုးသတ်တဲ့ စနစ်ထက် ဘက်တီးရီးယားတွေ၊ အဏုဇီဝအဖွဲ့အစည်းလေးတွေ ဖန်းတီးတဲ့ စနစ်လို့
နားလည်ထားလိုက်ပါ။ ဒီအဏုဇီဝ အဖွဲ့အစည်းလေးက ရောဂါတွေ၊ ဆိုးတဲ့ ဘက်တီးရီးယားတွေ၊ အနံ့အသက်တွေနဲ့
ယင်ကောင်တွေကို တိုက်ခိုက်ပေးပါလိမ့်မယ်။ ဝက်တွေကို မွေးမြူကန်ထဲမှာ စထည့်လိုက်တာနဲ့ ဝက်တွေက သူတို့ရဲ့
နှုတ်သီးတွေ၊ လက်တွေခြေထောက်တွေနဲ့ တူးတာကို တွေ့ရပါလိမ့်မယ်။ အဲဒါကိုတွေ့လို့ စိုးရိမ်မသွားပါနဲ့။ ဒါက သူတို့ရဲ့
သဘာဝပါ။ ဒီလိုလုပ်လိုက်ခြင်းက သူတို့ခန္ဓာကိုယ်ထဲကို အကျိုးပြု အဏုဇီဝတွေ ရောက် သွားစေပြီး ရောဂါဒဏ်
ခံနိုင်ရည်တွေ မြင့်တက် လာစေ ပါတယ်။ အေးတဲ့နေ့တွေ ဆို ဝက်တွေက ကန်ထဲနက်နက် တူးပြီးနေတာကိုတွေ့ပါ
လိမ့်မယ်။ ဒါက သူတို့ကို နွေးထွေးစေတာကိုး။

ဒီစနစ်နဲ့ မွေးမြူထားတဲ့ကန်ရဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်မှာ အနံ့အသက်တွေ၊ ယင်ကောင်တွေ လျော့နည်းနေတာကို
သတိထားမိလာပါလိမ့်မယ်။ ဒါ့ထက် ပိုပြီး အနံ့အသက်နဲ့ ယင်ကောင်တွေ ကင်းချင်ရင် ကန်ကို အထက်အောက်
လှန်ပေးဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ ဝက်တွေက အပေါ်ယံမျက်နှာပြင်မှာ မစင်စွန့်လိုက်တဲ့အတွက်
သူ့မစင်တွေကယင်ကောင်တွေကို ဆွဲဆောင်နေတုန်းပါပဲ။ ဒါကြောင့် ကန်ကို အထက်အောက် အနည်းငယ်လှန်ပေးဖို့
လိုအပ်ပါတယ်။ မွေးမြူတဲ့ ဝက်အကောင်ရေနဲ့ မွေးမြူသူရဲ့ ဆန္ဒနဲ့ လိုက်ပြီး တစ်ပတ်ကို ၂-၃ ကြိမ် ဒါမှမဟုတ်
တစ်နေ့တစ်ကြိမ် လှန်ပေးဖို့လိုအပ်ပါတယ်။ ဝက်မစင်တွေကို ကန်ထဲကို ရောမွှေမြုပ်ပစ်မှသာ အနံ့အသက်နဲ့
ယင်ကောင်တွေ လျော့ကျစေမှာဖြစ်ပါတယ်။ မွေးမြူကန်က ပုပ်နံ့မထွက်ရပါဘူး။ ပုပ်နံ့ရလာပြီ ဆိုရင်တော့
အဏုဇီဝရည် ပက်ဖျန်းခြင်း၊ အထက်အောက်လှန်ခြင်းများ ပြုလုပ်ပေးရပါမယ်။ အစပိုင်းမှာတော့ တစ်လကို
အဏုဇီဝရည် ၂ ကြိမ်လောက် ဖျန်းပေးသင့်ပါတယ်။ မွေးမြူကန်က စိုစွတ်လွန်းလို့ ပုပ်နံ့ထွက်တဲ့ အခါမျိုးမှာတော့ လွှစာ
ပြန်ရောထည့် ပေးရပါမယ်။

အချိန်ကြာလာတဲ့အမျှ မွေးမြူကန်ရဲ့အရောင်ဟာ နက်မှောင် လာပြီး လွှစာတွေက ဆွေးမြေ့လာပါလိမ့်မယ်။

အကျိုးပြုအဏုဇီဝ၊ အပူနဲ့ မစင်တွေက လွှစာရဲ့ ဆွေးမြေ့မှုကို ကူညီပေးနေကြပါတယ်။ ဒီဖြစ်စဉ်ကတော့

ဝက်အကောင်ရေနဲ့ နေရာအကျယ်အဝန်းပေါ်မူတည်ပြီး ၆လမှ ၂နှစ်ထိ ကြာနိုင်ပါတယ်။ အကျိုးပြုအဏုဇီဝ တွေအပြင်

အပင်အဟာရ အပြည့်အဝပါဝင်တဲ့ မြေဩဇာကို အပင်စိုက်တဲ့ဆီမှာ ပြန်အသုံးနိုင်ပါတယ်။ မြေဩဇာကို

ယူတဲ့အခါမှာတော့ အကုန်လုံးမယူစေချင်ပါဘူး။

မြေဩဇာတွေရဲ့ ၇၅-၈၀ ရာခိုင်နှုန်းသာယူပြီး အောက်ခြေလွှာကို နောက်တစ်ကြိမ် ထပ်မွေးမြူဖို့ရာအတွက်

ချန်ထားစေချင်ပါတယ်။ ဒီလိုမှမဟုတ်ရင် အစက ပြန်စနေရပါမယ်။ အဲဒီတော့ နောက်မွေးမြူကန်မှာ အဏုဇီဝတွေ

ကျန်းမာသန်စွမ်းစေဖို့ သင့်တော်တဲ့ ပမာဏချန်ထားဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။

ထဲထဲဝင်ဝင်လေ့လာခြင်း

မွေးမြူကန်အပူချိန်

မွေးမြူကန်ထဲက အဏုဇီဝပိုးမွှားတွေ ကောင်းကောင်း အလုပ်လုပ်လာတာနဲ့အမျှအပူချိန်ဟာ ၆၀ဒီဂရီ ဆဲလ်စီးရပ်စ်
လောက်မြင့်တက်လာပါလိမ့်မယ်။ အပေါ်ယံမျက်နှာပြင်ပေါ်က အပူချိန်ကတော့ သိသိသာသာ
ကျဆင်းသွားပါလိမ့်မယ်။တစ်ခါတစ်ရံ ပတ်ဝန်းကျင် အပူချိန်နဲ့ ညီနေတတ်ပါတယ်။ ဝက်တွေက သူတို့ရဲ့ အပူချိန်ကို
မထိန်းညှိနိုင်ကြပါဘူး။ ပြီးတော့ ပူလွန်းတာကိုလည်း သည်းမခံနိုင်ကြပြန်ဘူး။ မွေးမြူသူအချို့က မွေးမြူကန်အပြင်
အရမ်းပူတဲ့အချိန်တွေမှာ ဝက်တွေအေးမြစေဖို့ ကွန်ကရစ်ခင်းထားတဲ့ နေရာလေးတစ်ခု ပြုထားကြပါသေးတယ်။
မြန်မာနိုင်ငံမှာတော့ အလယ်ပိုင်းဒေသတွေမှာ ကွန်ကရစ်မဟုတ်ဘဲ ရေအိုင်လေးတွေ ပြုလုပ်ပေးတာ တွေ့ရပါတယ်
(ဘာသာပြန်သူ ဖြည့်စွက်ချက်)။ အချို့လယ်သမားတွေကတော့ ဒီလို အပူချိန်မြင့်တက်တဲ့ ပြဿနာ မတွေ့ရဘူးလို့
ငြင်းကြတယ်။ ဒီတော့ ကိုယ်တိုင်စဉ်းစားပြီး လုပ်ကြည့်စေချင်တယ်။ ပြီးရင်တော့ အခြေအနေလေး
ပြန်အကြောင်းကြားပေးပါအုံးနော်။

ကန်အနက်

ပျမ်းမျှ အနက် ၂ ပေ ခန့်ဟာ သင့်တော်ပေမယ့်လည်း မွေးမြူသူတွေကိုယ်တိုင် အနက်ဘယ်လောက်လဲဆိုတာ
အတိုးအလျှော့ လုပ်ကြည့်သင့်ပါတယ်။ တစ်ညီတစ်ညာ တည်း မဟုတ်ဘဲ မတူညီတဲ့ အနက်တွေနဲ့
လုပ်ထားမယ်ဆိုရင်လည်း အပူချိန်မတူညီနိုင်တဲ့အတွက် ဝက်တွေအတွက် ရွေးချယ်ပြီး နေလို့ရမယ့်
ပတ်ဝန်းကျင်လေးတစ်ခုဖြစ်နေမယ်ထင်ပါတယ်။

ကန်ကို အထက်အောက်လှန်ပေးခြင်း

တစ်ခုတည်းသော အပို လုပ်အား လိုအပ်တာကတော့ ကန်ကို အထက်အောက်လှန်ပေးပို့ပါ။ ဒါပေမယ့်
လိုအပ်ချက်လျော့နည်းစေမယ် နည်းလမ်းတွေရှိပါတယ်။ ပြောင်းဖူးရိုးတွေကို ကန်ထဲမှာ ထည့်မြုပ် လိုက်တာကလည်း

ဝက်တွေကို သူတို့ကိုယ်တိုင် အထက်အောက်လှန်ဖို့ တွန်းအားပေးလိုက်သလိုပါပဲ။ အခြားနည်းအနေနဲ့ မြေကြီးထဲကို မြုပ်ထားလို့လည်းရမယ်။ သူတို့ရဲ့အစာလည်းဖြစ်တဲ့ဟာမျိုးကို ကန်ထဲမှာ နက်နက်မြုပ်ထားလိုက်ရင် သူတို့တွေက အဲဒီအစာကို တူးဖော်စားသောက်ရင်း ကန်ကို အထက်အောက်လှန်တဲ့အလုပ်ကို သူတို့ကိုယ်တိုင် လုပ်သွားကြမှာပါပဲ။ သတိထားမိတာ တစ်ချက်ကတော့ ကန်ရဲ့ထောင့်တွေမှာ ဝက်မစင်တွေ စုပုံနေတတ်ကြပါတယ်။ ဒါက အထက်အောက်လှန်ပေးဖို့ လိုအပ်ချက်တစ်ခု ဖြစ်နေပါသေးတယ်။

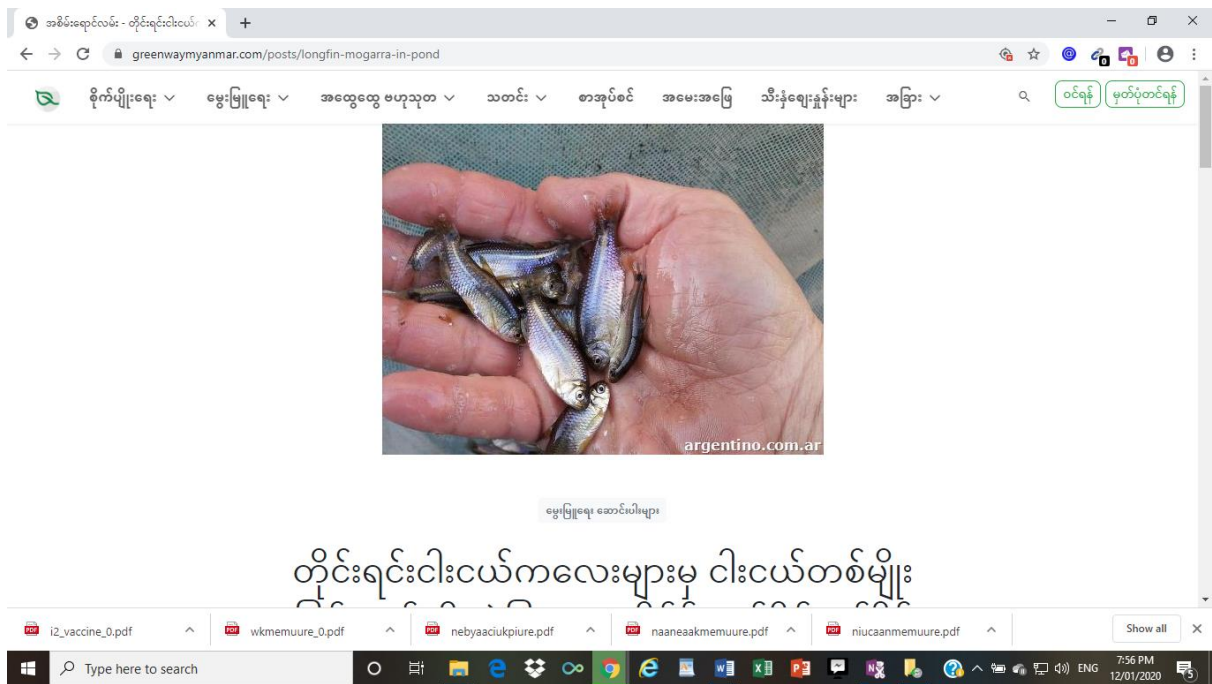
ကန်ထဲ ထည့်လို့ရမယ့် ပစ္စည်းများ

ဒီမွေးမြူနည်းစနစ်မှာတော့ စပါးခွံ ၁၅ ရာခိုင်နှုန်းလောက် ရောပြီး သစ်သားစတွေ ဒါမှမဟုတ် လွှစာတွေ အသုံးများပါတယ်။ ဒါပေမယ့်လည်း အခြားအသုံးပြုလို့ရမယ့် ပစ္စည်းတွေ ရှိနေအုန်းမှာပါ။ အစားထိုးအနေနဲ့ စပါးခွံ၊ ကောက်ရိုး နဲ့ မီးသွေး (သုံးမရတော့တဲ့ မီးသွေး၊ ထင်းမီးဖိုမှ ထွက်လာတဲ့ မီးသွေးခဲ) တွေလည်း သုံးလို့ရပါတယ်။ အခြားဟာတွေနဲ့လည်း စမ်းသပ်ကြည့်စေချင်ပါတယ် (ကာဗွန်၊ နိုင်ထရိုဂျင် အချိုးကိုတော့ ဂရုစိုက်ပါအုံးနော်)။ ပြီးရင်တော့ အဆင်ပြေလား မပြေဘူးလားဆိုတာတော့ အခြားသူတွေသိရအောင် ပြန်ပြောပြပါအုံး။

ကြက်မွေးမြူရေး

ဒီစနစ်က ကြက်မွေးမြူရေးအတွက်လည်း အသုံးဝင်ပါတယ်။ လွှစာအစား သစ်သားစတွေကို အနက် ၅ လက်မ ၆ လက်မလောက် ပြုလုပ်ဖို့ အကြံပြုချင်ပါတယ်။ ဖုန်မှုန့်တွေက ကြက်တွေက သိပ်မကြိုက်တဲ့အတွက် သစ်သားစလေးတွေကို သုံးစေချင်တာပါ။ အကျိုးပြု အဏုဇီဝရည်ကို ပိုဖျန်းပေးဖို့လိုသလို ကန်အနက်ကို လိုအပ်ရင် မြှင့်ပေးဖို့အတွက် သစ်စတွေလို အပိုစုထားဖို့လိုပါတယ်။ မြန်မြန်ဆွေးမြေ့ဖို့အတွက် အထက်အောက်လှန်တာတွေလည်း လုပ်ပေးဖို့လိုအပ်ပါတယ်။

REF: <http://www.agrowingculture.org/2012/06/fermented-bed-technology/> ကို ဆီလျော်စွာ ပြန်ဆိုထားပါတယ်။

တိုင်းရင်းငါးငယ်ကလေးများမှ
ငါးငယ်တစ်မျိုးဖြစ်သည် ငါးဘဲဖြူအား အိမ်၌
တစ်ပိုင်တစ်နိုင် မွေးမြူ ထုတ်လုပ်နိုင်ပါပြီ

24/08/2018 14:04 PM တွင်

ကမ္ဘာ့ငါးအဖွဲ့မှ ရေးသား

ပြီး

WorldFish မှ

ပေးပို့ထားပါသည်။

MYCulture စီမံကိန်းကို အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းနှင့် စားနပ်ရိက္ခာ ဖူလုံရေးရန်ပုံငွေ

အဖွဲ့(Livelihoods and Food Security Trust Fund (LIFT) မှ ရန်ပုံငွေ ထောက်ပံ့ပေး ပြီး၊

WorldFish အနေဖြင့် စီမံကိန်း၏ မိတ်ဖက်အဖွဲ့ အစည်းများဖြစ်သည် ငါးလုပ်ငန်းဦးစီးဌာန(DoF)၊

ပေါင်းစုလုပ်အားအကူအညီပေးရေးအဖွဲ့ NAG (Network Activities Group)၊ GRET

(Professional for fair development) နှင့် ပက်ပီမြန်မာ(PACT Myanmar) တို့ ပူးပေါင်းပြီး

မြစ်ဝကျွန်းပေါ်ဧရာဝတီတိုင်း ဒေသကြီးနှင့် မြန်မာနိုင်ငံ အလယ်ပိုင်း အပူပိုင်းဇုန်ဒေသကြီးတို့တွင်

ငါးမွေးမြူရေးလုပ်ငန်း ပိုမိုတိုးတက်ရေးရှည် တည်တံ့စေရေးအတွက်

ပူးပေါင်းလုပ်ဆောင်နေပါသည်။

စီမံကိန်း၏ ငါးမွေးတောင်သူ တစ်ဦး ဖြစ် သည် အသက် (၂၁)နှစ်အရွယ်ရှိပြီး သားသမီး (၃)ဦး

ထွန်းကားသည့် ဒေါ်အေးဝင်းသည် ရောဂါတီမြစ်ဝကျွန်းပေါ်ဒေသရှိ ဖျာပုံမြို့နယ်၊

မယ်ညိုကျေးရွာတွင် နေထိုင်ပါသည်။ ဒေါ်အေးဝင်းနှင့် သူမ၏ အိမ်နီးချင်းမှာ worldFish Myanmar

၏"မိတ်ဖက်အဖွဲ့အစည်း တစ်ခုဖြစ်သည် (NAG)ပေါင်းစုလုပ် အား ပညာပေးရေး အဖွဲ့မှ

ဦးဆောင်သည့်ငါးငါးမွေးမြူရေးသင်တန်းများတွင် တက်ရောက်ခဲ့သူတစ်ဦးလည်း ဖြစ်ပါသည်။

ငါးမွေးမြူရေးသင်တန်းမှ ပို့ချသည့် ငါးမွေးမြူ ရေးဆိုင်ရာ (ဥပမာ အသားတိုး ငါးမွေးမြူခြင်း၊

ငါးငယ်ကလေးများမွေးမြူခြင်း) နည်းပညာများ၊ ဗဟုသုတ များ သင်ယူခဲ့ပြီး တိုင်းရင်းငါး

ငယ်ကလေးများထဲမှ တစ်မျိုးဖြစ်သည့် ငါးဘဲဖြူမွေးမြူနည်းများမှာ ထပ်မံ သင်ယူ ရရှိခဲ့ကြောင်း

ပြောပြပါသည်။

ငါးဘဲဖြူဆိုသည်မှာ အဏုအာ ဟာရ ကြွယ်ဝသည့် တိုင်းရင်းငါးငယ်အမျိုးအစားထဲမှ တစ်မျိုး

ဖြစ်ပါသည်။ ယေဘုယျ အားဖြင့် ငါးဘဲဖြူအား ချက်ပြုတ်ဖို့ ပြင်ဆင်သည့် အခါတွင်

ငါး၏ဦးခေါင်းကို ဖြတ်ထုတ်ဖယ်ပစ်တတ်ကြပါသည်။ သို့သော် ယခုအခါ သူမသည်

ငါးဘဲဖြူတစ်ကောင်လုံး (ဦးခေါင်းအပါအဝင် အရိုးပါမကျန်) စားသုံးခြင်းသည် ကိုယ်ခန္ဓာအတွက်

လိုအပ်သည့် အာဟာရများဖြစ်သည် ပရိုတင်း၊ ဗိုက်တာမင်အေ၊ ကယ်လ်စီယမ်၊ ဇင့်၊

တိုင်းရင်းငါးငယ်ကလေးများအား ဦးခေါင်း၊ အတောင်၊ အပြီးနှင့် အခြားအင်္ဂါများ

ဖယ်ရှားခြင်းမပြုဘဲ၊ အာဟာရဓါတ် မဆုံးရှုံးမှာ မည်သို့ သံခါတ်နှင့်” ဖက်တီအက်ဆစ် စသည်တို့ကို

ရရှိစေသည့်အချက်ကိုလည်း သိရှိသင်ယူခဲ့ရပါသည်။ သင်တန်းပို့ချသူ ဆရာ/မ များမှ

ချက်ပြုတ်ရမည်ကို သင်ကြားပို့ချပေးခဲ့ပါသည်။ သင်ကြားပို့ချပေးခဲ့သည့်အတိုင်း သူမသည်

မိမိအိမ်တွင် ပြန်လည်အသုံးချချက်ပြုတ်ခဲ့ပါသည်။

ယခုအချိန်တွင် သူမသည် မိသားစုတွင် ပြန်လည်လက်တွေ့အသုံးချသည်သာမက

အိမ်နီးချင်းများနှင့် ရှာရှိအခြား မိခင်များအား သူမ သင်ယူခဲ့သည်များနှင့် လက်တွေ့အသုံးချနေသည်

ချက်ပြုတ်နည်းများအား ပြန်လည်ဝေငှ သင်ကြားပေးနေသူ တစ် ဦးလည်း ဖြစ်ပါသည်။ သူမထံသို့

သွားရောက်မေးမြန်းသည့်အချိန်တွင် သူမသည် ငါးဘဲဖြူအား ငါးကန်ထဲတွင် အစဉ်မပြတ်

ထိန်းသိမ်း ကာ ထည့်သွင်းမွေးမြူနိုင်ရေးနှင့် ပတ်သက်ပြီး အတွေ့အကြုံများကို ပြောပြပါသည်။

ပြီးခဲ့သည့် ငါးမြစ်ချင်း ဖော်သည်ကာလတွင် သူမ သတိထားမိသည်မှာ အရွယ်ရောက်ပြီးသား

ငါးဘဲဖြူများကို တွေ့ရှိရပြီး ထိုအရွယ်ရောက်ပြီးသား ငါးဘဲဖြူများသည် နောက်တစ်ဖန် ပြန်

လည်မျိုးပွားဖို့ရန်အတွက် ထိန်းသိမ်းဖို့ရန် လိုအပ်သည်ကို သိရှိနားလည်ခဲ့ပါသည်။

အရွယ်ရောက်ပြီးသား ငါးဘဲဖြူ အကောင်(၃၀) အား ယက်သဲ့ (သို့) ဒိုင်းဝန်းဟု ခေါ်သော

ပိုက်ကောငယ်ဖြင့် ဖမ်းဆီးပြီး အခြား စပါးခင်းနှင့်အတူ ငါးပါ မွေးမြူနိုင်သည့်နေရာသို့ မြန်မြန်

ပြောင်းရွှေ့ထည့်သွင်းခြင်းဖြင့် ငါးဘဲဖြူမျိုးအား မိမိငါးကန်တွင် အစဉ်မပြတ်

မွေးမြူနိုင်စေရန်အတွက် အကျိုးရှိစေသည်ကိုလည်း သိရှိနားလည်ခဲ့ပါသည်။

ငါးဘဲဖြူအား ဖမ်းဆီးပြီး အခြားနေရာတစ်ခုသို့ မြန်နိုင်သမျှ မြန်နိုင်အောင် ပြောင်းရွှေ့

ထည့်သွင်းခြင်းသည် ရှင်သန်နှုန်းကို မြှင့်တင်ပေးနိုင်ကြောင်းကိုလည်း သူမ ထပ်မံနားလည်

သိရှိခဲ့ပါသည်။

ငါးဘဲဖြူ (၆)လ ကာလအချိန်ကြာ မွေးမြူခဲ့သည့် သူမ၏ အတွေ့အ ကြုံနှင့်

သင်တန်းတက်ရောက်ခဲ့မှုများအပေါ် အခြေခံပြီး၊ “ငါးဘဲဖြူမွေးမြူခြင်းဖြင့် အကျိုးရရှိမှုများကို

သိရှိနားလည်ခဲ့ပါသည်။ ငါးငယ် ကလေးများကို မွေးမြူခြင်းသည် လွယ်ကူပြီး နည်းပညာနှင့် အစာ

အထွေအထူး မလိုအပ်ဘဲ မွေးမြူနိုင်သည်၊ ငါးငယ်ကလေးများသည် အသားတိုင်းငါး (သို့)

အခြားငါးကြီးများ နှင့် ရောနှောမွေးမြူနိုင်သည်။ (ဥပမာ- ငါးဘဲဖြူနှင့်

ငါးမြစ်ချင်းကိုတွဲပြီးမွေးမြူနိုင်သည့် အတွက် သူမ သည် ငါးမျိုးစိတ်များ

ရောနှောမွေးမြူသည်နည်းပညာကို အသုံးပြုနိုင်ပါသည်။) အရေးပါသည့်အချက်မှာ

တိုင်းရင်းငါးငယ်ကလေးများ ကို စားသုံးခြင်း သည် ကလေးငယ်များ၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင်များ၊

နို့တိုက်မိခင်များအပါအဝင် မိသားစုတစ်စုလုံးအတွက် လိုအပ်သည် အဏုအာဟာရကို

လုံလောက်စွာ ရရှိစေနိုင်သည့် အချက်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

အဆိုပါ လွယ်ကူစွာ မွေးမြူနိုင်ခြင်း၊ အာဟာရဓာတ်ပြည့်ဝစွာ ရရှိနိုင်ခြင်း စသည့်

အကျိုးကျေးဇူးများကြောင့် သူမသည် ငါးဘဲဖြူကို သူမငါးကန်တွင် ဆက်လက်မွေးမြူနိုင်ရန်

ဆုံးဖြတ်ချက်ချခဲ့ပါသည်။ သူမသည် မြေနေရာ ထပ်မံရှိပါက (သို့) အခွင့်အခါ ရပါက ငါးဘဲဖြူအား

အခြားကန်များနှင့် (သို့) အခြားခြံမြောင်းများတွင် တိုးချဲ့ မွေးမြူလိုကြောင်း ပြောကြားခဲ့ ပါသည်။

သူမသည် ယခုအချိန်အခါတွင် အခြားငါးမွေးတောင်သူများအား ငါးဘဲဖြူ နှင့် အခြားငါးများ ဥပမာ

- ငါးမြစ်ချင်းနှင့် ရောစပ်မွေးရန် မဖြစ်နိုင်ဟု သံသယရှိသည့် ငါးမွေးတောင်သူများအား ငါးဘဲဖြူ

မွေးမြူလာနိုင်ရေးနှင့် တိုင်းရင်းငါးငယ် ကလေးများ မွေးမြူခြင်းဖြင့် သူမ တိုက်တွန်း

အားပေးနေလျက် ရှိပါသည်။

" သင်၏ အိမ်ပတ်ဝန်းကျင်တွင် ရေအလွယ်တကူ ရရှိပြီး ခြံမြောင်းများ (သို့) စပါးစိုက်ခင်းများ

ရှိပါကငါးဘဲဖြူ မွေးမြူနိုင်သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ငါးဘဲဖြူမွေးမြူရေးသည် လွယ်ကူပြီး

သင်၏ မိသားစုကျန်းမာရေးအတွက် အထောက်အပံ့ပေး ပါသည်။ ပူပြင်းသည်ရာသီများ

ရောက်ရှိလာသည်အခါ (သဘာဝငါးရှားသည်ကာလ)တွင်လည်း သင်သည် မိသားစု ဟင်းစား

အတွက် စိုးရိမ်စရာ မလိုဘဲ သင်၏ကိုယ်ပိုင် ငါးမွေးကန်မှ ဟင်းစားအတွက် အလွယ်တကူ ရရှိပြီး

ချက်ပြုတ်စားသုံး နိုင်ပါသည်။ "

My Culture

ပင်းတယမြို့က ပျားမွေးမြူရေးအကြောင်း

21/12/2017 14:41 PM

တွင်

စားနပ်ရိက္ခာဖူလုံရေး သားစဉ်မြေးဆက်ပေး

EMPOWERING PEOPLE
LIFTING LIVES

UNESCO-LIFT မှ

အစိမ်းရောင်လမ်း မှ ရေးသား ပြီး
ပေးပို့ထားပါသည်။

ဇင်ပိုင်း (တင်ဆက်သူ)။ ။ သောတရှင်များ မင်္ဂလာပါခင်ဗျာ... မြန်မာနိုင်ငံရဲ့ ကျေးလက်ဒေသများမှာ

ပျားမွေး မြူတွဲလုပ်ငန်းကို စိုက်ပျိုးသီးနှံများအတွက် အရေးကြီးတဲ့လုပ်ငန်းလို့ မယူဆကြဘဲ

ပျားမွေးမြူခြင်းကြောင့် စိုက်ပျိုး သီးနှံ များပျက်စီးကာ သီးနှံအထွက်နှုန်းနည်းပါးတယ်လို့

တောင်သူအတော်များများက ယူဆကြပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ပျားမွေးမြူတွဲလုပ်ငန်းက

တောင်သူတွေအတွက် မိသားစုအပိုဝင်ငွေ ရရှိစေနိုင်တဲ့လုပ်ငန်းတစ်ခု ဖြစ်တာကြောင့်

တောင်သူများအနေနဲ့ ပျားမွေးမြူခြင်းကို စီးပွားဖြစ် သို့မဟုတ် တစ်နိုင်တစ်ပိုင်မွေးမြူခြင်းကို

ဆောင်ရွက်သင့်ပါ တယ်။ မြန်မာနိုင်ငံမှာ နေရာအနှံ့အပြား ပျားမွေးမြူရေးလုပ်ငန်း

လုပ်ကိုင်လျက်ရှိရာထဲကမှ အဓိကမွေးမြူနေကြတဲ့ နေရာတွေကတော့ စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး၊

မကွေးတိုင်းဒေသကြီးနဲ့ ရှမ်းပြည်နယ်တို့ဖြစ်တယ်လို့ သိရပါတယ်။ ရှမ်း ပြည်နယ် တောင်ပိုင်း

ပင်းတယမြို့နယ်မှာ ပျားမွေးမြူရေးလုပ်ငန်းကို တစ်နိုင်တစ်ပိုင် လုပ်ကိုင်နေကြ သူတွေရှိသလို၊

စီးပွားဖြစ် လုပ်ကိုင်နေ ကြသူတွေလည်း ရှိတယ်လို့ သိရပါတယ်။ ပင်းတယမြို့ရဲ့

ပျားမွေးမြူရေးဆောင်ရွက်နေတာ နဲ့ပတ်သက်ပြီးတော့ မြန်မာ့ အသံသတင်းထောက်

ကျော်ဆန်းမာက ဆက်လက်တင်ပြပေးသွားမှာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ကျော်ဆန်းမာ (သတင်းထောက်)။ ။ ကျနော် အခု ရှမ်းပြည်နယ်တောင်ပိုင်း ပင်းတယမြို့လေးကို

ခရီးထွက်လာခဲ့ပါ တယ်။ ခရီးထွက်လာရတဲ့ အကြောင်းရင်းကတော့ ဒီဒေသရဲ့ ပျားမွေးမြူရေးကို

လေ့လာဖို့ ဖြစ်ပါတယ်။ ပျားမွေးမြူ ရေးလုပ်ငန်းဟာ စိုက်ပျိုးရေးလုပ်ငန်းနဲ့ တစ်နေရာထဲမှာပဲ

တွဲဖက်လုပ်လို့ရတဲ့ လုပ်ငန်းတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။ ပျားမွေး မြူရေး ဆောင်ရွက်ရာမှာ မြေနေရာရှိတဲ့

တောင်သူတွေ ဆောင်ရွက်ကြသလို၊ မြေနေရာမရှိသူများလည်း မြေနေရာ မလိုဘဲ

စိုက်ပျိုးသီးနှံများနဲ့ မနီးမဝေးမှာ မွေးမြူလို့ရတဲ့ လုပ်ငန်းတစ်ခု ဖြစ်တယ်လို့ သိရပါတယ်။

ပျားမွေးမြူခြင်း ကြောင့် စိုက်ပျိုးရေးလုပ်ငန်းကို တစ်ဖက်တစ်လမ်းက

အထောက်အကူပြုနေတယ်လို့ ပျားမွေးမြူရေးလုပ်ငန်းမှာ (၃၃) နှစ်အတွေ့အကြုံရှိပြီး ဖြစ်တဲ့

ဦးမြင့်သန်းက အခုလို ပြောပြထားပါတယ်။

ဦးမြင့်သန်း (ပျားမွေးမြူသူ)။ ။ ပျားမွေးတယ်ဆိုတာ မြေနေရာမလိုပါဘူး။ စိုက်ပျိုးတဲ့ သီးနှံတွေရဲ့

မနီးမဝေးမှာ လုပ်ကြပါတယ်။ ပျားမွေးတဲ့အတွက်ကြောင့် စိုက်ပျိုးတဲ့သူကို

အင်မတန်အထောက်အကူ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် မြန်မာ နိုင်ငံအတော်များများမှာ

လူတွေသဘောမပေါက်ကြဘူး ဖြစ်နေတယ်။ အခုချိန်ထိရှိနေဆဲပါပဲ။ ကျွန်တော်တို့ ရှမ်းပြည်

နယ်တောင်ပိုင်းထဲမှာပဲ အဲဒါကို စမ်းသပ်မှု လေးကြိမ်လောက် လုပ်ခဲ့ပြီးပါပြီ။

နောက်ဆုံးရိတ်သိမ်းပြီးတဲ့ အခါကြတော့ ခြိမန်နေဂျာတာဝန်ယူတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်က ကျွန်တော်တို့ကို

ပြန်ပြီးတော့ (FeekBack) ပေးပါတယ်။ ဒီနှစ် ကျွန်တော်တို့ “ပြောင်း”မှာ ဝတ်မှုန်ကူးတဲ့ကိစ္စကို ပျားနဲ့

လုပ်လိုက်တဲ့ အတွက်ကြောင့် (၁၂) ကနေ (၁၄) ရာခိုင်နှုန်း အထိ အထွက်တိုး လာပါတယ်လို့

ပြောပါတယ်။ ပျားတွေဟာ ပန်းပွင့် တစ်ပွင့်ချင်း တစ်ပွင့်ချင်းကို ဝတ်မှုန်ကူးပေးတဲ့ အတွက်ကြောင့်

မျိုးအောင်တဲ့နှုန်းဟာ အများကြီးတက်လာပါတယ်။ ခြုံပြောလို့ရှိရင် ပျားမွေးတဲ့အတွက်ကြောင့်

စိုက်ပျိုးရေးမှာ အထွက် နှုန်းဟာ သွင်းအားစုမထည့်ပဲနဲ့ (၁၂) ရာခိုင်နှုန်းကနေ (၁၄) ရာခိုင်နှုန်းအထိ

အင်မတန် များပြားတဲ့ တိုးတက်မှုတစ်ခုပါပဲ။

ကျော်ဆန်းမာ (သတင်းထောက်)။ ။ ပျားမွေးမြူရေးလုပ်ငန်းကို ဆောင်ရွက်မယ်ဆိုပါက

လိုအပ်တဲ့ပစ္စည်းများမှာ ပျားများ နေထိုင်ရန် ပျားအိမ်၊ ပျားဖွတ်ရာမှာအသုံးပြုနိုင်မယ့် အင်္ကျီ စတဲ့

အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများရှိဖို့လည်း လိုအပ် ကြောင်းကို တော့ Plan Bee Project မန်နေဂျာ

ဦးတင်မောင်ကြည်က အခုလို ရှင်းပြထားပါတယ်။

ဦးတင်မောင်ကြည် (Plan Bee စီမံကိန်း မန်နေဂျာ)။ ။ ပျားမွေးမယ်ဆိုရင် ပျားရဲ့

သူတို့နေထိုင်ဖို့အတွက် အဆောက် အဦအဖြစ် ပျားအိမ်များလိုအပ်ပါတယ်။ အဲဒီ

ပျားအိမ်ထဲမှာမွေးမြူဖို့အတွက်မျိုးပြားတွေ လိုအပ်ပါတယ်။ အဲဒီပျားထဲမှာမှ ပျားတွေဟာဆိုရင်

ပျားသုံးမျိုးရှိမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဘုရင်မရယ်၊ ပျားထီးရယ်၊ လုပ်သားပျားရယ်။ ပြီးတော့

အရေအတွက်အားဖြင့် ဘုရင်မက တစ်ကောင်တည်းရှိပြီး၊ ပျားထီးက

ဆယ်ဂဏန်းလောက်ရှိပါတယ်။ လုပ်သားပျားတွေက အမြောက်အမြားရှိရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

လုပ်သားပျားတွေ အမြောက်အမြားရှိမှသာ ပျားမွေးမြူရေး က အောင်မြင်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။

နောက်တစ်ခါ ပျားမွေးမြူရာမှာ ပစ္စည်းတွေနဲ့ ပျားတွေရှိရုံနဲ့ မလုံလောက်ဘဲ ပျားအိမ် က

ကောင်းရမယ်၊ ပျားတွေမှာ ရောဂါကင်းစင်နေရမယ်၊ ပျားစာ လုံလောက်နေရမယ်၊ ဒါဆိုရင်

ပျားမွေးမြူရေး ဆောင်ရွက်လို့ ရပါပြီ။

ကျော်ဆန်းမာ (သတင်းထောက်)။ ။ ပျားမွေးမြူရေးလုပ်ငန်းဟာ အရင်းအနှီးနယ်ပယ်ပြီး

မိသားစုအပိုဝင်ငွေလည်း ရရှိ ခြင်း၊ ပျားအုံး (၁၀၀) ကို အလုပ်သမား (၂) ယောက်နဲ့ စီမံခန့်ခွဲနိုင်ခြင်း၊

မြေနေရာမလိုအပ်ခြင်းနဲ့ ရာသီဥတုပေါ်မှီတည်မှု မရှိခြင်းတို့ကြောင့် သောတရှင်များလည်း

ပျားမွေးမြူခြင်းကို ဆောင်ရွက်စေလိုပါတယ်။ ပင်းတယမြို့နယ် အတွင်းမှာ အရင်က

တောင်ယာစိုက်ပျိုးခြင်း လုပ်ငန်းကို ဆောင်ရွက်နေရာမှ အခုလက်ရှိအချိန်မှာတော့ ပျားမွေးမြူ

ရေးလုပ်ငန်းကို တစ်နိုင်တစ်ပိုင် ဆောင်ရွက်နေသူများလည်း အများအပြားရှိနေပြီ ဖြစ်တယ်လို့

သိရပါတယ်။ အရည် အသွေးရှိတဲ့ ပျားရည်ထုတ်လုပ်နိုင်ဖို့ဆိုရင် ပျားအတွက် သင့်လျော်သော

အစားအစာရရှိမယ့် သီးနှံပင်များ စိုက်ပျိုးဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ ပင်းတယဒေသမှာတော့ မိုးရာသီမှာ

ပြောင်းနှင့်စပါး စိုက်ပျိုးသလို ဆောင်းရာသီမှာ ဟင်းသီးဟင်း ရွက်နှင့် ဆီထွက်သီးနှံပင်များ
စိုက်ပျိုးခြင်းဖြင့် ပျားများအတွက် အစားအစာ ရရှိစေပါတယ်။ စိုက်ပျိုးမြေရှိတဲ့ တောင်သူများက
ပျားများဝတ်ရည် သောက်သုံးနိုင်ရေးအတွက် ရာသီအလိုက် စိုက်ပျိုးသီးနှံများကို ပြောင်းလဲ
စိုက်ပျိုး ကြပြီး၊ မြေယာမဲ့ ပျားမွေးမြူသူများကတော့ စိုက်ပျိုးခင်းများရှိရာကို တစ်နေရာမှ
တစ်နေရာရွှေ့ပြောင်း မွေးမြူကြ တယ်လို့ လယ်သမားဘဝမှ ပျားမွေးမြူရေး လုပ်ငန်းကို
ပြောင်းလဲလုပ်ကိုင်သူ ဦးကျော်သူစိုး၏ ပြောကြားချက်အရ သိရပါတယ်။

ဦးကျော်သူစိုး (လယ်သမားဘဝမှ ပျားမွေးမြူရေး ပြောင်းလဲလုပ်ကိုင်သူ)။ ။ ဒီ

တောင်ပေါ်ဒေသကလူတွေက တခြား နေရာသွားရမှာကို နည်းနည်းကြောက်ကြတယ်။

ကျွန်တော်တို့တဲ့ခေါ်သွားတဲ့အတွက် သူတို့ လူမှုရေးအပေါင်း အသင်းတွေကအစ

တအားကျယ်ပြန့်လာတယ်။သူတို့မှာ ဗမာပြည်ကမိတ်ဆွေဆိုတာ မရှိခဲ့ပါဘူး။ ဒီပျားမွေးမှ

ဗမာပြည်က မိတ် ဆွေတွေ တိုးလာပါတယ်။ နောက်ပြီးတော့ ဒီပျားရည်ထုတ်ရတာ သူတို့

တောင်သူထက် အများကြီး ပိုအဆင်ပြေတယ် ပေါ့။ အဲတာတွေ သဘောပေါက်လာတဲ့အတွက်

သူတို့လည်းအခု ပျားမွေးချင်စိတ်တွေ တအား ဖြစ်နေပါပြီ။ အခုဆိုရင် ဒေသခံတောင်သူတွေ

ကျွန်တော်နောက်မှာ လိုက်ပါပြီး ပျားမွေးမြူနေကြပါပြီ။ အရင်တုန်း ကဆိုရင်

တောင်သူလုပ်ငန်းကိုပဲ လုပ်ကိုင်ကြတယ်။ အခုကျတော့ သူတို့ရဲ့ အသိပညာလေးတွေ

အရမ်းကျယ်ပြန့် လာပြီပေါ့နော်၊ အဲဒီအတွက် ကျနော်လည်း အရမ်းဂုဏ်ယူမိပါတယ်။

ကျော်ဆန်းမာ (သတင်းထောက်)။ ။ ပျားရည်ဟာ အာဟာရရှိရုံသာမက တန်ဖိုးမြင့်

ထုတ်ကုန်တစ်ခုဖြစ်တယ်လို့ သိရပါ တယ်။ ဒါပေမယ့်လည်း လက်တွေ့မှာတော့ ကုန်သည်တွေက

ပျားရည်ဈေးကွက်ကို ထိန်းချုပ်ထားတာ ကြောင့် ပျားမွေးမြူသူများအနေနဲ့

ရသင့်တဲ့ဈေးနှုန်းမရဖြစ်နေတဲ့ အခြေအနေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး တစ်နိုင်တစ်ပိုင် ပျားမွေး မြူရေး

လုပ်ငန်း လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်နေသူ ဦးမြင့်သန်းက အခုလိုပြောပါတယ်။

ဦးမြင့်သန်း (ပျားမွေးမြူသူ)။ ။ ဈေးကွက်ကတော့ နောက်ဆုံးကျတော့

များများဝယ်တဲ့ကုန်သည်တွေက ပြဋ္ဌာန်းတဲ့ ဈေးကွက် ဖြစ်သွားပါတယ်။ ပျားမွေးမြူသူ

အများအပြားရဲ့ကိုယ်စားလှယ်တွေကနေပြီးတော့ ဈေးနှုန်းကို သတ်မှတ် တာက ပိုမိုပြီးတော့

သင့်လျော်မှန်ကန်လိမ့်မယ်လို့ ကျွန်တော်ထင်ပါတယ်။ သူတို့ဘက်က ရပ်တည်နိုင်တဲ့လူမရှိတဲ့

အတွက် ဈေးကွက်ကတော့ ဖြစ်လာတဲ့ဈေးအတိုင်းပဲ သူတို့က ရောင်းနေရတဲ့အခြေအနေဟာ

အခုချိန်ထိ ဖြစ်နေဆဲ ပါပဲ။ လွန်ခဲ့ တဲ့နှစ် (၂၀) ကျော်က ဗီယက်နမ်နိုင်ငံဟာ မြန်မာနိုင်ငံနည်းတူပဲ

(၁)နှစ်ကို ပျားရည်တန်ချိန် (၂) ထောင်လောက်ပဲ ထွက်တယ်။ ဒီကနေ့ဆိုရင် ဗီယက်နမ်နိုင်ငံက

တန်ချိန်(၄)သောင်းလောက် ထုတ်လုပ်နိုင်ပြီ ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ က (၅) ထောင်လောက်ပဲ

ထုတ်တယ်။ ဒီတော့ ဗီယက်နမ်နဲ့ ကျွန်တော်တို့ဆိုတာ အကြမ်း ပြင်း နှိုင်းယှဉ်ပြရရင်
ကျွန်တော်တို့ဟာ ဘာကြောင့် နည်းပြီး ကျန်ခဲ့ပြီးတော့ ဗီယက်နမ်ကများသွားလည်းဆိုရင်
ဗီယက်နမ်နိုင်ငံက ပျားမွေး မြူရေးကို အစိုးရအပါအဝင် ကျန်တဲ့လူထုအဖွဲ့အစည်းတွေကလည်း
အများကြီး ဝိုင်းဝန်း ကူညီပံ့ပိုးကြတယ်ဆိုတာကို ကျွန်တော်သိရပါတယ်။ ဒီလိုကူညီပံ့ပိုးတဲ့
အခြေနေနဲ့ သူတို့ကပျားမွေးမြူရေးကို ကျွန်တော်တို့ထက်ပိုပြီးတော့ စနစ်တကျ လုပ်နိုင်တယ်။
ပျားမွေးမြူရေးကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီးတော့ သုတေသနတွေ လည်း စနစ်တကျ လုပ်နိုင်တယ်။ ထွက်
လာတဲ့ ပျားရည်ကိုရောင်းတဲ့နေရာမှာ နိုင်ငံတော်က ဦးဆောင်ပြီးတော့ ဈေးကွက်ရှာဖွေရေးကို
အများကြီးကူညီပံ့ပိုးမှု တွေလုပ်ခဲ့တယ်လို့ ကျွန်တော် သိရပါတယ်။

ကျော်ဆန်းမာ (သတင်းထောက်)။ ။ ဟာ....ပင်းတယမှာ ဒီလောက်

အရည်အသွေးကောင်းတဲ့ပျားရည်တွေ ထုတ်လုပ်နေမှန်း ကျနော်မသိခဲ့ဘူး။ တကယ်ကို
အံ့ဩစရာပါဘဲ။ ကျနော် အခုရောက်ရှိတဲ့နေရာက ပျားမွေးမြူရေး အရင်းအမြစ်နဲ့
စီးပွားရေးစင်တာကို ရောက်ရှိနေတာပဲ ဖြစ်ပါတယ်....(ပျားတွေပျံနေတဲ့အသံ)....အခုကျနော်
နေကြာ ဝတ်မှုကရတဲ့ ပျား ရည်ကို မြီးကြည့်လိုက်တဲ့အခါမှာ ချိုပြီး ခါးသက်သက်ရှိတဲ့အရသာကို
ခံစားရပါတယ်။ အခုအခါ Tag International Development Charity အဖွဲ့ဟာ Livelihood and

Food Security Trust Fund (LIFT) ရဲ့ ငွေကြေးအထောက်အပံ့နဲ့ ပင်းတယဒေသမှာ

ဒေသခံပျားမွေးမြူသူများထံမှ ဈေးကွက်ပေါက်ဈေးနဲ့ ပျားရည် ဝယ်ယူပြီး၊ အဆိုပါ ပျားရည်များကို အရည်အသွေးကောင်းမွန်အောင် ဆောင်ရွက်ပြီး၊ Plan Bee အမှတ်တံဆိပ်နဲ့ ပြည် တွင်းပြည်ပသို့ ဖြန့်ချိ အကူအညီပေးနေပါတယ်။ TAG အဖွဲ့ဟာ အရည်အသွေး ကောင်းမွန်တဲ့ ပျားရည်များ ထုတ်လုပ် ဖြန့်ဖြူးနိုင်ဖို့အတွက် ပျားမွေးမြူရေးအရင်းအမြစ်နဲ့ စီးပွားရေးစင်တာတစ်ခုကိုလည်း ထူထောင်ထားပြီး ဒေသခံပြည်သူ များ ပျားမွေးမြူရေးလုပ်ငန်း လုပ်ကိုင်နိုင်ရေးအတွက် အသုံးပြုရမယ့်ပစ္စည်းတွေကို ဝယ်ယူနိုင်ဖို့ အတွက် ငွေချေးပေး ခြင်း ပျားအုံများ သယ်ယူရွှေ့ပြောင်းစရိတ်၊ ပျားများစားသုံးနိုင်ရန် ပျားစာအထောက်အပံ့များ ပေးခြင်းကို ဆောင်ရွက် ပေးလျက် ရှိပါတယ်လို့ အဆိုပါ အဖွဲ့ရဲ့ မန်နေဂျာဖြစ်သူ Marco Schukraft က အခုလို ပြောပါတယ်။

Marco Schukraft (TAG International)။ ။ (အင်္ဂလိပ်လို့ ပြောသံ)...နိုင်ငံတကာ အဖွဲ့အစည်းတစ်ခု အနေနဲ့က တော့ ပျားမွေးမြူရေး လုပ်ကိုင်နိုင်ဖို့အတွက် အသုံးပြုရမယ့်ပစ္စည်းတွေ ဝယ်ယူနိုင်ဖို့ ငွေချေးပေးခြင်း၊ ပျားမွေးမြူရေး သယ်ယူရွှေ့ပြောင်းစရိတ်များ၊ ပျားများစားသုံးနိုင်ဖို့အတွက် ပျားစာအထောက်အပံ့တွေကိုပေးခြင်း၊ ပျားမွေးမြူသူတွေ ကို သင်တန်းပေးခြင်းများနဲ့ ပျားရည် အရည်အသွေး ဈေးကွက်ဖွံ့ဖြိုးဖို့အတွက် စောင့်ကြပ်ကြည့်ရှုပေးခြင်းကို ဆောင်ရွက် ပေးနေသလို ချေးငွေတွေကိုလည်း ပြန်ဆပ်ရာမှာ ငွေပြန်လည်ပေးသွင်းရခြင်းမျိုးမဟုတ်ဘဲနဲ့ ပျားရည် တွေကို

ပြန်လည် ပေးသွင်းရင်လည်းရပါတယ်။ ကျနော်တို့အဖွဲ့အနေနဲ့ကတော့

ပျားရည်ဈေးကောင်းရရှိနိုင်ဖို့အတွက် ထုတ်ပိုးမှု၊ တံဆိပ် ကပ်ပေးခြင်းတွေကို

ကူညီပေးနေပါတယ်။ ဒါ့အပြင် ပျားရည်ကို ပြန်လည်ဝယ်ယူရာမှာလည်း ဈေးနှိမ်ခြင်းမရှိဘဲနဲ့

ဈေးကွက်ပေါက်ဈေးအတိုင်း ပြန်လည်ဝယ်ယူလျက်ရှိပါတယ်။ ပျားမွေးမြူသူတွေအနေနဲ့

ပျားမွေးမြူရာမှာ ကိုယ်ခန္ဓာကြံ့ခိုင် ဖို့လိုအပ်သလို ပြောင်းရွှေ့မွေးမြူနိုင်ဖို့ မိသားစုရဲ့

အထောက်အပံ့တွေ လိုအပ်ပါ တယ်။ အခုဆိုရင် ပျားမွေးမြူရေး အရင်းအမြစ်နဲ့ စီးပွားရေးစင်တာ

(ARBC) ကို တည်ထောင်ပြီးပြီ ဖြစ်တဲ့အတွက် အရည်အသွေးမြင့်မားတဲ့ ပျားရည်ထုတ်လုပ်

နိုင်ဖို့အတွက် သင်တန်းတွေကို တတ်ရောက်ခွင့်ရရှိနေပြီ ဖြစ်ပါတယ်။

ဇင်ပိုင်း (တင်ဆက်သူ)။ ။ သောတရှင်များခင်ဗျာ....ဒါကတော့ ရှမ်းပြည်နယ်တောင်ပိုင်း

ပင်းတယမြို့ရဲ့ ပျားမွေးမြူ ရေးလုပ်ငန်း ဆောင်ရွက်နေတာနဲ့ ပတ်သက်ပြီးတော့ မြန်မာ့အသံ

သတင်းထောက် ကျော်ဆန်းမာက တင်ပြ ပေးခဲ့တာ ဖြစ်ပါတယ်။ သောတရှင် တောင်သူတွေအနေနဲ့

ပျားမွေးမြူရေးလုပ်ငန်းကို လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်လိုတယ် ဆိုရင်တော့ TAG International

Development Charity အဖွဲ့ ရဲ့ ဖုန်းနံပါတ် (၀၈၁ ၁၆၆ ၀၁၀) နဲ့ ပျားမွေးမြူရေး အရင်းအမြစ်နဲ့

စီးပွားရေးစင်တာ (ARBC) လီမိတတ်မှ ဒါရိုက်တာ ဒေါ်ခင်မြဦးရဲ့ ဖုန်းနံပါတ် (၀၉ ၄၅၇ ၃၇၀ ၀၄၃)

သို့ ဆက်သွယ်မေးမြန်း အကြံဉာဏ်များကို ရယူနိုင်ပါတယ်။ သောတရှင်တောင်သူများလည်း

ပျားမွေးမြူရေးနဲ့ ပတ်သက်ပြီး အသိပညာ ဗဟုသုတ တစ်စုံတစ်ရာ ရရှိသွားမယ်လို့ ထင်ပါတယ်။

နားသောတဆင်ခဲ့ကြတဲ့ သောတရှင်များ အားလုံးကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ကျန်းမာချမ်းသာ

ကြပါစေခင်ဗျာ။